

Published by Exil

VOL. II N° 3 MAY - JUNE 1999

Uyirvizhal

உயிர்வழி

உங்கள் மனங்களில் இடங்கொண்ட
குமார் ஸ்தாபனத்தாரின் மற்றுமோர் புதிய நுலவனம்

DYANAA TELECOM SERVICES SA
197 Rue de Faubourg St. Denis
75010 PARIS.
M°: Gare du Nord or La Chapelle

KUMARS SHOP

80 Bd. Barbès, 75018, PARIS.
M°: Marcadet Poissoniers
Tel: 01 42 59 35 10
Fax: 01 42 59 35 00

KTC JEWELS

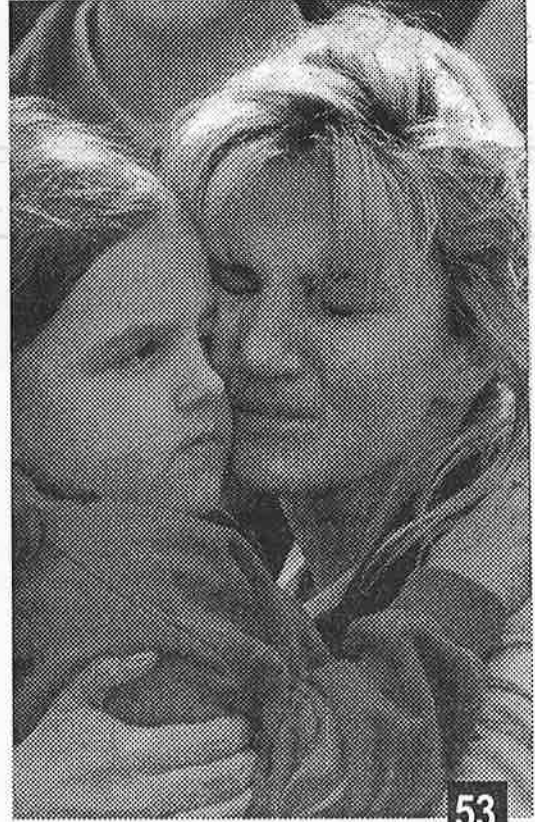
193 Rue de Faubourg St. Denis
75010 PARIS.
M°: Gare du Nord /
La Chapelle

SINGAPORE EXCHANGE CO.

38 Rue St. Quentin, 75010 PARIS.
M°: Gare du Nord

KUMARS

வட்டுக்கோட்டை சாதிப்போராட்டங்களும் அதன் சமூகவரலாற்றுப் பின்புலமும்	
-ஓர் பார்வை - ச. தில்லைநட்சன்.....	5
பழத்தேங்காய் கேட்ட கதை	
சோலைக்கிளி.....	10
வாய்பேசும் சங்கதிகள் - சோலைக்கிளி.....	11
குதிரை முட்டை காணலையோ...	
அ. மங்கை.....	15
கைசேதம் - றஷ்யி.....	17
Armored Carஇல் Hollywood - ரதன்.....	18
பாம்பும் சூரியனும் - அருந்ததி.....	22
பூர்வீகம் - அ. முத்துலிங்கம்.....	23
மனவாழ்வு - சி. புலப்பராஜா.....	47
செந்தட்டி - நா. கண்ணன்.....	48
பாட்டி - ரதன்.....	51
அறியாமல் அடிமைகளாய்... - வசந்தரூபன்....	52
கோணல் பக்கங்கள் - சாருநிவேதிதா.....	57
உறவை வேண்டிய நீயும் நானும்	
இளைய அப்துல்லாஹ்.....	60
நிழல்கள்.....	62
நச்சுக்கொடி - திருமாவளவன்.....	67

53

அல்பேனிய இனமக்களின் பிரச்சினைகள் வெறுமனே காகிதங்களில் கையெழுத்திடப்படும் ஒப்பந்தங்களால் தீர்க்கப்படாது. கொஸோவோ: அடுத்த நூற்றாண்டுவரை தொடர்புபோகும் இந்த நூற்றாண்டின் துயரம்

தி. உயாகாந்தன்

நூல் மதிப்பீடுகள்:

- 26** ஆக இது நாவல். நாவல் அல்ல. எப்படி வேண்டுமா னாலும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கேற்ற புரிகவக்கான பிரதியாக - 0° நம்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.
இன்று: 0° = ஒரு வாசிப்பு
தெ. மதுசூதன்
- 30** ...வெளிப்படுத்தும் புனைவுகளைப் புரிந்து கொள்வ தன்மூலம் அவரின் படைப்புலகப் பரிமாணங்களைக் கண்டு கொள்ளலாம்.
அச்சு- ஊடகம் - புனைகதை - வாசிப்பு
(குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள் = சுந்தரராமசாமி: அலசல)
வீ. அரசு
- 34** அவரின் கடந்த காலத்திய பின்னவீனத்துவ மலைப் பிரசங்கங்கள் அவரின் வெள்ளைத் திமிர் எழுத்து முன்பாக சாட்சியமளிக்க வக்கற்று நிற்கின்றன.
வெள்ளைத்திமிர் உபதேசம்
வெள்ளைத்திமிர் + ஒட்டோனோமன் = அ.மாக்ஸ்
தமிழரசன்(பெர்லின்)

12 இன்னும் யாராலும் தத்தெடுக்கப்படாத அனாதையாய் தன்னை உணர்ந்தாள். அன்னங்களும் பட்சிகளும் நெய்யப்பட்ட ஒரு ரோஜா வண்ணப் புடவை அம்பை

18வது பெண்கள் சந்திப்பு

புகலிடத்தில் வாழும் பெண்கள் தமது கருத்துக்களையும் அனுபவங்களையும் பரிமாறிக்கொள்ளும் ஒரு களமாக செயற்பட்டுவரும் பெண்கள் சந்திப்பின் 18வது தொடர் 10.07.1999 சனிக்கிழமை (காலை 9.30மணி தொடக்கம் மாலை 6.00மணிவரை) சுவீஸில் உள்ள சூரிச் நகரில் நடைபெற உள்ளது.

இச்சந்திப்பில் பேசப்படவிருக்கும் விடயங்கள்:

1. மூன்றாம் உலகநாடுகளிலுள்ள சிறுவர்களின் எதிர்காலமும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் பாமதி, அவுஸ்திரேலியா
2. பெண்ணியமும் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களும் - விஜி, பிரான்ஸ்
3. புலம்பெயர் தொடர்பு சாதனங்களும் பெண்களும் - ஜெயந்தி, சுவீஸ்
4. புலம்பெயர் பெண்களின் சிறுகதைத்தொகுதி: வெளியீடும் விமர்சனமும் - லக்ஷ்மி, பிரான்ஸ்

இச்சந்திப்பில் கலந்துகொள்ள விரும்பும் சகோதரிகள் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய முகவரி:

PENKAL SANTHIPPU
C/o Ranjini
Ziegelhof Strasse 8
8730 UZNACH,
SWITZERLAND
Tel: 055 / 280 17 78

நடைபெறும் இடம்:

IMTRICHTISAL 27
(C/o Satkuneshwary)
8053 ZURICH (witikon)
SWITZERLAND
Tel: 01/3813189
079/2794484

புலம்பெயர்வாழ் சகோதரிகளே! இச்சந்திப்பில் கலந்துகொண்டு அதனை ஆக்கபூர்வமானதாக ஆக்குங்கள்.

உயிர்நிழல்

Uyirnilhal 3

Vol. II No.3
MAY - JUNE 1999

தொகுப்பாசிரியர்கள்:
லக்ஷ்மி
கிருஷ்ணராஜா
கலைச் செல்வன்

வடிவமைப்பு, அட்டை ஓவியம்: கிருஷ்ணராஜா

அன்பளிப்பு:

பிரதி ஒன்று - 15FF, வருட சந்தா - 100FF
(6 பிரதிகள், தபாற் செலவு உட்பட.)
இலங்கை, இந்தியா - இலவசம்

காசோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும், இலக்கமும்:

CREDIT LYONNAIS
CODE BANQUE 30002
COMPT 554/6788M/21
ASSOCIATION EXIL

தொடர்புகளுக்கு:

EXIL, 27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France
e-mail: EXILFR@aol.com

N° d'enregistrement de l'association : 13023204

வெளியீடு: எக்ஸில்

வட்டுக்கோட்டை சாதிப்போராட்டங்களும் அதன் சமூகவரலாற்றுப் பின்புலமும் - ஓர் பார்வை

ச. தில்லைநடேசன்

யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் வேளாளர் - பஞ்சமர் சாதி களுக்கிடையிலான ஒடுக்குமுறையும் போராட்ட வரலாறும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள விகிதத்தில் பத்தில் ஒரு பங்குசூட வேளாள-நடுத்தர சாதிகளின் போராட்ட வரலாறு பதிவு செய்யப்படவில்லை. அதுபோல் நடுத்தர பஞ்சம சாதிகளுக்கு இடையிலான ஒடுக்குமுறையும் முரண்பாடுகளும், போராட்டங்களும் கவனிக்கப்படவில்லை. இதுபற்றி ஏன் என்று கேள்வி எழுப்புவதும், பதிவு செய்தலுக்கு மான தேவை இருக்கின்றது.

சென்ற வருடம் தி.ம.இ.வே வட்டுக்கோட்டை சாதிப் பிரச்சினை, பத்திரிகைகள், வானொலிகள், சஞ்சிகைகளுக்கு செய்தி தீனி போட்டது. என்றுமில்லாத வகையில் இச்செய்தி பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டதற்கு அரசியல் பின்புலங்கள் உண்டு. இவ்விடயம்பற்றி எனது பார்வை திரும்பியதற்கு இது மட்டுமே காரணமல்ல. வட்டுக்கோட்டையில் இச் சமூக சிக்கலுக்கு நூற்றாண்டு தாண்டிய வரலாறுண்டு.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வலிகாமம் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள ஊர் வட்டுக்கோட்டை. இது தொகுதியின் பெயராக இடம் பிடித்தாலும் இன்னும் ஊர்மன்றமே. இவ்வட்டுக்கோட்டையில் இருக்கும் கிராமமே சிந்துபுரம். இங்கு வாழ்பவர்கள் திமிலர் சமூகத்தினர். திமிலர் சமூகம் பற்றியும், இக்கிராமத்தின் தோற்றம் பற்றியும் விளங்கிக்கொண்டால்தான் சமூக முரண் தெளிவுறும்.

சிந்துபுர இருப்பை வெளி உலகத்துக்கு பறைசாற்றுவது கூத்து, கிராமிய கலைகள், நாடகம், சித்தமருத்துவம், மாந்திரீகம். இக்கிராமம் கலைஞர்கள், புலவர்கள், பத்திரிகைபாளர்கள், சித்தமருத்துவர்கள், எழுத்தாளர்கள், அண்ணாவிமாரர்கள், ஆன்மிகவாதிகள், கல்வியாளர்கள் என பலரை ஈழத்துக்குத் தந்துள்ளது. இந்நிலையை இக்கிராமம் அடைய பலத்த சமூகப் போராட்டத்தைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. அதில் முதன்மையானது சாதி.

யாழ்ப்பாண சமூகத்தை ஆய்வு செய்யும் ஆய்வாளர்கள் பெரும்படியாக முன்று தட்டுகளை அவதானிக்க முடியும். யாழ்ப்பாணத்து பொருளாதார உற்பத்தி இரண்டு பிரதான காரணிகளில் தங்கியுள்ளது.

1. விவசாய நிலம்
2. கடல்

இவற்றோடு நேரடியாகச் சம்பந்தப்படாத கைவினையாளர்கள் (பஞ்சமர்மாளர்கள்) மறைமுகமாக

இவர்களிலேயே தங்கியுள்ளனர். நேரடியாக விவசாய நில உடைமையாளர்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வருபவர்கள் பஞ்சமர்களே.

ஈழத்து கடலோடு தொடர்புடைய சமூகங்கள்

1. கரையார்
2. திமிலர்
3. முக்குவர்
4. பரவர்
5. பள்ளுவிரியர்
6. பரம்பர்

தமிழர்களின் சங்ககாலத்தில் ஐவகை நிலப் பிரிப்பைக் கொண்டது.

1. குறிஞ்சி
2. முல்லை
3. நெய்தல்
4. மருதம்
5. பாலை

நெய்தல் கடலும் கடல் சார்ந்த இடமுமாகும். இங்கு வாழும் மக்கள் பரதவர் என இலக்கியங்கள் குறிக்கும். பரதவர் என்ற பெயர் ஆரம்பத்தில் இனக்குழுமத்தைச் சுட்டவே பயன்படுத்தப்பட்டது. பரதவர் தமிழகத்து ஆதி இனக்குழுமங்களில் ஒன்று. பின்பே சாதியாக குறுகியது. தமிழக கரைகளிலும் ஈழத்திலும் பரதவ தலைவர்கள் குறுநில அரசர்களாக இருக்கின்றார்கள். (வெடியரசன் - நெடுந்தீவில் கி.பி. 2ம் நூற்றாண்டில் அரசாண்ட பரதவர் தலைவன்)

பரதவர் தொழில்: மீன்பிடித்தல், முத்து சங்கு குளித்தல், கடலோடுதல்

உற்பத்திக் கருவிகளின் வளர்ச்சியினூடும் சமூக பொருளாதார வளர்ச்சியினூடும் பரதவர் சமூகம் பல உபசாதிக் குழுமங்களாக பிரிந்தது. ஆரம்பகால பிரிவுகள் (தமிழகம்)

- பரவர்: ஆழமற்ற கடல் மீன்பிடியாளர்
கரையார்: கரை வலைத்தொழில்
முக்குவர்: முத்து சங்கு குளித்தல்
திமிலர்: ஆழ்கடல் மீன்பிடியாளர்
நாவயர்: கடலோடிகள்

(பரவர்: பரதவர் என்ற சொல்லின் மருபு)

ஈழத்திலும் இவர்கள் இதை தொழில்களையே செய்தனர். ஆயினும் ஈழத்தில் நாவயர் என்ற சாதிப்பிரிப்பு இல்லை. எனவே கடலோடும் தொழில் பெருமளவு திமிலர்களாலும் சில இடங்களில் கரையார்கள், பரவர்களால்

லும் செய்யப்பட்டது.

இதற்கு சமூகவளர்ச்சிப்போக்கில் பின்னணிக் காரணங்கள் இருந்தன. ஆழ்கடல் மீன்பிடியில் ஈடுபட்ட தமிழ் லர்கள், இலகுவாக கடல் ஓடுவதிலும் ஈடுபடக் கூடியதாக இருந்தது.

கி.பி. 3ம் நூற்றாண்டுவரை பரதவர் என்ற பெயர்களிலேயே இவர்கள் அனைவரும் குறிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். ஆனால் சங்க இலக்கியங்களையும், சிலப்பதிகாரம், பட்டணப்பாலை போன்ற நூல்களையும் நுணுக்கமாக வாசிக்கும்போது இந்த தொழில் பிரிவுகளைத் துல்லியமாக அவதானிக்கலாம். வெடியரசனும் பரதவர் தலைவன் என்றே குறிக்கப்படுகிறான். (இவனது வரலாற்றைக் கொண்ட வெடியரசன் கூத்துத் திமிலர், கரையார், முக்குவர்களால் அண்மைக்காலம் வரை ஆடப்பட்டு வந்தது)

வணிகர் செழிப்புற்ற பண்டைத் தமிழகத்தில் கடல் ஓடும் பரதவர் செழிப்புற்றிருந்தனர்.

'உரைசால் சிறுப்பின் அரசவீழை தீருவின் பரதர் மலிந்த பயங்கலு மாநகர்'

என சிலப்பதிகாரத்தில் புகார் நகரின் செல்வச் சிறப்பை இளங்கோ அடிகள் வர்ணிக்கின்றார். சிலப்பதிகார நாயகி கண்ணகி, கடல் ஓடும் பரதவர் (நாவயர்) மாநாய்கள் மகள். தரைவணிகனும், கடல் வணிகனும் இணைந்தே தமிழகத்தில் வணிக வர்க்கம் தோன்றியது. கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்புதான் தமிழகத்தில் அகமணமுறை இறுக்கமாக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சோழர்காலத்தில் அது மேலும் இறுகியது. சோழப் பேரரசு காலத்தில் இந்துசமுத்திர கடல் பிராந்தியம் சோழர் கையில் இருந்தது. இதன் போது மிகப்பெரிய கடற்படை உருவாகியது. அக்கடற்படை வீரர்கள் பரதவர் சமூகத்தில் இருந்தே தோன்றினர். (இவர்கள் வழிவந்தவர்களின் ஒரு பகுதியினரே. இன்று சிலாபம் - உடப்பு பிரதேசத்தில் வசிப்பவர்கள்)

தமில் என்பது பழந்தமிழ்ச்சொல். தோணி, மரக்கலம் என்று அர்த்தம் சொல்லும் தமிழகராதி. இதிலும் பலவகையுண்டு. சிறிய தோணி வள்ளம் எனப்படும். தமிழர்களின் ஆரம்பகால ஆழ்கடல் ஓடும் கலம் தமில், இதனை ஓட்டுபவர் திமிலர் எனப்பட்டனர். ஈழத்தில் திமிலர்கள் தமில் (தோணி), நாவாய் (வத்தை) என்பவற்றை ஆழ்கடலில் ஓட்டினார்கள். அரசர்கள், வணிகர்கள் கலங்களைச் செலுத்தினார்கள். கடற் பாதைகளில் படகு ஓட்டினர். (அராலித்துறை - வேலணை, பூநகரித்துறை - கொழும்புத்துறை, தீவுப் பகுதிகளுக்கு இடையில்...)

அன்று நெடுஞ்சாலைகள் இல்லாநிலையில் கடற் பாதைகளே போக்குவரத்துக்கு, பொருட்கள் ஏற்றியிறக்க அதிகம் உதவியது. 'தோணி இருப்பவனுக்கு துறை வேண்டும்' என்பது பழமொழி. அதற்கிணங்க குடாநாட்டுத் துறைகளில் பெரும்பாலானவற்றில் திமிலர்கள் இருந்தார்கள்; இருக்கிறார்கள், இவற்றில் சில துறைகள் அரசர் காலத்தில் தலைநகர மாற்றங்களுக்கு இசைவாக பெரிய துறைமுகங்களாக எழுந்தன.

(அவைகளில் சில: ஊர்காவறுத்துறை, மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டி துறை (கி.பி. 2ம் நூற்றாண்டில் பிரசித்தமான துறைமுகமாக இது இருந்தது), பண்ணைத்துறை, கச்சாயத்துறை, நாவறுத்துறை, கொழும்புத்துறை, பூநகரித்துறை, கல்முனைத்துறை, பருத்தித்துறை,

வல்வெட்டித்துறை, காங்கேசந்துறை, கோவளத்துறை, தொண்டமாத்துறை, மாந்தை...)

இத்துறைமுகங்களிலிருந்து பெரும்பாலும் கடலோடியவர்கள் திமிலர்களே. 15ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்பு இந்துசமுத்திரப் பிராந்தியத்தில் பலத்த போட்டி ஏற்பட்டது. அரசர்களின் கடல்வலிமை குறைந்தது. அரேபியர், ஐரோப்பியர் ஆளுமை அதிகரித்தது. இந்த நிலைமையில் கடலோடிகளினூடு சிறு வணிகர் குழுமம் தோற்றம் பெறத் தொடங்கியது.

1620இல் போர்த்துகேயர் யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தைக் கைக்கொண்டனர். அதுவரை இருந்த சமூகக் கட்டமைப்பு மாறத் தொடங்கியது. கோயில்கள் இடக் கப்பட்டதனால் கோயில் சேவை சாதியினர்கள் வேறு தொழில்களைத் தேடத் தொடங்கினர். 1656இல் போர்த்துகேயர் புதிய நிலஆணைச்சட்டம் ஒன்றை இயற்றினர். இதன்மூலம் எவரும் எந்த இடத்திலும் நிலம் வாங்க ஏதுவாகியது. இவ்வேளையிலே கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் இருந்த திமிலர், முக்குவர் போன்ற சாதியினர் நடுப் பிரதேசம் நோக்கி இடம் பெயர்ந்தனர். (கரையார் சமூகம் இடம் பெயர்ந்தது குறையு)

இக்காலகட்டத்தில் தோன்றிய கிராமமே சிந்துபுரம் ஆகும் (ஆரம்பத்தில் 5 குடும்பங்களே இருந்ததாம்). மெல்ல மெல்ல குடிப்பெயர்வுகள், திருமண உறவுகள் மூலமும் குடும்பத் தொகைகள் கூடின. (இவர்களின் பூர்வீக இடங்கள்: அராலித்துறை, ஊர்காவற்றுறை, மண்கும்பான், வேலணைத்துறை, கொழும்புத்துறை, நாவறுத்துறை, பூநகரித்துறை, ஆணையிறவுத்துறை, அனலை தீவு, காரைதீவு...)

இக்கிராமத்தின் ஆரம்பத் தொழிலாக கடலோடுதலோடு கூட விவசாயமும் இடம் பிடித்தது. ஒல்லாந்தர் காலத்தின் நடுப்பகுதியில் போர்த்துகேயர் தடைவிதித்திருந்த கடவுள் வழிபாடு தொடங்கியது (1750 களில்).

யாழ்ப்பாணத்தில் திரும்பவும் கோயில்கள் எழுந்தது பற்றி சுவாரசியமான கதைகள் உண்டு. ஒல்லாந்தர் தமது கிராம ஆளுமைகளை முதலிகள் மூலமே பேணினர். வரியில் ஒரு பகுதி முதலிகளுக்கும் சென்றதாக தெரிகின்றது. இம்முதலிகள் யாழ்ப்பாண தேச வழமைச் சட்டத்தைக் கைக்கொண்டு (1707ம் ஆண்டு ஒல்லாந்தர்களால் தமது சட்டத்தோடு தேசவழமைச் சட்டமும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்கப்பட்டது.) இந்து மதத்துக்கே உரிய, சாதிக்கொரு கடவுள் என்ற முறையை திரும்பவும் புகுத்தினர்.

முதலிகள், உயர்குல வேளாளர்:

சிவன், முருகன்

கரையார், திமிலர், முக்குவர்:

முத்துமாரியம்மன், பத்திரகாளியம்மன்

பஞ்சமர்களுக்கும் பஞ்சகம்மாளர்களுக்கும் வேறு வேறு தெய்வங்கள் இருந்தது.

(பார்க்க: சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும் - வெகுஜனவாணா)

இதன்படி சிந்துபுர மக்களுக்கு முத்துமாரியம்மன் சிலை ஒன்று முதலிகளால் கொடுக்கப்பட்டது. அதனைப் பிரதிஷ்டை செய்து மக்கள் வழிபட்டனர். அதே வேளை வட்டுக்கோட்டையில்,

1. சங்குத்தை பத்திரகாளி கோயில்
2. வடக்கம்பரை அம்மன் கோயில்
3. தூட்டிப்பனை அம்மன் கோயில்

4. கண்ணகை அம்மன் கோயில் (இது ஓரளவு சேதமடைந்து இருந்ததாகவும் பின்பு திருத்தப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது) போன்ற பெரிய கோயில்கள் எழுந்தன. இக்கோயில்களின் உருவாக்கத்தின் போது சிந்துபுர மக்களும் பொருளாதாரரீதியில் பங்களிப்புச் செய்தனர். இந்தக் கோயில்களில் இவர்களுக்கும் திருவிழா கொடுக்கப்பட்டது. (இந்தப் பின்னணியில்தான் வட்டுக்கோட்டையின் புகழ்பெற்ற கூத்து, கிராமிய கலை மரபுகள் தோன்றி வளர்ச்சியடைந்தன)

முதல் சிந்துபுர மக்களின் கலகக்குரல் வழிபடும் விக்கிரகம் தொடர்பாகவே எழுந்தது. வேலு என்பவர் அந்தக் குரலை முதலில் எழுப்பினார். தாங்கள் கடலோடிகள்(வணிகர்) என்றும் தங்களுக்கு முருகனை வழிபட உரிமை உண்டென்றும் குரல் எழுப்பி, மைத்துனர் சரவணை என்பவருடன் இணைந்து திருச்செந்தூர் போய் வேல் கொண்டு வந்து அம்மன் சிலையைத் தூக்கிவைத்துவிட்டு மூலஸ்தானத்தில் வேலைப் பிரதிஷ்டை செய்தார். இதற்கு முதலிகள் எதிர்வினை எப்படி இருந்தது என்று தெரியவில்லை. பெரிதாக பிரச்சினை ஏதும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

1820ம் ஆண்டு முழு இலங்கையும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குள் வந்தது. அதுவரை இருந்ததைவிட அந்நிய கலாச்சாரத்துக்கும் சதேசிய கலாச்சாரத்துக்கும் இடையில் மோதல் நிகழ்ந்தது. துறைமுகங்கள் ஆங்கிலேயர்கள் ஆதிக்கத்தின்கீழ் வந்தது. பல கடலோடும் துறைமுகங்கள் மீன்பிடி துறைமுகங்களாக மாறும் கட்டாயமுடல் தோன்றியது. தமிழர் சமூகம் மெல்ல மெல்ல கடற்பொறிவுக்கு திரும்பத் தொடங்கினர். சிந்துபுர மக்கள் கடலும் இல்லாமல் தரையுமில்லாமல் தவித்த காலம் இது. இக்கால கட்டத்தில்தான் கள்ளர், மறவர், கணக்கரொடு அகம்படியார் மெல்ல மெல்ல மாறி வேளாளரை கதையம் நடந்தது. வேளாள சமூகம் பெரும்பான்மை சாதியாக உருவெடுத்தது.

சைவவேளாளர் சக்திகளோடு சில சமரசங்களுக்கு ஆங்கிலேயர் வந்தனர். இதற்குத் தலைமை தாங்கி செயற்பட்டவர் ஆறுமுகநாவலர். ஆரம்பகால சைவசமய எழுச்சிக்கும், நூல் வெளியீடுகளுக்கும் பணவுதவி வழங்கியவர்கள் வல்வெட்டித்துறை, ஊர்காவறு துறை கடலோடிகளே. ஆறுமுகநாவலர் முழுக்க முழுக்க சாதிவாதத்துக்குள் வீழ்ந்த பின்னரே வேளாளர் ஆறுமுகநாவலரைத் தூக்கிப் பிடித்தனர். சைவ வேளாளியம் ஆகமவிதிகளை தூக்கிப் பிடித்தது. மக்கள் கலைகள் பெரிய கோயில்களில் இருந்து விரட்டப்பட்டது. சமஸ்கிருதமயமாக்கம் திரும்பவும் நடந்தேறியது. சதுர் ஆட்டமும், கர்நாடக இசையும் புகுந்தப்பட்டது. இந்நிலை வட்டுக்கோட்டை கோயில்களிலும் புகுந்தது. தமிழர் சமூகம் சாமி தூக்குவது தடை செய்யப்பட்டது. இதன்விளைவாக தமிழர் சமூகத்தினர் கொதித்து எழுந்தனர். காவாங்குகள் பலவந்தமாகப் பிடுங்கப்பட்டன. வட்டுக்கோட்டையில் வேளாளர்-தமிழர் சாதிப் பிரச்சனை இங்கு தான் வெடித்தது. பிறகு என்ன அடிபிடி, வாள்வெட்டு, மண்டாவீச்சு வன்முறை...

இதேகாலத்தில் ஐரோப்பிய முதலாளித்துவ உற்பத்திப் படைநடவளம் பல சந்தைக்கு வந்தன. குடை, செருப்பு, மேல்சட்டை, சேட் - இவைகளைப் பாவிக்க, அணிய நடுத்தர, கீழ்மட்ட சாதிகளுக்கு வேளாளர் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். பறித்து கிழித்து எறிந்தனர். இதனை எதிர்த்து இவை எங்களுக்குரியவை என

வாங்கி அணிந்து கையில் சிலம்பத்துடன், சில சமயம் வாளுடனும் வட்டுர் வீதிகளில் நடந்தவர் மூலக்கதிர் காமர்.

கண்ணகை அம்மன் கோயிலடியில் உள்ள பித்தர் கேணி அன்று - குளிக்கவும், பிண்டம் போடும் அந்தியட்டி சடங்கு நிகழ்த்தவுமென இருந்தது. வேளாளர், தமிழர் என அகம்படியார் அனைவரும் அக்கேணியிலேயே பிண்டம் போட்டனர். தமிழர்கள் அக்கேணியில் பிண்டம் போட தடை விதிக்கப்பட்டது. அதனை எதிர்த்து பிண்டங்கள் போடப்பட்டன. பின்பு மூலக்கதிர்காமர் தன் சொந்தக் காணியிலேயே கேணி ஒன்றை வெட்டினார்.

இதற்கு எல்லாம் உச்சமாகத்தான் 1890களில் அந்தச் சம்பவம் நடந்தது. வேளாளர் தமிழரைத் தம் வழிக்குக் கொண்டு வரத் திட்டமிட்டனர். அதற்கு தோதாக சிந்துபுரத்திலிருந்து அப்பா பரியாரியாரை தமது கைக்குள் போட்டுக் கொண்டனர். தமது ஆளுமையை ஏற்று, ஆண்கள்-பெண்கள்,

- * சட்டை போடக்கூடாது
- * குடை செருப்பு அணியக்கூடாது
- * கோயில்களில் சாமி தூக்கும் உரிமை கேட்கக் கூடாது
- * மேள தாளங்கள் உபயோகிக்கக்கூடாது....

என இன்னும் பல நியந்தனைகளை விதித்து 'அடிமையோலை' ஒன்றைத் தயார் செய்தனர். அதில் கிராம மக்களிடம் கையெழுத்தோ, கைநாட்டோ வாங்க அடியாட்களுடன் சாதிவெறிபிடித்த கும்பல் கிராமத்துக்குள் இறங்கியது. தெருவில் சென்றவர்களைப் பிடித்து அடித்து கைநாட்டு வைக்க வற்புறுத்தினர். அவ்வேளையில் கிராம மாணம் காக்க வாள் ஏந்தினான் பல்லுவடிவேலன். அவனும் அவன் சகோதரர்களுள் கிராமத்தின் துடிப்பான இளைஞர்களும் வாள், மண்டா, சிலம்பம் சகிதம் களத்தில் இறங்கினர். சாதிவெறி பிடித்த கூட்டம் கிராம எல்லையைத் தாண்டியும் துரத்தி அடிக்கப்பட்டது. வடிவேலனின் சுருள்வாள் வீச்சை இன்னும் பழம் கிழவர் கிழவிகள் கதைகதையாகச் சொல்லார்கள்.

சிந்துபுரத்தின் மேற்கு எல்லை அகம்படியா மூலை. அகம்படியார்கள் அநேகர் அங்கு இருந்ததால் அந்தப் பெயர். 1897இல் மேளதாளங்களுடன் கல்யாண ஊர்வலம் ஒன்று அந்தப்பகுதியில் செல்ல நேர்ந்தபோது அகம்படியார்கள் வழிமறித்தனர். காரணம் மேளதாளங்களுடன் தங்கள் வீதியால் தமிழர் கல்யாண ஊர்வலம் போகக்கூடாதாம். திருமணஊர்வலம் சண்டைக்களமானது. ஊர்வலத்தை மறித்தவர்கள் அடித்து விரட்டப்பட்டனர். இச் சண்டையில் பெண்களும் சிலம்பம், உலகை சகிதம் களத்தில் நின்றார்களாம். வைராத்தை எனும் பெண் கர்ப்பினியான நிலையிலும் சிலம்பம் சுற்றினாளாம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு மலர் சிந்துபுர மக்களின் கல்விக் கண்ணும் திறந்தது. கூத்துமரபு ஒன்று தொடர்ந்து இருந்ததில் அண்ணாவிமார்கள், கொப்பி பார்ப்போர்கள் என எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த சிலர் இருந்தனர். சிந்துபுரத்தின் முதல் புலவன் சேதுபேரன். நல்லை ஆதீனத்திலும் தமிழகத்திலும் கல்விகற்று கூத்துகள், ஊஞ்சல் பாடல்கள் என்பன எழுதினார். மாணிப்பாயில் இருந்து வந்த தமிழ்ப் பண்டிதர் ஒருவர் புராண இதிகாசங்கள் பாடி விளக்கம் சொன்னதாகவும் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் ஒன்று இருந்ததாகவும் செவிவழியாக

அறியமுடிகிறது.

முறைப்படி பாடசாலைக்கல்வியை ஆரம்பிக்க உதவியது பிளவத்தை அமெரிக்கன் பாடசாலை. 1900இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கிறிஸ்தவ மிசனரிமார் பாடசாலையில் கல்விக்கற்றவர்களில் சிலர் மேற்படிப்புக்காகவும், உத்தியோகத்திற்காகவும் மதம் மாறத் தலைப்பட்டனர். இது கிராமத்தில் மதம்பற்றிய சமூகஉணர்வை கிளப்பிவிட்டது. 'சைவமுன்னேற்றச் சங்கம்' ஒன்று உருவாகியது. இதனடியாக 1920ம் ஆண்டு 'திருநாவுக்கரசு வித்தியாசாலை' உருவாக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையை திறந்து வைத்தவர் பிரபல சாதிமானும் சம-ஆசனம், சமபந்தியை எதிர்த்தவரும் சர்வஜன வாக்குரிமை கும்பலாட்சியை ஏற்படுத்தும் என அதனை எதிர்த்தவருமான சேர் பொன். இராமநாதன்.

சைவவேளாளர் ஆதிக்க சக்திகளுக்கு மக்கள் மதம் மாறிவிடக்கூடாது என்ற சிந்தனை இருந்தது. அப்படி மதம் மாறினால் தமது ஆளுமைகளுக்கு பங்கம் வந்துவிடுமோ என்ற பயம். 1920களில் கூட வட்டு இந்துக் கல்லூரியில் திமிலர் சமூக மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இவர்கள் உயர்கல்விக்கு யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி, ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி, தெல்லிப்பளை யூனியன்கல்லூரி போன்றவற்றிலேயே தங்கியிருந்தனர். 1930க்குப் பின்பே வட்டு இந்துக்கல்லூரி வாசல் இவர்களுக்குத் திறந்தது.

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் சைவவேளாளியம் நடுத்தர சாதிமக்களை சைவத்துக்குள் இழுத்துக் கொண்டது. சமஸ்கிருத முறைகளைப் பின்பற்ற ஐயர் மார்களை இவர்கள் கோயில்களுக்குப் பூசை செய்ய அனுமதித்தது. இந்தப் பின்புலத்தோடு (1930-1940களில்) அப்பாப் பரியாரியின் வீரபத்திரகோயில் ஊர் மக்களின் ஒத்துழைப்போடு வீரபத்திர சிவன் கோயிலானது. அதுவரை அம்மன், முருகன் வழிபாடோடு இருந்த மக்கள் சிவனையும் வழிபடத் தொடங்கினார்கள். கோயில் திருவிழா முறைகளும், தேர் தீர்த்தம் போன்ற சடங்குகளும் தொடங்கின.

1930களில் வட்டு இந்துக்கல்லூரிக்குள் நுழைந்த திமிலர் சமூக மாணவர்களுக்கு 1957மட்டும் மாணவர் தலைவர் பதவியோ, இந்துமாணவர் சங்க பதவிகளோ கொடுக்கப்படவில்லை. லாவகமாகத் தவிர்க்கப்பட்டே வந்தனர். 1957ம் ஆண்டுதான் திமிலர் சமூக மாணவன் சத்தியவான் இந்துமாணவர் சங்கத் தலைவருக்கான போட்டியில் நின்றான். மிகச்சிறந்த விளையாட்டுவீரனான இவன் மெய்வல்லுனர் போட்டியில் அகில இலங்கை ரீதியிலும் வெற்றிபெற்று பாடசாலைக்குப் புகழ் சேர்த்தவன். இதனால் பல சமூக மாணவர்க ளிடமும் ஆதரவு இருந்தது. பெரும்பான்மை வாக்குகளால் வெற்றியீட்டினான். இது வேளாள ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுக்கு பொறுக்கவில்லை. இந்து மாணவர் மன்ற கூட்டத்தை பகிஷ்கரித்தனர். அதிபர் இம் மாணவனை தலைவர் பதவியில் இருந்து நீக்கினார்.

இதனால் கொதிப்படைந்த திமிலர் சமூக மாணவ, மாணவிகள் பாடசாலையைப் பகிஷ்கரித்தனர். பகிஷ்கரித்த மாணவ, மாணவிகளுக்கு உயர்வகுப்பு மாணவர்கள் வீரபத்திர சிவன்கோவில் வீதியில் கொட்டில் போட்டு பாடம் நடத்தினர். ஒரு மாதகாலம் பகிஷ்கரிப்பு நடந்தது. கல்லூரி நிர்வாகம் அசைந்து கொடுக்கவில்லை. பாடசாலை வகுப்புகளைத் தொடர்ந்து நடத்தினர். ஆத்திரமடைந்த மாணவர்கள் சிலர் (நாகப்புல

டன் இன்னும் சிலரும்) சேர்ந்து பாடசாலையைத் தீயிட்டுக் கொழுத்தினர். இதன்பின்பே கல்வி அதிகாரி தலையிட்டார். அதிகாரி தலைமையில் மாணவர் தலைவர்களுக்கும் கல்லூரி நிர்வாகத்திற்கும் பேச்சு வார்த்தை நடந்தது. மாணவர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தனர்.

1. இந்து மாணவர்மன்றத் தலைவராக மீண்டும் சத்தியவான் நியமிக்கப்படவேண்டும்
2. சாதிரீதியான ஒதுக்குதல் நிறுத்தப்பட வேண்டும்
3. திமிலர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் ஒருவர் பாடசாலையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். கோரிக்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. ஆசிரியர் கருணாநிதி B.A. அவர்கள் ஆசிரியராக சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். பின்பு இவர், பாடசாலையில் திமிலர் சமூக மாணவர் நலனுக்காக செயற்பட்டார்.

இந்தப் போராட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடாத்திய மாணவர்குழு (ஆரம்பத்தில் 12 பேர் பின்பு 40 பேராக மாறியது) கிராமசேவையில் இறங்கியது. சைவத்திற்குப் பதிலாகச் சித்தர் மரபையும் வள்ளலாரையும் தூக்கிப் பிடித்தது. சித்தர்களையும் வள்ளலாரையும் ஓரளவு பெரியாரையும் உள்வாங்கிய சத்தியவான் தலைமையில் சமரச சன்மார்க்க சங்கத்தையும் அதனையே பின்பு பெயர்மாற்றி இந்துசமய அபிவிருத்திச் சங்கமாக பதிவுசெய்து செயல்பட்டது. அம்மன் கோயில் கிடாய் பலியை நிறுத்த போராடி வெற்றியீட்டியது. (போராட்ட உச்சகட்டத்தில் கோயிலுக்கு டைனமற்ற வெடி வைத்தனர்)

இந்த இந்துசமய அபிவிருத்திச் சங்கமே 1965ம் ஆண்டு, அண்மைப் பிரச்சினைக்குக் காரணமான காணியை விளையாட்டு மைதானம் அமைக்க குத்தகைக்கு எடுத்தது. இந்த விளையாட்டு மைதான நிலம் கண்ணகை அம்மன் கோயிலுக்குப் பின்பாகவுள்ளது. இது வேளாளர் ஒருவரால் சிதம்பரத்துக்கு எழுதி விடப்பட்ட காணி. இதற்குள்ள்தான் பித்தர் கேணியும் உள்ளது. (இந்த விளையாட்டு மைதானத்தில் வைத்துத்தான் வட்டு M.P. ஆ. தியாகராசா சுடப்பட்டார்)

இந்தக் காணியைக் கவனிக்க சங்கானையைச் சேர்ந்த சைவம் என்பவர் உரித்துடைமையாளராக இருந்தார். இவரிடம் இருந்தே 1965ம் ஆண்டு ஆசிரியர் வேலும்மயிலும் மூலம் இந்துசமய அபிவிருத்திச் சங்கம் குத்தகைக்கு எடுத்தது. பற்றைக் காடாய் இருந்த இக் காணி திருத்தப்பட்டு விளையாட்டு மைதானம் உருவானது. (இப் பணிகளில் பெரிதும் உழைத்தவர்கள் ஆசிரியர் பரமானந்தசிவம், ஆசிரியர் கருணாநிதி, காட்டாச்சி என்று செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட திருமதி செல்லத்துரை, சந்திரபாலு போன்ற இளைஞர்கள்)

மிகச்சிறந்த சமூகசேவையாளரான ஆசிரியர் பரமானந்தசிவம் இளம்வயதில் காலமானதையிட்டு அவரின் ரூபகார்த்தமாய் மைதான ஓரமாக உள்ள இடத்தில் நூல்நிலையம் ஒன்று 1978ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது.

சிறிமா பண்டாரநாயக்கா அரசாங்கத்தில் சிதம்பரத்து காணிமுறை ரத்துச் செய்யப்பட்டது. அதன்படி ஆட்சியரிமையை வைத்து இருந்த குத்தகைக்காரர்களான சங்கத்துக்கே காணி சொந்தமானது. அதற்கான நீதிமன்ற அத்தாட்சி உண்டு. எனினும் காணி உறுதி சங்கத்திடமில்லை.

இந்தப் பின்னணியில் 1965க்குப் பின்பு கிராம விளை

யாட்டுத் தரம் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்தது. துடுப்பாட்டம், உதைபந்தாட்டம், கர்ப்பந்தாட்டம், மெய் வல்லநர்ப் போட்டிகள், எல்லே போன்ற விளையாட்டுகளில் சிறந்த வீரர்கள் உருவானார்கள். 'வட்டுக் கோட்டை விளையாட்டுக்கழகம்' என்ற பெயரில் கழகம் பதிவு செய்யப்பட்டது.

வலிகாமம் மேற்குப் பிரிவில் தொடர்ந்து மெய்வல்லநர்ப் போட்டிகளில் சம்பியன்களாக கழகத்துக்கு வந்தது. எல்லே விளையாட்டில் வலிகாம எல்லையைத் தாண்டி வடமாகாண சம்பியன்களாக வென்று கொழும்புவரை சென்று அகில இலங்கைப் போட்டிகளிலும் கழகம் பங்குபற்றியது.

கலை, விளையாட்டு, கல்வி போன்ற துறைகளில் இக்கிராமத்தின் வளர்ச்சி சுற்றுப்புறத்தில் இருந்தவர்களை எரிச்சல்படுத்தியிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் நேரடியாக மோதலும் துணிச்சல் இருக்கவில்லை. யாழ்ப்பாண மக்களின் இடப்பெயர்வு அவர்களுக்குச் சாதகமானது.

இந்தியா, இலங்கை இராணுவங்களின் வருகையின் போது பிரபாகரனின் உறவினர்கள் என இக்கிராமம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது. (வல்வெட்டித்துறைக்கும் சிந்துபுரத்துக்கும் கல்யாணத் தொடர்புகள் உண்டு) இடப்பெயர்வுக்குப்பின்பு திரும்பி கிராமத்தில் குடியேறியவர்கள் 50 குடும்பங்களே. கிட்டத்தட்ட 500 குடும்பங்கள் இருந்த கிராமத்தில் 50 குடும்பங்கள் என்றால், தருணம் பார்த்த சாதித்தீ மீண்டும் பற்றி யெரிந்தது. நூல்நிலையைக் கொழுத்தப்பட்டு, மைதானம் உழப்பட்டு, இறுதிஊர்வல வண்டி உடைக்கப்பட்டு சாதி அரக்கன் மீண்டும் ஒருமுறை தனது கோரத் தாண்டவத்தை நிகழ்த்திக் காட்டினான்.

இப்போது மெல்ல மெல்ல வன்னியில் உள்ள மக்கள் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒடுக்கு முறையை எப்போதுமே எதிர்த்து வந்த கிராமம் அது. மக்கள் பூரணமாகத் திரும்பும்போது அது மீண்டும் பூரணபலத்தோடு எதிர்க்கக் கிளம்பும். ஆனால் ஒன்று, சாதி அரக்கன் வெட்ட வெட்ட தலைப்பவன். சமயம் பார்த்து தனது வெறியைத் தீர்த்துக்கொள்ள என்றுமே தயங்காதவன். சமரச சாந்து பூச்சுக்கள் உதிரும். சாதி ஒழிய வேண்டும். அதற்கான நீண்ட போராட்டத் தில் படிப்பினைகளாக இவையெல்லாம் கொள்ளப்படும். ●

குறிப்பு I: 12 வயதில் பேனா தூக்கிய நான் பிறகாலத்தில் நாவலாகவோ, கதைகளாகவோ, வரலாறாகவோ எழுதலாம் என்ற உந்துதலில்

14 அல்லது 15 வயதிலிருந்து சேர்த்த விடயங்கள்தான் இவைகள். நாவலாக எழுதும் எண்ணமும் உண்டு. வயது முதிர்ந்தவர்களின் வாய் மொழியாக கேட்ட விடயங்கள் இதில் அதிகம். பலரைக் கேட்டு உரசிப்பார்த்துத்தான் எழுதியுள்ளேன். எனினும் சில தகவல்கள் விட்டும் போயிருக்கலாம். இங்கு குறிக்கப்படும் பெயர்கள் போராட்ட முதன்மையாளர்களைக் குறிக்கின்றது. அதற்காக இவர்கள் மட்டுமே எல்லாம் என்று அர்த்தமில்லை.

குறிப்பு II: சிந்துபுரம்: ஒரு கிராமம் தோன்றும் போது பெயரோடு தோன்றுவதில்லை. முக்குவதிக்கு, பறைய கலட்டி, அகம்படியாமுலை என்பதுபோல் திமில குறிச்சி என்று இக்கிராமம் ஆரம்பத்தில் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். (இப்போதும் அயல் கிராமங்கள் இப்படி அழைக்கப்படுகின்றதாம்) தூர இருப்பவர்கள் வட்டுக் கோட்டை என்று அழைத்திருப்பார்கள். பின்பு 1850 களை ஓட்டி இங்கு சந்தை ஒன்று தோன்றியது. மீன் சந்தையை 'றாத்தலடி' என்று அழைப்பது யாழ்ப்பாணத்தில் வழமை. உடாநாட்டில் இந்தப்பெயரில் பல இடங்கள் உண்டு. அது போல் இக்கிராமம் 'றாத்தலடி' என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தது. பின்பு அதுவே அவர்களை இழிவுபடுத்தும் சொல்லாகவும் பயன்படத் தொடங்கியது. இதனைக் கண்ணுற்ற, கிராமத்தில் பிறந்த அறிஞர் சிலர் முக்கியமாக முத்தமிழ் புலவர், மு. நல்லதம்பி, அவர் தம்பியார் 'வணிகர் வரலாறு' எழுதிய சீவரத்தினம் போன்றோர் 'சிந்துபுரம்' என்ற பெயரை (1920-30களில்) ஊருக்கு இட்டனர். சிந்து: நீர், கடல் என்ற அர்த்தத்தில் கடலோடு தொடர்புடையவர்கள் என்பதைக் குறிக்க இந்தப் பெயர் தெரிவி செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. பின்பு சைவவாதம் ஊரில் எழுந்தபோது சிவபுரம் என்ற பெயரைப் பதிவு செய்ய சிலர் முயன்றனர். இது இன்னும் தீராத கிராமப் பிரச்சனை. இதற்கிடையில் கிராமம் இரண்டாகி இரண்டு கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள் தோன்றி விட்டன. நான் திரும்பவும் முழு இடங்களையும் சிந்துபுரம் என்ற பெயரிலேயே சுட்டுகிறேன். இறந்தவர் கல்வெட்டுகளில் இந்தப்பெயரையே அநேகர் பயன்படுத்துவது வழக்கம்.

ஆதார நூல்கள்:

1. சாதியுமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும் - வெகுஜனன்-இராவணா
2. இன்னுமொரு ஐதாதி? இலங்கைத் தமிழ்ப்பெண்கள் - மூலம்: எல்லெ ஸயோன்ஸ்பேர்க் தமிழாக்கம்: பெண்கள் கல்வி வட்டம், யாழ்ப்பாணம்
3. வணிகர் வரலாறு - மு. சீவரத்தினம்
4. கப்பல் ஓட்டிய தமிழர் - இராஜகோபால்
5. சங்க இலக்கியங்கள்
6. சிலப்பதிகாரம்
7. வெடியரசன் நாடகம்
8. திருமதி மாணிக்கம் இராமசாமிநினைவுக்கல்வெட்டு மலர் - வட்டுர் வரகவி. தர்மலிங்கம்

சோலைக்கிளி

பழத்தேங்காய்
கேட்டகதை

எதிலும்
சுதந்திரமும் நிம்மதியும் வேண்டும்
தொடத் தொட இனிமை தொட்தெல்லாம் தங்கம்
மழைபய்து
வீதியில் கிடக்கின்ற சேற்றுள்ளும்
'தேன்' என்ற ஒரு காலம்
இருந்ததாம் அது நமக்குத் தெரியாது
தெரிய ஆசையில்லாதான் இத்தனை கனவுகளும்
கற்பனையில் நான் எழுப்பும் மாளிகையும்

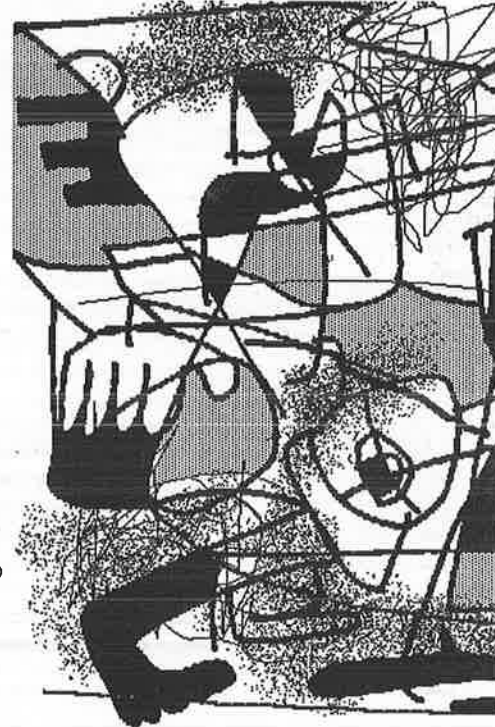
ஒரு பெரிய நிலம்வாங்கி புது வீடு கட்டி
வளவெல்லாம் மரம் வைத்து மரத்தில்
கனி தொங்க அதில் மயங்கி கிளி தொங்க என்று
என் கற்பனைகள் விரிகையிலே நீ வந்தாய்
தேங்காய் மிக இளசு
வழுக்கலினால் கறி சமைத்தால்
ருசியில்லை என்று சொல்லி

இந்தக் கனவுப் பொன்குடத்தை உடைத்தாய்
இது இன்று மட்டுமல்ல
எப்போதும் நிகழ்வதுதான்
உன்னோடு கைகொர்த்து
வாழ்க்கையிலே பறப்பதனால்
இந்த விபத்தெல்லாம் எனக்குண்டு புதிதல்ல

பழத்தேங்காய் எங்குண்டு
வழுக்கல்தான் ஊர் முழுக்க
யார் வீட்டுக் கறியும்
இப்போது மணப்பதில்லை
சும்மா கடுகு கொட்டி சூடேற்றி வாசத்தை
மூக்கிற்காய் உண்டாக்கிப் பூசிக்கின்றார்
நாக்கிற்கு ருசியில்லை நீ போ
பழத்தேங்காய் கேட்டகதை பாட்டுக்குப் பொருளாகும்
காலம் மாறி கவிதைகளில் பொன் உதிரும்

■

16.03.99

உட்போசம் சங்கதகள்

எல்லாம் புதுப்புதிய பெயரும் புதுப்புதிய பண்டமாய்
புதுப்புதிய ஊரில்
தனது
பழைய முகம் கழற்றி கிராமம்
நகரத்து மீசைவைத்து
வானத்தில் பறக்கப் பார்க்கிறதாம் பாரு
நூல் கட்டி வால் வைத்து
பட்டம் விட்டவனை
வரவேற்கும் ஒரு நிகழ்வில்

ஊத்தை ஊத்தையாய் பேச்சு
இந்தக் கிராமத்தை நகரம்போல்
கோமாளி ஆக்காத மற்றுமொரு
பட்டம் கட்டிக்கு பெயர்சொல்லி ஓடியது
மழைதூறிக் கொஞ்சம்
நாற்றத்தைக் குறைக்க

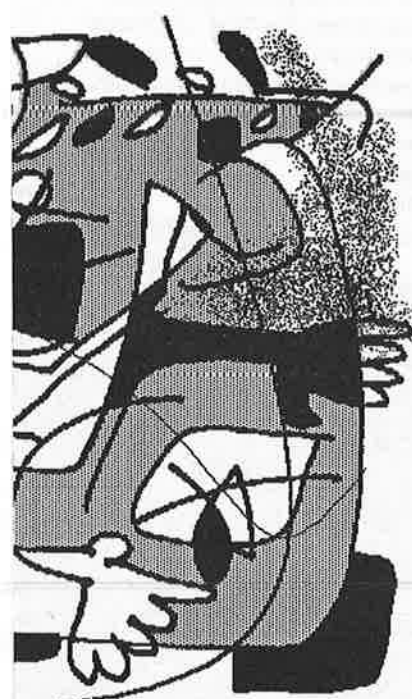
பாவம் ஒரு கூட்டம் கையடித்து மகிழ்கிறது
நானோ ஒரு தெருவில்
இந்த - நகரத்து மீசையுடன் போலிகளைச் சுமந்துள்ள
கிராமத்தின் நெஞ்சள்

பட்டம் கட்டியவன் அதோ வந்தான் ஊரில்
மின்சாரம் ஊறியது
இன்னும் என்னவேண்டும் தருகின்றேன் என்றான்
சிலபேர் கோஷித்தார்
பொதுக் கிணறு நூறென்றான் இருப்பில் குடம் சுமந்து
காலக்கிரமத்தில் விலா எலும்பில் பள்ளமான
பெண்ணொருத்தி குரவையிட

பட்டம் விட்டவன் போனானே.... மறுநாளே....
மின்சாரம் விக்கியது
ஏதோ உடைந்ததாம்
இந்தப் பட்டம் அறுந்து விழுந்தது

■

19.03.99

பா ஸ்டனிலிருந்து ஜம்பது கிலோமீட்டர் தூரத்திலிருந்த ஒரு இடத்தின் பள்ளியின் அரங்கில் இந்தியத் திருவிழா நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. பன்னிரெண்டு வயதுச் சிறுமி ஒருத்தி தட்டிக் கும்பிட்டு விட்டு 'தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை'க்கு அபிநயம் பிடிக்க ஆரம்பித்திருந்தாள். அதற்குமுன் அவள் அன்னை "கிருஷ்ணா யூஸ்டீட் டீஸ் த கோபிஸ்" என்று ஆங்கிலத்தில் விளக்கியிருந்தாள். அமெரிக்காவிலேயே பிறந்து வளர்ந்த சிறுமி அபிநயம் செய்யச் சிரமப்பட்டாள். கண்ணனின் புல்லாங்குழல் பலமுறை அவளின் முக்கின் எதிரே நீண்டது. பழத்தைக் கடித்துக் கொடுக்கும் சுகாதாரமற்ற முறைகளைக் கையாண்ட கண்ணன் இன்னமும் அவளுக்குப் பிடிபடவில்லை. கண்ணன், குழல், கோபிகையர்,

எச்சில் பழம் என்ற எந்த பிம்பத்தின் துணையுமின்றி மேடையில் அல்லாடிக் கொண்டிருந்தாள் சிறுமி.

பள்ளிவிடுமுறைகளில் மத்தியானமெல்லாம் ஆட்டம் பாட்டம் தான். சிறுமி சிறுவர் பட்டாளம்சூடி "முத்துக்கிருஷ்ணன் மோகனசூபன் மோசம் செய்தாண்டி" என்று பாடிக் கொண்டே ஆடுவார்கள். "குளிக்ஊம்போது திருட்டுத்தனமாய்ப் புடவையைத் திருடி, மரத்திலே கட்டி அவன் மறைந்திருந்தாண்டி" என்ற வரிக்கெல்லாம்

இன்னங்கனும் படங்கனும்
நெய்யப்பபட்ட
ஒரு திராஷா வண்ணிப் புணை

அநாயாசமாக மரத்தைக் காட்டி ஒளியும் பாவனைகளெல்லாம் செய்தவர்களுக்கு

"ஆடையைத் தந்தான் அவன் மானத்தைக் காத்தான்" என்ற வரியில் மட்டும் பலத்த சந்தேகம். மானம் என்றால் என்ன என்பது பற்றிப் பெரிய சர்ச்சை. அவர்களைவிட வயதில் சற்றுப் பெரியவனான முர்த்திதான் மானம் என்பது வானம் என்ற சொல்லின் திரிபு என்றும், அந்தச் சொல்லுக்கு அவர்கள் ஆகாயத்தைக் காட்டவேண்டும் என்றும் உறுதியுடன் கூறினான். "ஆடையைத் தந்தான்" எனும்போது மார்பின் குறுக்கே கையைப் போட்டுப் புடவைத் தலைப்பைக் காட்டுவதுபோல் செய்தவர்கள், அதன்பின் வந்த "மானத்தைக் காத்தான்" என்ற வரிக்கு இரண்டு கைகளையும் உயரே தூக்கி வானத்தைக் காட்டினார்கள். கண்ணன் கடவுள் இல்லையா? கடவுளர்கள் வானத்தில் இருப்பவர்கள்தானே? அதனால் அவன் வானத்தைக் காப்பது சரி தானே? இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை

களுடன், வானம் மற்றும் கண்ணன் பிம்பங்கள் இணைந்தே வந்தன மனதில். புடவைத் தலைப்பைக் காட்டித் தோளில் உறுதியாகப் படிந்த கரங்கள் சிறிதும் சம்பந்தமில்லாத வாளை நோக்கி, எந்த விதத் தர்க்கரீதியான தொடர்பும் இல்லாமல் நீண்டது இந்தப் பிம்பங்களின் துணையுடன்தான். உடம்பு, பாடல், விளையாட்டு, வானம் எல்லாம் சுலபமாகப் பிணைந்து கொண்டன.

நியூயார்க் வழியாகப் பாஸ்டனில் வந்து இறங்கியதும் கீதா, அஹுஜா இந்தியத் திருவிழா போவதுபற்றிக் கூறினாள்.

"இங்கிருந்தேயா? விட்டுக்குப் போய் சாமானை இறக்கிவிட்டு..." என்று இவள் இழுத்தபோது, சாமான்களை மளமளவென்று வண்டியின் பின்னால் வைத்தபடி, "உன் சொத்து என் வண்டியில் பத்திரமாக இருக்கும், வீடு என்ன வீடு? இப்படி விட்டைப் பார்த்து ஓடிக்கொண்டே இரு. நாலு சுவர் இல்லாவிட்டால் உனக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய்விடுமே? ஒரு இடத்தில் நீ நின்றவுடன் நாலு பக்கமும் சுவரெழுப்பி

விடவேண்டும் அனார் கலிக்ஞ்சு சமாதி கட்டியது போல..." என்று பொரிந்து தள்ள ஆரம்பித்தாள்.

மௌனமாகக் காரில் நுழைந்து அவள் பக்கத்தில் அமர்ந்ததும், காரில் அமர்வது பற்றி இன்னொரு சொற்பொழிவு நடக்குமோ என்று நினைத்தாள். காரின் கதவைத் திறந்து, இருக்கையில் அமர்ந்து சறுக்கிப் போகாமல் மாட்டுவண்டியில் ஏறுவதுபோல் ஏறுகிறாள் என்பது கீதாவின் குற்றச் சாட்டு. போனமுறை இவள் போன போது கிடைத்த விமர்சனம். இத்தனை சொல்பவளுக்குக் கையால் தட்டிய சோள ரொட்டியும் கடுகுக் கீரை மசியலும் தான் சாப்பாட்டில் சேர்த்தி. முழுங்கை அளவு டம்ளரில் நுரைக்க, நுரைக்க லஸ்ஸி குடித்தால்தான் அவள் சாப்பாடு பூரணமடையும். இத்தாலியச் சாப்பாடும், மெக்ஸிகன் உணவோ சாப்பிடப் போகும்போது கூட "ரொட்டி சாப்பிடும் நேரம்" என்று தான் கூறுவாள். இதைச் சுட்டிக் காட்டினால் சிரித்துக் கொள்வாள்.

கீதாவின் வளர்ப்புப் பெண் பின்னிருக்கையில், குழந்தைகளுக்கான சிறு இருக்கையில், பத்திரமாக அமர்ந்திருந்தாள். நான்கு வயது. அலக்நந்தா என்று ஆம்றின் பெயரை வைத்திருந்தாள். "அவள் எந்தச் சேறும் சகதியும் பாசியும் சேர்க்காமல் ஓடிக்கொண்டே இருப்பவள். தொடக்கம், முடிவு இல்லாதவள்" என்பாள். இரவில் அவளை உறங்கவைக்கும்போது கீதாவுக்குப் பஞ்சாபிப் பாடல்கள்தான் வந்தன. அலக்நந்தாவை டில்லியின் அனாதை ஆசிரமத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து தன் மகளாக்கிக் கொண்டாள். கீதாவின் தாயைப் பெற்ற தில்லித்தெளரின் தளர்த்துபோன தொடைகளின் மேல்தான் அலக்நந்தா வீட்டுக்கு வந்ததும் தூங்கினாளாம். அவள் மேல் தன் துப்பட்டாவைப் போட்டு, சுருக்கங்கள் ஏறிய தன் விரல்களால் அவள் தலையை நீவி விட்டாளாம் தில்லித்தெளர். "இப்போது இவள் என் நானியைப் போலவே சிலதைச் செய்கிறாள்" என்று வியந்துகொள்வாள்.

அலக்நந்தா அமெரிக்க ஆங்கிலம் பேசியது, கடந்த ஆண்டு

கீதாவைவிட்டு விலகிவிட்ட அவள் கணவனை பீட்டர் என்று பெயரிட்டு அழைத்தது. இந்தியத் திருவிழா போவது முக்கியமாக அவளுக்காக கத்தான் என்றாள் கீதா. இந்தியக் குழந்தைகளைத் தத்து எடுத்த பலரும் வருவார்கள் என்றாள்.

'தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை' க்குப் பின் ஒரு பழைய ஹிந்திப் பாடல். அதன்பின் ஒரு ஹிந்தி பாப்பாடல். பிறகு ஒரு குஜராத்தி கர்பா நடனம். கசோரி, சமோஸா, டோக்லா, இட்லி, வடை, தோசை, புளியஞ்சோறு என்று உணவுப்பொருட்களின் விற்பனை வெளியே இருந்த பந்தலில். ஜடைபில்லை வைத்த பின்னல்கள், குஞ்சலங்கள், கொண்டைகள், புடவை, தாவணி, பஞ்சாபி உடைகள்.

அவள் அமெரிக்கப் பயணம் கணினித் தொழிலின் உச்சங்களை எட்ட, தீராதவிளையாட்டுப் பிள்ளை'யையா, இட்லியையா, சமோஸாவையா எதை மனம் தேடும் என்று தெரியவில்லை. சில விஷயங்கள் அவளுள் அமிழ்ந்து போயிருந்தன. அவை கையால் தொடக்கியவை அல்ல. ஓலிகள், வாசங்கள், பிம்பங்கள், உணர்வுகள் என்று அவை மனதை வியாபித்தன. பெங்களூர் வீட்டின் பின்புறமிருந்த செண்பகமரத்தை நெருங்கும்போது ஒரு மயக்கும் மணம் வீசும். சைனீஸ் செண்பகம் என்று சண்டிவிரலில் பாதி அளவு ஒரு வெண்மைநிற செண்பகப்பு, கூந்தலில் சூடிக்கொண்டு உறங்கினால் தலையணை எல்லாம் அதன் மணம். செக்கைப் பழத்தை இரண்டாகப் பிளந்ததும் வீசும் ஒரு இனிப்புக்கலந்த மணம். மாலியின் காபி ராக ஆலாபனையின் முடிச்சுகள், சிதறல்கள், உருளல்கள், அடியில் விறகு எரியும் வெந்நீர் தவலையின் மூடியைத் திறந்து, அதிலிருந்து வெந்நீரை எடுத்து பக்கெட்டில் விட பித்தளைச்செம்புடன் குனியும்போது முகத்தில் அடிக்கும் சூடான நீராவி. பாலசரஸ்வதி ஆடியபோது நெற்றியில் பூத்த வியர்வைத் துளிகள். பிர்ஜு மஹராஜின் கதக் நடனத் துள்ளல். கனத்த தோசைக் கல்லில் சரியாகப் புளித்த மாவை இட்டுப் பரப்பியவுடன் அது வேகும் மணம். மிளகாய்ப்

பொடியில் கலந்த எள் மணம், வடி கட்டப்படாமல், செக்கிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட நல்லெண்ணையின் மணம், பீம்ஸென் ஜோஷியின் லலித் ராகக் குழைவு, கங்குபாய் ஹங்கலின் ஓங்காரம். கிரிஜாதேவியின் இழையும் குரல். இமாலயப் பிரதேசத்தின் ஒரு சிறு கிராமத்தின் செஸ்ட்டுட் மரத்தின் கீழே நின்றுபடி அவளும் முதலுணும் பழி மாறிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவள் வீட்டைக் கடந்து சுடுகாடு நோக்கி நிதமும் போகும் உடல்களின் பயணம். தூரத்தே எரியும் சுடுகாட்டுத் தீ. திருமூலரை மிகவும் விரும்பிப் படித்த தமிழ்வாத்தியாரின் 'உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே' என்ற சொல்லோசை. 'பெருமானே இவர்கள் என்னைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. புரிந்துகொள்ளவும் மாட்டார்கள். இவர்களுக்கு வேறு உள்ளத்தைத் தா அல்லது எனக்காவது வேறு மொழி' என்ற காலிப் கவிஞரின் இறைஞ்சல். இவற்றில் எந்த நொடியில் எதை மனம் தேடப் போகிறது? தேடுமா? அல்லது இந்தியத் திருவிழாக்களில் சமனமடைந்து விடுமா?

திரளாகப் பலர் வந்தனர். இந்தியக் குழந்தைகளை தத்தெடுத்த அமெரிக்கர்கள். சிரிப்புகுதா கலமுமாய் பூத்தபடி குழந்தைகள். அரீயம் பெண் குழந்தைகள். குப்பைத்தொட்டியிலும், தொட்டிலிலும் விடப்பட்ட பெண் சிசுக்களா என்று ஒரு எண்ணம் சரேலென்று படமெடுத்தது. அடிவயிற்றில் சூரென்றுது. அலக்நந்தாவின் விரலைப் பிடித்து நடத்தியபடி கீதா எல்லோரிடமும் பேசினாள். கூடவே இவளையும் அறிமுகம்.

எதிரே இருந்த அமெரிக்க மாதுவின் கையில் ஒரு பெண் குழந்தை. ரேசல் என்று கூப்பிட்டாள். மும்பாயிலிருந்து வந்து ஒரு வாரம் கூட ஆகவில்லை என்றாள். ஆறுமாதக் குழந்தை. பட்டுக்கரிய மேனி. பொங்கிப் பொங்கிச் சிரித்தது. இவளைக் கண்டதும் கையை நீட்டித் தாவினது. திரும்ப தாயிடம் போக மறுத்தது. மார்பில் புதைந்து கொண்டது. கக்கக்கக்க என்று வாய்விட்டுச் சிரித்தது. 'குடியா'

(பொம்மை), 'ஸோனூ' (தங்கம்) என்று ஹிந்தியில் கொஞ்சியதும் புருவத்தை உயர்த்தி வியப்புக் காட்டியது. சடக்கென்று தோளில் தலையைச் சாய்த்துக் கொண்டது. பால் பாட்டிலுடன் கூப்பிட்ட தாயிடம் போய் ஒரு கையால் இவள் கழுத்தையும் சேர்த்து இழுத்தது. நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்தவாறிருந்தன. இங்கு ரேசலின் கும்மாளம்.

நேரம் செல்லச் செல்ல நெஞ்சில் ஒரு கணம் ஏறத் தொடங்கியது. இன்னும் யாராலும் தத்தெடுக்கப்படாத அனாதையாய் தன்னை உணர்ந்தாள். உடன் கழிவிருக்கம். சோர்வு, திடீரென்று விமான வேகத்தில் மனதின் குறுக்காக 'கருணாலய நிதியே தினமும் உன் சரணாபுஜம் கதியே' என்ற பள்ளிப் பாடல் பள்ளிப்புருவத்தினர் குரலில் ஓடியது. அதன் ஊடே ஏ.எம். ராஜாவின்குரலில் 'சிற்பி செதுக்காத பொற்சிலையே, என் சித்தத்தை நீ அறிவாயோ?' என்ற ஒரு ஓலி விம்மியது. அதன்மேலே எஸ்.டி.பர்மனின் குரலில் பெங்காலி நாட்டுப் பாடல் வந்து மோதியது. பல இதமான ஸ்பரிசுங்களின் உணர்வு ஏற்பட்டது. மீண்டும் ரேசல் இவளை அணைத்துக் கொண்டது. தாயிடம்

போய் இவளை நோக்கி விம்மியது உதடு பிதுங்க.

பெட்டியில் அம்மாவின் புடவை ஒன்று இருந்தது. பனாரஸ் டிஷ்யூ புடவை. மென்ரோஜா வண்ணத்தில் ஊதாக்கரையிட்டது. சரிகைக் கொடிகள் உடல் முழுவதும். கனத்த தலைப்பில் அன்னங்களும் பட்சிகளும் கொடிகளும். கீதாவிடம் காரின் சாவியைக் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டாள். டிக்கியைத் திறந்து, மேலாக இருந்த பெட்டியைத் திறந்து, அடியில் இருந்த புடவையை எடுத்தாள். கைப்பையில் இருந்த மடக்குக் கத்தியால் ஒரு முனையைக் கீறி, தலைப்பைக் கிழித்தாள் மீண்டும் எல்லா வற்றையும் மூடிவிட்டுத் திரும்பினாள். தலைப்புத்துண்டை மடித்துக் கையில் வைத்துக் கொண்டாள்.

அந்தப் புடவை அவள் தந்தை பனாரஸ் நகருக்கு ஒரு வேலையாகப் போனபோது அங்குள்ள நெசவாளர்களிடம் நெய்து வாங்கியது. கூட்டுக் குடும்பத்தின் புறுபுறுப்புக்களை மீறி அம்மாவுக்குத் தந்தது. அதை அவள் அணியாத நிகழ்ச்சிகிடையாது. சென்னையில் இருந்த போது சம்பந்த முதலியார் நாடகம் பார்த்த புடவை அது. வாசவாம்

பாளின் ஹார்மோனிய இசையை உறிஞ்சிய புடவை. ராஜரத்தினம் பிள்ளையின் தோடியின்போது விரிந்து கிடந்த புடவை, மீரா படம் பார்த்த புடவை. சுதந்திரம் பெற்ற தினம் கட்டிய புடவை. ரிஷிகேசமும் ஹரித்துவாரமும் போன புடவை. அம்மன்களின் குளிர்ச்சியையும் உக்கிரத்தையும் ஈர்த்துக்கொண்ட புடவை. கல்யாண காலங்களில் பூக்களை முகர்ந்த புடவை. மைசூர் சுற்றிப் பார்க்கப் போனபோது பிருந்தாவனத் தோட்டத்தையும் பிலோமினா மாதா கோவிலையும் பார்த்த புடவை. அம்மாவின் தோழிகள் பலரின் உடலைத் தழுவின புடவை. குடும்பத்தில் முதல் முதலாகப் புடவை உடுத்திய பெண்கள் எல்லோரும் அணிந்த புடவை. மரபீரோவில் வேப்பிலை, மருதோன்றி துணையுடன் படுத்துக் கிடந்த புடவை. அப்பா இறந்த பிறகு காரியங்கள் நடந்த தினத்தன்று எண்பது வயது அம்மா இதை உடுத்திக் கொண்டபோது துக்கத்தை வலிந்து பூசிக்கொண்ட முகங்கள் மாறின. பிடித்து வைக்கப்பட்ட குழந்தைகள் துள்ளியாடத் தொடங்கின. திரௌபதியின் முடியாத கூந்தலில் மகாபாரதமே புதைந்து கிடந்தது போல் இந்தப் புடவையும் சரித்திரத்தை உள்ளடக்கியது. இதன் பட்டிழைகளில் கங்கை வெள்ளத்தின் தொடல் இருந்தது. மலைகளின் மாருதம் இருந்தது. சூரியனின் தகிப்பும், நிலவின் குளிர்ச்சியும் இருந்தது. உள்ளே போனபோது ரேசல் அதன் தாயின் கையில் உறங்கி விட்டிருந்தது. தன் முகவரி அட்டையைத் தாயிடம் தந்து புடவைத் துண்டை ரேசல் மேல் போர்த்தினாள். உறக்கத்திலும் உடலை இரு புறமும் மென்மையாக அசைத்து புடவைக்குள் செளகரியமாக முடங்கிக் கொண்டது ரேசல். ஒரு கையால் புடவையின் கரையைப் பற்றிக் கொண்டது. அந்தப் புடவையின் பட்டு இழைகள் அவள் மென் உடலில் படட்டும். அதை உராயட்டும், அதன் அன்னங்களும் பட்சிகளும் கொடிகளும் அவள்மேல் படரட்டும். அவளை இருத்தட்டும்.

வெளிவந்துவிட்டது

எனக்குள் பெய்யும் மழை

முன்னம் உலகப் பெண்ணிலைவாதம் இடுபத்திரண்டு ஆசியக் கவிஞர் தொகுப்பும் பொழியாக்கமும். யமுனா ராஜேந்திரன்

எக்ஸில் வெளியீட்டகத்தின் மூன்றாவது வெளியீடாக

மூன்றாம் உலகப் பெண்ணிலைவாதம்: இருபத்திரண்டு ஆசியக் கவிஞர்

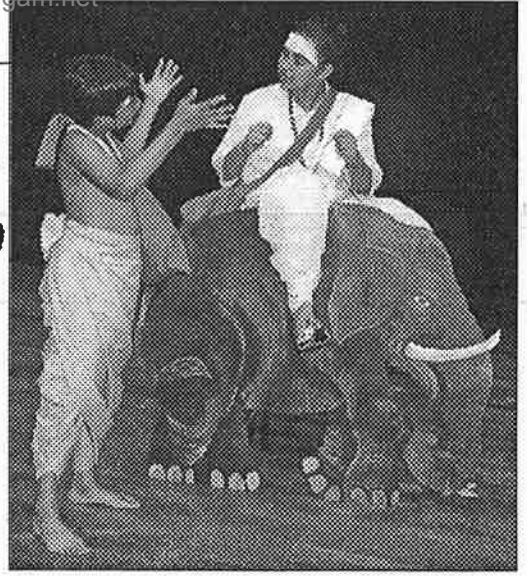
எனக்குள் பெய்யும் மழை

தொகுப்பும் மொழியாக்கமும்: யமுனா ராஜேந்திரன்

பிரதிகட்டு:
EXIL, 27 Rue Jean Moulin, 92400 Courbevoie, France
e-mail: EXILFR@aol.com

அ. மாங்கை

குருகா குடகை காணலை ரயா 000

‘பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்’ - கதையும் புதிதல்ல; அனுபவமும் புதிதல்ல. நம்மை நாமே ஏசிக்கொண்டே, வயிறு வெடிக்கச் சிரிக்க வைக்கும் பணுவல்களில் இதற்கு ஈடாக ஏதும் இல்லை. அதிலும், ‘தகப்பன்சாமி’களாக குழந்தைகள் இக்கதைகளைச் சொல்லும் போது கிடைக்கும் அனுபவ ஆழத்திற்கு அளவுகோலே கிடையாது. - இப்படிப்பட்ட அனுபவம்தான் தமிழ் அவைக் காற்று கலைக்கழகத்தின் ‘பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்’ குழந்தைகள் நாடகம் பார்த்தபோது கிடைத்தது. க. பாலேந்திராவின் இயக்கத்தில் சிறுவர், சிறுமியர் கதையைச் சொல்லிச் செய்து காட்சிப்படுத்தினர்.

இலண்டன் நகரில் குடியேறியுள்ள ஈழத்தமிழ்க் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் வார நாட்களில் முறையான பள்ளிகளுக்குப் போய்விட்டு, ஞாயிறுதோறும் தமிழ்ப்பள்ளிகளில் மொழி, விளையாட்டு, நடனம், இசை, நாடகம் எனப் பயில முன்வருகின்றனர். புகலிடமாகவும், வாழ்வியல் குழலாலும் கடல் கடந்து வந்து, அந்நிய மண்ணில் தமது சல்லி வேர்களையாவது இழக்காமல் இருக்க முயலும் பிரம்மபிரயத்தனம்தான் இத்தமிழ்ப்பள்ளிகள். இவற்றில் போதிப்பவர்களும் வாரநாட்கள் முழுதும் பிழைப்புக்கான பணிகளில் ஈடுபட்டுப் புதையலாகக் கிடைக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமையை இதற்கென ஒதுக்குபவர்கள். எந்திரகதியாகிப் போன இச்சூழலை அறிந்தவர்களுக்கு, இம் முயற்சியின் சிரமங்கள் புரியும். மூன்று கதை சொல்லிகள், மூன்று குழுவினர், குருவும்-சீடர்களும் என இருக்கும் பல பாக்கங்களை ஒன்றிணைத்த ‘மொசைக்’ இந் நாடகம். பங்கேற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் நாடக நிகழ்வில் ஒரு இடம் இருந்தது இந் நிகழ்வின் பெரு வெற்றி! இசைக் கருவிகளின் பின்னணியில் கதைகளைக் குழுவினர் நடத்திக் காட்டினர். குழந்தைகளின் இயல்பான அசைவுகளைக் கொண்டே இவை அமைக்கப்பட்டிருந்தன. குருவும் சீடர்களும் மாபெரும் கதாநாயகர்களாக உலாவந்தனர். யானையில் ஏறினர்; மரத்தின் உச்சிக்கிளையில் அமர்ந்துகொண்டு அடிக்கிளையை வெட்டினர்; ஆசனவாயில் ஈரம் உள்ளதா என ஆராய்ந்தனர்... ஒவ்வொரு அசைவுக்கும் கரவொலி பெற்றனர்.

‘மொராலிட்டி’ வகைப்பட்ட நல்லொழுக்கப் போதனை இயக்கத்தில் பாத்திர வார்ப்பு வகை மாதிரிகளாக மட்டுமே பார்க்கப்படுவது தான் மரபு. அதன் பிடியிலிருந்து

மீண்டு, ஒவ்வொரு இளம் நடிகரும் தம்மளவில் பாத்திரமாக உணர்ந்தது அரிய அனுபவம். எளிய இசையமைப்பும், மேடைப்பொருட்கள் பயன்பாடும் கூற்றின் ஓட்டத்திற்கு பெரும் உதவியாக இருந்தன. பார்வையாளர் அனைவரும் தாளத்தோடு

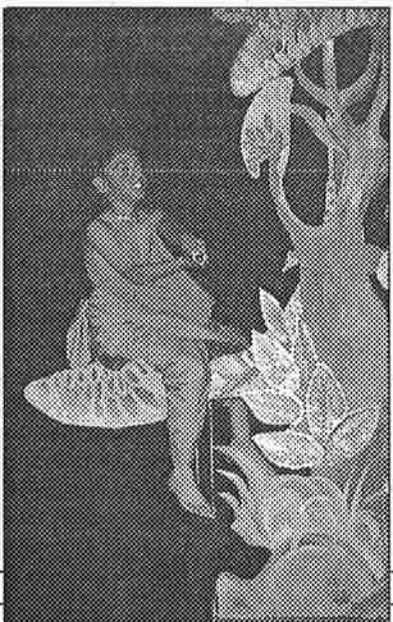
“ஏட்டினில் அறிவாளர் செயலினில் முழுமுடர்” எனக் கரவொலி எழுப்பியது நாடகத்தின் தொடர்புத் தன்மைக்குக் கட்டியமாயிற்று.

மொத்தத்தில், பங்கேற்றவர் அனைவரும் ஒவ்வொரு கணத்தையும் மகிழ்ச்சியோடு அனுபவிக்க, பார்ப்பவர் அனைவருக்கும் அது தொற்றிக்கொள்ள, எல்லோரையும் குழந்தைகளாக்கிக் களிக்க வைத்த அனுபவமாக, அசைபோடும் நினைவாக நிற்கிறது இந் நாடகம்.

குழந்தைகள் நாடகம் என்பதற்கான வரையறை விளக்கங்களில் உள்ள தர்க்கங்களும் ஐயங்களும் ஏராளம். குழந்தைகளுக்கான நாடகங்கள், குழந்தைகளால் செய்யப்படும் நாடகங்கள், குழந்தைகள் பற்றிய நாடகங்கள் என்றெல்லாம் பிரித்துப் பார்க்கலாம்.

இவை சிமிழ்களுக்குள் அடங்குபவை அல்ல. ஒன்றுடன் ஒன்று தழுவலாம்; மோதலாம்; ஆனால், நிச்சயம் அது பெரியோர் அரங்கத்திலிருந்து வேறுபட்டது. குழந்தைகளுக்குள்ளேயே வயது விகிதத்திற்கு ஏற்ப மாறுபடுவது, அரங்க உருவாக்கம், ஒழுங்கமைதி, அனுபவப் பகிர்வு அனைத்திலும் வேறுதளத்தில் இயங்குவது.

தமிழில் - தமிழகம் மற்றும் ஈழத்தில் - குழந்தைகள் நாடகம் இன்னமும் அவ்வப்போது அள்ளித் தெளித்த கோலங்களாகவே இருப்பதை நாமறிவோம். அச்சில் வந்துள்ள சே.இராமானுசத்தின் ‘குட்டியானைக்குக் கொம்பு முளைச்சது’, மௌனகுருவின் ‘தப்பி வந்த தாடி ஆடு’, காந்திமேரியின் ‘காட்டுக்குள்ளே திருவிழா’, ‘தெப்பத் திருவிழா’ தவிர், இராமானுசம் அவர்களின் இயக்கத்தில் ‘தங்கக்குடம்’, மு.இராம

சாமி இயக்கிய 'செண்பகம்' இராமசாமியின் 'ஆட்டுக் குட்டிகள் நாயகன்', வேலு சரவணனின் 'கடல்பூதம்', 'பல்லி' போன்ற மேடையேற்றங்களையும் நாம் இங்கு நினைவுகூரலாம். ஏராளமான பட்டறைகள் குழந்தைகளுக்காக நடத்தப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் சில பள்ளிகள் நாடகக் கல்வி பெற்றவரை பணிக்கு அமர்த்தியுள்ளனர். சமீபத்தில் மு.இராமசாமியின் 'கலீலியோ'வில் ஆந்த்ரேயாக நடித்த சிறுவனின் நடிப்பு மறக்கமுடியாத அனுபவத்தைத் தந்தது.

இந்தப் பின்னணியில் தமிழ்ப்பள்ளி சார்பாக நடத்தப்பட்ட இந் நாடகம் மொழி - பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் அரங்கத்தின் தேவையை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்கிறது. தாய்மொழி பேசக்கூடிய வாய்ப்பு மிகவும் அருகிய சூழலில் வளரும் குழந்தைகள், மொழியை இயல்பாக, கூச்சம் இல்லாமல் உச்சரிக்கவும் பகிரவும் இது வாய்ப்பு அளிக்கிறது. பல்லைக் கடிக்கும் எழுத்து மொழியில் பாடப் புத்தகங்கள்போல் பக்கம் பக்கமாக மனனம் செய்யத் தேவையில்லாமல், ஒரு சொல் சொன்னாலும், புரிந்து உணர்ந்து, பொருத்தமாகப் பேச இத்தகு அரங்கம் உதவுகிறது. அதிலும் உடல் இயக்கம் சார்ந்த வெளிப்பாடாக மொழி உள் இறங்குவதால், செழுமையாகப் பதியவும் வாய்ப்பு உண்டு. மொழி பயிற்றுவகைகள் பங்கேற்பு முறையியலை உலகம் முழுதும் வலியுறுத்தி வரும் நிலையில் அரங்கத்தை ஒரு முறையியலாகவேனும் அங்கீகரிக்க வேண்டிய

காரணக்குத் தெரியும். அதே அகநிலையோடு அக் குழந்தை இருந்தது வியப்பாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தது.

நிறைய 'இசங்'கள் பேசப்படும் காலம்தி. இந் நாடகத்தை ஒட்டி இதையும் யோசிக்கலாம்.

பெஸ்கி, 'வீரமாமுனிவர'ாக உருக்கொண்டு, தமிழ் மொழிக்கு அரும்பெரும் தொண்டு ஆற்றியதை நாம் அறிவோம். 'பரமார்த்த குரு கதை'க்கு மிகப் பெரிய உலகப் பொதுமையான அர்த்தங்கள் உண்டு என்பதும் உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் காலனியக் கல்வி, முறைசார் கல்வியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சூழலில், தமிழ் மண்ணில் - இந்தியாவில் நிலவிய குரு-சீடர் பரம்பரை சார்ந்த குருகுலக் கல்விமுறையைப் பகிடி செய்யும் பனுவல் என்ற வகையில் இது காலனியத்தை உயர்த்திப் பிடிப்பதாகிறது. பழுப்பு/உடலில், ஆங்கிலமூளை கொண்ட குமாஸ்தா கல்வியை நிறுவிய மெகாலே கல்விமுறை நம்மீது திணிக்கப்படுவதற்கு முன்பு நிலவிய கல்விமுறையை விமரிசிப்பதன் மூலம் இது காலனிய ஆதரவு சிந்தனையை உறுதிப்படுத்துகிறது. குருகுலக் கல்விமுறையில் இருந்த சாதீயக்கூறுகள், சர்வாதிகார மனநிலைகொண்ட போதனைமுறை, கேள்வி எழுப்ப அனுமதிக்காத படிநிலைச் சிந்தனை போன்றவற்றை - காலனிய காலத்திற்கு முந்தைய காலத்தைச் சேர்ந்த தது என்பதனால் - ஆதரிக்க வேண்டிய தில்லை. அதன் நிலவுடைமைக் கண்ணோட்டத்தை நியாயப்படுத்தவேண்டியதும் இல்லை.

ஆனால் இக்கதைகளில் வரும் வகை மாதிரிப் பாத்திரங்கள் வெற்றுவெளியில் பிறந்தவை அல்லவே! அவற்றுக்கும் சாதகம் உண்டு! அந்நிய மண்ணில், வெளியாளாக நின்றுகொண்டு காலனிய நாட்டில் உள்ள கல்விமுறையைக் காண்பதாகவே இப்பனுவல் திகழ்கிறது. தென்னாலிராமன்/முல்லா/அராபிய இரவுகள்/பீர்பால் கதைகள் போன்றவற்றில் இருந்து இவ்வகையில் இது வேறுபட்டது.

சிவசேகரத்தின் பனுவல் இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியை நினைவுகூராமல் விடுகிறது. எனவே பரமார்த்தகுரு பிரச்சனைப்படுத்தப்படாமல் மரபுப் படிமமாக இந் நாடகத்திலும் மேடையேற்றத்திலும் வெளிப்படுகின்றனர்.

பனுவலில் இல்லாத சில கூறுகள் ஆங்கிலேய நாட்டில் வசிக்கும் சிறுவர்-சிறுமியர் கூற்றாக, இலண்டன் நகரில் காணும்போது சற்றே ஆழமாக வெளிப்படுகின்றன. இக் குழந்தைகள் ஆங்கில உச்சரிப்பு சாயலோடு, கொஞ்சம் தமிழில் பேசும்போது, அல்லது ஆங்கிலேய நாட்டுக்குரிய சில உடல்சார் வெளிப்பாடுகளோடு கலந்து இப்பனுவல் மேடையாக்கம் செய்யப்படும்போது காலனியம் நீர்த்துப் போகிறது. காலனியம் அல்லாத முதுமை/இளமை; அறிவு/அறியாமை; பணிவு/மீறல் குறித்த வினாக்களை எழுப்புவதில் இப்பனுவலின் விரியத்தைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. அவற்றைக் குழந்தைகள் எழுப்புவதைவிட மகிழ்ச்சி தருவதும் எதுவும் கிடையாது.

தேவை உள்ளது. கற்கிறோம் என முத்திரை குத்தாமல் கற்கும் கல்வியே நின்று நிலைக்கும். அந்த அனுபவத்தை இந் நாடகம் இக் குழந்தைகளுக்கு வழங்கி இருக்கிறது.

ஒரு சின்ன இடைச்செருகல்...

இந்த நிகழ்ச்சிக்கு நான் பயணம் செய்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சிறுமி ஏழு வயது நிறைந்தவள். காரின் பின்சீட்டில் அமர்ந்திருந்தவள் உறங்கத் தொடங்கினாள். அரங்கை அடைந்தவுடன் எழுப்பியபோது வாய் நீர் ஒழுக உறங்கிக்கொண்டிருந்த குழந்தை கண்மலர்த்தி 'பரமார்த்த குரு...' எனத் தொடங்கினாள். ஒரு நாடகத்தில் ஈடுபடும்போது, அது எப்படி உறக்கத்திலும், விழிப்பிலும் பிடித்து ஆட்டும் என்பது நாடகக்

தணிக்கைக்குத் தப்பி வந்த செய்தியென்று
எனக்கெதுவும் தெரியவேண்டாம்,
எவருடைய இரகசிய வானொலியையும்
இடைமறித்துக் கேட்டதென்று
எதையும் கூறவும் வேண்டாம்.

யாருடைய வெற்றியின் ஆர்ப்பிலிருந்தும்,
தோல்விகளுக்கான சாக்குகளிலிருந்தும்
நான் ஒதுங்கியிருக்கவே விரும்புகிறேன்.
எதிரியென்று -
எவருடைய சாவைத் தொட்டும்
உள்ளூரக் களிகூரும் ஒருத்தன் நானில்லை.

கொலைகளுக்காகச் சொல்லப்படுகின்ற
யார் தரப்பு நியாயங்களும் வேண்டாம்.
குடித்து வெறியீர்த்த உங்கள்
சத்ருக்களின் குருதியை
என்மீது கொப்பளிக்காதீர்கள்.

கவலைக்கிடமாகக் காயப்பட்டவர்கள்,
காணாமல் போனோர்கள்,
அடையாளம் காணமுடியாது
சிதையுண்டு மாண்டோர்கள் குறித்தும்
அறியும் ஆர்வம் இம்மியளவும் இல்லை.

தெருக்களில்
அம்பியுலன்ஸ்களுக்கு ஓரமாகி வழிவிடுகையிலும்,
அழுகி,
வழியெல்லாம் ஒழுக அள்ளிச் செல்லப்படுகின்ற
சடலங்களின் தூர்மணம் கருதி-
ஒதுங்கி,
நரகலப்டு முக்கை மூடிப்
பின் ஓங்கழிக்க நேர்கின்ற போதும்,
மரணம் அடுத்தென்ன உருக்கொள்ளும் என
அஞ்சி உறையும்போதும்
அர்த்தங்களையிழந்த வாழ்வைத் தொட்டும்
அந்தோ என் கைசேதமே என்று கதறிப் புலம்பவே விழைகிறேன்.

உங்களில் யாருடைய செய்திகளிலும்
இழந்த வாழ்வு யுற்றிய
நம்பிக்கையூட்டும் தகவல்கள் இல்லை.
வெறும் இந்து அரேபியக் குறியீடுகளின்
பெறுமதியை விடவும் இழிந்துபோன
சாவின் எண்பெறுமானங்களைப்
பெருக்கிச் சொல்வதில்தான் உங்களுடைய குறியெல்லாம்.

உங்கள் எவருடைய செய்திகள் குறித்தும்
எனக்கு ஈடுபாடு இல்லை.
நான் எதையும் கேட்கவும் விரும்பவில்லை

இல்லை
இல்லை
விரும்பவில்லை.
விரும்பவேயில்லை.

7 29 16

19981017 காலை 11மணி

Armored Car இல் Hollywood

ரதன்

கடந்தமாதம் குளிர்காலம் முடியும் தறுவாயில் வசந்தத்தின் வருகையை எதிர்நோக்கிய அந்த நடுப்பகலில் தெற்கு புளோரிடாவைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணியைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அவர் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் இன்றைய இயற்கை அழிவுகள் தாங்கள், தங்களது நாடு செய்த பாவத்தின் பலன் எனக் குறிப்பிட்டார். உலகத்தைத் தமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பதற்கு எவ்வாறெல்லாம் முயற்சிக்கிறார்கள், அன்று ஹிட்லர் என்ற மனிதன் செய்ததை இன்று அமெரிக்கா எனும் நாடு செய்கிறதென்றார். அதைவிடத் துயரமானது அவர் மேலும் கூறிய விடயங்கள்.

“நான் சிறுமியாக இருந்தபோது எனது அம்மாவின் தம்பிமார் இருவரை இழந்துவிட்டேன். என்னுடன் மிகவும் பாசமாக இருந்த இவர்கள் எப்பொழுது வருவார்கள், எப்பொழுது வருவார்கள் எனக் காத்திருந்தேன். ஆனால் அவர்கள் வரவேயில்லை. எனக்கு மட்டுமல்ல, எனது பக்கத்து வீடு, முன்னால் வீடு, சுற்றம், அயல், ஏன் முழு நாடு என்றுகூடக் கூறலாம். இழப்புகள் இருந்தன. நான் ஒருநாள்கூடப் போர்விமானங்களையோ, குண்டுகளையோ எனது நாட்டில் காணவில்லை. ஆனால் அமெரிக்காவில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குறைந்தது ஒரு வராவது இறந்துள்ளார்கள்” சிறிது மௌனமானார்.

“எதனால்?”

எனது கேள்விக்கு மௌனமாக ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு,

“வியட்நாம் போர்”

இப்பொழுது அப்பெண்மணிக்கு சுமார் 40-50க்கும் இடைப்பட்ட வயது. இன்றும் துயரங்களைச் சுமந்து கொண்டு வாழ்கிறார். இவர் தனது அனுபவங்களைப் பிள்ளைகளிடம் கூறுவார். பிள்ளைகள் தொடரும். முதலாவதாக தனது தோல்விகள் இளம்சமுதாயத்துக்குத் தெரியக்கூடாது என்பதில் அமெரிக்கா உறுதியாகவிருந்தது. இது ஏன் தோல்வி என்ற கேள்வியை எழுப்பும். தொடர்ந்து உலகைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் நிலைமைக்கு பங்கம் வரும். இரண்டாவதாக Mary Mc Carthy என்ற அறிஞர் குறிப்பிடுகிறார். “நிங்கள் கார் வாங்கும்பொழுது Ford, Chevrolet என்று எதனையும் தெரிவுசெய்யலாம். அதேபோல் அமெரிக்க ஜனாதிபதியையும் தேர்தலில் தெரிவுசெய்யலாம். ஹோட்டல் அறையிலும் நீங்கள் விரும்பின் எயர் கொண்டிசனரை இயங்கச் செய்யலாம். அது உங்களது விருப்பம். ஆனால் யன்னலைத் திறக்க உங்களுக்கு உரிமையில்லை” இதுவே உண்மை. அமெரிக்காவின் சுதந்திரம் என்பது தேர்தல் தெரிவு மட்டுமே. இதற்கேற்ப அமெரிக்கா தன்னைத் தயார்ப்படுத்தியுள்ளது.

எவ்வாறு?

அமெரிக்கா இதுவரை பல போர்களைச் சந்தித்துள்ளது. இப்போர்களின்போது மக்கள் அரசுக்கு எதிராகத் திரும்பாதவாறு வெகுசனத் தொடர்புசாதனங்களைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துள்ளது. வெகுசனத் தொடர்புசாதனங்கள் இன்றும் சரி, அன்றும் சரி

மிகப்பெரிய செல்வந்தர்களின் நிறுவனங்களாக இருந்து வருகின்றன. அரசைத் தெரிவுசெய்வதில் இந்த செல்வந்தர்களின் பங்களிப்பு அதீதம். சில பத்திரிகை அதிபர்களுக்குச் சொந்தமாக சுமார் 60க்கும் மேற்பட்ட பத்திரிகைகள், தியேட்டர்கள், சஞ்சிகைகள் என்பன சொந்தமாக உள்ளன.

திட்டமிடல் என்பது இங்கு முக்கியமானது. அரசின் திட்டமிடல் பல நிலைகளில் உள்ளது.

அ. போரின்கு முன்பாக

1. போரில் தனது நிலைப்பாட்டை விளக்கும் அல்லது தனது நிலைப்பாட்டிற்கு ஆதரவாக வெகுசனத் தொடர்புசாதனங்கள் ஊடாக மக்களுக்கு செய்தி சொல்கிறது அரசு.
2. நாடு போரில் பங்குபற்ற வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது என்ற செய்தி
3. போரின்கான தயார்ப்படுத்தல்
4. போரில் அரசு எந்நேரமும் பங்குபற்றலாம்
5. போர்
6. போரில் அரசின் தோல்விகள் வெகுசனத் தொடர்புசாதனங்கள் ஊடாக வெற்றியாக மாறுகின்றன. வெற்றி, மிகப்பெரிய சாதனையாக மாறுகின்றது.

ஆ. போரின் பின்னர் (Postwar)

அமெரிக்கா போரில் வெற்றி பெற்றுவிட்டது. பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கு எமது நாடு உதவி செய்கிறது

என்ற கோஷம் மக்களிடம் சென்றடைகிறது.

இதற்குத் தவிரியாக பாடத்திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வடஅமெரிக்காவில் பொருளாதார மாணவர்களுக்கான பாடத்திட்டத்தில் போரின் போது ஏற்படும் மாற்றங்கள், போர் எவ்வாறு ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பங்குபற்றுகிறது, புதிய தொழில்நுட்பம் போன்ற விடயங்கள் உள்ளன.

உலகின் மிகப்பெரிய சினிமாத் தொழில்நகரம் ஹொலிவூட். ஹொலிவூட் அமெரிக்க அரசின் செய்திகளைக் காவிச்சென்றது. அமெரிக்க விமர்சகர் ஒருவர் ஹொலிவூட்டை புனாவுக்கு ஒப்பிட்டுள்ளார்.

SPAIN vs USA

1898இல் அமெரிக்காவுக்கும் ஸ்பெயினுக்கும் இடையிலான போர் நடைபெற்றது. சினிமா என்ற தொழில் நுட்பத்தின் ஆரம்பக் காலம்தான். முதலாவது போர்பற்றிய படம் - Tearing down the Spanish Flag, 1898இல் எடுக்கப்பட்டது.

அன்று தொடங்கிய இந்தப் போர்பற்றிய திரைப்படங்கள் இன்றுவரை தொடர்கிறது.

முதலாம் உலகப்போர்

The Battle Cry of Peace: முதலாம் உலகப்போரில் அமெரிக்கா பங்குபற்ற முன்னர் எடுக்கப்பட்ட படம். நியூ யோர்க், வாஷிங்டன் ஆகிய நகரங்கள் குண்டு போட்டு அழிப்பதாகக் காட்டப்படுகிறது.

1917ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 6ம் நாள் அமெரிக்கா ஜேர்மனிக்கு எதிராக போரில் குதிப்பதற்கு இரண்டு கிழமைகளுக்கு முன்பாக Public Information Committee ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இதனை Creel Committee என்றும் அழைப்பார்கள். George Creel என்பவர் பிரபல பத்திரிகையாளர். இவர் தலைமையிலேயே இக்குழு இயங்கியது. புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள், விரிவுரைகள், திரைப்படங்கள் போன்றவற்றினூடாக ஜேர்மனிக்கு எதிராக பொதுசன ஆதரவைத் திரட்டுவதே இதன் நோக்கம். இது ஜனாதிபதியின் நேரடிக்கண்காணிப்பில் இயங்கியது.

The Kaiser - Beast of Berlin என்ற படம் 1918இல் எடுக்கப்பட்டது. இங்கு பெயர் முக்கியம். The Kaiser - ஜேர்மனியின் பேரரசர். Beast - கொடியவர், நாற்கால் மிருகம். 'The Beast - இயேசுநாதரின் எதிரி என்ற பொருளும் உள்ளது. 'ஜேர்மனிய பேரரசர் - பேர்லின் நகரத்து கொடியவன்' என்ற தலைப்பிலான படம். இப்படத்தில் அப்போதைய அமெரிக்க ஜனாதிபதி வில்சன், ஜெனரல் Pershina, பெல்ஜியத்து அரசர் Albert ஆகியோரும் தோன்றினர்.

The Little American (1918) - Cecil B. De Mille இயக்கியுள்ளார். அப்போதைய அமெரிக்க கணவுக்கன்னி Mary Packford கதாநாயகியாக நடித்தார். இதே ஆண்டில் வெளிவந்த மற்றுமொரு முக்கிய படம். Shoulder Arms - சார்லி சாப்ளின் நடித்து இயக்கியது.

போரைச் சாதாரண மக்களும் பார்க்கக்கூடிய வகையில் கூடிய தொழில்நுட்பத்துடன் எடுக்கப்பட்ட படங்கள். King Vidorஇன் The Big Parade, Raoul Walshஇன் What Price Glory ஆகிய படங்கள்.

William Wellman என்ற விமானமோட்டி எடுத்த படம் Wings. இது இளம் விமானமோட்டியின் சாகசங்களைக் காட்டியது. அத்துடன் இது வசூலில் சாதனை புரிந்தது. ஒஸ்காரின் சிறந்த படவிரும்பும் கிடைத்தது.

The Sprit of 76 (1917)

இதில் அமெரிக்கா ஜேர்மனியுடன் இணைந்து இங்கிலாந்துக்கு எதிராகச் சண்டையிடுவதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் தயாரிப்பாளரான Robert Goldstein கைதுசெய்யப்பட்டு பத்து ஆண்டுகள் சிறையில் தள்ளப்படுகிறார். இதற்கான காரணம் - எதிரிகளிடம் பெற்ற பணத்தில் இவர் படம் எடுத்தார் என்ற குற்றச்சாட்டுக் கூறப்பட்டது. அன்றைய காலகட்டத்தில் ஒலி, தொழில்நுட்பம் திரைப்படங்களில் மிகவும் சிறப்பாகப் பாவிக்கப்பட்ட படம். ஜேர்மனி நாவலாசிரியர் Eriquet Maria Remarqueஇன் பிரபல நாவலை மையமாகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட படம் All Quiet on the Western Front. Lewis Milstone இயக்கிய இப்படம் Oscarஇன் சிறந்த பட இயக்குநர் விருதையும் தட்டிச் சென்றது.

போர் சம்பந்தப்பட்ட திரைப்படங்கள் வசூலில் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் தொழில்நுட்பரீதியாக வளர்ச்சி அதிகம் வேண்டும் என்பதை ஹொலிவூட் ஆரம்பத்திலேயே தெரிந்துகொண்டது. 1928இல் வெளியான Wingsக்கும் 1930இல் வெளியான Lewis Milstoneஇன் படத்துக்குமிடையில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

ஸ்பெயின் போர்

ஸ்பானிய சிவில் யுத்தம், Monchuriaவை யப்பானை கைப்பற்றியது போன்ற விடயங்களையும் ஹொலிவூட் விட்டுவைக்கவில்லை. The Last Train from Madrid (1937), The Blockade (1938) ஆகிய படங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. முதலாவது படத்தில் சாகசங்களே காட்டப்பட்டன. இரண்டாவது படம் ஸ்பெயினை விமர்சித்தது. இதனால் இப்படம் பாசிச நாடுகளில் தடை செய்யப்பட்டது.

இரண்டாம் உலகப்போர்

1. போரிற்கான தயார்ப்படுத்தல்

Confessions of a Nazi Spy இப்படம்பற்றி அமெரிக்கப் பத்திரிகை ஒன்றில் வெளியான விளம்பரம்தான்.

² I'll Talk! I'll Talk! I'll Tell you everything.

Who give us orders...

What we're after...

How we work...

Who pays us...

Nazi spies in America. That's got nothing to do with me. He'll learn differently when he sees "Confessions of a Nazi Spy"

இப்படம் 1939இல் வெளியானது. போரில் அப்போது அமெரிக்கா பங்குபற்றவில்லை. ஆனால் போரிற்கான தயார்ப்படுத்தல். அத்துடன் ஜேர்மனி உட்பட பாசிசத்துக்கு எதிராக, இங்கிலாந்துக்கு ஆதரவாக வெகுசன ஆதரவைத் திரட்டியது.

2. பாசிசத்துக்கு எதிரான படங்கள்

இவை நீதிக்கதைகளாகவும், கற்பனைக்கதைகளாகவும் இருந்தன. நீதிக்கதைகளில் போதனைகள் இருக்கும். விளக்கம் இருக்காது. கற்பனைக்கதைகள் யதார்த்தத்துடன் முரண்பட்டுக் காட்சியளிக்கும். இதுவே இவ்வகைப்படங்களின் கோட்பாடாகவும் இருந்தன.

ஆனால் விதிவிலக்காக வெளியான படங்களில்

ஒன்று The Great Dictator. 1940இல் வெளியான இப்படத்தை இயக்கி நடிக் தவர் சார்லி சப்ளின்.

இதில் நடிக் த பாத்திரங்களின் பெயர்களும் அவர்கள் யாரைப் பிரதிபலிக்கிறார்கள் என்பதும் பின்வருமாறு:

Tomania	- Germany
Austerlich	- Austria
Bacteria	- Italy
Aderoid Hynkel	- Adolf Hitler
Benzino Napolini	- Benito Mussolini
Double Cross	- Swastika

இதில் சப்ளின் யூத இனத்தைச் சேர்ந்த முடிவெட்டுவராகவும், ஹிட்லராகவும் (ஹிட்லரைப் போன்ற கேலிப் பாத்திரம்) தோன்றுகிறார். இப்படத்தின் இறுதியில் ருமிட பேச்சு ஒன்று இடம் பெறுகிறது. New York Film Critics Award இவருக்கு இப்படத்திற்காக சிறந்த நடிகர் விருது அளித்தது. ஆனால் இவர் அதனை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். காரணம், இவர் படத்தில் பேசிய பேச்சை அவர்கள் கேலி செய்ததே. சப்ளினின் வாதம் இவர்களும் நாசிகளே. இவர்கள் இப்பேச்சை கேட்க வேண்டும். இப்படம் பாசிச ஆதரவு நாடான ஆர்ஜன்ரீனா தவிர்ந்த ஏனைய திரையிடப்பட்ட நாடுகளில் பெருவெற்றியீட்டியது.

3. சப்ளினின் உரையின் சில பகுதிகள்.

“போர்வீரர்களே! இந்த விலங்குகளிடம் உங்களைக் கொடுத்துவிடாதீர்கள். அவர்கள் உங்களை வெறுக்கிறார்கள். அடிமைப்படுத்துகிறார்கள். உங்கள் வாழ்க்கையை கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள். நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை அவர்கள் சொல்வார்கள். நீங்கள் என்ன நினைக்கவேண்டுமென்றும் எதை உணரவேண்டும் என்றும் கூறுவார்கள். உங்களைப் பயிற்றுவிப்பார்கள். உணவு கொடுப்பார்கள். கால்நடைகளைப்போல் உங்களை நடத்தி இறுதியில் வெடிமருந்தாகப் பயன்படுத்துவார்கள். நீங்கள் உங்களை இந்த செயற்கை மனிதர்களிடம் தந்துவிடாதீர்கள்.

போர்வீரர்களே! அடிமையாவதற்காகப் போரிடாதீர்கள். சுதந்திரத்துக்காய் போரிடுங்கள்.

விஞ்ஞானமும் முன்னேற்றமும் நம் எல்லாருடைய மகிழ்ச்சிக்கும் இட்டுச்செல்லும் வகையிலான ஒரு உலகத்திற்காகப் போராடுவோம்.

போர்வீரர்களே! ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் நாம் ஒன்றுபடுவோம்.

Ultra

Ultra - நாட்டுப்புற்றுக்கொண்ட ஒரு குழு. Flying Hero, Charles Lindberghஇன் தலைமையில் ஹிட்லர் நிச்சயம் வெல்வார். அமெரிக்கா போரில் தலையிடக்கூடாது என்று கொங்கிரசிடம் முறையிட்டார். அமெரிக்கா திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு எதிராகவும் அரசுக்கு எதிராகவும் 1941 செப்டெம்பரில் விசாரணை உச்சக்கட்டத்தில் இருந்தபொழுது Pearl Harbourக்கு குண்டு யப்பானால் வீசப்பட்டது.

MPCND

Motion Picture Committee Cooperation for National Defense - இது Pearl துறைமுகம் தாக்கப்பட்டு இரு கிழமைக்குள் அமைக்கப்பட்டது. இதுவும் அப்போதைய ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட்டின் நேரடிக்கண்காணிப்பு

பில் Lowell Melletஇன் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவே இக்கால கட்டத்தில் வெளியான திரைப்படங்களை கண்காணித்தது.

அரசாங்கம் தனது விருப்பத்தை இக்குழுக்கள் மூலம் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு தெரியப்படுத்தியது. இக்குழு பின்வரும் ஆறு விடயங்களை அவதானித்தது.

1. போர்க் காணி
2. எதிரி
3. நேச நாடுகள்
4. ஆஜராகும் யுத்த முனை
5. சொந்த யுத்த முனை
6. பேராளிகள்

பொதுவாக அக்காலத்தில் ஒரு படம் எடுப்பதற்கு ஒன்பது மாதங்கள் எடுக்கும். ஆனால் Pearl துறைமுக குண்டுவிச்ச நடந்து ஏழு கிழமைக்குள் வெளிவந்த படம்.

A yark on the Burma - இதுவே போரில் அமெரிக்கா பங்குபற்றிய பின்னர் வந்த முதல் படம்.

Airforce - B17 விமானங்கள் யப்பானியக் கப்பல்களைக் குண்டுவிசி அழிப்பதாக எடுக்கப்பட்ட படம். உண்மையிலேயே அக்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் எதுவும் நடைபெறவில்லை.

Hitler's Children (1943)

ஜேர்மனியில் குழந்தைகளை திட்டமிட்டு முளைச்சலவை செய்வதாக காட்டப்பட்ட படம்.

Hitler

- இப்பெயரைத் தாங்கிப் பல படங்கள் வெளிவந்தன.
- The Devil with Hitler (1942)
- Hitler - Dead or Alive (1943)
- The Hitler Gang (1944)
- The Strange Death of Adolf Hitler (1943)

இதனைவிட ஹிட்லர் என்ற பாத்திரம் பல படங்களில் இடம்பெற்றது.

- Enemy of Women (1944)
- The Nazty Nuisance (1943)
- To be or Not To Be (1941)

Womer Brothers

Horry Womer முதலில் நாசிகளுக்கு எதிரான படங்கள் எடுப்பதில்லை எனத் தீர்மானித்தார். இது தமது படங்களிற்கு ஜேர்மனியில் வசூலில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் எனக் கருதினார். ஆனால் 1936இல் இவர்களது ஜேர்மனியக் கிளையில் வேலைசெய்த யூதர் ஒருவர் கொலைசெய்யப்பட்டார். அத்துடன் இக்கிளை மூடப்பட்டது. அதே ஆண்டு யூலைமாதம் வெளிநாட்டுப்படங்கள்பற்றிய சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்தது. இச்சட்டத்தில் ஜேர்மன் நாட்டின் பெயருக்கு பங்கும் வரும்வகையில் வரும் படங்களை அனுமதிக்க முடியாது. 1945இல் Womer Brothersஇன் படமான Hotel Berlin என்ற படம் ஜேர்மனிய அரசு அதிகாரிகளை கேலி செய்கிறது. பாலியல் சேட்டைகளில் ஈடுபட்டதாகக் காட்டுகிறது.

வியட்நாம் போரைப்போன்றே இப்படங்களையும் வகைப்படுத்தலாம். ஆனால் வியட்நாம் போர் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை இப்போர்கள் ஏற்படுத்தவில்லை.

ஆனாலும் சில குறிப்பிடத்தக்க படங்களை வகைப்படுத்தலாம்.

போர் - போரிற்கு முற்பட்ட படங்கள்
The Man I Married (1940)
Three Faces West (1940)
Man Hunt (1941)
Underground (1941) போன்ற பல.

இராணுவப் படங்கள்
Ski Patrol (1940)
I wanted Wings (1941)
Dive Bomber (1941) போன்ற பல.

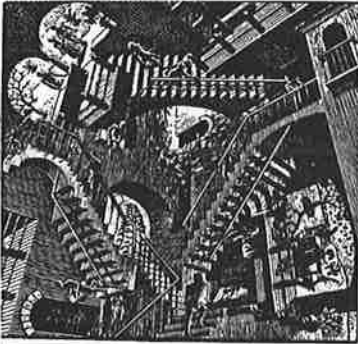
சாகச கடற் படங்கள்
Mystery Sea Raider (1940)
Escape to Glory (1940)

ஆகாயவிமான சாகசப் படங்கள்
Pale of the Saddle (1938)
Mystery Ship (1941)
Scotland Yard (1941) போன்ற சில.

Post War Movies

இவ்வாறு வெளிவந்த படங்கள் பல.
1998இல் வெளிவந்த படம்:
The Saving of Private Ryan.

நான்கு அமெரிக்க சகோதரர்கள் போரில் பங்குபற்றுகிறார்கள். இவர்களில் மூவர் போரில் இறந்துவிடுகிறார்கள். நாலாவது சகோதரரைக் காப்பாற்றி அமெரிக்கா அழைப்பது என அமெரிக்க அரசாங்கம் கட்டளையிடுகிறது. ஒரு குடும்பத்தின் சங்கதி இவ்வாறு

காலக்குறி

காலாண்டிதழ் 1999

வெளிமீடும் ஆசிரியரும்: A.J. Khan
18, Alagiri Nagar, IInd Street
Vadapalani, Chennai - 600 026
Tamil Nadu, India

பிரான்சில் கிடைக்குமிடம்:

EXIL

27, Rue Jean Moulin, 92400 Courbevoie, France
e-mail: EXILFR@aol.com

அழிவதைத் தடுக்கவேண்டும் என்பதே அரசின் விருப்பம். அரசின் ஆணையை நிறைவேற்றப் போர்முனையில் தேடுதல்வேட்டை நடைபெறுகிறது. இறுதியில் அவரைக் கண்டுபிடித்துக் காப்பாற்றிவிடுகிறார்கள். மாயாஜாலக் கதைபோல் உள்ளது. உண்மை என்று அடித்துக் கூறுகிறது அரசாங்கம். ஆதாரங்களும் உண்டு என்று சொல்கிறது. இதனை இயக்கியவர் Steven Spielberg.

இவரது மற்றொரு படம். Schindler's List (1993). ஜேர்மானியர்கள் யூதர்களை எவ்வாறு கொடுமைப்படுத்தினார்கள் என்பதை மிகவும் துல்லியமாக காட்டிய படம். சில சமயங்களில் வடக்கு, கிழக்கில் நிற்பதைப் போன்ற ஓர் உணர்வு தானாக ஏற்படுகிறது இப்படத்தைப் பார்க்கும்பொழுது.

ஹொலிவுட்டில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு இயக்குநர் இவர்.

போரின் பின்விளைவுகள்

போர் புதிய பாத்திரங்களை உருவாக்கியுள்ளது. பெண்கள் போர்வீரர்களை வழி அனுப்புவர்களாகவும், உற்சாகப்படுத்துபவர்களாகவும், தாதினர்களாகவும் காட்டப்படுகிறார்கள். குழந்தைகள் நாளைய போரை நோக்கி விளையாட்டுத் துவக்கைத் தூக்கியவண்ணம் முன்னேறுவதாகச் சித்தரிக்கிறார்கள்.

உருவாக்கப்பட்ட புதிய அமெரிக்காவில், அமெரிக்கர்கள் வெல்லமுடியாதவர்கள் என்ற மனோபாவத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது இப்போர்கள். இதன் விளைவே வியட்நாம் போரின் தோல்வி அடுத்த சமுதாயத்தை நோக்கி செல்லக் கூடாது என்ற கவனம், கவலை. எங்கும் எதிலும் அமெரிக்கா இருக்கவேண்டும் என்ற மனோநிலை மக்கள் மத்தியில் வளர்க்கப்பட்டுவிட்டது. இது IBMஇல் இருந்து Starwar வரையும் தொடர்கிறது.

1940களில் ஜேர்மனியில் இருந்த மனோநிலை இன்று அமெரிக்காவில் உள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

[இக் கட்டுரை வியட்நாமும் திரைப்படங்களும் என்ற கட்டுரையின் தொடராக இரண்டாம், முதலாம் உலகப்போர் பற்றிய தகவல்களுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது.]

உசாத்துணை நூல்கள்:

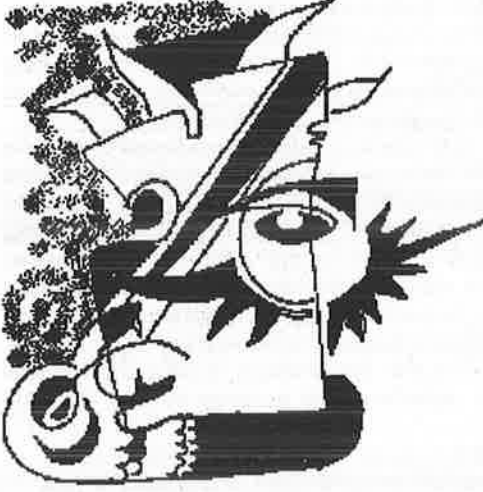
1. சலனம் - August-September 1991
2. English Tamil Dictionary - Madras University
3. War Movies - Brock Garland
4. The Star Spangled Screen - Bernard F. Dick
5. Movies as Politics - Jonathan Rosenabum

இறுதியாக வியட்நாம் வீரர் W.D. Ehrhrot எழுதிய கவிதை ஒன்று:

A RELATIVE THING

We have seen the pacified supporters
of the Saigon Government
sitting in their jampacked Cardboard towns
their wasted hands placed limply in their laps
their empty bellies waiting for the rice
Some distinct chief has sold
profit to the Vietcong
We have seen Democracy on Zippo raids
burning houses to the ground
driving eager entrance through new sown fields

புழைந்தும் துன்பமும்

பிரபஞ்சக் கனவுகளில்
சிதறிப்போன மூளையின்
துகள்களைத் தேடி
ஆகாயவெளியில்
அணுஅணுவாகத் தொலைந்து
காற்றிலே கருத்தரித்தேன்.

நிலவுடன் சண்டையிட்டு
பூமி
இருளைப் புணர்ந்தது.

மலைகள் அசைந்து
இடம்பெயர்ந்துகொள்ள
பாதாளங்களை நோக்கி
யுகம் யுகமாகச்
சேர்த்து வைத்திருந்தவையெல்லாம்
தலைகுப்புற
வீழ்ந்துகொண்டிருந்தன.

தசாப்தம் தசாப்தமாக
தசையும் எலும்புமாய்
குருதியும் நரம்புமாய்
பிணைந்தவைகளில்
இதயத்தின் கலப்புமட்டும்
இல்லாதிருந்தது.

ஒரு துண்டுக் காகிதம்
ஒரு துளி கண்ணீர்
மூலைமுடுக்கெல்லாம்
சேதி சொன்னபோது
செவிகள் எல்லாமே
செவிடாகிப் போயின.

கனவுகளை மிதித்துக்கொண்டு
காலம்
இறக்கை கட்டிப் பறக்க

சூரியனைப் பாம்பு விழுங்கியிருந்தது.

இனி
நிலவு பூமியுடன்
சமாதானம் செய்து கொள்ளலாம்.

ஒளிவாங்கி ஒளிகொடுக்க
அதற்கு
இன்னொரு சூரியன் வேண்டும்.

அருந்ததி

வைகாசி 1999

பிரான்ஸ் தேசத்தில் ஒரு ஒதுக்குப் புறமான கிராமத்தில் இந்தப் பட்டறையை ஒழுங்கு செய்திருந்தார்கள். அது ஆறு நாள் பட்டறை. நாற்பது நாட்களில் இருந்து பிரதிநிதிகள் வந்து கலந்துகொண்டார்கள். வேறென்ன. உலகத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்யும் நோக்கம்தான்.

வந்து படுக்கையில் விழத்தான் நேரம் சரியாக இருக்கும். பட்டறை என்ற சொல்லுக்கு ஏற்ப இரும்பை நெருப்பில் வாட்டுவதுபோல இவர்களும் எங்களை வாட்டி எடுத்துவிட்டார்கள்.

கடைசிநாளும் முடிந்துவிட்டது; ஓர் இரவுதான் மிச்சம். ஏரியைப் பார்த்திருக்கும் உணவகத்தில்

கும். இவளுடைய உதவியை நாங்கள் அடிக்கடி நாடவேண்டி வந்தது இதனால்தான்.

இரண்டாம் நாளே இது எனக்கு நடந்தது. அது கிராமத்து வங்கி. வசதிகள் இல்லாதது. ஆங்கில அறிவு மருந்துக்கும் கிடையாது. அங்கே பயணக் காசோலை மாற்றச் சென்றபோது இவளைச் சந்தித்

எங்கள் விடுதி ஓர் ஏரியைப் பார்த்தவாறு இருந்தது. இந்த ஒரு காரணத்திற்காக அங்கே கட்டணம் அழியும் என்று சொன்னார்கள். பட்டறையில் கலந்துகொள்ள வந்தவர்களில் நாங்கள் நாலுபேர் இங்கே தங்கி இருந்தோம்.

காலை உணவின்போது முதன்முறையாக 'ஹலோ' சொல்லிக் கொண்டோம். பொஸ்னியாவில் இருந்து ஓர் இளைஞன் வந்திருந்தான். இவன் வகிக்கும் பொறுப்புக்கு மிகவும் இளமையாக தோற்றமளித்தான். முந்தைய சோவியத் யூனியனின் நகரமான (Kiev) கியேவில் இருந்து வந்தது ஒரு பெண்மணி. அனா என்று பெயர். இவளுக்கு முப்பது வயதிருக்கும். மிகவும் பெண்மையுடன் கவர்ச்சியாக இருந்தாள்.

மற்றவர் கனடாக்காரர் வயதானவர். பப்புவ நியூகினியில் ஆதிவாசிகளுக்கு குடிநீர் வழங்கும் காரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

பட்டறை வேலையில் இடுப்பு ஒடிந்தது. காலையில் தொடங்கினால் இரவுதான் முடியும். களைத்து

நாங்கள் நாலுபேரும் உணவருந்துவது என்று முடிவானது. நாங்கள் கியேவ் பெண்மணி அனாவுக்காகக் காத்திருந்தோம்.

இந்த கியேவ் பெண்மணியைப் பற்றி இவள் வருமுன் கொஞ்சம் அறிமுகம் செய்து வைத்தால் நல்லது. ஏனென்றால் இவள்தான் கதாநாயகி. உங்களுக்கும் ஆசவாசமாக இருக்கும். எனக்கும் வேலை லேசாகிவிடும்.

முதல் நாளே நான் கவனித்தேன். இவள் அழகு இதயத்தை நிறுத்தும் அழகில்லை. ஆனால் வசீகரம் மிகுந்தது. மிகவும் பச்சைநிறத்தில் கண்கள். நிறம் பனிப் பிரதேசத்து வெள்ளை என்று கூறமுடியாது. ஒரு மேலாக்கப்பட்ட வெள்ளை என்று சொல்லலாம். உயர்ரக சீமாட்டிகள் இவளுடைய கலரை அடைவதற்கு கொலைசெய்யவும் தயங்க மாட்டார்கள் என்று சொன்னால் புரிந்துகொள்வீர்கள். ஆங்கிலம், ரஷ்யன், பிரெஞ்சு எல்லாம் சரளமாகப் பேசினாள். அவளுடைய பிரெஞ்சு மிக அழகாக இருக்

தேன். ATM மெசினில் காச மாற்றிக் கொண்டிருந்தாள்.

இந்த ATM மெசினை நான் நம்புவது கிடையாது. இது அட்டையைச் சாப்பிடும் தன்மை கொண்டது. ஒரு முறை அப்படிச் செய்தும்விட்டது. ஆனால் இவள் துணிச்சலானவள். காசைமாற்றி கார்டையும் மீட்டு விட்டாள்.

ஒரு புன்னகையைப் பரிமாறிக் கொண்டோம். 'புன்னகை பூத்தது' என்று ஒரு பிரயோகம் இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். சிரிக்கும்போது உண்மையிலேயே ஒரு புன்னகை இவள் இதழ்களில் மலர்ந்து வெளியே வருவது போலிருக்கும்.

இந்தப் பட்டறை முடிவதற்கிடையில் இவளுடன் எனக்கு மிகவும் அற்புதமான ஒரு சம்பவம் நடக்கப் போவது எனக்கு அப்போது தெரியாது. ஆகவே மிகவும் சாதாரணமாக ஒதுக்குப் புறமான கிராமத்தில் காச மாற்றும் சிரமத்தைப் பற்றி பேசிக்கொண்டோம். பிறகு வங்கி ஊழியரிடம் எனக்கு பரிந்துரைத்து என் பயண ஓலைகளை மாற்ற

உதவி செய்தாள். நன்றியை எதிர் பாராது விறுக்கென்று திரும்பி மறைந்தும் விட்டாள்.

பட்டறை நேரங்களில் எப்பவும் ஒரு சும்பவும் அவளைச் சுற்றிக் கலகலவென்று இருக்கும். பொஸ்னிய இளைஞன் அவளிடம் மனதைப் பறிகொடுத்திருந்தான். அவள் பார்வையில் சிக்குவதற்கும், அவளோடு தனிமையில் பேசுவதற்கும் அவன் சமயம் பார்த்திருந்தது அப்பட்டமாகத் தெரிந்தது.

நாலாவது நாள் பட்டறையில் ஒரு சும்பவும் நடந்தது. கியேவ் பெண்களின் வாழ்க்கை விபரங்களை அனா வரைபடங்கள்மூலம் விளக்கிக் கொண்டிருந்தாள். லேசர் வழிகாட்டியால் ஒவ்வொரு படத்தையும், புள்ளிவிபரத்தையும் விரிவாக வியாக்கியானம் செய்தாள். வந்த கேள்விகளுக்கெல்லாம் சமத்தகாரமாக பதில்கூறி சமாளித்தாள். அந்த நேரம் பார்த்து அரங்கத்தில் வெப்பம் மிகுந்ததால் சிலர் தங்கள் மேலங்கிகளைக் கழற்றினார்கள்.

இவளும் கழற்றினாள்.

சபை அதிர்ந்தது. இப்படியும் ஒரு பெண் தன் அழகை அநியாயமாக மூடிமறைப்பாளா என்றுதான் பலருக்கும் பட்டிருக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு அவளுடைய பேச்சையோ புள்ளிவிபரத்தையோ யாரும் கிரகித்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

இரவு எட்டு மணியாகியும் சூரியன் மறைவதற்குத் தயங்கிக் கொண்டிருந்தான். காலில் சக்கரம் வைத்த இரண்டு இளம்பெண்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். நீர்யானை போல கொழுத்த மாடுகள் பத்துப் பன்னிரண்டு அசைந்த சைந்து நடந்தன. அவற்றின் கழுத்திலே ஒற்றைமணிகள் கட்டித் தொங்கின. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ஸ்வரம். மனிதன் கைபட்டு அசுத்தமாகாத அபூர்வமான இசை ஒன்று அப்போது தோன்றியது. மனது சந்தோஷித்தது.

நாங்கள் வைன் ஓடர் பண்ணிச் சுவைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது அனா வந்து சேர்ந்தாள். மாலைவேளைக்கான நீண்ட உடையில் இருந்தாள். வந்த உடனேயே அன்றைய இரவு நிகழ்ச்சிகளுக்கும், பிரெஞ்சுப் பாஷை பரிவர்த்தனைக்கும் அவள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டாள்.

இந்த பிரான்ஸ் நாட்டில் எந்த ஒரு மூலை உணவகத்திலும் மூன்று மணித்தியாலத்திற்கு குறைந்த நேரத்தில் உணவருந்தமுடியாது. இது எங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது.

ஆகவே, அனா எல்லாருக்குமாக தானே நேர காலத்துக்கு ஓடர் பண்ணினாள். மெல்லிய நீண்ட கிளாஸில் பரிமாறிய வைன் உள்ளே இறங்க இறங்க, எங்கள் இறுக்கம் தளர்ந்து அந்நியோன்யம் கூடியது. அனாவின் சிரிப்பு அலை அடிக்கடி எழும்பி ஏரி அலைகளுக்கு மேல் தவழ்ந்து போனது.

என்னுடைய முழுப்பெயரையும் கேட்டுவிட்டு, "ஓ! நீங்கள் தமிழரா?" என்றாள் ஆச்சரியமான குரலில். "மன்னிக்கவேண்டும், இனிமேல் அந்தத் தவறை செய்யமாட்டேன்" என்றேன். அவள் சிரித்துக்கொண்டே "தமிழ் மிகவும் கஷ்டமான பாஷையாச்சே! எப்படி சமாளிக்கிறீர்கள்?" என்றாள்.

"என்ன செய்வது, கஷ்டம்தான். ஆனால் எங்கள் ஊரில் ஒரு நூத

னமான வழக்கம் உண்டு. தாய்மாரே தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு பாலுடன், பாஷையையும் புகட்டி விடுவார்கள். அது மாத்திரமில்லை, பிறந்தவுடன் ஒரு தடித்த அகராதியையும் கையிலே தந்துவிடுவார்கள்" என்றேன்.

"என் தாயார் மிகவும் கண்டிப்பானவள். இப்படி பெயர் தெரியாத ஆண்களுடன் நான் வைன் அருந்துவதைப் பார்த்தால் என் கதி அதோ கதிதான்" என்று கூறிவிட்டு கலகலவென்று சிரித்தாள். பல தலைகள் இப்போது எங்கள் பக்கம் திரும்பின.

நடன இசை ஆரம்பமானது. பொஸ்னிய இளைஞன் தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு "நடனம் ஆடலாமா?" என்றான். இவளும் யோசிக்காமல் சரியென்று உடனே எழுந்துவிட்டாள்.

நடனமேடையில் ஒருவரும்

இல்லை. இவர்கள் மட்டுமே ஆடினார்கள். பலநாள் பிரிந்திருந்து கூடின காதலர்கள் போல ஒருத்தரை ஒருத்தர் ஆரத்தமுவி ஆடினார்கள். இவளுடைய மார்பு அவன் மேல் அழுத்தமாக பதிந்திருந்தது. இசையில் மெல்லிய சோகம் கலந்திருந்தது. மெய்மறந்து ஆடும் இவர்களை நாங்களும் மெய்மறந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்.

நடனமேடையில் நின்றுவாறே அவள் தன் தலைமயிரை விரித்து விட்டாள். அப்படி விரித்தபிறகு அவள் அழகு முற்றிலும் புதிதாகக் கப்பட்டது. கண்களில் மயக்கும் தன்மை கூடியது. சிறிய தள்ளாட்டமும் தெரிந்தது. கலகலவென்று சிரிக்கும் குரல்கூட இப்போது கொஞ்சம் மாறிவிட்டது.

முதல் தடவையாக பெரியவர் பேசினார். "இங்கே நாங்கள் ஒரு விபத்துபோல கூடியிருக்கிறோம். பொஸ்னியாவில் வேலை செய்யவரும், சோமாலியா அகதிகள் காப்பாளரும், கியேவ் பெண் சேவகியும், பப்புல நியூகினி குடிநீர் நிபுணரும் ஒன்றாகக் கூடியிருப்பது ஒரு அதிசயம் அல்லவா? ஓர் அழகான விபத்து. எங்கேயோ பிறந்து, எங்கேயோ வளர்ந்து இன்று எந்த நாட்டிலோ போய் சேவை செய்கிறோம். இந்த பொன்னான தருணத்துக்காக வைன் அருந்துவோம்" "எங்கள் பூர்வீகத்துக்காக" என்று வைன் கிளாஸை தூக்கிப் பிடித்தார். நாங்களும் கிளாஸை உயர்த்தி வைவை சுவைத்தோம்.

அப்பொழுது அனா சொன்னாள். "அமெரிக்காக்காரன் பிலிப்பைன் நாட்டில் போய் வதிவிடம் கேட்கிறான். ஜெர்மன்காரன் கனடா செல்கிறான். இந்தியன் அவஸ்திரேலியா போகிறான். பூர்வீகம் தேடுவதை இனி விட்டுவிடவேண்டும். இன்னும் நூறு வருடங்களில் எல்லோரும் ஒரே இனம்தான்" என்றாள். "ஓரே இனத்துக்கு" என்று வைன் கிளாஸை தூக்கிப் பிடித்தாள். நாங்கள் அதற்காகவும் ஒரு மிட்டு குடித்து வைத்தோம்.

இப்பொழுது எங்கள் உணவின் பிரதான அம்சம் வந்தது. இந்த பிரெஞ்சுக்காரர்கள் உணவுக்கலையை நன்றாக அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். உணவின் அலங்காரமும், ருசியின் நேர்த்திமையும் எங்களை உலகை மறக்கச் செய்தது. ஏரிக்கரைக் காற்று வீச, சிவப்பு வைன் மெல்லிய போதை தர, எங்கள் மனது முன்பின் அறியாத ஒரு

வித சந்தோஷத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்தது.

அதற்குப் பிறகு சம்பாஷணை கைதவறி ஓடியது. மாவுத்தர்கள் பற்றி ஓர் ஆராய்ச்சி நடந்தது. பிறகு புயல்மையங்கள்பற்றி திரும்பியது. கடைசியில் சோப் உறைகள்பற்றிய தீவிரமான விவாதத்தில் இறங்கி நின்றது.

திடீரென்று அனா மறுபடியும் பேசினாள். "என்னுடைய அம்மா மிகவும் கண்டிப்பானவள். என் 'கற்பை'க் காப்பதில் தன்னுடைய வாழ்நாளில் அரைவாசியை அவள் செலவளித்தாள். என் நண்பிகள் ஆண் சிநேகிதர்களுடன் வெளியே போய் கேளிக்கைகளில் ஈடுபடும்போது நான் கோப்பைகளைத் துடைத்துக் கொண்டு வீட்டிலேயே இருந்தேன். நேரத்தை எவ்வளவு வீணாக்கி விட்டேன்."

பொஸ்னியாக்காரனும் கொஞ்சம் குடிமயக்கத்தில் இருந்தான். அந்தத் துணிவில் அவன், "அனா கவலையை விடு. நான் உதவி செய்கிறேன். You can make up for the lost time" என்றான். எல்லாரும் சிரித்தார்கள். அனாவின் சிரிப்பு கலகல வென்று மேலோங்கி நின்றது. அது இயற்கையாக இல்லை. ஏதோ சேகத்தை மறைப்பதற்காகத்தான் இப்படி பலமாகச் சிரிக்கிறாள் என்று பட்டது.

அனா அக்கம் பக்கம் பார்த்து விட்டு ரகச்யமான குரலில் "உங்களுக்கு இது தெரியுமா?" என்று கேட்டபடியே மேசையில் குனிந்தாள்.

நாங்கள் எல்லாம் ஆர்வத்துடன் எங்கள் கழுத்துகளை வளைத்து அவன் பக்கம் நீட்டி தலைகள் மேசையில் பட காத்திருந்தோம். அவளோ கலகலவென்று சிரிக்கத் தொடங்கினாள். "தனக்குத்தேவையில்தான் விஷயத்தைத் தெரிவதற்கு மனிதன் எவ்வளவு தாழ்ந்து போகவும் தயங்கமாட்டான்" என்றாள். எங்களுக்கு வெட்கமாகி விட்டது.

உலகத்தில் வேறொங்கும் காணப்படாத, பிரான்ஸ் தேசத்திற்கே உரித்தான, தலைகீழ் 'புடிங்' வந்தது. வேகவைத்த அப்பிள்தான் இதில் பிரதான அம்சம். தித்திப்புக்கு கீழ்ப்பட்ட ஓர் அபூர்வமான சுவை. அனாவின் நிலைமையில் கொஞ்சம் தடுமாற்றம் தெரிந்தது. சிறிது ஆடியபடியே சேவகனை சுப்பிட்டு இன்னொரு வைன் கொண்டு வரும்படி ஆணையிட்டாள். அவன் திரும்பியதும் ஒரு ஆங்கில வசை

மொழியை பின்னால் வீசினாள், ரஸ் யாவில் இருந்து வந்த அனா என்னும் இந்த அழகிய பெண்மணி, நாகரிகத்தின் எல்லையிலிருந்து மெதுவாக வழக்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவள் உடம்பு மெல்ல நடுங்கியது. வார்த்தைகள் தடுமாறின.

நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டோம். பொஸ்னிய இளைஞன் கிலி பிடித்ததுபோல உட்கார்ந்திருந்தான். பெரியவர் இப்படியான இக்கட்டான நிலைமையை முன்பொருபோதும் அனுபவித்திருக்க மாட்டார். அவஸ்தையாகக் காணப்பட்டார்.

இன்னும் வைன் வேண்டும் என்று சிறுபிள்ளை போல அடம்பிடித்தான். நாங்கள் எங்களுக்கு மிகப்பெரிய பங்கை ஊற்றிக் கொண்டு, அவளுக்கு ஒரு சொட்டு கிளாஸில்

வார்த்தைக் கொடுத்தோம். அசிங்கமாகத் திட்டியபடியே அவள் எழுந்து நின்றாள். இரண்டு பக்கமும் அவள் உடல் ஆடியது.

இப்பொழுது உணவகத்தில் பல தலைகள் எங்கள் பக்கம் திரும்பியிருந்தன.

"என்னுடைய அம்மா மிகவும் கண்டிப்பானவள். நான் உங்களுக்கு சொல்கிறேன். மிகக் கவலையாக சொல்கிறேன். என்னுடைய நீண்ட கன்னிமையைக் கலைக்க ஆள் தேவை. உங்களில் ஆர் தயாராக இருக்கிறீர்கள்" என்று நேராக உரத்த குரலில் கேட்டாள்.

பெரியவர் தரையைப் பார்த்தபடி ஸ்தம்பித்துவிட்டார். நிலைமை விபரீதமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. அவள் ஆடியபடி பையை மாட்டிக் கொண்டு, அறைத் திறப்பையும்

எடுத்தாள்.

நானும், வாலிபனும் ஒரே நேரத்தில் எழும்பி அவளைப் பிடித்தபடி மூன்றாம் மாடிக் கு அழைத்துச் சென்றோம். சில இடங்களில் அவள் இடறிவிழ நாங்கள் அவளைக் காவ வேண்டி வந்தது. அறையைத் திறந்து அவளைப் படுக்கையில் கிடத்தினோம். மெல்லிய தோலினால் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்ட காலணிகளைக் கழற்றி கீழே போட்டோம்.

அன்றைய அதிர்ச்சிகள் எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டன என்று நினைத்து மெதுவாக திரும்ப எத்தனித்தோம்.

"நன்றி கோழைகளே" என்றாள். படுக்கையில் சாய்ந்தபடி எங்களைக் கூர்ந்து பார்த்தாள். தன் வலது கையை மார்புக்குள் விட்டு இடது மார்பை எடுத்து எறிந்தாள். பிறகு வலது மார்பைப் பிடுங்கி என் முஞ்சியில் வீசினாள். பஞ்சப்பொதி போல ஒன்று பறந்து வந்து என் முகத்திலே லேசாக உரசி கீழே விழுந்தது.

அடுத்தநாள் காலை நான் வேண்டுமென்றே மிகவும் பிந்தித்தான் விழித்தேன். அவர்கள் எல்லோரும் தனித்தனியாக தங்கள் பிள்ளைகளைப் பிடிப்பதற்கு போய் விட்டதாக பணிப்பெண் அரைகுறை ஆங்கிலத்தில் கூறினாள். என்னுடைய விமானத்துக்கு இன்னும் நேரம் இருந்தது. அவசரமில்லாமல் என் கணக்கைத் தீர்த்துவிட்டு விமானநிலையம் போவதற்கு ஆயத்தம் செய்தேன்.

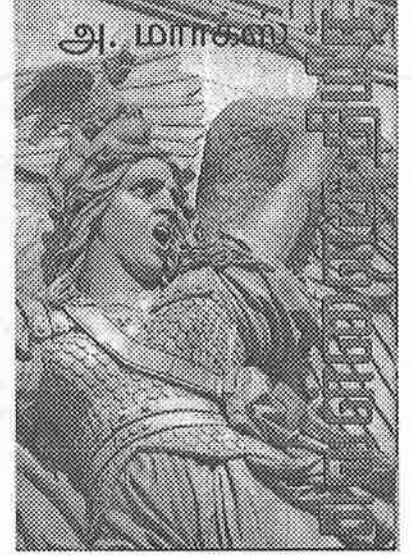
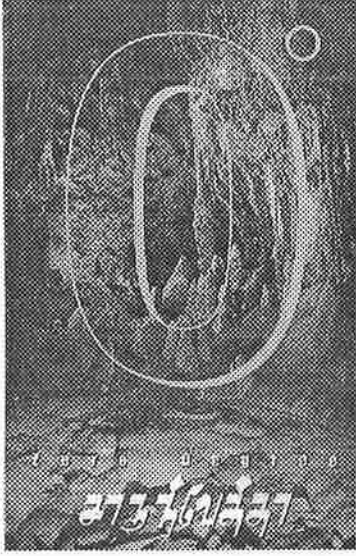
இந்தக்கதை இங்கே முடிந்திருக்க வேண்டும். ஆறுமாதம் சென்ற பிறகு நடந்த ஒரு சம்பவத்தால் இன்னுமொரு பத்தி எழுதவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எங்கள் நிறுவனத்தின் மாதாந்த புதினப் பத்திரிகையை அசிரத்தையாக ஒரு நாள் தட்டிக் கொண்டிருந்தேன். அதிலே அனாவின் படம் வெளியாகி இருந்தது. அதற்கு கீழே இப்படி போட்டிருந்தார்கள்.

பெண்கள் மறுவாழ்வுக்காக இடையறாது பாடுபட்ட கியேவ் பெண்மணி, பத்து வருட காலமாக காண்ஸ்டன் போராடி இறுதியில் காலமானார். அவருடைய பெயர் அன்னலட்சுமி சேரகோவ்.

இறகு தடவியதுபோல அவள் மார்பு என் முகத்தில் பட்ட ஸ்பரிசும் நினைவுக்கு வந்தது. வேறொன்றும் அப்போது என் ஞாபகத்துக்கு வரவில்லை. ●

நூல் மதிப்பீடுகள்

இன்று: 0° = ஒரு வாசிப்பு

- தெ. மதுசூதனன்

அச்ச ஊடகம் - புனைகதை - வாசிப்பு

(குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள் = சுந்தரராமசாமி - அலசல்)

- வீ. அரசு

வெள்ளைத்திமிர் உபதேசம்

- வெள்ளைத்திமிர் + ஓட்டோனோமன் = அ. மாக்ஸ்
தமிழரசன் (பெர்லின்)

இன்று: 0° = ஒரு வாசிப்பு

தெ. மதுசூதனன்

எச்சரிக்கை

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் முற்றிலுமாக சிதறுண்டு போன தமிழ் மனம் சாருநிவேதிதாவினுடையது. ஆபாசம், வக்கிரம் என்றெல்லாம் அறியப்படுபவை இவருடைய எளிய உரைநடையில் என்னவாக மாற்றமடைகின்றன என்ற கேள்வி இலக்கியத்திற்கான கேள்வி மட்டுமல்ல - இன்றைய தமிழ் வாழ்க்கைக்கு மாண கேள்வியுமாகும்.

- கிரணம் -

[ஆதாரம்: 0° பின்னட்டை 1998]

முன் கிணைப்பு அல்லது குறுக்கீடு

தமிழில் நவீன நாவல் - எழுத்து என்பது குறித்து சிந்திப்பதற்கான தேடுவதற்கான சில வாயில்கள் தமிழில் ஏலவே திறந்து விடப்பட்டுள்ளன. இவை நாவலில்

மொழிரீதியான, கதையாடல் முறையிலான, வெளிப்பாட்டுமுறையிலான பரிசோதனைகளைச் செய்து பார்க்கும் வகைகளைக் கொண்டுவந்தது.

இவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த மாற்றம் விமரிசனச் செயற்பாடுகளிலும் பெரிதும் மாறுபாடுகளை ஏற்படுத்தின. இதனால் புதுவகையிலான விமரிசனம், விமரிசனச் செயற்பாடுகள் வெளிப்பட்டன.

சாருநிவேதிதா என்கிற நபர் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் தீவிரமாக இயக்கம் கொண்டவர் எனலாம். இவர் ஏலவே 'எக்ஸிஸ்டென்ஷியலிசமும் :.பேன்ஸி பனியனும்' என்ற புனைவை - பிரதியை 1989இல் நம்முன் வைத்தவர். இன்று அதன் தொடர்ந்த தீவிர தேடுதலின் எழுத்து முயற்சியின் இன்னொரு கட்டமாக 0° எனும் பிரதியை - புனைவை 1998 அக்டோபரில் நம்முன் வைத்துள்ளார்.

அ. இப்போ...

ஃபேன்ஸி பனியன் என்ற புனைவு சில நீக்கங்களை நம்முன் காட்டுகிறது. அவற்றிலிருந்து சிற்சில...

- ▼ பொதுவிடங்களில் மூக்கு தோண்டவோ காது குடையவோ கூடாது. கண்களில் பீழையுடன் இருக்கக் கூடாது. இருந்தால் தனியே போய் தண்ணீர் கொண்டு அதைச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமேயொழிய பொதுவிடங்களிலேயே பலர் முன்னிலையிலும் விரல்களால் பீழை எடுத்து அது விரலில் வந்திருக்கிறதாவென பரிசீலிக்கக் கூடாது....
- ▼ விரல் நகங்களில் ஊர் அழுக்கை சேமித்து வைத்திருக்கக்கூடாது....
- ▼ பாதத்தின் பின்புறத்தில் வெடிப்புகள் வரவிடக்கூடாது - குளிக்கும்போது பாதத்தை நன்றாக தேய்த்துக் குளித்தால் வந்த வெடிப்புகளைக் கூட போக்கிவிடலாம். ஷூ அணிந்தால் பொதுவாக வெடிப்புகள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.
- ▼ சாப்பிடும்பொழுது மணிக்கட்டைத் தாண்டி வழிய விட்டுக்கொண்டு முழு நாக்கையும் வெளியே நீட்டி கைகளை நக்கி 'சர்... சர்...' என சப்தம் எழு சாப்பிடக்கூடாது.
- ▼ கண்ட கண்ட இடங்களில் எச்சிலைத் துப்பக்கூடாது.
- ▼ சத்தம் போட்டுக் கொட்டாவி விடக்கூடாது. இப்படியாக.....

ஆ. மீண்டும் எக்ஸிஸ்டென்ஷியலிசமும்

ஃபேன்ஸி பனியன் வழி சில குரல்கள் கேட்கட்டும்.

குரல் 1: இதுதான் இலக்கியம் - பணத்திற்கோ புகழிற்கோ நாம் எழுதவில்லை - மனிதனின் அடையாளத்தை தேடுவதே நமது குறிக்கோள் என்பது போன்ற பிரமைகளில் இந்த எழுத்தாளர்களும் இவரது ரசிகர்களும் மூழ்கிக் கிடந்தார்கள். ஆண்டாண்டு காலமாக நம்மீது திணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் மதிப்பீடுகளையே இவர்கள் தமது எழுத்துக்களில் முன்வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். தாங்களே நேர்மையானவர்கள் என்று இவர்கள் சொல்லிக்கொண்டார்கள். அந்த நேர்மையின் அர்த்தம் எதுவென்றும் இவர்களில் யாரும் எடுத்துச் சொன்னதில்லை.

[பக். 18]

குரல் 2: ... இந்த முறையும் நீங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தேன் - மன்னிக்கவும் - சில விஷயங்களை மிகவும் வெளிப்படையாகச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது...

[பக். 27]

குரல் 3: நீங்கள் சொன்னீர்கள் - முடிவில் என் விடுதலைக்காக - என் மோட்சத்திற்காகத்தான் செய்கிறேன் - சக மனிதனின் விடுதலையில்தான் என் விடுதலை அடங்கியிருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடாமல்தான் இதைச் சொல்கிறேன் என்கிறீர்கள். இந்த இரு நிலைப்பாடுகளும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை. என் செயல் பாடு எனது விடுதலைக்காக அல்ல என்று உணர்ந்தால்தான் இது தியாகம் அல்ல, இது அர்ப்பணிப்பு அல்ல என்பது புரிய வரும். இது எனது கடமை. வரலாற்றுக்கு முன்னால் நான் செய்தாகவேண்டிய எனது பணியைச் செய்கிறேன். ஒரு புரட்சியாளன்தான் முழுமையான மனிதன் என்பார் சார்த்தர். ஆனால் அதற்காக

புரட்சியாளனே 'நான்தான் முழுமையான மனிதன் - மற்றவரெல்லாம் முண்டலங்கள்' என்று சொல்லிக் கொண்டு திரியமாட்டான்.

[பக். 40]

போதும்...

நிற்க.

வாசீப்பின் உரையாடல்

இந்த நாவலின் துவக்கத்தில் வரும் நான் என்பது சாருநிவேதிதா என்கிற நபரைக் குறிக்கிறது. இந்த நான் நாவலைப் பிரதியெடுத்த நான் மட்டுமே. நாவலின் மூலத்தை பல்வேறு நான்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

ஆக முனியாண்டியின் வாழ்க்கையை சூர்யா தனது மகள் ஜெனஸிஸுக்காக நாவலாக எழுத விரும்பி எழுத அதில் அவ்வப்போது திருத்தங்கள் செய்து ஆலோசனைகளும் சொல்லியிருக்கிறான் முனியாண்டி.

இங்கே இவர்கள் எழுதி வைத்திருக்கும் குறிப்புகள் ஏதும் நாவலாகத் தேற சாத்தியமற்றுக் கிடக்கின்றன. அதாவது பல பக்கங்களில் பத்திரிகைச் செய்திகளையே வெட்டி ஒட்டி வைத்திருக்கிறான் சூர்யா. இவர்கள் எழுதிய குறிப்புகளில் காணப்படும் நான் யார் என்பது குழப்பமாகவே இருக்கிறது.

சில பக்கங்களில் சூர்யா

சில பக்கங்களில் முனியாண்டி

சில பக்கங்களில் மிஸ்ரா

ஆனால் எந்தப் பக்கத்தில் யாரென்பது தெரியாத பனிமூட்டத்தில் சிக்கிக் கிடக்கிறது நான். அதற்குள் வார்த்தைகள் இயக்கம் கொண்டு நாவல் குறிப்புகளை எழுதிக்கொண்டன.

இதில் வரும் மிஸ்ரா, தான் தற்கொலை செய்து கொள்வதற்கு கொஞ்சக் காலத்திற்கு முன்பு நாவல் எழுத உத்தேசித்து அதற்கான குறிப்புகளை சேகரித்து வைத்துள்ளான். மிஸ்ரா ஹிந்தி மொழியில் எழுதியிருக்கும் குறிப்புகளின் மொழிபெயர்ப்பே இந்த நாவலின் பெரும்பகுதியும் என்பதால் இதனை இந்திமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நாவல் என்று கருதவும் இடமுண்டு. இந்தி மூலத்தில் காணக்கிடைக்கும் சில அற்புதமான இழைகளைத் தன்னால் தமிழில் கொண்டுவர முடியவில்லை, அதற்காக (வாசுகி) தன்னை மன்னிக்க வேண்டுமென்ற தோரணையில் கூறுகிறான் சாருநிவேதிதா.

ஆக இது நாவல். நாவல் அல்ல. எப்படி வேண்டுமானாலும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கேற்ற புரிதலுக்கான பிரதியாக - 0° - நம்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதுகூட ஓர் நேர்கோட்டுப்பாணியில் நாம் வழமையான முறையில் எதார்த்தப்பாணி நடைமையான இதுவரை நம்பிய வகையில் அல்லாமல் கதை சொல்லல் தொகுப்புரீதியில் அமைந்துள்ளது. இவைகூட கலைத்துப் போடப்பட்டுள்ளன.

ஜெனஸிஸ் என்ற தனது மகளை அழைத்து அவள் முன் பார்வைக்கு இது வைப்பதாகும். இதனை எதுவித தணிக்கைக்கும் உட்படுத்தாமல் பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கனவே நிலவும் சமூக அமைப்பில் எது எது பேசவேண்டும், எது எது பேசக்கூடாது எப்படி பேசவேண்டும் என்றெல்லாம் கண்காணிப்புக்கும் தணிக்கைக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு வரும் வழமைகள் - மரபுகள் பல நடைமுறையில் உள்ளன.

இந்த நாவல் இவற்றை மறுக்கும் எதிர்க்கும் தன்மையுடன் கூடியதாக அதற்குரிய வெளிப்பாட்டு முறை

யில் வெவ்வேறுவிதமான புரிதல்கள் மகள்முன் - நம் முன் - கொட்டி விடப்பட்டுள்ளன. அதாவது வாழ்வியல் பற்றிய விசாரணை வெறும் அறிவியல் சார் நிலைப்பட்டு தாக மட்டும் அல்லாமல் வலியும் துன்பமும் இயல்பும் கண்முன் நிறுத்தும் பாங்கில், நம்மை உறுத்தும் பாங்கில், நம்மை நாமே வெட்கித்து நம்மைக் கண்டறியும் பாங்கில் என விரிந்து பன்முக அர்த்தப்படுத்தல்களுடன் வெளிப்படுகிறது.

இந்த நாவல் இரு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்று, தகவல்களின் தொகுப்பு. மற்றொன்று, அத்தியாய எண்ணிடப்பட்ட தொகுப்பு. இவை மொத்தமாக 230 பக்கங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

நாவலை பிரதியெடுக்கும் உற்சாகத்தில் அத்தியாயங்கள் கலைந்து போய்விட்டன. யோசித்துப் பார்க்கும் போது இதற்கு வேறு காரணமாகவும் இருக்கலாம் போலத் தோன்றுகிறது என்கிறான் சாருநிவேதிதா. அதாவது முனியாண்டியின்மீது தனக்குள்ள வெறுப்பும் மிஸ்ராவின்மீது தனக்கிருக்கும் ப்ரீதியும்தான் அது. இதனால் மிஸ்ராவை முன்னுக்குத் தள்ளி முனியாண்டியை பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டான். பின்னால் வரவேண்டியது முன்னால் வந்து, முன்னால் வரவேண்டியது எதிர்காலத்தில் தள்ளப்பட்டுவிட்டது. எதிர்காலத்தை முன்னால் வாழ்ந்துவிட்டு கடந்த காலத்தை எதிர்காலமாக்கிவிட்டால் எப்படி இருக்கும். இந்தக் காலக்குழப்பத்திலிருந்து மீள்வது எங்ஙனம். கடந்த காலம் அழிந்து அழிந்து போகிறது. எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கள் திரும்பத் திரும்ப அழிக்கப்பட்டு பூஜ்யத்துக்கு வருகிறது. இது வாழ்வியல்பற்றிய விசாரணை. புனைவு வழி வரும் விசாரணை.

இவை ஒருவிதத்தில் சமூகரீதியில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பேச்சு உரையாடல் அதற்குரிய பிம்பங்கள் எனக் கட்டமைக்காமல் நாம் தினமும் நமக்குள்ளும் நேரடியாகவும் மறைவாகவும் பேசுவதை, உரையாடுவதை - ஆனால் இதனை வசதியாக மறுத்து அல்லது யாரும் கண்டுகொள்ளக்கூடாது என்பதில் கவனமாக இருந்து செயலாற்றும் நமக்கு - இவ்விரிட்சியை ஏற்படுத்துவதாக அமையும். சிலருக்கு அசிங்கமாகவும் படும். நிலவும் சமூக அமைப்பின் அதிகார, ஆதிக்க, அழகியல் மதிப்பீடுகளை மாத்திரமே மீள மீள மறுஉற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு இது தீண்டத்தகாத நாவலாகவும் இருக்கும்.

தான் கடந்து வந்த பாதை மனிதகுலத்தின் அத்தனை அறிவுத்துறைகளையும் செரித்துக்கொண்ட பாதை. சிந்தனை, கலை இலக்கியம், அரசியல், தத்துவம் போன்ற இன்னோரன்ன துறைகளின் எல்லாவிதமான ஒழுங்குமீறல்கள், பொய்மைகள், பம்மாத்துக்கள், போதாமைகள் என யாவும் நம்முன் கலைத்துப் போடப்பட்டுள்ளன. நம்மையும் கலைத்துப் பார்க்கத் தூண்டுகின்றன. அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஆக, எழுத்து என்கிற செயல்முறைபற்றி சிந்திக்கும்பொழுது மொழியின் தீவிர சாத்தியப்பாடுகளை புரிந்து கொள்வதிலேயே முடியும். இங்கே ஆசிரியராகிய நபர்பற்றிய கருத்துக்களே கேள்விக்குள்ளாக் கப்படும். அதாவது இதுகாறும் படைப்பாளி படைப்பு குறித்து நிலவிய மதிப்பீடுகள் யாவும் உடைக்கப்படுகின்றன. சிருஷ்டி என்றும், நுண்ணுணர்வு சார்ந்த மகோன்னத படைப்பு என்றும், உன்னதம் என்றும் தேவலோக பரிபாஷையில் சொல்லும் அனைத்துக் கூறுகளும் மறுக்கப்படுகின்றன. எழுத்தாளனைக் காட்டிலும் வாசகனுக்கும் வாசிப்பிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் காலத்தில் நாம் வாழ்ந்து வருகின்றோம். இது பன்முக வாசிப்பை வலியுறுத்துகிறது. ஆகவே எந்தவொரு பிரதியும் பன்முக வாசிப்பு உரையாடல்களுக்கான சாத்தியங்களை கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஆகவே இலக்கியம் எதார்த்தவாதத்தின் அனைத்து அம்சங்களிலிருந்தும் உத்திகளிலிருந்தும் தப்பித்தாகவேண்டும். இதற்கு பல்வேறு தளநிலைப்பட்டு வெளிப்பாட்டு முறைகள், பல்வேறு உத்திகள் என்றரீதியில் கையாளப்படவேண்டும். இவற்றை உள்வாங்கிச் செரித்துக் கொண்டதன் தன்மையை வெளிப்பாட்டு முறை, கதை சொல்லல் மூலம் 0° உணர்த்துகிறது.

பிரதியின் முன்அட்டையில் பெயரிடப்பட்டிருக்கும் சாருநிவேதிதா பின்அட்டையில் புகைப்படமிட்டிருக்கும் சாருநிவேதிதா அல்ல. இங்கே வரும் சாருநிவேதிதா இந்த நூலை தொகுக்கும் அல்லது எழுதும் அல்லது பிரதி செய்யும் ஒரு பாத்திரமாகவே வருகிறார். அதுவும் சூர்யா, முனியாண்டி, என்றோ செத்துப்போன மிஸ்ரா போன்றவர்களின் நான்களாக.

எதார்த்தவாதப் புனைவுகளின் சில அடிப்படையான வடிவக்கூறுகளான காலவரிசையில் கதை சொல்லல், நேர்கோட்டுக் கதைப்பின்னலாக அமைத்தல், தூலமான எதார்த்தத்தைப் தர்க்கபூர்வமான விசாரணையையும் களமாகக் கொள்ளல் போன்றவற்றையெல்லாம் அடித்து நொறுக்கி எள்ளி நகையாடி நமக்கு நன்கு பரிச்சயமான சலிப்பு ஏற்படுத்திய சகல விதமான குப்பைகளையும் கச்சாப் பொருளாக உபயோகிக்கின்றார். அதாவது அனைத்தையும் கூட்டி அள்ளி வைத்திருக்கின்றார். இவற்றை எதிர்கொள்ளும் போது பரிச்சயப்பட்ட வாசகனில் தோன்றும் எதிர்பார்ப்புகள் யாவும் இங்கே அதிர்ச்சிக்குள்ளாகின்றன.

எதார்த்தம், உண்மை என கட்டமைக்கப்படும் உண்மை யாவும் எத்தனை யோலியானவை என்பதை நமக்கு அன்றாட நிகழ்வுகள் திரும்பத் திரும்ப உணர்த்திக்கொண்டே உள்ளன. இந்த உணர்த்தல் சாருநிவேதிதாவை ஓட ஓட விரட்டுகிறது. அலைக்கழிக்கிறது. சாருநிவேதிதா என்கிற பாத்திரம் இவற்றைத் தொகுப்பாக, நாவலாக தருவதில் முயற்சி செய்கிறது.

சூர்யா, முனியாண்டி, மிஸ்ரா இவர்களே சாருநிவேதிதாவுடைய நான்கள். இங்கே சாருநிவேதிதா சிறுபத்திரிகை எழுத்தாளரான தனது வேடத்தை சூர்யாவுக்கு சூட்டுகிறான். இவனோ உலக இலக்கியம், தமிழ் இலக்கியம் கலை, தத்துவம், அரசியல் என எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவனாகவும் கதையாடல் செய்யக்கூடிய திறன்கள் வாய்க்கப் பெற்றவனாகவும் உள்ளான். இவன் ஒரு நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சார்ந்த அரச நிர்வாகத் துறையில் பணியாற்றும் குமாஸ்தா. சூரியாவிற்கு இரு மனைவிகள். முதல் மனைவி சிறு பத்திரிகைச் சூழலில் தீவிரமாக இயங்குபவள். கட்சி சார்ந்தவள். பெண்ணிலைவாதி. இரண்டாமவள், அம்மன் பக்கை. கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் எனச் சொல்பவள். பதிவிரதை. கலை, இலக்கியம், அரசியல், பெண்ணிலைவாதம் என எதுவும் தெரியாத அலுவலகம் சென்று வரும் சாதாரண குடும்பத்தலைவி. சூர்யா முதல் மனைவியுடனும் குழந்தையுடனும் பிரிந்து இரண்டாம் மனைவியுடன் வாழ்ந்து வருகின்றான். தனது முதல் மனைவியுடன் இருக்கும் குழந்தையை பார்க்காது அவஸ்தைப்படும் ஜீவனின், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நினைவுகளை இழந்து கொண்டிருக்கும் ஆத்தமாவின் வழியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் உயிர்ப்பின் ஆழத்தில்...

அடுத்து முனியாண்டி. இவன் கலகக்காரன். இவ

னைப்பற்றிய கதை இந்த நாவலில் ஓர் அத்தியாயமாகவே உள்ளது. இவனின் வளர்ப்புத்தாய் வேசியாகப் பிழைத்தவள். பாலியல்பற்றி அம்மணமாகப் பேசக் கூடியவன்... தமிழ் எழுத்தாளன். பெரிய நாவல் எழுத திட்டமிட்டவன். அதற்காக அலைந்து திரிபவன், தகவல்கள் திரட்டிக் கொண்டிருப்பவன்...

மற்றவன் மிஸ்ரா. இவன் வட இந்தியன். முன்னைய:பேன்ஸி பனியன் என்னும் நாவலில் பக்கம் 146இல் ஜெயிலில் தற்கொலை செய்துகொண்ட அதே நபர்தான் இவன். முனியாண்டியைப்போல இருப்பவன். மேலும் இவனைப் புரிந்துகொள்ள...:பேன்ஸி பனியன் என்னும் நாவலில் வரும் உரையாடல்:

"மிஸ்ரா எப்போதும் பஸ்சில் டிக்கட்டே வாங்குவதில்லை. மாணவர்களுக்கான பாஸும் வைத்திருப்பதில்லை. 'பரிசோதித்தால் மாட்டிக்கொள்ள மாட்டாயா?' என்று கேட்டான் சூர்யா. நான் பாஸ் வாங்குவதில்லை. அதற்கு மணிக்கணக்கில் நிற்கவேண்டும் பரிசோதித்தால் ஏதேனும் சாக்குப் போக்குகள் சொல்லி விடலாம். இல்லாவிட்டால் பத்து ரூபாய் அபராதம் கட்டி விடலாம். ஆனால் இதுவரை ஒருமுறை கூட அப்படி மாட்டி அபராதம் கட்டியதுமில்லை என்றான்" இத்தகைய பேர்வழிதான் மிஸ்ரா.

இவ்வாறு சூர்யா, முனியாண்டி, மிஸ்ரா இவர்களினூடு இந்த சமூகம், அரசியல், சிறுபத்திரிகைச் சூழல், ஒழுக்கம், மீறல், உறவுகள், உண்மை, பொய்மை, விமரிசனம் என நாம் தினமும் பார்க்கும் கேட்கும் நிகழ்வுகள் பற்றிய விசாரணையை அல்லது அனைத்தையும் தொகுத்தும் கலைத்தும் நம்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் தொகுப்பின்மூலம் சிதைந்துபட்ட ஓர் கதையாடல் உருவாகி வருவதை உணரலாம். இது வெவ்வேறு புதிமான தகவல்களை வெவ்வேறு மொழிதல் வழி புனைவாக்க முற்படுகிறது. இவை கிண்டலாகவும் கேளிக்கையாகவும் துன்பமாகவும் குரூரமாகவும்... என பல்வேறு சுழற்சிக்குள் ஆட்பட்டு மோதுண்டு வரும் உணர்வுகளான உணர்ச்சிகளை மொழியின் மூலமாக நிகழ்த்தும் கருத்தாடல் நம்மை நோக்கி வீசப்படுகிறது.

அதாவது இந்த யுகத்தில் கலைப்படைப்பு என்பது இந்தக் குப்பைகளையே கச்சாப் பொருளாகக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டாக வேண்டும். ஆக இன்று வரலாறு புதிய புனைவுகளை உருவாக்கி விடாமல், நாம் வாழ்வது புனைவுகளின் மத்தியில்தான் என்பதை உணர்ந்துகொள்ளும் விதத்தில் உருவாக்கி வரும் போக்குகளையே வேண்டி நிற்கிறது. 0° எனும் புனைவும் இதனை வலியுறுத்துகிறது.

0°யின் தொகுப்பும் அதிலுள்ள வகையறாக்களும் அகண்டவை. அவை உலக அரசியல், தேசிய அரசியல், தத்துவம், கலை இலக்கியம், விஞ்ஞானம், நகைச்சுவைத் துணுக்குகள், சினிமாச் செய்திகள், அடக்குமுறைகள், போலீஸ் ஸ்ட்ரீசன் விசாரணைகள், கம்ப்யூனிஸ்டுகள், வரலாற்றுச் செய்திகள் என இத்தியாதிகள் யாவற்றையும் நுண்ணியரீதியில் பொறுக்கிக் கொள்ளலாம்.

எங்கோ ஓரிடத்தில் நிகழும் இனப்படுகொலைகள், மதவெறிக் கொலைகள், சாதியக்கொலைகள் என்றெல்லாம் நடைபெறும் கொலைகளுக்கான செய்திகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக சர்வதேசரீதியில் நடைபெறும் கொலைகள், தேசிய உள்ளூர் அளவில் நடைபெறும் உட்கொலைகள் போன்றவை குறித்து தகவல்கள் கொட்டப்பட்டுள்ளன. அரசியல் சார்

ந்த உரையாடல்கள் பின்னப்பட்டுள்ளன.

ஆக முற்போக்கு சனநாயக புரட்சிகர சிந்தனை வயப்பட்ட தேடல்மிக்க சமூகச் செயற்பாட்டுடன் இயங்கிவரும் பரந்த தளங்களில் உரையாடல்கள், செய்திகள், தகவல்கள், மதிப்பீடுகள், விழுமியங்கள் பற்றிய மீறல்கள், மனிதர்களின் நடத்தை மாற்றங்கள், வேடங்கள், தத்துவ விசாரணைகள், கலைத்துறை, அறிவுத்துறைமீதான எல்லாவற்றின் ஒழுங்குமீறல்கள் என யாவும் நம்முன் வைக்கப்படுகின்றன.

இவை பன்முகத் தளங்களினூடான உரையாடல்களாக வளர்ந்து நம்முன் பல்வேறு வினாக்களை எழுப்பி எழுப்பி உரையாடலை மீள மீள வேண்டி நிற்கின்றன.

இன்றைய இலக்கியம் நமது புனைவுகளை தோலுரித்துக் காட்டவேண்டும். மேற்கோற்றத்தில் வெளிப்படும் ஒழுங்கமைவுகளின் ஒழுங்கின்மையை உணர்த்த வேண்டும். ஆழமாக நம்மை சிந்திக்க வைப்பதாகச் சொல்லும் அதிகாரத்துவ முயற்சிகள் அனைத்தினதும் போலித்தன்மையை கேலி செய்யவேண்டும். வாசகனின் கவனத்தை விமரிசனரீதியில் நோக்குவதற்கான உத்திகள் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். எந்தவிதமான உள்ளர்த்தங்களையும் விடயங்களையும் இல்லாமல் செய்யவேண்டும். ஒழுக்கவாதிகளையும் சனாதனிகளையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்க வேண்டும். இன்று தமிழ்ச்சூழல் இத்தகைய புனைவுகளையே வேண்டி நிற்கிறது. 0°யும் தமிழ்ச்சூழலில் அதிர்ச்சிதரும் புனைவுதான்.

இன்று எதார்த்தவாதத்தை விமரிசனத்துக்கு உள்ளாக்கும் போக்கு பரவலாக கலை இலக்கிய மட்டத்தில் மேற்கிளம்பி வருகிறது. எதார்த்தத்தை கலை இலக்கியம் பிரதிபலிக்கும் என்னும் போக்கை மறுத்து எழுதப்படும் உலகம் வாசகருக்கு சுகம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களின் அதிரடிக்கவேண்டும். அவர்களது அடையாளத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டும்.

எதார்த்தம் என்பது மொழிவசம் கையளிக்கப்படக் கூடியதல்ல. இத்தகைய கையகப்படமுடியாத உலகத்தை எழுதுதலே இலக்கியமாகிறது. ஆக எழுதுதல் என்பது மொழி மற்றும் நடைபற்றிய ஏற்கனவே உள்ள கருத்தாக்கங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி மாற்றியமைக்கும் விதத்திலேயே எழுதுதல் என்னும் செயற்பாடு இருக்கவேண்டும்.

எனவே அழகான வடிவங்களின் சுகமான ஆறுதலை அளிப்பது கலையின் செயற்பாடாக இருக்கமுடியாது. காலம், இடம் பற்றிய மரபுவழிச் சிந்தனைகளை யெல்லாம் மறுப்பதோடு சமகாலத்திற்கு ஒவ்வாததாகவும் அவை இருக்கவேண்டும். அதாவது புதிதாக இருப்பதன்மூலம் அது புழக்க அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்க வேண்டும்.

ஆக எழுதுதல் என்கிற செயற்பாட்டின் மூலம் மனிதத்தைக் கட்டவிழ்க்க வேண்டும். தாண்டவேண்டும். இன்று தமிழில் எதிர்பார்ப்பது இதைத்தான்.

ஆக இந்த அதிர்ச்சி தரக்கூடிய பன்முக வாசிப்புகளை வலியுறுத்திக் கொள்ளும் நாவல்கள் தமிழில் அறிமுகமாகி உள்ளன. இந்தப் போக்கின் வரவுகளில் ஒன்றே 0°.

தமிழ்ப்புனைகதை வரலாற்றுக்குள் புதிய கதையாடல் போக்குகளை பரவலாகக் கொண்டு வரவேண்டும், இதற்கு பல புதிய பல்வேறுவகையிலான கதைசொல்லிகளின் வருகை தவிர்க்கமுடியாது வரட்டும். வரட்டும்...

பின் இணைப்பு அல்லது குறுக்கீடு

I

■ தமிழில் நாவல்கள் ஏன் உலகத்தரத்தில் எழுதப் படவில்லை?

* பட்டாக்கத்தி வாளுறையில் பென்சில் விஷம், பேனாக் கத்தியைப் போட்டுக் கொண்டிருப்பவர்க ளால் எப்படி வான் சண்டை போடமுடியும்?

■ உங்கள் கதைகள் ஆபாசமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படும் குற்றச்சாட்டுக்கு உங்கள் பதில்?

* மைக்கேல் ஏஞ்சலோவின் ஓவியத்தைப் பார்த்த ஒருவன் சொன்னானாம்... ஏன்யா இவ்வளவு வரையத் தெரிந்த அந்த ஆளுக்கு கோமணமோ ஜட்டியோ வரையத் தெரியாம போச்சு. புடுக் கெல் லாம் தெரியுதே.

■ நான் எழுத்தாளன் அல்ல, கவிஞன் அல்ல என்று பல சமயங்களில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் காரணம் என்ன?

* விடை பக்கம்-117 இல்

■ தொடர்ந்து பக்கம்-120 வரை படித்து முடித்துவி டுங்கள். ஒரே முச்சில் படியுங்கள் அப்பதான்...

II

[நாவலைப் படித்து முடித்தவுடன் பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை அளியுங்கள். சுருக்கமாக அடைப்புக் குறிக்குள் மட்டும் புள்ளடி இடுக.]

1. இந் நாவலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் லத்தீன் அமெ ரிக்க நாவல்களைப் படிப்பது அவசியம் என்று கருது கிறாயா?

ஆம் [] இல்லை []

2. இந் நாவல் தமிழ் நாவல்களுள் குறிப்பிடத்த குந்த தாக இருக்கும் என்று நம்புகிறாயா?

ஆம் [] இல்லை []

(இந்தக் கேள்விக்கு நாவலை முழுவதும் படித்து விட்டு பதில் சொல்கிறீர்கள் என்ற கட்டப்பாடு உண்டு என்பதை மனதளவில் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்)

3. இந் நாவலை எழுதியவன் ஓர் சமூகவிரோதி ஆம் [] இல்லை []

4. இந்நாவலை எழுதியவன் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்?

நாடுகடத்தப்பட வேண்டும் []

கை வெட்டப்பட வேண்டும் []

நாவல் தடை செய்யப்பட வேண்டும் []

மண்டையில் போடப்பட வேண்டும் []

5. இந் நாவலில் ஓரிஜினாலிட்டியை காணமுடிகிறதா? ஆம் [] இல்லை []

6. வினா 5க்கு பதில் 'இல்லை'யெனில் இது எந்த எழுத் தாளரிடமிருந்து கள்ளக் காப்பி அடிக்கப்பட்டது?

கோளின்ஸ்கி []

பெரக் []

டொனால்ட் பார்த்தெல்மே []

ரொனால்ட் அக்கேளிக் []

இன். பாந்த்தே []

இதாலோ கால்வினோ []

7. ஜெயமோகன், சுந்தரராமசாமி போன்றோரின் நாவல் களுடன் இதனை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்ய விரும்பு கிறீர்களா?

ஆம் [] இல்லை []

8. தமிழில் நாவல்களே இல்லை?

ஆம் [] இல்லை []

9. நாவலை சக்கு நூறாய் கிழித்து எரிக்க விரும்பு கிறீர்களா?

ஆம் [] இல்லை []

அச்ச ஊடகம் - புனைகதை - வாசிப்பு

(குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள் = சுந்தரராமசாமி - அலசல்)

வீ. அரசு

தமிழில் நவீனப் புனைகதை உருவாக்கம் என்பது 1930களில் உருப்பெறுகிறது. அச்சஊடகம் பரவ லானதும் புனைகதை உருவாக்கத்திற்கான சூழ லும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை. நவீனக் கூ றாக அச்ச உருவானபோது அதற்குள் 'படைப்பாளி' என்பவர் உருவாக முடியும் என்ற எந்திரகதியான சூழ லும் உருவானது. வாசிப்புப் பழக்கம் இயல்பாக நிகழும் குடும்பச் சூழல்களிலிருந்து, 'எழுதுதல்' என்ற தொழி லுக்குப் பலரும் வரக்கூடிய காலமாக 1930களை நாம் சொல்லலாம். 'எவ்விதமான அரசாங்க வேலைகளுக் கும் செல்லவேண்டாம்'; முழுநேரமாக நீ எழுத்தில் ஈடு

படு' என்று க.நா.சுவிற்ரு அவரது தந்தையார் அறிவு றுத்திய காலமும் இதுதான். எனவே அச்சஊடகம் என்ற தொழில்நுட்பத் தேவையாக எழுத்தாளன் உரு வாதல் என்பதும் சாத்தியமாகக்கூடியதே. இந் த ஊட கத்தில் இத்தன்மையையும் மீறி புனைவை உருவாக் கும் படைப்பாளிகள் உருவாவதும் தவிர்க்கமுடியாதது. இந் த வகையில் புதுமைப்பித்தன் நம்முன் தென்படுகி றார்.

தமிழ்ப் புனைகதை உருவாக்க வரலாற்றுச் சூழ லைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளும்பொழுது புது மைப்பித்தன், கு.ப.ரா, ஜி.நாகராஜன் என்ற ஒரு தொட ர்ச்சியை நாம் காணலாம். மௌனி, லா.ச.ரா, தி.ஜானகி ராமன் என்ற இன்னொரு தொடர்ச்சியையும் நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். க.நா.சு, சி.சு.செல்லப்பா என்ற

இன்னொரு தொடர்ச்சியும் உண்டு. முதல் நிலை புனைவு என்ற செயல்பாட்டின் இயல்பான நிகழ்வாக அமைந்தவை. இரண்டாம் நிலை புனைவை ஒரு கைவண்ணமாக (craft) உருவாக்க முயன்று வென்றவை. முன்னாம் நிலை என்பது புனைவுக்கு அந்நியமானதும் அச்சுண்டகத்தின் செயல்பாட்டின் போக்கை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டதற்கும். மேற்குறித்த இவையனைத்தும் சமஸ்கிருத மற்றும் ஐரோப்பிய போக்குகளை உள்வாங்கியதும், அவ்வள வாங்கிய திலிருந்து புதிய புனைவுகளை நமக்குத் தந்ததுமாகும்.

1950களில் மேற்குறித்த போக்குகளோடு சோவியத் இலக்கியம், வாங்காள இலக்கியம், மலையாள இலக்கியம் ஆகியவற்றின் நேரடிப் பாதிப்புக்குத் தமிழ்ப் புனைகதை இலக்கியம் ஆட்பட்டது. மலையாள இலக்கியத்தை உள்வாங்கிய புனைகதையாளர்களில் சுந்தரராமசாமி முக்கியமானவர். இடதுசாரி யதார்த்தக் கதைகளை மலையாள இலக்கியத்தின் ஊடாகவே சு.ரா புனையத் தொடங்கினார் என்று கூறலாம். தமது புனைவுகளுக்குப் புதுமைப்பித்தனே உத்வேகமென்று அவர் கூறினாலும் தமது புனைவுப் பரப்புகளின் மொழியை மலையாள யதார்த்த புனைவுகளுக்குள் எழுதினார்.

சு.ரா தன்னை ஒரு 'அக்னாஸ்டிக்' (Agnostic) என்று கூறிக்கொள்கிறார். மார்க்சியத்தின்மீது ஈடுபாடுடைய வராகவும் வெளிப்படுத்துகிறார். மார்க்சியத்தை விமரிசனம் செய்யும் அதேவேளையில் அந்த தத்துவ தர்க்கப்போக்கில் செயல்படுவதாகவும் சொல்கிறார்; ஆனால் உண்மையில் இவரது விமர்சனமற்ற ஈடுபாடு காந்தியத்தில் இருப்பதை பல இடங்களில் வெளிப்படுத்துகிறார். காந்தியத்திற்கும் மணிக்கொடிக்குமான உறவுபற்றிப் பேசும்போது பின்வருமாறு எழுதுகிறார். "மணிக்கொடி காந்தியுக்கத்தின் குழந்தை. காந்தியும் வாழ்க்கையை மிகத் தீவிரமான மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்திற்று. சரித்திரத்தில் இதற்கு முன்னால் நடைபெற்ற மறுபரிசீலனைகளிலிருந்து வித்தியாசமாக தத்துவத்தின் தளத்திலிருந்து பெருவாரியான மக்களின் தளத்திற்கு இறங்கிற்று காந்திய மறுபரிசீலனை. இந்த மறுபரிசீலனையில் தங்களைப் பிணைத்துக் கொண்ட கலைஞர்கள் மணிக்கொடிக்காரர்கள். பாசி பிடித்த முனைகளில் காந்தியம் பல மரபுகளை உடைத்தது. சிந்தனையில் தோன்றிய இந்தப் புரட்சி படைப்பில் எண்ணற்ற புதுமைகளை வெளிப்படுத்திற்று." (காற்றில் கலந்த பேராசை - 1998: பக். 204)

மணிக்கொடிக்காரர்களுக்கும் காந்தியத்திற்கும் உள்ள உறவு, இவர் கூறியதைப் போன்றதா? என்ற கேள்வி ஒரு புறம் இருக்க, காந்தியுட்கள்மீது இவரது பற்றின் ஆழத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. காந்தியத்தின்மீது விமரிசனம் அற்ற சி.சு. செல்லப்பா பார்வையே, சு.ரா. பார்வையாகவும் உள்ளது.

II

1966இல் 'புளியமரத்தின் கதை' வெளிவந்தது முதல் 1998இல் 'குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்' வெளிவந்தது வரையிலான சு.ரா. அவர்களின் நாவல் என்ற புனைவுத் தளத்தை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டியுள்ளது. அண்மையில் வெளிவந்த 'குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்' என்ற 647 பக்கங்களைக்கொண்ட ஒரு மிகப் பெரிய புனைவில் சு.ரா. அவர்களின் புனைவு

இயக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. பூமிப் பந்தில் மனித உயிரினங்களின் பருவம் மற்றும் பாலினப் பிரிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்புனைவு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

படைப்பாளிகளால் மிகவும் வசீகரிக்கப்படும் உயிர்கள் குழந்தைகளே. குழந்தைகளின் உலகத்தைப் படைப்பாளிகள் புனைவாக்கும்பொழுது படைப்பு மனநிலையில் குழந்தைகளாக இருக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இந்தப் புனைவில் வரும் குழந்தைகளின் உலகம் நமது கவனத்திற்கு உரியதாகும். இதில் வரும் குழந்தைகள் அனைத்தும் முன்னரே கட்டமைக்கப்பட்ட வகைமாதிரிக் குழந்தைகளாகவே இருக்கின்றன. பாலு என்ற குழந்தை இப்புனைவில் மிக அதிகமான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். அவனுடைய மன உலகம் ஒரு குழந்தையின் மன உலகமாக புதினத்தில் காணமுடியவில்லை. இப்புதினத்தை உருவாக்கியவர் பாலு என்ற ஒரு குழந்தைமீது சுமத்திய பல்வேறு சமைகளும் அவன் குழந்தை என்ற தன்மையைமீறி எஸ்.ஆர்.எஸ். என்ற ஒரு மனிதரின் குணக் கட்டமைப்புக்குகான இன்னொரு பாத்திரமாகவே இப்புனைவில் உள்ளான். ஒரு குழந்தையின் மன உலகம் சார்ந்த பயணத்தை நாம் பாலுவில் காணமுடியவில்லை. நாவலின் தொடக்கத்திலிருந்து நாவலில் வரும் வேறு குழந்தை களெல்லாம் மனரீதியான வளர்ச்சியடைந்திருந்தாலும் பாலு மட்டுமே தொடக்கம் முதல் கடைசிவரை ஒரே மனநிலை உடையவனாக இருக்கிறார். இப்புனைவுப் படைப்பாளியின் மனதில் கட்டப்பட்ட ஒரு வடிவத்தின் உருவமாகவே அமைந்துள்ளது. புனைவிற்குள் தோன்றி வளர்ந்து மாறி பயணிக்கும் ஒரு உயிராகக் குழந்தை இல்லாது போனது இப்புனைவின் சடத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்து போகிறது. இவரது அனைத்துப் புனைகதைகளிலும் இடம்பெறும் இந்த பாலு ஏன் இப்படி இருக்கிறான்? என்ற கேள்வி எழும்போது, புனைவாளரின் ஆசைவழிப்பட்ட, பிடித்த பிள்ளையாராய் பாலு அமைவதும் அவனுக்குள்ளான உருமாற்றங்கள் என்ற இயல்புத் தன்மையை மறைப்பதும் இங்கு நோக்கமாகிப் போகிறது. புனைவு அதன் இயல்புத் தன்மையில் இயங்காது புனைபவரின் திட்டமிடப்பட்ட பாத்திர வார்ப்பாய் இருக்கிறது. இங்கு புனைகதை தோல்வியடைகிறது.

இப்புனைவில் வரும் லச்சம் என்ற குழந்தை புனைவாளரின் இயல்பையும் மீறி ஒரு சரியான புனைவாகவே வந்துள்ளான். சமூகப் பெறுமானங்களைக் கட்டிக் காக்கும் குடும்பக் குழந்தைகள் தொடர்பான புனைவில் தோல்வியுற்ற புனைவாளர் சமூக விழுமியங்களைக் கணக்கிலெடுக்காத சாதாரண குடும்பக் குழந்தைகளை இயல்பாகப் படைக்க நேர்ந்திருக்கும் புனைவு இப்புதினத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு பகுதியாகும். அந்தப் புனைவும் எஸ்.ஆர்.எஸ் அவர்களின் சமூகப் பெறுமானங்களைக் கட்டிக் காப்பதற்காகவே புனைவாக்கப்பட்டிருப்பதும் புனைகதையாளரின் எஸ்.ஆர். எஸ் என்ற பிம்பக் கட்டுதலுக்கு, இயல்பான குழந்தைகள் பற்றிய புனைவுகள் பலியாகிவிடுகிறது! இப்புனைவில் வரும் வேறு குழந்தைகள் யாரும் குழந்தைத் தன்மையைப் பெறாமல் வளர்ச்சியடைந்த மனிதர்களாகவே இருக்கிறார்கள். வள்ளியும் டாக்டர் பிஷாரடியின் குழந்தைகளும் இப்படித்தான் நமக்குப் பதிக்கிறார்கள்.

இப்புனைவில் வரும் குழந்தைகள் உலகம் ஒரு பொதுப் புத்தியில் இயங்கும் குழந்தைகள் உலகமாக

இல்லை. புனைகதையாளரால் மையப்படுத்தப்பட்ட சில கருத்தாக்கங்களை உருவாக்குவதற்கான படைப்புக்ளாகவே குழந்தைகள் வருகின்றனர். லச்சம் தவிர இப்படைப்பில் குழந்தைகளை இல்லை. எனவே இப்புனைவு குழந்தைகள் என்ற பொதுத் தன்மையை நம்முன் கொண்டிருப்பதாக வெளிப்படுத்துவது புனைபவரின் ஆசையாக இருக்கின்றதேயன்றி புனைவிற்குள் இல்லை. குழந்தைகள் உலகம் என்ற புனைவு புனைகதையாளர்களுக்கு ஒரு மிகப் பெரிய சவாலாகும். இப்புனைவு அவ்வகையில் மிகப்பெரும் தோல்வியாகவே முடிந்துவிட்டது.

பெண் என்பது குறித்த புனைகதையாளரின் புரிதல்கள், ஆண் மையப்படுத்தலிலிருந்து தவிர்க்க வேண்டுமென்பது இன்றைய சூழலில் மிகச் சாதாரணமான எதிர் பார்ப்பு ஆகும். இப்புனைவில் வரும் பெண்கள் அனைவரும் ஆண்மையப்படுத்தப்பட்ட ஒரு பிரதியின் பிரிவுக்ளாகவே உள்ளனர். மனநோயாளிகளாய் பெண் பாத்திரங்கள் புனையப்பட்டுள்ளனர். நோயாளிகளாகவும் இருக்கின்றனர், பணத்தியர் உடையவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். கூலியாக, சமையல் வேலை செய்யும் விதவையாகப் பெண்கள் புனையப்பட்டுள்ளனர். டாக்டர் பிஷாரடியின் மனைவி மட்டுமே வேறுபட்டுப் புனைவாக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர் ஒரு மனநோயாளியே. வள்ளி என்ற ஒரு பெண்ணின் இயல்பான வளர்ச்சிகூட கிராமம் - நகரம் என்ற முரணாகவே காட்டப்படுகிறது. அவளுடைய வளர்ச்சி மறுக்கப்படுகிறது.

இப்புனைவுகளினூடே வரும் இப்பெண்கள் நம் சமூகத்தின் வகைமாதிரிகளாக புனையப்பட்டுள்ளனர். இவ்வகையதார்த்தப் புனைவில் வாசிப்பாளரின் அனுபவம் என்பது முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டது. புதுவகையான அனுபவப் பயணம் இதில் சாத்தியமற்றுப் போகிறது. இவ்வகையான புனைவுகளின் தேவையை நாம் இன்று கடுமையாக விமர்சிக்கவேண்டியுள்ளது. யதார்த்தத்திற்குள் இருக்கும் ஒரு உலகைப்பற்றிப் புனைவதன் மூலம் வாசிப்பாளரின் பல்வேறு அனுபவப் பரிமாணங்களைத் தடை செய்து அவனுக்குள் உள்ள சய அறிப்பிற்கான மருந்தாகவே போகிறது. அண்மைக்காலங்களில் பெண்பற்றிய மிக விரிவான விவாதங்கள் முன்னெடுக்கப்படும் சூழலில் கண்ணீர்க் கதைகளைச் சொல்லும் பெண்களைப் புனைவதன்மூலம் புனைவில் என்ன சாத்தியமாகப் போகிறது? என்ற கேள்வி நமக்குள் எழாமல் இல்லை.

இப்புனைவு முழுக்க எஸ்.ஆர்.எஸ் என்ற ஒரு மனிதரின் கதையைச் சொல்வதாகவே உள்ளது. அவரைச் சுற்றிச் சுற்றியே அனைத்துப் புனைவுகளும் புனையப்பட்டுள்ளன. எஸ்.ஆர்.எஸ் என்ற பிம்பம் புனைவிற்குள் பல பரிமாணங்களைப் பெற்ற ஒரு பாத்திரமாக வாசகனுக்குக் கிடைக்கவில்லை. மாறாக ஒரு தட்டையான புனைவே அது. இப்புனைவில் மிகப்பெரும் உருவாக வரும் இந்த எஸ்.ஆர்.எஸ் வாசக மனநிலையில் என்னவாக இருக்கிறார்? ஒரு வணிகராக, ஒரு நிலவுடைமைப் பண்புகளைப் பெற்ற ஆணாக இருக்கிறார். சில வேளைகளில் மனைவி, குழந்தைகள்மீது பிரியமுள்ளவராகவும் இருக்கிறார். இப்புனைவில் வரும் பிற பாத்திரங்களோடு இவரது உறவு என்பது பல்வேறுபட்ட வாசிப்பு அனுபவங்களைத் தருவதாக இல்லை. இவரைப்பற்றி ஏன் சில நூறு பக்கங்களில் இந்தப் புனைவாளர் பேசுகிறார் என்ற கேள்வி எழுகிறது. பலவேளைகளில் வாசகன் அலுத்துப்போவதும் நிகழ்கிறது. புனைபவரின் ஒரு தனிப்பட்ட ஆசையாகவே எஸ்.ஆர்.எஸ் என்ற பிம்பம் வருகிறது. இதில் இவ்வளவு அக்கறையைப் புனைகதையாளர் எடுத்துக்கொண்டது குறித்து சோர்வும் எரிச்சலுமே மிஞ்சுகிறது. இப்புனைவு இந்த எஸ்.ஆர்.எஸ் என் மையப்படுத்துகிறது என்ற கேள்வி திரும்பித் திரும்பி வருகிறது. இயல்பான புனைவாக அமையாது புனைவாளரின் ஒரு மிகப் பெரிய ஆசை நிறைவேற்றலாகவே இருக்கிறது. இவரது ஆசையெல்லாம் சுமந்து திரிய வாசிப்பாளன் என்ன பொதி சுமப்பவனா?

குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள் என்ற பொதுத் தன்மையைச் சுட்டும் இப்புனைவிற்குள் புனைவாளரின் மிகக் குறுகிய ஒரு உலகமே அச்சாக்கப்பட்டுள்ளது. பிஷாரடி குடும்பம், வேறு சில மலையாளக் குடும்பங்கள் இவைகளெல்லாம் புனைவிற்குள் எஸ்.ஆர்.எஸ் என்ற பிம்பத்தின் கட்டமைப்பை நோக்கிய புனைவுகளே. அவற்றிற்கான உலகத்தைக் காட்டும் பகுதிகள் மிகக் குறைவே. உண்மையில் அக்குறைவான பகுதிகளே இப்புனைவின் வாசக அனுபவச் செழுமைக்கு உதவுவனவாக இருக்கின்றன. எஸ்.ஆர்.எஸ் பிம்பம் உடைக்கப்பட்டு, பல்வேறு பரிமாணங்களுக்குள் புனையப்படும் பாத்திர அனுபவம் மிகக் குறைவாகவே இப்புனைவில் உள்ளது. இது தன்மை இப்புனைவின் பெரும் தோல்வியாகும். ஜே.ஜே. வாழ்க்கையைச் சொல்லிய 'ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள்' போல 'எஸ்.ஆர்.எஸ்' மெலும் சில குறிப்புகளும்' என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கலாம். மாறாக, குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள் என்ற பொதுமையை இப்புனைவின் பெயராகக் கூறுவது வாசகனை ஏமாற்றும் தந்திரமாகவே அமைந்து போகிறது.

திரு. சுந்தரராாமசாமி தமது மூன்று நாவல்களிலும் வெளிப்படுத்தும் புனைவுகளைப் புரிந்து கொள்வதன் மூலம் அவரின் படைப்புலகப் பரிமாணங்களைக் கண்டு கொள்ளலாம். 'புளியமரத்தின் கதை' என்ற புனைவு, ஒரு நிலவியல் சார்ந்த குறியீடு என்பது போலத் தோன்றினாலும் அப்புனைவு அப்படி அமையவில்லை. வணிகர்களின் முரண்பாடு, அரசியல் கட்சி, அச்சச் செயல்பாடு என்ற கூறுகள்பற்றிய மேலிருந்து பார்க்கும் ஒரு கதைசொல்லியே அங்கு இருக்கிறார். அந்தக் கதை சொல்லி அந்த நிகழ்வுகளுக்குள் எங்கும் இல்லை. உயர்ந்த கோபுரத்தில் நின்று அழிந்து போய்க்கொண்டிருக்கும் சமூகத்தைப் பார்த்துக் கண்ணீர் வடிப்பது போன்ற செயல்பாடே அங்கு நிகழ்கிறது. தப்பித்தலும் சமூகத்தை மேலிருந்து பார்க்கும் 'அறிவாளித்தனமும்' கதைசொல்லியாகப் புளியமரத்திலிருக்கிறார். 'ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள்' பாலு என்ற ஒரு மனிதனின் ஆசைகளாக, மன அவஸ்தைகளாக இருக்கின்றன. இங்கும் புனைவிற்குள் கட்டப்படும் ஜே.ஜே. என்ற உன்னதம் பாலு என்ற உன்னதத்தின் மறு உருவமே.

சு.ரா. தனது நாவல்களில் எல்லாவுற்றிலும் சுற்றிச் சுற்றி தன்னையே எழுதிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். மேல்தட்டில் அமர்ந்து கீழ்நோக்கி மக்களைப் பார்க்கும் அதிகாரியாகவே இருக்கிறார். இதன் முழுமையான

வடிவமாக 'குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்' வந்திருக்கிறது. எஸ்.ஆர்.எஸ் என்பவர் உண்மையில் இவரது தந்தையாகவே கருத இடமுண்டு. இந்த நாவல் ஒரு வகையில் இவருடைய குடும்பக்கதை. இக்கதை சமூகத்தின் கதையாக எப்படி ஆகமுடியும் என்ற கேள்வி நமக்குள் மீண்டும் மீண்டும் எழுகிறது. இங்கு அச்ச ஊடகத்தின் மூலம் தமது குடும்பக்கதையின் பிம்பத்தைக் காட்டியுள்ளார். சு.ரா.வின் குடும்பக்கதையாக அமைவதில் நமக்கு எந்த வருத்தமுமில்லை. அவர் அந்தத் தெளிவுடனே எழுதியிருக்கலாம், ஆனால் தமிழ்ப்புனைகதை வடிவத்தின் ஒரு பொதுத்தன்மையாகக் கருதும் முயற்சியை நாம் கேள்விக்குள்ளாக்கவே வேண்டியுள்ளது.

VI

'எழுது உன் கவிதையை நீ எழுது
அதற்கு உனக்கு வக்கில்லையென்றால்
ஒன்று செய்
உன் கவிதையை நான் ஏன்

எழுதவில்லையென்று

என்னைக் கேட்காமலேனும் இரு'

என்பது சு.ரா. அவர்களின் கவிதை ஒன்றின் ஒரு பகுதியாகும். மேலே சொன்ன நம் விவாதங்களுக்கு சு.ரா. இந்தக் கவிதையைப் பதிலாகச் சிலவேளை சொல்லக்கூடும். ஆனால் 'காற்றில் கலந்த பேரோசை' (1998) என்ற அவரது கட்டுரைத் தொகுப்பிற்கு எழுதிய முன்னுரையில் "ஒரு எழுத்தாளன் சுய திருப்தியை முன்னிட்டு எழுதுவதாகச் சொல்லாம். ஆனால் அவன் தன் படைப்பை அச்சேற்றும்போது அவனுக்கும் சமூகத்துக்குமான ஒரு ஒப்பந்தம் உருவாகிவிடுகிறது. என் மொழியைச் சேர்ந்த எல்லோருமே என் எழுத்தைப் படிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் - நடைமுறை வேறுவிதமாக இருப்பினும் - நான் அதனைப் பொதுப் பார்வைக்கு இலக்காக்குகிறேன். இந்நிலையில் என் படைப்பை விமர்சிக்க வாசகன் கொண்டிருக்கும் சுதந்திரத்தைப் பெரிதும் மதிக்கக்கூடியவனாகவே நான் இருந்தாகவேண்டும். 'இந்தப் படைப்பை உன் கவிதை நான் எழுதவில்லை' என்று எந்த வாசகனைப் பார்த்தும் நான் கூறுமுடியாது." இவ்வாறு கூறுகிறார். 1985இல் 'உன் கவிதையை நீ எழுது' என்று சொன்னவர், 1998இல் வாசகனுக்கும் எழுத்துக்குமான உறவுபற்றியும் எழுதுகிறார். இந்த முரண் நாம் இவரது புனைவுகளைப்பற்றி மேலே கூறியபடி வாசிக்க நம்மைத் தூண்டியது. 1985இல் அவரது நிலைப்பாட்டிலிருந்து இந்த நாவலை எழுதியிருந்தால் நாம் அவரை நோக்கிக் கேள்வி கேட்க முடியாது. அவரது கவிதையை அவர் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்; கேட்க நாம் யார்?

VII

இக் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் கூறியபடி அச்ச ஊடகச் செயல்பாட்டிற்கும் புனைகதையாளர்களாக அறியப்படுவதற்குமான உறவு குறித்தும் நாம் பேச வேண்டியுள்ளது. இவர், 'குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்' என்ற நாவலை 'ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள்' எழுதிய காலத்திற்கு முன்பிலிருந்தே எழுதி வந்திருக்கிறார். இதை உறுதிப்படுத்தும் குறிப்பு பின்வருமாறு:
" 'ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள்' உங்களுடைய இரண்டாவது நாவல். அது உருவான பின்னணியைச் சொல்

லுங்கள். எவ்வளவு கால அவகாசத்தில் அது எழுதப்பட்டது?

நான் எழுதிக் கொண்டிருந்தது மற்றொரு பெரிய நாவல். அந்த நாவலில் ஒரு திண்ணைப் பேச்சில் பல நண்பர்களிடையே ஒரு விவாதம் எழுந்தபோது கருத்து முடிச்சு ஒன்று விழுகிறது. அப்போது ஒரு கதாபாத்திரம் தன் சகோதரனான சம்பத்தை மறுநாள் அழைத்து வருவதாகவும், புதிய பார்வையில் அவன் விஷயத்தை அலசுவான் என்றும் சொல்கிறது. மறுநாள் சம்பத்துடன் விவாதம் தொடர்கிறது. சம்பத், தன் நண்பனான ஜோசு.பீ.ஜேம்ஸை மறுநாள் அழைத்து வருவதாகவும், அவன் கூறிய சிந்தனையாளன் என்றும் சொல்கிறான். ஜோசு.பீ.ஜேம்ஸ் என்ற பெயரை எழுதியதுமே என் மனம் சிறகு கட்டிப் பறக்கத் தொடங்கிற்று. மிகுந்த உவகை தரும் ஆவேசத்துக்கு ஆளானேன். எழுதும் நாவலை விட்டுவிட்டு ஜோசு.பீ.ஜேம்ஸின் அழைப்புக்கு ஏற்ப அவனைப் பின் தொடர்ந்து சென்றால் முற்றிலும் புதிய உலகம் ஒன்று உருவாகக்கூடும் என்று தோன்றிற்று. ஜே. ஜேயின் ஓவியத்தை டாக்டர் பிஷாரடியும், எஸ்.ஆர்.எஸ்ஸும் போய்ப் பார்க்கும் பகுதியை முதலில் எழுதினேன். அப்போது படைப்பின் ஆவேசம் முழுமையாக என்னைக் கவ்விக்கொண்டிருந்தது. அந்தப் பகுதிக்கு முன்பின்னாக வேறு பகுதிகளை எழுதிச் சேர்த்தேன்." (தினமணிச் சுடர், ஏப்ரல் 30, 1994 மேட்டி) 1970களின் இறுதியில் எழுதத் தொடங்கிய இந்த நாவல் 1998இல் அச்சாகிறது. அது பற்றிய குறிப்பை சு.ரா. எங்கும் கொடுக்கவில்லை. 'ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள்'க்குப் பின் எழுதிய நாவல் என்பது போன்ற குறிப்பையே நாம் பெற முடிகிறது. ஜே.ஜே.சில குறிப்புகளிலிருந்து இப்புனைவு அடுத்த தளத்திற்குச் சென்றதாக நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியவில்லை. மாறாக பல ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட ஒன்றை இன்றைய சூழலில் வெளியிட வேண்டிய தேவை நிகழ்ந்துள்ளதாகவே கருத முடிகிறது.

அண்மைக்காலங்களில் காலச்சுவடு பதிப்பகம் ஒரு நிறுவனவயப்பட்ட பதிப்பகமாகவே வடிவம் பெற்றுள்ளது. 27.12.98இல் காலச்சுவடு பதிப்பக நூல் வெளியீட்டுவிழாவில், தமிழக நூல் வெளியீட்டு வரலாற்றிலேயே நிகழாத அதிசயம் நிகழ்ந்தது. சுமார் 600 இருக்கைகளைக் கொண்ட அந்த அரங்கில் சுமார் 1000 பேர் உட்கார இடமின்றி நின்று கொண்டிருந்தனர். மறுநாள் தினமணியில் நூல் வெளியீட்டுவிழாபற்றி ஒரு பக்கம் முழுமையாகச் செய்தி வெளியிடப்பட்டது. திரு. சுந்தரராாமசாமி அவர்களின் நூல் வெளியீட்டு உரையும் தலையங்கப் பக்கக் கட்டுரையாக வெளியிடப்பட்டது. அன்று மாலையே சென்னை வானொலியில் ஒரு மணி நேர 'நேருக்கு நேர்' நிகழ்ச்சியிலும் சு.ரா. பங்கு கொண்டார். மறுநாள் காலையில் 'சன்' தொலைக்காட்சியிலும் உரையாற்றினார். அந்த உரையில் தமிழக வெகுசன ஊடகங்கள் தம்மைப் போன்றவர்களுக்கு விரிவான அறிமுகம் தருவதில்லை என்று கூறினார். ஒரு தமிழ் எழுத்தாளனுக்கு இவ்வகையான ஊடக அங்கீகாரம் கிடைப்பதில் நாம் மகிழ்ச்சியடைகலாம். ஆனால் தமிழில் உள்ள அனைத்து எழுத்தாளர்களுக்கும் இவ்வித நிகழ்வு சாத்தியமாகிறதா என்ற கேள்வியும் நமக்குள் எழுகிறது. இங்கு காலச்சுவடு வெளியீட்டகம் என்பது நிறுவனப்படுத்தப்படும்பொழுது அதற்கான கச்சாப் பொருள்களை வேண்டி நிற்கிறது. இந்தப் பின்புலத்தில் 'குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்' என்ற 647 பக்கங்களைக் கொண்ட புனைவு அச்சாவதன் பின்னணியைப்

புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. எனவே அச்சுண்டக வாய்ப்பு மற்றும் விற்பனை நோக்கிய செயல்பாடாக இப்புனைவு அமைந்துள்ளதோ என்ற கேள்வியும் நமக்கு எழாமலில்லை. ஏனெனில் இப்புனைவு 'ஜே. ஜே. சில குறிப்புகளின்' மொழி மற்றும் படைப்பு சார்ந்த தளங்களில் படைப்பாளியின் அடுத்த கட்டத்தைக் காட்டுவதாக இல்லை. அச்சிடலுக்கான அரசியலும் அச்சுண்டகச் செயல்பாட்டு அரசியலும் தமிழ்ப்புனைகதைப் படைப்பாளர்களை உருவாக்கி வந்துள்ளது. இந்த வெளிச்சத்தில் தமிழ்ப்புனைகதை வரலாறையும் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது.

"தரம், தரமின்மை, உன்னதம், சீரழிவு போன்ற முரண்களை வாழ்க்கையிலோ இலக்கியத்திலோ திட்டவாட்டமாகப் பிரித்துக் காட்ட இயலும் என்ற எண்ணத்தை என் படைப்போ விமர்சனமோ வாசகன் மனத்தில் உருவாக்கியிருந்தால் எனக்கு நேர்ந்த சறுக்கல் என்றுதான் அதை மதிப்பிடுவேன்" (காற்றில் கலந்த பேரோசை-முன்னுரை பக்.20)

சு.ரா. குறிப்பிட்டுள்ள அனைத்துத் தன்மைகளையும் வாசகன் மனத்தில் உருவாக்குவதில் 'குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்' முழுமையாகவே செய்யப் படுகிறது.

வெள்ளைத்திமிர் உபதேசம் வெள்ளைத்திமிர் + ஓட்டோனோமன் = அ.மாக்ஸ்

தமிழரசன் (பெர்லின்)

அ மாக்ஸ் தமிழ்நாட்டிலும் பகுதியாய் இலங்கையிலும் மட்டுமல்ல புகலிடத்திலும் அரசியலுணர்வு மிக்கவர்கள் சமூக அக்கறையாளர்கள் மத்தியில் அறியப்பட்டவர். கிழக்குலகின் ஸ்டாலினிச விழ்ச்சிக்குப் பின்னர் மாக்கீயத்தில் புதியன தேடவும் ஆயவும் புறப்பட்டவர். மாக்கீயத்தின் திறனறிந்து தேர்ந்து கொள்ளவும் மாக்கீயமாய் கருதப்பட்டதைக் கட்டுடைத்து உண்மை மாக்கீயத்தை தரிசிக்கப் போவதாய், ஒரு காலத்தில் சபதமேற்று அரசியல் மரவரி தாங்கிப் போந்தவர். இன்று பின்நவீனத்துவவாதியாய், எதிர்க்கலாச்சாரத்தின் ஜீவியாய் மாறிவிட்டதை சகலமும் சகலரும் அறிவர். அல்தூசர், ஃபுக்கோ, ரொலாண்ட், பார்த்ஸ், தெரிதா, எட்வர்ட் செய்ந்த போன்ற தத்துவப் போக்காளர்களை கற்றுக் கதை சொன்னவர். ஸ்டாலினிச கொடுமைகளை மாக்கீயமாய் கண்டஞ்சி ஓடிய அனைத்துப் போக்குகளிடமும் இவர் அரசியல் இளைப்பாறினார். அவற்றையெல்லாம் கரிசனையோடு மொழிபெயர்த்து தமிழுக்குக் கொண்டு வந்தவர். பழைய நகல்லைப் பந்தபாசம் காரணமாய் மாவோவை தண்டித்தவர். ஸ்டாலினிச சகவாசத்தின் நீண்ட நெடும் தொடர்பு ரொட்ஸ்கியைக் கற்கவிடவில்லை. இத்தகைய அ.மாக்ஸ் தம் ஐரோப்பியப் பயணம், அதன்மூலம் பெற்ற அவதானிப்புகளை *வெள்ளைத் திமிர்* என்ற பெயரில் வெளியீடாக் கியுள்ளார். ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பம்பூ சர்க்கரை கதையாக அவரிடமிருந்து சிறந்த மதிப்புள்ள பல்வேறு வகைக் கருத்துக்கள் வருமென்று புகலிடத்தில் பலர் காவலிருந்தனர். ஐரோப்பாவின் அரசியலை, சமூகநிலைகளை எழுதுவார்; அதன் பின்னாலான வாழ்வியல் போக்குகளை அலசுவார்; சகலதையும் ஆய்வார்; ஈவுஇரக்கமே இன்றி பன்முக வாசிப்புச் செய்வார்; கட்டுடைப்பார் என்றெல்லாம் களிபேருவகையோடு பின்நவீனத்துவம் பெருமை கொள்ளக் காத்திருந்தது. ஆனால் அ. மாக்ஸின் எழுத்துக்களோ சாதாரணங்களின் சாதாரணமாய், ஒரு கேள்விச் செவியனாய், வெறும் செய்தி அறிவிப்பாளனாய் ஆகிவிடுகின்றார். கண்டதைக் கேட்டதை, பெற்றதை சரியாகவும் நிறைவாகவும் விளக்கவும் வரையறை செய்யவும் பிரச்சினையின் பிரமாண்டங்களை மதிப்பிட

வும் தவறிவிடுகின்றார். அவரின் பழைய எழுத்துக்களின் ஆழத்தையும் தரத்தையும் வெள்ளைத்திமிரிலே தேடியோருக்கு செருப்படி கிடைத்திருக்கின்றது. அ. மாக்ஸ் மொட்டையான தீர்ப்புக்கள் சொல்கின்றார். தன் சொந்த பின்நவீனத்துவக் கட்டுடைக்கும் குணம் கூட பலவீனமாய் ஊக்கமற்று ஊசலாடுகிறது. தான்கண்டவை சம்பந்தமான ஒரு சமரசமற்ற விடாப்பிடியான முகத்துக்கஞ்சாத போக்கெதையும் அவர்தீவிரமாய் கையாளவில்லை. தான் சந்தித்தவர்கள், தன் ஐரோப்பியப் பயணத்தில் ஆதரவு காட்டியோர் ஆகியோரிடம் விமர்சனமற்ற கருணை காட்டுகின்றார். தயவு கொள்கின்றார். முரண்பட விரும்பாத ஆதரவுச் சுகம் பெற விரும்புகின்றார். அரசியற் சுகம் காட்டுகின்றார். எனவே அவரது கருத்துக்கள், மதிப்பீடுகள், சலுகை வழங்கும் நோய்க்குணம் கொண்ட வடிவை எடுக்கின்றது. அவரின் அரசியல் தீர்ப்புகள், பின்நவீனத்துவ சாகசங்கள் அவரின் சளாப்பும் பிரயத்தனங்களையும் மீறியும் தாண்டியும் நமது காட்சிக்கும் கவனத்துக்கும் வருகின்றன. அவரின் கடந்த காலத்திய பின்நவீனத்துவ மலைப்பிரசங்கங்கள் அவரின் வெள்ளைத்திமிர் எழுத்து முன்பாக சாட்சியமளிக்க வக்கற்று நிற்கின்றன.

அவர் இதுவரை தம்மிடமுள்ளதாய் பிரமிப்பூட்டி வந்த பின்நவீனத்துவப் பிரபஞ்ச மகிமைகள் எதிர்படும் போக்குகளைக் கட்டுடைத்து கதிகலங்கவைக்கும் போக்குகள் எத்தகையவை என்பதை நாம் இனிக்குண முயலலாம். அ. மாக்ஸ் பல்வேறு போக்குகளைத் தொட்டுச் சென்றாலும் பிரதானமாய் பேசும் ஓட்டோனோமன்கள் பற்றியும் அவர்களின் எதிர்க்கலாச்சாரத்தின் அரசியற்கோலங்கள், வர்க்க அடிப்படைகள் சமூகவேர்கள் என்பதை ஆய்வதில் நாம் தொடங்கலாம்.

பாசிச எதிர்ப்பில் ஓட்டோனோமன்கள் முன்னணியில் உள்ளனர் என்கிறார் அ. மாக்ஸ். இன்றைய பாசிச எதிர்ப்பின் மேலோட்டமான பரபரப்பூட்டவல்ல அடிதடி அரசியலின் சூத்திரதாரிகளே ஓட்டோனோமன் குழுக்கள். ஒப்பீட்டுரீதியில் கொம்யூனிஸ்டுகளோடு ஒப்பிடுகையில் அரசியல் சமூகரீதியில் பலம் குன்றிய சிறு குழுக்களே. மக்கள் திரளோடு பழக்கமற்ற அரசியல் விடலைகளே இவர்கள். பாசிச எதிர்ப்புக் கலாச்சாரம்

என்பது கொம்பூனிஸ்டுகளின் அரசியற் பாரம்பரியத் தோடு நீக்கமற இணைந்ததாகும். உணர்ச்சிவசப்ப டாத நிதானமான ஆழமான அரசியல் என்பது ஓட் டோனோமன் குழுக்களுக்கு எட்டாத ஒன்றாகும். பல் வேறு உதிரியான போக்குகளால் பெரும்பகுதிபாப் வழிநடாத்தப்படும் மனிதாபிமான அரசியலின் சூத்திர தாரிகளான ஓட்டோனோமன்களை அ. மாக்ஸ் பாராட் டிச் சீராட்டிப் பரவசமடைவதன் காரணிகளை ஆய்ந் தால், அவரின் சொந்த அரசியல் போக்கோடும் வர்க்க அட்டகாசங்களோடும் அண்மித்த போக்குகளைக் கொண்டிருப்பதுமாகும். ஓட்டோனோமன்கள் ஸ்டாலி னிசநிட்டிரும் சோசலிசத்துக்கு ஏற்படுத்திவிட்டுச் சென் றுள்ள மனிதாபிமானமற்ற அடக்குமுறை வடிவம் கட் சிச் சர்வாதிகாரத்தின் இருப்பிடம் என்ற கருத்துக் களை தூரத்தே இருந்து தரிசனம் செய்தவர்களாகும். இவர்களின் மண்டையின் வீற்றிருக்கும் மாக்கியம் பற் றிய கருத்தாக்கம் சந்தேகமின்றி ஸ்டாலினிசம் உருவ கப்படுத்திவிட்டுச் சென்றுள்ள மாக்கியமே தவிர உண் மையான மாக்கியமல்ல. இவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் 1970களின் மாணவர் மற்றும் சீர்திருத்தவாத அரசியற் சண்டியர்கள் பிராங்க்போட் மாக்கியம் முதல் லூக்கன், அல்தாலர்வரை பழக்கமுடையவர்களாக இருந்தனர். புருத்தோனையும் பக்கூனையும் ஜெர்மனியின் ஸ்ரீன ரையும் அறிந்தவர்களாக இருந்தனர். ஆனால் இன் றைய ஓட்டோனோமன்கள் அத்தகைய அரசியற் பழக் கங்களுமற்றவர்கள். 1970 சந்ததியானது தன் சொந்த வர்க்கக் குணம் குறிகட்கு ஏற்புரட்சிகர எழுச்சிவரை முன்னேற வலுவற்று தோற்றுப்போனது அவர்களில் தீவிர இடதுசாரிவாதத்துக்குப் பலியாகி நகரக் கொரி ல்லா இயக்கங்களையும் தனிமனித பயங்கரவாத இயக்கங்களையும் படைத்தனர். ஜெர்மனியில் RAF எனப்படும் அமைப்பும் இத்தாலியில் BR போன்ற ஆயு தக்குழுக்களும் இவற்றுக்கு உதாரணமாகலாம். மறு பகுதிகள் சுற்றாடல் பாதுகாப்பு, சமாதான இயக்கமா யும் ஐரோப்பிய பசுமைக்கட்சிகளாயும் கூறுபட்டுக் குட்டி போட்டனர். தனிமனித பயங்கரவாத இயக்கங் கள் உழைக்கும் மக்களின் சக்திகளோடு ஓட்டாத பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை அரசியலற்று நடாத் திவிட்டு ஆடி அடங்க, வெறுமனே அணுஆயுத எதிர் ப்பு, சமாதானம், பாலியல் விடுதலை, மனித நேயம் என்று தொடங்கியவர்கள் இன்று ஏகாதிபத்திய அரசு களுக்கு ஆலோசனை சொல்லும் அதை அண்டிப் பிழைக்கும் துரோகிகளாகிவிட்டனர். ஜெர்மனிய பசு மைக்கட்சியின் இராணுவ எதிர்ப்பாளர்கள், நாட் டோவை எதிர்த்துப் போரிட்டவர்கள், பாலியல் புரட்சி யாளர்கள், எதிர்க்கலாச்சாரக்காரர்கள் என அறி வித்து கோட்டு போட்டு ரை கர் ாமல் ஊத்தையாய் உடுத்தவர்கள், தம்மை விளிம்புமனிதர்கள் எனப் பிரக டனப்படுத்திக் கொண்டவர்கள், வீடு பிடித்து கொம்பூன் வாழ்க்கை நடாத்தியவர்கள் சகலரும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் சகலதையும் துறந்து முதலாளியக் கட்சி களின் நடைமுறைக்குச் சீரழிந்துவிட்டனர். (தம்போ தைய ஜெர்மனிய வெளிநாட்டமைச்சரான Joschka Fischer 1970களின் பரம்பரையில் வந்தவன். பசுமைக்கட்சி யாளன். கிழிந்த காற்சட்டை போட்டு கொம்பூன் வாழ்க்கை, பொலிசோடு அடிபிடி வாழ்வுக்குரியவன். இப்போ மூர்க்கமான யுத்தவெறியனாய் யுகோஸ்லா வியா யுத்தத்தை ஆதரிக்கின்றான்). கொம்பூனிஸ்டுகளை எதிர்ப்பது முதல் கொசுவோ-யுகோஸ்லாவிய யுத்தம் முதல் ஏகாதிபத்தியங்களின் அரசியல்வாதி

களை மிஞ்சும் எதிர்ப்புரட்சியாளர்களாய்விட்டனர். எனவே ஓட்டோனோமன்கள் பசுமைக்கட்சியின் இன்றைய காலகட்டப் பாத்திரங்களே; கொச்சையான பாசிச எதிர்ப்புச் சக்திகளே. இன்றைய கட்டத்தில் கொம்பூனிஸ்டுகள் முற்போக்கான ஜனநாயக சக்திக ளோடு இவர்கள் இணைந்து செயல்படுகிறார்கள் என் பதில் சந்தேகம் இல்லை. பாசிச எதிர்ப்புச் சக்திகளைப் பலப்படுத்துகிறார்கள் என்பதிலும் உடன்படலாம். ஆனால் இவர்கள் தம் சொந்த அரசியலின்மையின் விளைவாய் பொறுமையற்ற அரசியல் உதிரித்தனக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் இன்றைய போக்கு களை, அரசியலை எதிர்கொள்ளவும் பலமற்றுப் போயி னர். மறுபுறம் கிழகு தட்டிய ஸ்டாலினித்துவம் தன்னை அழிவற சித்தாந்தரீதியில் நிலைநாட்டவும், புதிய நிலைமைகளில் தன்னை நிரூபிக்கவும் நிறுவிக் கொள்ளவும் பலமற்ற நிலையில் விமர்சனப் போ இயக்கவியல் நோக்கோ அற்று அறளை பேந்து போய்க் கிடந்தது. தன் பழைய புராணங்களை இடை விடாமல் மீண்டும் மீண்டும் ஒப்புவித்தது. நிகழ்கால நிலைமைகளை அதனால் எதிர்கொள்ள முடிய வில்லை. இந்த நிலைமை சித்தாந்த அடிப்படையற்ற ஓட்டோனோமன்களை மட்டுமல்ல, அ. மாக்ஸ் போன்ற பழைய ஸ்டாலினிசவாதிகட்கும் மாவோயிசத்தின் முன்னாள் தோழமைக்குரியவர்கட்கும் உற்சாகமுட் டியது. எதிர்க்கேள்வி கேட்காத, சித்தாந்தத் தரவு தராத அரசியலுக்கும் நிகழ்காலத்தின் மேலோட் டமான பரபரப்பு முட்டும் அரசியலுக்கும் ஓட்டோனோ மன்கள் பழக்கப்பட்டவர்கள். கடந்த, நிகழ்கால சமூக நிகழ்வுகளை எதிர்காலத்துக்குமாகத் தயாரிக்கும் ஒருங்கிணைக்கும் போக்குகளை அறியாதவர்கள். திட்டமிடப்படாதவர்களாய் தாபன அமைப்புகளை ஒழுங்கை அதிகாரத்தின் மையம் என்று கண்டடீசும் அரசியல் தனியன்களாய், தான்தோன்றிகளாய் எடு பட்டுத் திரிய அரசியலில் சமூக நிகழ்வுகளில் இடம் தேடினார்கள். தம்மேலான சமூகப் புறக்கணிப்புக்கும் தனிமைப்படலுக்கும் நெருக்கடிக்கும் இவர்கள் இத் தகைய போக்குகளால் பதிலளிக்க முயன்றனர். முத லாளிய அநீதிகள் இடைவிடாமல் இவர்களை வெறி கொள்ள வைத்தன. முதலாளியம் சமூகத்தின் பெரும் பகுதியை தன்மயப்படுத்தியிருந்ததை பிற்போக்கின் துணையோடு பலம்பெற்று நிற்பதை இவர்களால் கண்டு பொறுத்துக்கொள்ள இயலவில்லை. மனித நடத்தை களை சமூக பொருளாதார நிலைமைகளில் இருந்து மதிப்பிடும் ஞானமும் பொறுமையும் இவர்களிடம் கிடை யாது. ஒரு போராட்டத்தின் இயங்குசக்தியான மக் களை இவர்கள் கண்டு வெறுப்படைந்தார்கள். அவர் களின் குறைபாடுகள் தற்காலிகமான தீயதன்மைகள் இவர்களை அருவருக்கச் செய்தன. மக்கள்மேல் ஆத் திரம் கொண்டனர். செயலற்றவர்களாய் வைதனர். தம் முன்னேயுள்ள தேசியவாதத் தப்பெண்ணங்களை சமூக அநீதிகளை நீண்டகால நோக்கில் எதிர்த்த டிக்க வல்ல அரசியற் சித்தாந்தப் பலமும் சகிப்புத் தன் மையும் மதிநுட்பமும் அற்றபோது, வரலாற்றுணர்வு அற் றபோது மக்களனைவரது முன்னுயற்சிகளை அரசியற் கடமைகளை தம்மைப் போன்ற சிறு குழுக்களும் உதி ரிகளும் நிரப்புவதாய் முன்தள்ளுவதாய் கனவு கண் டனர். கிளர்ச்சியற்ற காலங்களில் நெருக்கடிகள் குறை வான காலகட்டங்களில் மக்கள் அப்படித்தான் தோன் றுவார்கள். பொருளாதார செழுமைக்காலங்கள் அவர்

களின் அதிருப்திகளை வெளிப்படையாய் போட்டு டைக்காது அவர்கள் ஒருவகைச் சமரசம் செய்யும் போக்கைக்கூட நெருங்குவார்கள். ஆனால் இவைகள் தற்காலிகமானவை என்பதும் இடைக்கால அமைதி கிளர்ச்சிக்கு முன்பான பேரமைதி என்பதை ஒட்டோனோமன்கள் மதிப்பிட முடியாதவர்கள். ஒடுக்குமுறையின் வடிவங்கள் மாறும்போதும் மென்மையான மறை முக வடிவங்களை எடுக்கும்போதும் மக்களின் எதிர்ப்புணர்வு குறைவதாய் தோன்றும். ஆனால் மீண்டும் நெருக்கடிகள் தீவிரம் பெறும்போது, அரசியற் தேவையும் கரிசனையும் மக்களிடம் வளரும். எனவே மக்களை செயற்கையாய் செயலுக்கு உசப்பிவிட முடியாது.

சமூக இயக்கத்தை மக்களின் மனோநிலைகளை உதாசீனம் செய்யும் வெறும் மனிதாபிமானத்தை அடிப்படையாய் கொண்ட சமூகநீதிக்கோட்பாடுகளில் தம்மைப் பறிகொடுத்தவர்களே ஒட்டோனோமன்கள். இவர்கள் முதலாளிய மனிதவிரோதத்தைக் கண்டு ஆற்றாது கொதித்தெழுவார்கள். இந்த எழுச்சி வெறும் பொலிசுடனான மோதலாய் முடிவடையும். இவர்களின் அணி கட்டப்படாத, அரசியல் சிந்தனையின் இறுக்கத்தால் வழிகாட்டப்படாத அரசு எதிர்ப்புணர்வு, உணர்ச்சிவசப்பட்ட போர்த்துணை எதுவரை நீடிக்கக் கூடியது? சமூகமாற்றம், விடிவு இவைகளின் அடிப்படையுடன் தொடர்புடையதா? அதுவரை வாழவும் வளரவும் கூடியதா? என்ற கேள்விகளை அ. மாக்ஸ் எழுப்பா விட்டாலும் நாம் எழுப்பக் கடமைப்பட்டவர்கள். சமூகத்தின் ஒவ்வொரு திக்கிலும் முக்கியமாய் உழைக்கும் மக்கள் அமைப்புகள் முற்போக்கு அரசியல் இயக்கங்கள் மற்றும் ஜனநாயக அமைப்புகள் இவர்களுடன் அரசியல் பணி செய்வதென்பது இவர்களின் தான டித்த மூப்புக் குணத்துக்கு ஒத்துவராத சங்கதியாகும். சமூகத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஆதரவாளர்களையும் உறுப்பினர்களையும் தம் சொந்தக் கருத்தியல் பலத்தையும் யாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து வழிநடாத்தக் கூடிய மாபெரும் பிரச்சாரச் சாதனத்தையும் பிற்போக்குச் சக்திகள் கொண்டுள்ளன. இத்தகைய அரசு சில தனிமனிதர்களும் சிறு சிறு தம்முள்ளேயே முரண்பட்டு அடிபடும் குழுக்களும் கூட்டுகளும் சிதைத்துவிட முடியும் என்று இவர்கள் கனவு காணுகிறார்கள். இவர்கள் நாளைய போக்கை மதிப்பிடுவதை ஒத்திப்போட்டு விட்டு சமகால நிகழ்வுகளிலே மட்டுமே சதிராடுபவர்கள். ஒரு புரட்சிகரப்போக்கின் அரசியல்வேலையின் தொடர்ச்சி விட்டுக்கொடாத போராட்டம் சோதித்து அறியப்பட்ட அரசியல் சிந்தனை என்பது இவர்களின் வர்க்க மனநிலைக்கு ஒப்பாதவை.

முதலாளியக் கலாச்சார ஒழுங்கை உடைக்கின்றோம். பழகிப்போன பிற்போக்கை நிர்மூலம் செய்கின்றோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு கண்கடை தெரியாத அகோரத்தில் பொதுவான மனித ஒழுங்குகள் நடைமுறைகளை மீறுவது வரை இவர்கள் செல்கிறார்கள். கட்டுப்பாட்டைத் தகர்த்தல்மூலம் அதிகார ஒழுங்குகளை உருக்குலைத்தல் என்று இவர்களின் போக்கு எல்லாவிதமான ஒழுங்கையும் தகர்ப்பதில் கொண்டு போய்விடுகின்றது. முதலாளியம் தன் அதிகாரத்தையும் கருத்துக்களையும் நலன்களையும் காக்கவல்ல போக்குகளையும் சக்திகளையும் மட்டும் ஒழுங்குபடுத்திப் பயிற்றுவிக்கவில்லை. தன்னையறியாமலே மறுபுறம் சமூக ஒழுங்கின் முன்னேற்ற விதிகளையும் மனிதனின் ஒழுங்கமைந்த வளர்ச்சி விதிகளையும் பயிற்றுவிக்கின்றது. ஆனால் சமூகத்தின் தம்மிடையே முரண்

படும் தன்மைகளை பாதகமான அம்சங்களை எதிர்ப்புதையும் சாதகமான அம்சங்களை வளர்த்தெடுக்கும் அரசியற் கடமைகளையிட்டு ஒட்டோனோமன்கள், அனாகிஸ்டுகள் எனப்படும் தன்னிச்சையாளர்கள் போன்றோர்கள் அலட்சியம் காட்டுகின்றார்கள். முதலாளிய கலாச்சாரத்தை நொருக்கல், அலட்சியம் செய்தல் என்ற கோசங்களில் மனிதனின் வளர்ச்சிகளையும் நாகரீகப்படுத்தும் முயற்சிகளையும் கூட மீறுகிறார்கள். சுத்தமாய் உடை அணிவது, இருப்பிடங்களில் சுகாதாரம் பேணல், ஒழுங்கான உணவுமுறைகள் கூட நிலவும் அமைப்பின் அதிகார ஒழுங்கால் வழி நடாத்தப்படுவதான கற்பிதம், ஒரு வெளிப்படையான மிகைப்படுத்தலை, இதை மனிதனின் வளர்ச்சிப் போக்கில் சாதிக் கப்பட்டு வரும் உயர்ந்த மனித நடத்தையின் பகுதிகளாய் இவர்கள் எண்ணுவதில்லை. தெருவில் வீதி ஒழுங்குகளை மீறுவது, வாகனங்கள் போவதற்கான பச்சை விளக்கும் ஆட்கள் நிற்கக் கோரும் சிவப்பு விளக்கும் இருக்கும் சமயம் கூட உல்லாசமாக தெருவில் அபாயத்தில் இறங்கி நடப்பார்கள். பாதசாரிகளையும் காரோட்டிகளையும் ஆத்திரமுட்டுவ சண்டையிட வைக்கும் செயல்களாக இவை போவதுண்டு. தம்மருகேயுள்ள குழந்தைகள், வயதானவர்கள் பல சமயங்களில் தாமும் தம்மை அறியாமலே போக்குவரத்து விதிகளைக் கவனியாமல் இறங்கி விபத்துக்களைச் சந்திக்கும் சாத்தியங்களை இவர்கள் உருவாக்கி விடுகின்றார்கள். தாம் சமூகத்தைக் கோபமுட்டுவதாய் ஒழுங்குகளைக் குலைப்பதால் தம்மை கலாச்சார மீறலாளர்களாக கொச்சைத் தனமாய் பொருள் கொள்ளிறார்கள். இது ஒரு வகைப்பட்ட வெறி. சமூகத்தின் சகலதையும் நிராகரிக்கும் மனோபாவம், பழையதை, காலத்துக்கு ஒவ்வாததை, மனித நாகரீகத்துக்கு முரணானதை அழிக்கும்படி கோரல் நிராகரித்தல் என்பதும் அதிகார ஒழுங்குகளை நிர்மூலம் செய்யவல்ல ஒழுங்குகளின் பின்னூள்ள கருத்தை எதிர்ப்பது என்பதும் கண்முடித்தனமான எதையும் எதிர்ப்பும் அழிக்கும் போக்குகளிலிருந்து வருவதல்ல. சரண்டல் அமைப்பின் தீய அம்சங்களை அதன் கட்டமைப்பை உடைப்பதென்பது எழுச்சியின் அங்கமாகும். போராட்டத்தின் போக்கில் சாதிக்கப்படுபவை. ஆனால் இடைக்காலத்தில் சாதிக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் வரம்புக்குட்பட்ட அரசியல் இலக்குகள் உடையவையாயே இருக்கும். ஒரு தேசத்தின் கலாச்சாரம் அதன் சமூக இயக்கம் முழுமையாய் அதிகார அமைப்பையும் பிற்போக்கையும் சார்ந்துள்ளது என்று கருதுவது முரட்டுத்தனமான பார்வையாகும். அங்கு மனிதனின் பொதுவான வாழ்க்கை விதிகளும் ஒடுக்கப்பட்ட உழைக்கும் மனிதனின் வாழ்வியல் சார்ந்த கலாச்சாரமும் உண்டு என்பதை ஒட்டோனோமன் போக்குகள் கனவிலும் கண்டறியாதவை.

எதிர்க்கலாச்சாரம் என்பது முதலாளிய அரசு அதிகார ஒழுங்கின் போக்குக்கு எதிரான வெறும் துர்ச்சாக சமாய், அரசியலற்ற செப்படி விதையாய்ப் போய்விட முடியாது. புதிய மனித ஒழுங்கை, புதிய மனிதக் கலாச்சாரத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக பழைய மனித ஒழுங்கையும் கலாச்சாரத்தையும் உடைக்கவேண்டும். யாவக்கும் அடிப்படையாய் திரும்பத் திரும்ப அரசியல் கோரப்படும் அதன் இடைவிடாத தேடல் கொண்டு சிந்தனை தேவைப்படும். ஆக்கு திறன்றற அழிப்பு - புதியதை அதனிடத்தில் படைக்கமுடியாத அழிப்பு ஒட்டோனோமன்களின் சித்தாந்தமற்ற வெற்றுக் கோம்பைத்தனத்தின் பிரசவிப்பாகும். எனவே இவர்களின்

கட்டுடைப்பு, எதிர்க்கலாச்சாரம் என்பன கடிவாளமற்றவை. வாணை முட்டும் தனிமனிதவாதத்தின் அரசியல் வெறுமையின் பிரகடனங்களாகும்.

ஒரு சமூக உணர்வுள்ள சக்திக்கு இருக்கவேண்டிய முதலாவது அம்சம் தனிமைப்படாமல் இருப்பது. அரசின் தனிமைப்படுத்தும் முயற்சிக்கு எதிராய் போராடத் தெரிந்திருப்பது மக்களிடையே நுழைய இடைவிடாமல் போரிடத் தெரிந்திருப்பது. தனிமைப்படுத்தி மூலையிலே முடக்கி குறுக்கி அழிக்கும் முயற்சிக்கு பலி போகாமல் இருப்பது: மக்களோடு உள்ள தொடர்புகளை, வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கப் போரிடுவது. ஆனால் ஓட்டோனோமன்கள் ஆத்திரமுட்டி, வெறுத்துக்கொட்டி தாமே தனிமைப்பட்டுப் போவதில் சகலகலா வல்லவர்கள். தம் கருத்துக்களை மக்களிடம் எடுத்துச் செல்ல கடுமையிலும் கடுமையாய் ஆழ்ந்த அர்ப்பணிப்போடு போராட முடியாதவர்கள் பொறுமையான அரசியல் வேலைக்குத் தயாரற்ற நிலையில் அரசியலானது புரட்சிக்காக தலைமுறை தலைமுறையாய் தயாரிக்கப்படுவது என்பதை உணராமல் தமக்குள்ளே குறுகிச் சிறுத்துப் போகிறார்கள். தனிமனிதவாதத்தில் ஊறித்திளைப்பவர்களான இவர்கள் மக்களைக் கண்டு எரிச்சலடைவதும் ஒதுங்குவதும் நெருக்களில் அரசியல் சண்டித்தனம் விடுபவர்களும் மாய் மாறுகின்றனர். எல்லாராலும் கவனிக்கப்படும் நபர்களாக அதிதீவரத் துணிச்சல்வாதிகளாக இவர்கள் இருக்க விரும்புகிறார்கள். இது அடையாளம் தேடும் கௌரவிக்கப்பட விரும்பும் தனிமைப்பட்ட சக்திகளின் மறைமுக உள்ளியலுமாகும். இது சமூகத்தோடு ஓட்டாத தனிமனிதக் குரல்களே எல்லை யற்ற தனிமனிதவாதத்தின் கலகக் குரல்களே. எனவே அதிகார வர்க்கங்களுடன் மட்டுமல்ல தம்மிடையேயும் முட்டி மோதுகின்றன; உடைகின்றன; விரக்தி அடைகின்றன. எந்தத் தலைவர்கள் மேலும் வீரவழிபாடு இல்லை. அமெரிக்க சிந்தனையாளர் நோம்சாம்ஸ்கி, சேகுவாரா ஆகியோர்மீது ஈடுபாடு காட்டுகின்றார்கள். இவர்களிடம் தலைமை கிடையாது. கூட்டுப்பொறுப்பு உண்டு என்று அதிசயிக்கிறார் அ. மாக்ஸ்.

முதலாவதாக மனிதனை அவனது சமூக நிலைமைகளில் வைத்துப் பரிசீலிக்கவேண்டும். பெருமளவு கலாச்சாரமடையாத மக்கள், வழி தெரியாத மக்கள், தலைவரைத் தேடுவார்கள். தேசியத் தலைவரை உருவாக்க முயல்வார்கள். துன்பமுறும் ஒடுக்கப்பட்ட விவசாய சமூகங்கள், நிலப்பிரபுத்துவ சமூகச் சூழல்கள், முற்றக்கமான தலைமை வழிபாடு கொண்டவையாய் இருப்பது அச்சமூகத்தின் உளவியல் சார்ந்த வெளிப்பாடாகும். ஆனால் மேற்கத்தைய சமூகங்களின் முதலாளியம் தனிமனிதனின் ஆளுமை நிலப்பிரபுத்துவ சமூகநிலையை விட வளர்ந்துள்ளது; பலமுள்ளதாகியுள்ளது. இங்கு மனிதன் சுயம் கொண்டவன். தன்னம்பிக்கை உடையவன். தனிமனித முனைப்புக்கள் அதிகம் உடையவன். எனவே தலைமை வழிபாடு என்ற அடிமைத்தனம் இங்கு இல்லை. தலைவனுக்காக தீக்குளிக்கும் தன்னிலையற்ற அடிமைத் தொண்டனும் தலைவனின் கட்டளைக்காக சயனறை குப்பி கடிக்கும் மனிதஅறிவின் பரப்புக்குள் தரிசனம் கிடையாத போராளியும் இங்கு காணமுடியாது. அவை ஐரோப்பாவின் நேற்றைய மனிதனுக்குரிய சமூகக் குணம்சமாகும். ஆனால் இங்கு அ.மாக்ஸ் ஓட்டோனோமன்களிடம் காணப்படும் தலைமைவழிபாடு இன்மை, கூட்டுப் பொறுப்பு, கலந்துரையாடும் பண்பு என்பன சமூகவ

ளர்ச்சி நிலைமைகளால் வழங்கப்பட்டவை என்பதைச் சுட்டத் தவறுகிறார். இத்தகைய பண்புகளை ஓட்டோனோமன்களிடம் மட்டுமே காணமுடியும் என்பது அ.மாக்ஸின் சொந்த மதிப்பீடு. ஓட்டோனோமன்களை ஏனைய ஐரோப்பிய அரசியல் சமூக அமைப்புகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாமையின் வெறுமையே. இங்கு ஐரோப்பிய சமூகத்தின் பொதுவான இயல்புகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கமுடியாத குறைபாட்டுச் சிந்தனையோடு தன் சொந்த அரைநிலப் பிரபுத்துவ மதிப்பீடுகளை ஐரோப்பிய நிலைமைகளோடு ஒப்பு நோக்கி அதிசயிக்கும் நிகழ்வுகளும் நடந்தேறுகின்றன.

ஓட்டோனோமன்கள் நோம்சாம்ஸ்கியையும் சேகுவாராவையும் போற்றுவது, ஈடுபாடு காட்டுவதுபற்றிய காரணங்கள் மிகவும் தெளிவானவை. மண்டையைக் கசக்கி அரசியல் செய்யாத முதலாளிய மனிதாபிமானத்துக்கு நெருக்கமான மனிதாபிமானம் இன, மதம் கடந்த பார்வை, அகதிகள், வெளிநாட்டவருக்காக குரல் தருதல், பாலியல் விடுதலை (52% ஜெர்மனியர்கள் சமபாலுறவாளர்கள் சட்டரீதியாகத் திருமணம் செய்வதை ஆதரிக்கிறார்கள்), அணுஆயுத எதிர்ப்பு, சுற்றாடல் பாதுகாப்பு, பெண்விடுதலை போன்ற முற்போக்கான கோசங்கள் முதலாளிய சமூகத்துக்குப் புதுமையானவையல்ல. பெண்களின் உரிமைகள் பூரணமற்ற நிலையில் இங்கு உண்டு. அணுஆயுத எதிர்ப்பு, சுற்றாடல் பாதுகாப்பு பற்றிய விழிப்புணர்வு என்பது பொதுவாக மேற்கேரோப்பிய நாடுகளில் உள்ள உணர்வாகும். வெள்ளையினவாதம், தேசிய வெறி என்பன பல சமயங்களில் செயற்கையாக முதலாளியத்தால் முன்னணிக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. மக்களை அந்த அடிப்படையில் அணிகட்டுகின்றார்கள். எனவே ஓட்டோனோமன்களின் கோரிக்கைகள் யாவும் மேற்கு ஐரோப்பிய சமூக நிலைமைகளில் புரட்சிகரமானவை; முதன்முதலாய் எழுப்பப்பட்டு வருபவையல்ல. அகதிகள், வெளிநாட்டவர்கள் பிரச்சனையும் பாசிசத்துக்கு எதிரான குரல்களும் ஏனைய சக்திகளுடன் இணைந்து குரல் கொடுக்கின்றார்கள். மேலும் பாசிசத்தை அதன் மூலத்திலிருந்து அம்பலப்படுத்தி அதன் சமூக அடித்தளங்களை அம்பலப்படுத்திய அரசியலுக்குப் பதிலாய் ஒரு வகையான வன்முறை அரசியலே இவர்களது போக்கு; சோசலிசமல்லாத போக்குகள் இவர்களை ஊக்குவிக்கின்றன. அழகான கவர்ச்சியான நாகரீகமான இளம் தோற்றமுடைய சேகுவாரா இவர்களுக்கு புரட்சிகரமானவராய் தெரிகின்றார். சேகுவாராவின் சுய அழிப்பு பரந்துபட்ட மக்களின் சக்தியுடன் ஓட்டாத தனிமனித தியாகம், அர்ப்பணிப்பு என்பன இவர்களின் தனிமனிதவாதத்தின் கனவுலக சீவியங்களோடு ஒத்து வருகின்றன. அ. மாக்ஸ் இவர்களை நோம்சாம்ஸ்கியோடு தொடர்புடையவர்களாகக் காட்டினாலும் இது விதிவிலக்காய்த்தான் கொள்ளமுடியும். மாக்சிய இலக்கியங்களைப் படித்தறிந்தவர்கள் மிகவும் சொற்பமாயே இவர்களிடம் உண்டு. மற்றும்படி மேம்போக்கான சோசலிசக்கனவுகள், சோசலிசமும் முதலாளியமும் சரிவரது என்று திரிசங்கு சொர்க்க அரசியல் யாத்திரை செய்யும் கூட்டமே மிகுதியாய் உண்டு.

ஓட்டோனோமன்களை ஊதிப்பெருக்க வைத்துப் பிரச்சாரம் செய்பவை முதலாளியப் பிரச்சாரங்களே. ஏன் எனில் ஊர்வலங்கள் முதல் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஓட்டோனோமன்களைவிடப் பலமாயுள்ள கொம்யூனிஸ்டுகளின் முதன்மைப் பாத்திரத்தை மறைப்பதும் அவர்களின் போராட்ட மரபையும் தொடர்ச்சியையும்

இருட்டடிப்புச் செய்வதுமாகும். ஓட்டோனோமன்களை செயற்கையாக உருவேற்றி முன்னிலைக்கு கொண்டு வருவதினாடு இவர்களின் போராட்டங்களின் அரசியல் நோக்கங்கள் பின்தள்ளப்பட்டு இவர்கள் கலக்காரர்களாகவும் வேலையற்றவர்களாகவும் சமூகத்தின் செலவில் வாழும் சோம்பேறிகளாகவும் சித்தரிப்பதன் மூலம் இவர்களுடன் இணையும் கொம்பூனிஸ்டுகள் உட்பட மற்றைய சக்திகளும் சேறடிக்கப்படுகின்றனர். மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள் போலியாய் ஏற்படுத்திவிட்டுள்ள மாயைகளினால் தாம் பெரும் போராட்ட சக்தி என்ற மயக்கங்கள் ஓட்டோனோமன்களிடம் நிலவுகின்றன.

மேலும் அ. மாக்லை ஓட்டோனோமன்களிடம் அறிமுகம் செய்துவைத்த தமிழ்ப்பெருந்தகைகளும் பெரும் பகுதியாய் தமிழ்த்தேசியவிடுதலையின் அரசியலுக்குள் இருந்து வந்தவர்கள் என்பதனால் அதன் எல்லைகளை இன்னமும் தாண்டாதவர்கள். மறுபுறம் அ.மாக்கஸ் நக்சலைட் பாரம்பரியங்களுள்ளும் ஸ்டாலினிசமாவோயிசப் போக்குகளிலும் இருந்து வந்தவர். எனவே இன்றைய மாக்கியமல்லாத கட்டறுந்த அரசியற்போக்குகள் இவர்கட்கு பொருந்தி வந்தன. உண்மையில் அ. மாக்கஸ் ஸ்டாலினிசத்தை விளங்கவில்லை. சோவியத் யூனியனையோ, மாக்கியத்தையோ அவர் விளங்க பெரும் பகுதியாய் 1960-1970களின் மேற்கைரோப்பிய மாக்கியம்மேலான விமர்சனங்களிலும் சீர்திருத்தவாத சோசலிசக் கருத்துக்களிலுமே நின்றார். எனவே இவர் ஆக்கபூர்வமான மாக்கியப் பார்வை கொண்ட பிராங்கோட் மாக்கியம், அந்தோனியோ கிராம்சி, ரொட்ஸ்கியின் புரட்சியின் அனுபவங்களுடன் செழுமை பெற்ற எழுத்துக்களை விட்டுத் தூரவே தின்றார். அ. மாக்கின் எழுத்துக்கள் மாக்கியம்மேலான விமர்சனங்கள், மாக்கியம் என்ற பெயரில் ஸ்டாலினிசம்மேலான விமர்சனங்களை அடிப்படையில் கொண்டு எழுந்தனவே தவிர அவரால் சுயமாய் மாக்கியத்தையும் சோவியத்நடைமுறையையும் ஒப்பிட்டுப் பரிசீலித்து எழுதப்பட்டவையல்ல. மேற்கைரோப்பிய நிலைமைகளில் பிறந்த வித்தியாசமான அரசியல் சமூகநிலைமைகளில் உத்தியித்தாந்தப்போக்குகள் இவருக்கு உகந்ததாயின. அரசுகளை நிலைகுலைய வைக்கவல்ல ஐரோப்பியத் தொழிலாள வர்க்கம் தற்காலிகமாய் உயர்ந்த பொருளாதார நிலைமைகளில் உயர்நுகர்வில் அரசியல் உணர்வு மந்தமடைந்து கிடப்பதை கண்டவர்கள். ஸ்டாலினிச அரசியல் வன்முறையின் பின்புலங்களை ஆராயமுடியாதவர்கள் விளிம்பு மனிதர்களிடமும் சமூக உத்திரிகளிடமும் நிலையற்ற பலவீனமான ஊசலாடும் வர்க்கங்களிடம் ஓடினார்கள். அவர்களின் சித்தாந்தங்களை அரசவணத்துக் கொண்டனர். அரசியல் சோம்பற்காலங்களில் வீரியமற்ற அரசியல் சமூகநிலைமைகளில் இவை சுதகதப்பூட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் ஐரோப்பிய நிலைமைகளின் பிரசு விப்பை இந்திய நிலைமைகட்கு பொருத்திவிட்டு ஆனந்திப்போர் வர்க்ககஆய்வுகட்கு வெளியே அரசியலைக் கட்டுவோர். பரீட்சை முடிவுகளை விரைவில் எட்டுவர் என்று மட்டும் திட்டவாட்டமாக நம்பலாம். இவர்கள் வாழ்நாளில் அம்பலமாவார்கள்; கட்டுடைவார்கள்.

ஓட்டோனோமன்களை நிராகரிக்கவேண்டும், எதிரிகளாய் கருதவேண்டும் என்பதல்ல எம் கருத்து. பாசிசம், முதலாளிய எதிர்ப்பு இவைகளின் மேம்போக்கான சக்திகளாக இவர்கள் இருந்தபோதிலும் சமூகம் அதன் இயக்கம் சம்பந்தமான இயக்கவியல் பார்வையோடு

தொடர்பற்ற அரசியல் சண்டியர்களாக இவர்கள் இருந்த போதிலும், இவர்களை விளங்கவும் அரசியல் மதிப்பீடுகளைச் சரியாய் செய்வதும் அவசியமாகும். வெளிநாட்டுத் தமிழர்கள் தம் எதிரிகள்பற்றி மட்டும்ல்ல நண்பர்கள் நேசசக்திகள் பற்றியும் சமூகவிடுதலை சக்திகள் பற்றியும் நறுக்கான பார்வையும் அவதானிப்பும் கொண்டிருப்பது அவசியம். அ. மாக்கஸ் சிலநாட்களில் தமிழ் நண்பர்கள்மூலம் பெற்ற தகவல்கள் சில மணி நேரச் சந்திப்புகளில் அவர்களைப்பற்றிய பெரும் பகுதியான தீர்மானங்கள் செய்து விடுகின்றார். இங்கு அரசியல் ஆய்வுக்குப் பதிலாய் பெறப்பட்ட தகவல்கள் அரைகுறையான சிந்தனைகளே தீர்ப்புகளாகிவிடுகின்றன. ஓட்டோனோமன்களோடு தொடர்புடைய தமிழர்களும் அவர்களின் பாசிச எதிர்ப்பு, வெளிநாட்டுவர்கள் ஆதரவு நிலைகளால் ஈர்க்கப்பட்டவர்களே. தமிழ்நாடு விடுதலை இயக்கங்களின் கொடூரங்களிலிருந்து தப்பியோடி வந்தவர்கள் இயல்பில் தேசிய வன்முறைக்கு எதிரான, ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான சற்று வளர்ச்சியடைந்த உணர்வுகளைக் கொண்டிருந்தபோதிலும் தேசிய அரசியலின் வரம்புக்குள் மூச்சு முட்டிக் கிடந்தவர்களே. மிகவும் சொற்பமான மாக்கியப் பரீட்சையும்தவர்க்கங்கள் பற்றிய பார்வையும் கொண்டிருந்தவர்கள் தேசியத்தில் குந்திக்கொண்டு மாக்கியத்தில் அதற்கு அங்கீகாரம் உண்டு என இடம் தேடிக்கொண்டிருந்தவர்கள் இயக்கங்களின் வன்முறையால் வேட்டையாடப்பட்டு தனிமைப்பட்டபோது கொலைக்கலாச்சாரங்கட்கு எதிராய் உயர்மனிதக் கலாச்சாரங்களுக்கு ஏங்கிக் கொண்டிருந்தபோது சோசலிசமாய் கருதப்பட்ட அரசுகள் சரிந்து முற்போக்கு எண்ணங்கள் மேலோட்டமாய் உடையத் தொடங்கியபோது இவர்களும் அரசியல் சேர்வுக்கும் விரக்திக்கும் ஆளாயினர். இவர்கள் அ. மாக்கின் சிந்தனை தேடலுக்கானது என நம்பினார்கள். அவ்வாறே ஐரோப்பிய சமூகத்தில் தமக்கு கருணை காட்டத் தயாரான போலித்தனமற்ற ஓட்டோனோமன்களாலும் ஈர்க்கப்பட்டனர். அடிப்படையான ஜனநாயகம் மனித சுதந்திரம்சூட மறுக்கப்பட்ட தேசத்திலிருந்து வந்தவர்கள் எல்லையற்ற சுதந்திரம்பற்றிய கற்பனைகொண்ட கட்டறுந்த ஓட்டோனோமன்களை அரசியலுணர்வு மிக்க தமிழர்கள் அண்மித்தமை விளங்கக்கூடியதே. புகலிடத் தமிழ்மக்களின் பெரும்பகுதி தமிழ்த்தேசியவாதத்துக்கு அருகிலிருந்தனர். வாழும் ஐரோப்பியச் சமூகம் இவர்களை அங்கீகரிக்கவில்லை; ஏற்கவும் கலக்கவும் சம்மதிக்க மறுத்தது. எனவே மறுபுறம் தமிழர்கள் தம் அடையாளம் காக்கும் நடவடிக்கைகளும் விளைந்தன. கோயில், குளம், தேர், விரதம், பிறந்ததினக் கொண்டாட்டங்கள், சாமத்தியவிடுகள், சங்கங்கள், அமைப்புகள் என்று நீண்டன. இவை புதிய நிலைமைகளை ஒருவகையில் எதிர்கொள்வனவாயும் தம் தனித்துவ ரூபங்களைப் பிரதிபலிப்பதாயும் பங்கிட்டுக் கொள்வதாயும் இருந்தன. ஆனால் அரசியலுணர்வு கொண்ட சக்திகட்கு இவை ஆர்வமுடவில்லை. இலங்கையின் தமிழ்த்தேசியவிடுதலைப் போராட்ட அனுபவங்கள் இவர்களைத் திரும்பவும் தேசியவாதத்தின் திசையில் போக ஊக்குவிக்கவில்லை. அவர்கள் உண்மையில் மனிதத்தைத் தரிசிக்க விரும்பினார்கள். எனினும் சீர்திருத்தவாத சோசலிசக் கருத்துக்களை விட்டு அவர்கள் வெளிவரவில்லை. இந்நிலையில் இடதுசாரிகளும் ஓட்டோனோமன்களும் இவர்களது தமிழர்களுக்கு வெளியிலான அரசியல் அடைக்கலத்துக்கு உதவினார்கள். தம்மை

நிராகரிக்கும் ஜெர்மனிய அரசியற் சக்திகளை எதிர்க்க இவர்கள் இடதுசாரிகளையும் ஓட்டோனோ மன்களையும் நாடமுயன்றனர். அவர்களோடு இணைத்துத் தம்மை அடையாளம் காணுவதில் பெருமை கண்டனர்.

ஆனால் இங்கு தமிழர்களை ஓட்டோனோமன்களுடன் சேர்ந்து வேலைசெய்யும்படி அரசியல் புத்திமதி சொன்ன அ.மாக்ஸ் தமிழர்களை விமர்சிப்பதைத் தவிர்த்தார். தம் ஆதரவாளர்கள் மனம் புண்பட்டுவிடா தபடியும் அவர்களின் ஓட்டோனோமன் கூட்டாளிகளை அரசியல் ஒப்பீடுகள் பன்முகப் பார்வைகளால் பிளந்தெறியும் கைங்கரியம் எதற்கும் அவர் தன்னை அனுமதிக்கவில்லை. இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளை கட்சி வேறுபாடு இன்றி ஓட்ட நிராகரிக்கும் அ. மாக்ஸ், அவர்களைவிட பலபத்து மடங்கு கோளாறு கொண்ட ஓட்டோனோமன்கட்கு வழங்கும் சித்தாந்தச் சலுகை, பின் நவீனத்துவக் கருணை சந்தேகத்துக்கு உரியதாகும். பல இடங்களில் அ. மாக்ஸ் ஐரோப்பிய அரசியற் சக்திகளை முதன்முதலில் சந்திக்கும் மனிதராக பிரமித்து நிற்கின்றார். எனவே தமிழ்நாட்டு அரசியற் சக்திகட்கு எதிராய் பாவித்த அணுஆயுதங்களை இங்கு பாவிக்க வழிவகையற்று மனோபலமற்று நிற்கின்றார் என்ற உண்மையைக் காண நாம் சிரமம் எதுவும் படத் தேவையில்லை. அதனால்தான் முதலாளிய அரசியலுக்கு எதிர் அரசியலாக புரட்சிகர அரசியலின் இடைவெளியையும் தேவையையும் நிரப்பு வல்லதாய் ஓட்டோனோமன் உருவாக முடியாது என்பதை நாம் கண்டு சொல்ல வேண்டிய தேவை எழுகிறது.

தமிழர்கள் ஓட்டோனோமன்களை ஊத்தையர்கள், குருவிகள் என்று அழைப்பதாய் அ.மாக்ஸ் குறைசூறு கின்றார். இக்கருத்துப் புதுமையானதல்ல. புகலிடத் தமிழர்கள் நிற, இன, பிராந்திய ரீதியில் இனம் கண்டு அரசுகளால் ஒதுக்கப்படுவதால் இச்சமூகத்தோடு நிரந்தரக் கோபம் கொண்டிருக்கின்றனர். ஓட்டோனோமன்கள் எனப் பொதுவாக அழைக்கப்படும் இன்று அதற்குள் உள்ளடக்கப்படும் பங்கர்கள், அனாகிஸ்டுகள் உட்பட சகலரையும் தமிழர்கள் நையாண்டி செய்வதும் பழிப்பதும் தம்மை புறக்கணிக்கும் வெள்ளை மேலாதிக்கம் காட்டி ஒடுக்கும் இச்சமூக அமைப்பை அதன் ஒழுங்கை மறைமுகமாய் நையாண்டி செய்து பழித்தீர்த்துக் கொள்ளும் உளவியலுமாகும். அரசுகளின் உற்பத்தியான இனவாதம், நிறவாதம் இவைகளை எதிர்த்துப் போராட அவ்வரசுகளின் ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாகும் ஐரோப்பிய மக்களோடு கூட்டுறவுக்குப் போகும் அரசியல் மட்டத்துக்கு புகலிட தமிழ்மக்கள் வளர்ச்சியடையாதமையின் காரணமாக அரசியல் பிரயத்தனமின்மையின் காரணமாக மனித வெறுப்பு மட்டங்களிலேயே தங்கிவிடுகிறார்கள். மேலும் தமிழ் மக்களின் அரைநிலப் பிரபுத்துவக் குணமான நையாண்டி செய்தல், ஆட்களுக்குப் பட்டம் சூட்டுதல், விடுப்புப் பார்த்தல், வேவு பார்த்தல், நெளிப்புக்காட்டுதல் போன்றவை புதிய ஐரோப்பியச் சூழலிலும் சாதாரண ஜெர்மனிய ஒழுங்குள் வராதவர்களாய் தோன்றும் ஓட்டோனோமன்களை பகிடி பண்ணுவதன்மூலம் தொடர்ந்து உயிர் வாழ்கிறது. தம்மை அவர்களைவிட மேலானவர்களாக ஒழுக்கமுடையவர்களாக எண்ண வைக்கின்றது.

மேலும் அதிகாரமற்றி ஓட்டோனோமன்கள் மட்டுமல்ல அ. மாக்ஸ் போக்காளர்களும் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்கள் தனிச்சொத்துடைமையின் வரலாற்றுத் தோற்றம், அதன் பின்பான அதிகாரத்தின் தோற்றம்,

வாழ்வு என்பன பற்றி தம்சொந்த ஆசைப்படுதலுக்குரிய மதிப்பீடுகளை பொது மதிப்பீடுகளாக ஆக்க முயல்கின்றார்கள். முதலாளியத்தின் அதிகாரக்கடமைப்பு சோசலிச சமூகங்களிலும் குறைந்த மட்டத்தில் தளர்ந்த வடிவங்களில் நிலவவேண்டிய வரலாற்றுத் தேவை உண்டு. ஆனால் நியூ வளர்ச்சியடையாத போதிய முதலாளியம் வளர்ந்திராத தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியற்ற சோவியத் யூனியன் ஸ்டாலினிசம் வளர்வதற்குத் தேவையான சமூக முரட்டுத் தனத்தையும் விவசாயக் குணாம்சங்களையும் கொண்டிருந்தது. லெனின் இறுக்கமான கட்சியமைப்பின்றி எவ்வாறு சோவியத் புரட்சி சாதிக்கப்பட்டு இருக்கமுடியாதோ அவ்வாறே ஆழமான தத்துவ அடிப்படை கொண்ட லெனினை ஒத்த தலைமை, ரொட்ஸ்கியை நிகர்த்த வழிநடாத்தல் இருந்திருக்குமாயின் சோவியத் யூனியன் ஸ்டாலினிச அதிகாரத்துவக் கட்டங்களை தோற்கடித்திருக்கமுடியும். இங்கு கட்சியமைப்பை அதிகாரத்தின் மையமாய் காண்பது புரட்சியின் சூழலையும் வெற்றியையும் விளங்குவதின் தவறில் தொடங்குகிறது. ஜெர்மனியப் புரட்சியில் ரோசா லூக்சம்பேர்க் தோல்வியடைந்தது புரட்சிகரக் கட்சியொன்றை இறுக்கமாகக் கட்டியமைக்காததே. இன்றைய குற்றவாளித் தீர்ப்பு வழங்கும் எந்தவொரு விமர்சன நிதிபதியையும் விட லெனின் கட்சியின் எல்லையற்ற அதிகாரத்தையும் ஆபத்தையும் உணர்ந்தே இருந்தவர். அன்றைய வரலாற்றுக்கட்டம் அரசியலுணர்வு கொண்ட தொழிலாளர்களை மட்டுமல்ல அவர்களைவிடப் பல்மடங்கு தொகையான தனிச்சொத்துடைமை உணர்வுகளால் இறுக்கப்பட்ட விவசாயிகளையும் கொண்டிருந்தது. விவசாயிகளைக் கையாள்வதில் புரட்சியின் நலன்களுக்கு பாவிப்பதில் ஏற்பட்ட சிக்கல் அன்றைய ரஸ்யாவின் பிற்போக்கு, ஏகாதிபத்தியங்களின் சூறையாடல், உள்நாட்டு யுத்தம் தேசிய நெருக்கடிகள் இறுக்கமான கட்சியைக் கோரின. பரந்துபட்ட மக்களின் எழுச்சியின் சமையை வீரியத்தை கட்சி தாங்கவேண்டி ஏற்பட்டது. ஸ்டாலினிச மூர்க்கமும் கட்சியின் மிகையான அதிகாரமும் அது விளைவித்த வரலாற்றுக் கேடுகளும் தவிர்த்து இருக்கக்கூடியவையே. ஸ்டாலினிசம் சகலதையும் வன்முறையால் எதிர்கொண்டது. உயர்சலுகை கொண்ட அதிகாரவர்க்கத்தைப் படைத்தது.

இங்கு இவர்கள் ஸ்டாலினிசத்தைக் கண்டு திடுக்கிட்டார்கள்; வெருண்டடித்தார்கள். அதன் மாதிரியை அடிப்படையாய்க் கொண்டு பிறந்த உலக சோசலிச நாடுகளையும் கட்சியமைப்புகளையும் கண்டு வெருண்டோடினார்கள். சகல அதிகாரமும் ஒழிக! அதிகாரத்துவ நடைமுறைகள் ஒழிக! என்று கடவுளின் பிரதிநிதிகள் போல் அப்பாவிக்கு உரிய நல்ல மனதோடு பிரகடனப்படுத்துகின்றார்கள். அதிகாரத்தின் தோற்றம் வளர்ச்சி, இறப்பு என்பன வரலாற்றுரீதியானவை. சில புண்ணியவான்களின் ஆசை, அதிகாரம் ஒழிக என்ற கோசத்தோடு அது சாம்பலாகிவிடாது. அது ஆயிரமாயிரமாண்டுகளாக மனிதஇயக்கத்தோடும் கருத்துக்களோடும் இணைந்துள்ளது. அது வரலாற்றுச் சாலை எய்த தன் வாழ்நாளாகக் கோரிநிற்கும் சோசலிசமும் அரசு வடிவங்களை குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு தவிர்க்க முடியாமல் கொண்டிருக்கும் என்பது அது. அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்பதே பொருளாகும். சமூக மாற்றம் சமூக ஒடுக்குமுறைகளை, அதிகாரத்தை குறைக்கும். ஆனால் சோவியத் புரட்சியில் தனிநாட்டில் சோசலிசம் ஏற்பட்டு வெளிநாட்டு உள்ளாட்டு நிலைகள்

ஒரு புறம் அதிகாரத்தை இறங்கு முகமாக்கவிடவில்லை. சோவியத் புரட்சியை துன்புறுத்திய நிலைமைகளையும் தனியொரு நாட்டில் சோசலிசத்தை சாத்தியப்படுத்தும்போது ஏற்படும் அதிகார நிலைகளையும் ஆய்வதைவிட்டு மாக்கியம், சோசலிசம், பெருங்கதையாடல், அதிகாரமையம் என்பது ஊசலாட்டமிக்க உறுதியாய் கருத்துக்களில் காலூன்ற முடியாத கோட்பாட்டாளர்களின் இயலாமையின் வர்க்க வாக்குமூலமாகும். மனித முன்னேற்றம் நாகரீகத்தின் வளர்ச்சியை இயக்கவியல் போக்கில் வளர்ச்சிப் போக்கில் புரிந்துகொள்ள முடியாதபோது இன்றைய இடைக்காலக்குழப்பங்கள் அரசியற் குலைவுக்கு ஏற்ற சித்தாந்தங்களைத் தேடி இழுத்து வந்தனர். அல்தாசர் முதல் இன்றைய அ.மாக்கஸ்வரை ஸ்டாலினிச அதிகாரக் கட்டமைப்பை அதன் தவறுகளின் காரணங்களை மாக்கியத்தில் தேடினார்கள். ஸ்டாலினிசத்தை சோசலிசமாய்காணும் தவறிலிருந்து தப்பிக்கவில்லை, ஸ்டாலினிசம் சகல சக்திகளையும் அச்சமுட்டியது; அதிர வைத்தது; சோசலிசத்தின் உலக முகத்தை சிதைத்தது. சர்வாதிக்காரத்தையும் ஒடுக்குமுறையையும் வதைமுகமாககளையும் கொண்டு வந்தது. ஆனால் இங்கு சோவியத் யூனியன் வாழ்வை, பிறப்பை, எழுச்சிக் கோலத்தை பரிசீலித்து முடிவு சொல்ல முடியாதபோது கட்சியமைப்பு அதிகாரம் இவை பற்றிய சித்தாந்த அடிமுகளைத் தேட முடியாதபோது அதிகாரம்பற்றிய வெறும் கூப்பாடுகளால், கருத்துமுதல்வாத சொல்லடுக்குகளால் அவற்றை மறைத்தனர். ஒட்டோனோமன்களும் அ. மாக்கம் பொருந்தி வந்தமையானது ஏதோ தற்செயலாயோ தெய்வச்செயலாலோ அல்ல. அரசியல் தேக்ககாலங்களில் தோல்விமனவாதப் புலம்பலும் அரசியல் எதிர்வு கூறலின்மையும் இப்போக்குகளை ஊக்குவிக்கின்றன. எனினும் நீண்ட அரசியற் போக்குகளோடு இவை கூட வரக்கூடியவையல்ல.

அதிகாரத்துக்கு எதிரான போராட்டம் அதிகாரத்தைக் கட்டுடைத்தல் என்று பல்வகைக் குரல்கள் எழுகின்றன. இக் குரல்கள் உயர்மட்ட அரச அதிகாரம் முதல் சமூகவிடுதலை அமைப்புகளின் தாபன அதிகாரங்கள்வரை எதிர்க்கின்றனர். வரலாற்றின் பிற்போக்கான ஒடுக்கும் ஆளுமை செலுத்தும் வர்க்கங்களின் அதிகாரம் முதல் வரலாற்று முன்னேற்றத்தைக் கோரி நிற்கும் சமூகத்தின் புரட்சிகர அமைப்புகளின் அதிகாரம்வரை இங்கு சமமாகவே மதிப்பிடப்படுகின்றது. அரசியல் எழுச்சியை நடாத்தும் இயக்கமொன்று தன் சக்தியைத் திரட்டவும் சகல சக்திகளை ஒன்றிணைக்கவும் வேண்டியிருக்கும். எனவே அது ஜனநாயக மத்தியத்துவத்துடன் கூடிய இயக்கமாய் தன்னகத்தே அதிகாரத்தைக் கொண்டதாயும் அது இருப்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். ஸ்டாலினிசம் இழைத்த அதிகார அட்டுழியங்களைப் படித்தறிவதென்பது உயர்ந்த கண்காணிப்பும் அரசியல் விழிப்புணர்வும் கொண்ட அமைப்பைக் கட்டியமைக்க என்றே பொருள்படும். இங்கு அதிகார எதிர்ப்பாளர்கள் இவைகளைக் கண்டு பதறுவார்கள்; மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரம் என்று கூச்சல் இடுவார்கள். இயக்கங்கள் அமைப்புகளின் அதிகாரங்களைக் கட்டுடைக்கவேண்டும் என்று கூறுவார்கள். சாதாரண மக்களுக்குக் கிட்டாத சுதந்திரங்கள் தமக்கு மட்டும் கிட்டவேண்டும் என தனிமனிதவாத முழக்கங்கள் செய்வர்.

புரட்சியானது கடந்தகால நிகழ்கால நடப்பிலிருந்து கற்றுத் தேறும் சமூகத்தின் புரட்சிக்குத்

தேவையான அனைத்து சக்திகளையும் அதிகாரங்களையும் கோரும். தன்னை இடைவிடாது விசாரணை செய்து, கேள்விகேட்டு தன்னைப் புணரமைக்கும் புதிய சமூகம்தான் இயங்கவும் நீடிக்கவும் தேவையான குறைந்தமட்ட அதிகாரங்களைப் பெறவேண்டி வரும். அதிகாரங்களின் அழிவு என்பது எம் ஆசைகள், கனவுகளின் ஏக்கங்களின் அவசரத்துக்குச் செவிசாய்க்க மாட்டா; அடிபணிய மாட்டா, மாறாக சமூகத்தின் நிலைமைகள் முன்னேற்றம் அவை தரும் மக்களின் மனோவியல் மாற்றம் வளர்ச்சிப் போக்கில் சமூகத்தில் அதிகாரத்தை தேவையற்றதாகும். ஆயிரமாயிரமாண்டு கால அதிகார ஒடுக்குமுறை வாழ்வு கட்டிவைக்கப்பட்டுள்ள மனித நடத்தைகள் உணர்வுகள் இவைகளை இந்தக் கணமே உடனடியாக விடுவிக்கவேண்டுமென்று சில அவசரத்தின் தூதர்கள் விழுந்து முறிவார்கள். இது யதார்த்த நிலைமைகளின் வெப்பியாரம் தாங்க முடியாமல் வெடித்துச் சிதறும் நடுத்தர வர்க்கத்தின் கனவே. நடப்பின் அநீதிகளை நிர்மூலமாக்க சமூகத்தை அசைக்கவேண்டும். மாற்றத்தை துரிதப்படுத்தவேண்டும். கருத்துக்களை விசாரணை செய்து மக்களின் அரசியற் கலகத்தை நோக்கி அணிவகுக்கவேண்டும்.

புரட்சியெழுச்சிகள் பலவீனமும் அடிக்கடி மாறும் இயல்பும், தன்னம்பிக்கைக் குறைபாடும், உணர்ச்சியடையும் சுயாவும், கனவுமயப்பட்ட நிலைகளையும் உடைய மக்களை அணிதிரளும்படி கோருகின்றன. அரசியலால் பயிற்றப்பட்டு தம் சக்திகளை ஒன்றிணைத்து ஒரே மனிதனாய் எதிரிக்கு எதிராய் கட்டமைக்கும்படி மக்களை வேண்டுகின்றன. இங்கு குலைப்புவாதிகளும், நடுத்தரவர்க்க தீவிரவாத குணங்கட்கு தம்மைப் பறி கொடுத்தவர்களும் மக்களின் பொதுவான நலன்களோடு இணைய மறுத்து கலகம் செய்வார்கள். தம்மைத் வர்க்கத்தை சகல இடங்களிலும் முன்னணியில் நாட்ட முயல்வார்கள். அநீதிக்கு எதிரான குரல் மட்டும் போதாது அதற்கெதிரான கூட்டுணர்வும் ஐக்கியமும் எதிரியை எதிர்கொள்ளவல்ல இயக்கங்களை நடைமுறைகளை கட்டுப்பாட்டை உயர்மனித நடத்தைகளைக் கோரும். தனிமனித இருப்புகளை அங்கீகரிக்கும் அதே சமயம் ஒவ்வொரு தனிமனிதனையும் சமூக மனிதனாயும் கடமை செய்ய அழைக்கும். இங்கு சமூக உதிரிகள் இதை ஒப்பமாட்டார்கள். சுதந்திரம், சகல அதிகார ஒழுங்குகளை கருத்தியல்களை எதிர்த்தல் என்று அரசியல் நாட்டிய நாடகம் ஆடுவார்கள். முடிவாக தம்மை நிறுவ முயல்வார்கள். ஒன்றிலும் ஒட்டாத தப்பித்துக் கொள்ளும் குணமுள்ள தம் நடப்புகளை மட்டுமே பேணக்கூடிய சக்திகளாக இவர்கள் விளங்குவார்கள். சமூகஉணர்வு கொண்ட சக்திகள்மீது மலிவான அறிவுத்துரைத்தனம் செய்ய முயல்வார்கள்; இறுமாப்புக் காட்டுவர். சகலதையும் தாண்டவும், தமக்கு அடிபணியும்படியும் கோருவர். இவை தனிமனிதவாதத்தின் மறைமுகமான அமுகுரலாகும்; அதன் அழைப்பு ஆகும்.

ஒட்டோனோமன்கள் முதலாளியத்தோடு கண்டனம் தெரிவித்துக்கொண்டு மாக்கியத்துக்கும் போக முடியாமல் இடைநடுவில் சமரசம் செய்து கொண்டவர்களே. இது முதலாளிய வகைப்பட்ட சீர்திருத்தவாதமே. இங்கு ஒட்டோனோமன்களும் அ. மாக்கம் தனிமனித சுதந்திரம், சமூக உதிரிகளின் பாத்திரம், சமூகக்குழுக்களை அளவுக்கு மீறி முன்னிலைப்படுத்துவார்கள். மறுபுறம் முதலாளியம், தனிமனித சுதந்திரம்பற்றி

அடித்தொண்டையால் கத்துவது அது தனிச்சொத்து டைமையின் ஒப்புதலைப் பெறவே, நான், எனது, என்னுடைய என்ற உணர்வுகள் தனிச்சொத்துடைமையின் பிரசவிப்புகளே. இதுவே தனிமனிதவாதத்தின் விளை நிலம். அதிலிருந்து எனது சுதந்திரம், எனது இன்பம் என்ற தன் முனைப்பு சமூக உதிரிக்குணத்தையும் குழுக்குணங்களையும் சரணடைகிறது. இவர்கள் சமூகத்தின் நலன்கள் என்ற பெருந்தொகையான மக்கள் கூடும் இடங்களை, அரசியல் அசண்டை கொண்ட தன் இணர்வற்ற மக்களை கட்டியழும் செயலாய் கருதுகின்றனர்.

முதலாளியக் குடும்ப அமைப்புகளை ஒட்டோனோமன்கள் பொதுவாக நிராகரிக்கின்றார்கள் என்பது உண்மையே. எனினும் இது எவ்வாறு கண்டுகொள்ளப்படுகின்றது? என்ற கேள்வி அவசியமாகும். இங்கு அ. மாக்கம் தன் பங்குக்கு குடும்ப அமைப்புகள் கொடுமையானவை ஆகிவிட்டன. குழந்தைகள் 20 வயதிலேயே பிரிந்துவிடுகின்றார்கள் என்கிறார். பின்நவீனத்துவத்தின் புரட்சிகர அவசரக்காரர்களானவர்களை மதிப்பிட முயலலாம். மேற்கேரோப்பிய அமைப்பில் குடும்பங்கள் அதன் உண்மை அதிகாரவடிவத்தைப் படிப்படியாய் இழந்து வருகின்றன. எம் கீழைத்தேச சமூகங்கள் பெண்ணை நிலப்பிரபுத்துவ அடிமையாக சிறைவைத்து போல் இங்கு இல்லை. எம் தேசப் பெண்களோடு ஒப்பிடுகையில் சுதந்திரமான சுயம் கொண்ட ஆனால் முழுமையாய் விடுதலையடைந்துவிடாத பெண்ணாகவே ஐரோப்பியப் பெண்கள் உள்ளனர். அவள் சமூகப் பாதுகாப்பும் பொருளாதார சுதந்திரமும் கொண்டவள். அவள் சுயாதீனம் உடையவளாய் ஆணை எதிர்க்கும் வாய்ப்புக் கொண்டவளாயுள்ளாள். எனினும் ஆணாதிக்க வரம்புக்குட்பட்ட பகுதிகளே அவளுக்கு விடப்பட்டுள்ளது. எப்படியிருப்பினும் எம் நாடுகளின் நிலைகளை விட பல பல்புகள் மேலானவை. சமூகத்தின் வளர்ச்சி மட்டத்தையொட்டி எட்டப்பட்டவை. இங்கு முதலாளிய பொருளாதார விருப்பார்வங்களின் இயல்புக்கு ஏற்ற பணி செய்கின்றன. குடும்பங்களில் விகாரமடைந்த ஆண் பெண் குணாதிசயங்களே காணப்படுகின்றன. பிள்ளை பெறுதல் என்பது ஆண்கள் பெண்களின் பாலியல் வாழ்வை அதன் இருதர்ப்பு ருசியையும் பாதிக்கும் செயலாய் எண்ணல், பிள்ளை பெறல் நேரத்தையும் தம் வசதிகளையும் பணத்தையும் பறித்துவிடும் செயலாய் கருதல், புதிய தொல்லையாய் கருதல் மனித மறு உற்பத்தியை பல்லாயிரமாண்டுகால மனிதனின் வாழ்வுத் தொடர்ச்சியை அச்சுறுத்துகின்ற வடிவை எதிர்காலத்தில் எடுக்கும் (2040ம் ஆண்டில் இன்றைக்கு 83 மில்லியன் ஆகவுள்ள ஜெர்மனி சனத்தொகை 37 மில்லியன் ஆகக் குறையும் என்ற மதிப்பிடப்படுகின்றது). இது மனிதனின் எதிர்காலம் வாழ்வுடன் சம்பந்தப்பட்ட விடயமாயுள்ளது. சமூகவயப்படாத சுயநலம், தனிமையின் குரல் குடும்பங்களில் எதிரொலிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. தனிமனிதவாதத்தின் அண்மையான சுயநலம் இங்கு முதலாளிய மனிதனின் பிரதான குணம்சமாகும். நம்பிக்கையற்ற எதிர்காலம் நிகழ்கால வாழ்வின் இன்பத்திலும் நுகர்விலும் மட்டுமே குறுகிய மனிதனைப் படைக்கிறது. மனிதனின் தொடர்ச்சிப் பற்றிய வரலாற்றுணர்வு எதிர்காலத்துடன் இணைந்த மனிதக் கடமைகளைப் பற்றிய அரசியல் சிந்தனை முதலாளிய மனிதனுக்கு எட்ட நிற்பது பொருள்வகை மனிதனாய் நுகர்வு வெறியுள் மூழ்கிய மனிதனாய் காட்சி தருகின்றான்.

எதிர்காலத்தைப் பொருட்படுத்தாத போக்கு நிகழ்வின் இருப்புகளின் முழுமையாய் புதிய ஊக்கமாகி விடுகிறது. நுகர்வு வெறியானது சகலதையும் துறக்கக் கோருகின்றது. குடும்பத்தில் தொடங்கி சமூகத்தின் சகல திக்கிலும் தன் சொந்த நுகர்வு வெறிக்கு ஊட்டம் தேடும் பழக்கம் ஓங்குகின்றது. குடும்பத்தின் தகர்வு, பாலியல் விடுதலை என்பவை முற்போக்கானவை என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் இவை முதலில் பொருளாதார ஆர்வங்களின் பிடிபுள் சிக்கித் தவிக்கின்றன. உள்முரண்பாடு கொண்ட ஆண் பெண்களின் நேரடியான மற்றும் மறைமுகமான யுத்தக்களமான குடும்பம் உடனடியாகவே தன்னைக் கலைத்துக்கொள்ளாது ஏன் எனில் அது மறுபுறம் சமூகக் கொடுமைகளின் கண்ணீரை மறைமுகமாய் ஆற்றும் நிலையங்களாகவும் விளங்குகின்றன. நிர்ப்பந்தமாய் செலுத்தப்படும் அக்கறை, பழக்கத்தால் ஏற்படும் அன்பு என்பனவும் அவற்றில் உண்டு. அது ஒருபுறம் ஒடுக்குமுறையின் மையமாயும் மறுபுறம் மனிதர்களின் குறைந்தபட்ச பாதுகாப்பு வலையமாயும் முதலாளியத்தில் விளங்குகின்றது. எனவே முதலாளியத்தில் அது பலமிழந்தாலும் ஆண் ஆதிக்கம் வீழ்ந்து வருவதற்கான முன்னறிவிப்புக்களைச் செய்தாலும் உடனடியாகவே கலைந்துவிடாது ஒட்டோனோமன்களின் ஆசைக்கும் அ. மாக்கின் பேராசைக்கும் ஆக இறந்துவிடாது.

பாலியல் தன்மேலான வரலாற்றுரீதியிலான சித்திரவதைகளை அனுபவித்துவருகிறது. அதன் இயற்கையான வாழ்வு சிதைக்கப்பட்டு அந்நியமாக்கப்பட்டு வன்முறைத் தன்மை கொண்டதாய் ஆத்திர அவசரக் கோலங்களுக்குரியதாய் மாறிவிட்டது. சுதந்திரமானதாய் தன்னை பாலியலால் தற்காத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. தன் உணர்வுகளை இயல்பாகப் பேணவும் தற்காலத்திய தடைகளை மீறவும் அது இடைவிடாமல் முயலும் நேர்மையான சமூக வழிகள் அடைக்கப்படும் போது அது தனக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புக்கு ஏற்றதாய் விகார வடிவிலும் வன்முறை சார்ந்ததாயும் நோய்க்குறிகள் நிரம்பியதாயும் வெளிப்படுகின்றது. சுரண்டல் அமைப்பின் கழுத்தைத் திருக்கும் நெருக்கடியுள் இவ்வாறாக அன்றி வேறெவ்வாறாகவும் பாலியல் உணர்வுகள் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளமுடியாது. முழுமையான பாலியல் விடுதலை என்பது சமூக விடுதலையின் பின்பு பெண்களின் விடுதலை துரிதப்படுத்தப்பட்டு வரும்போது மட்டுமே ஆரம்பிக்கும். அது வரை மனிதவயப்பட்ட சுதந்திரமான சமூகத்தின் தொந்தரவுக்குட்படாத மேற்பார்வை செய்யப்படாத பாலியல் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

இங்கு ஒட்டோனோமன்கள் முதல் அ. மாக்கல் வரை பரிந்துரை செய்யும் பாலியல் விடுதலை என்பது எத்தகையது. சமபாலுறவு உட்பட மற்றைய பாலியல் போக்குகளை அவற்றின்மீதுள்ள சமூக இறுக்கங்கள் ஏற்படுத்திய மனப் பிறழ்வுகளை ஆரோக்கியமற்ற பாலியல் வளர்ச்சிகளை எல்லாம் இவர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. பாலியல் அடக்குமுறை காரணமாய் விகாரமடைந்த நிலையில் வெளிப்படும் பாலியல் வடிவங்களைக்கூட இயற்கையான பாலியல் என்று கொண்டாடுகின்றார்கள். பொருளாதார சமூக காரணிகளால் மாசுபடுத்தப்படாத நிர்ப்பந்தங்கள், மரபுகளால் கட்டளை யிடப்படாத ஆணாதிக்க அதிகாரமற்ற, உண்மையான மனித விருப்பங்கள் தேவைகள் இவைகளின்பாற்பட்ட பாலியலே மனிதனின் இயற்கையான உணர்வின் அறிவித்தலாகும்; முதலாளியத்தால் சேதனப்படாததாகும்.

முதலாளியத்தின் சீரழிவு உற்பத்தி செய்துள்ள பாலியல் போக்குகளையும் இவர்கள் பாலியல்விடுதலையின் பகுதியாக அறிவிக்கின்றார்கள். சுதந்திரமானது சரியானது என்று போற்றிப் பாடுகின்றார்கள். சகலதையும் இயற்கையின் திமிறல் என்பதாய் பொருள் கொள்கின்றார்கள்.

அடுத்து அ. மாக்ஸ் தூய்மை, ஒழுங்கு, மரபு மீறாமை = பாசிசம் என்கிறார். இதற்கு வீதிகளில் குப்பை போடாத தூய்மை, வீதி ஒழுங்கு, பொலிஸ், அதிகாரக் கட்டமைப்பு என்று ஆதாரங்களை தொட்டுக்காட்டுகின்றார். சுவிலையும் ஜெர்மனியையும் உதாரணமாய் காட்டுகின்றார். சமூகத்தின் ஒழுக்க விதிகளையும், கட்டுப்பாடுகளையும் பாசிசம் பயன்படுத்திக்கொண்டது. அதை விரிவுபடுத்தி தனக்காகக் கிக் கொண்டது என்பது உண்மையே. எனினும் அ.மாக்ஸ் காட்டும் சமூக நடைமுறைகளை முழுமையாகப் பாசிச நடைமுறைகளின் விளைவு எனக் காட்டுவது நிச்சயமாக மேலோட்டமானதாகும். ஜெர்மனியிலும் சுவிலிலும் உள்ள ஒழுங்கு சிங்கப்பூரிலும் ஹொங்கொங்கிலும் உண்டு. இவை யாவும் பாசிசத்தின் விளைவு என்று அ.மாக்ஸால் விளக்கமுடியாது. இங்கு ஜெர்மனியிலும் சுவிலிலும் உள்ள உயர்வான பொருளாதார நிலைமை வாழ்வியல் தரத்தை உயர்த்தியுள்ளது. எனவே இவை மனித முன்னேற்றத்துக்கு இசைவான மனித நடைமுறைகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. பாசிசம் இவைகளைத் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டு மக்களை ஒழுங்கமைத்தது என்ற காரணத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இவைகளைப் பாசிச அம்சமாய் தீர்ப்புச் சொல்லமுடியாது. முதலாளிய சமூகம் தன் இயல்புக்கு ஏற்ப சுரண்டல் அமைப்பாய் இருந்தபோதிலும் மனிதஒழுக்கம் சார்ந்த உயர்ந்த நடைமுறைகளையும் படைத்தது. சத்தம், சுகாதாரம், ஜனநாயக உணர்வு, மனித உரிமைகள், இவைகளையும் சாத்தியப்படுத்தியது. இதைச் சாதிக்க உலகின் மில்லியன் கணக்கான மக்களை கொள்ளையிட்டும் வறுமையிலும் யுத்தத்திலும் தள்ளி விழுத்திப் பெறப்பட்ட வாழ்வு, காடுகளையும் இயற்கை வளங்களையும் நாசமறுத்துப் பெறப்பட்டவை என்பதை மறுக்கவியலாததாயினும் இவை சாதிக்கப்பட்டன; கீழைத்தேச மக்களின் செல்வில் இவை செய்யப்பட்டன.

எனவே சமூகவளர்ச்சியில் சாதிக்கப்பட்டவைகளை பாசிச ஒழுங்காய் ஒற்றைப் பரிமாணப் பார்வையால் அ. மாக்ஸ் விளக்கி நிறைவடைகின்றார். அவரின் துண்டு துண்டான சிந்தனைகள், அரசியற் துணுக்குகள், சித்தாந்தக் குறும்படங்கள் என்பவற்றை பின்நவீனத்துவத் துணையோடு காட்டுகின்றார்.

ரெயிலில் பயணம் செய்யும்போது வாசிப்பது, அடுத்தவரிடம் பேசுவது கிடையாது என்று மெச்சத்தக்க அறிவியல் ஆய்வுகளைத் தொடுக்கின்றார். இங்கு அ. மாக்ஸ் ஒரு வகையான ருசிகரமான கதை சொல்லும் மனப் பாங்கை காட்டுகிறார்.

ஐரோப்பிய நாடொன்றின் முதலாளிய வளர்ச்சி மனிதர்க்கு சாத்தியமாக்கியுள்ள வெளிப்படையாய்க் காணக்கூடிய விடயங்களைக்கூட பிரமிப்பூட்டும் வகையில் சொல்ல முயல்கிறார் என்பது இவைபற்றிய முன் அனுமானங்கள்கூட எதுவும் அ. மாக்ஸிடம் இல்லை என்பதைக் காட்டுகின்றது. தேவையை ஒட்டி, அவசியத்தை ஒட்டி மட்டுமே நிகழும் சருக்கமான பேச்சுக்கள். ஒருவருடன் ஒருவர் சிரித்துப் பேசி உறவாடிப் பகிர்ந்து வந்த மனித உறவுகள் தடைப்பட்டுவிட்டன.

திட்டமிடப்பட்ட நிமிடங்களை எண்ணி வாழும் வாழ்வு. அடுத்த மனிதனுக்கு இடையூறு செய்யாத அவனின் புலனை அமைதியைக் கெடுக்காத, பக்கத்து மனிதனின் உணர்வுகளில் குறுக்கிடாத மனித குணம் சங்கள் வளர்ந்துள்ளன. ஒரு பக்கம் வளர்ந்த மனித நடைமுறைகள் மனித இங்கிதம். மறு பக்கம் தனிமைப்பட்ட மனிதன். சுயநலத்தால் வடிக்கப்பட்ட தன்னுள் ஒடுங்கிய உயிரி. அடுத்தவரின் சுகதுக்கங்களில் பங்கெடுக்காத தனிப்பிறவிக்குணம். அரசியல் போக்குகளினால் தூண்டப்படும் வெளிநாட்டார் எதிர்ப்புக்கு பகுதியாய் செவிசாய்க்கும் நிலை. ஒய்வு நேரங்கள் வாய்க்கும் நேரங்களில் தொலைக்காட்சியும் வாசிப்பும் அவற்றை நிரப்புகின்றன. எனவே ரெயில் பயணங்களில் வாசிப்பதும் எழுதுவதும் அ. மாக்ஸ் விளங்கிக் கொண்ட வழியில் நாமும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாது. தனிமனிதன் துண்டிட்டுக் கிடப்பது சிதறிக் கிடப்பது கூட்டுக்கு மறுப்பது முதலாளியத்துக்கு ஒருவகையில் அவசியமானதுமாகும். மக்கள் தம்மிடையே உரையாடுவது, தொடர்புகளை இறுக்குவது, ஐக்கியப்படுவது கருத்துக்களின் வளர்ச்சிக்கும் இறுதியில் எழுச்சியை நோக்கியும் வளரும். இது முதலாளியத்துக்கு ஆபத்தானது. எனவே அ.மாக்ஸ் கவனிக்கும் விடயங்கள் மனிதனின் முன்னேற்றத்துக்கு சாதகமான மற்றும் பாதகமான இரண்டு அம்சங்களையும் கொண்டுள்ளன.

இந்தியாவின் அரைநிலப் பிரபுத்துவ அமைப்பின் அடுத்த மனிதனைப்பற்றிக் கவலையுறாத அவனின் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தில் கூடத் தலையிடுவதை அத்துமீறலாய் உணராத பண்பாட்டுரீதியில் முரட்டுத்தனமான சூழலில் இருந்து வந்த நாம் சத்தமிட்டுக் கதைப்பது அருகேயுள்ள மனிதனைத் தடை செய்யும் என்பதை உணராத அளவு மனிதனின் வளர்ச்சி மென்மையுணர்வுகளை கவனிக்காத அளவு நிலையிலிருப்பதையும் அ.மாக்ஸின் சிந்தனையால் கண்டெடுக்க முடியவில்லை. தாம் தமிழ் நண்பரோடு உரையாடியபோது கொஞ்சம் நிறுத்தமுடியுமா? என்று அருகேயிருந்த பிரான்சுக்காரர்கள் கேட்டதைக் காட்டும் அ. மாக்ஸ் தம் பேச்சு தடைப்பட்டு போனதையிட்டு குறைப்படுகின்றாரே தவிர, அதை வெள்ளைத் திமிராக மட்டும் உணர் கின்றாரே தவிர, தம் சத்தம், பேச்சு அருகிலிருப்பவனை தடை செய்யும் என்பதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. இதன் பொருள் வெளிநாட்டவர் விரோதம் வெள்ளை நிறவாதம் இல்லை என்பதல்ல, கீழைத்தேச மக்கள் மேலான குரோதம் இல்லை என்பதல்ல. எம் அடுத்தவர்களை சங்கடப்படுத்துவதைப்பற்றி நுணுக்கமாய் உணரமுடியாத தன்மையும் உண்டு என்பதை அ.மாக்ஸ் அறியவில்லை. இரண்டு மாறுபாடான கலாச்சாரத்தின் வாழ்வுகளின் வேற்றுமைகளை பன்முகவாசிப்பின் ஏகப்பிரதிநிதியாய் கருதும் அ.மாக்ஸ் கண்டு விடவில்லை. வெறும் முரட்டுத் தீர்ப்பு மட்டுமே எழுதுகிறார். எம்மைச் சுற்றியுள்ள மனிதர்களின் செயற்பாடுக்கு குந்தகம் விளைவிக்காமல் எம்போக்கை அமைப்பதை விட்டு எதிரே உள்ளவனை எப்போதும் பாசிசப் போக்குள்ளவனாய் சித்தரிப்பது வெள்ளையினத்தவர்கள் எல்லோருமே மேலாதிக்கச் சிந்தனையாளர்கள் வெள்ளைத் திமிராளிகள் என்பது விமர்சனமல்ல, ஆயும் குணமல்ல. பழிப்புக்காட்டும் குறைதேடும் குணம்சமே. புதிய சூழலில் அதன் சகலபோக்கையும் தேடலுடன் கூடிய ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதைவிட்டு தான் ஏற்கனவே தீர்மானம் செய்துள்ள முடிவுக்கு இசைவாக தீர்மானமெடுக்கிறார். இரு சமூகங்களின்

வெவ்வேறான குணாம்சங்களின் கலாச் சாரங்களின் மோதலை ஒரு அதிர்வை அ. மாக்ஸ் பதிவுசெய்ய தகைமையற்றுப் போகின்றார். இரு சமூகங்கட்கும் பொதுவான மனித இருப்பிலிருந்து விடயங்களை பரிசீலனை செய்யும் தீர்க்கும் ஞானம் அ. மாக்களுக்கு வாய்க் கவில்லை. பரவலாக அவரின் எழுத்து ஒரு வெள்ளையின் எதிர்ப்பையும் தன்னையும் மீறி கொண்டு வருகிறது. சமூகத்தில் காணும் ஒவ்வொரு மனிதனும் வெள்ளைநிறவாதியாய் இருப்பான் என்ற கருத்தை தன்னையறியாமலே அ. மாக்ஸ் கொண்டிருப்பதாய் அவர் எழுத்துக்கள் உணர்த்த முயலுகின்றன. தனக்கு ஏற்பட்ட தடையை பிரான்சுக்காரன் நாகரீகமாய் உணர்த்தினான். பேசித் தீர்த்தல், உணர்த்துதல் போன்ற போக்குகளை கையாண்டான் என்று அவர் யோசிக்க முயல்வில்லை. அப்படி உணர்வது அவரின் முடிந்ததான தீர்மானங்கட்கு எதிரானதாகும். அதாவது வெள்ளைத்தோலர்கள் என்ற அவரின் கருத்துவலுக்கு மாறுபட்டதாகும். இங்கு அந்தப் பிரான்சுக்காரனின் நடவடிக்கை மட்டுமீறியதாய்க்கூட இருக்கலாம். ஆனால் தன் பேச்சு இடைமறிக்கப்பட்டமையால் புண்பட்டு இருந்த மாக்ஸ் நிலைமையை மதிப்பிடுவதில் போதிய பார்வையை செலவு செய்யவில்லை. விளக்கவில்லை. கத்திப்பேசல், கூட்டமாய் செல்லுதல், சத்தமிட்டுச் சிரித்தல், குளிர் அழுத்தல் போன்ற செயல்கள் பொதுவாக மேற்கைரோப்பிய நாடுகளில் விசித்திரமாகவே நோக்கப்படும். வேலை, ஓய்வு, உணவு, உறக்கம் என்று முதலாளிய உழைப்புச் சுரண்டல்முறைக்குள் திட்டமிடலுள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மனிதன் பழக்கப்பட்ட மனிதன். அவைகளில் சிறு ஒழுங்கினம் தடை ஏற்படும் போதும் சிறிச் சின்பான். தன் உயிற்றை வாழ்வின் செயற்கையான கட்டமைப்பால் உருவாகும் உணர்வாய் அதன் வெளியீடாய் அதைக் காணலாம். மீறமுடியாத பழக்கப்பட்ட சலிப்புத்தரும் தினசரி வாழ்வின் ஒழுங்கு மிகையான நுகர்வின் குவிப்பாய் தாண்ட முடியாத தடையாய் பரிதாபத்துக்குரிய ஐரோப்பிய மனிதனை திணற வைக்கின்றது. சமூக அமைப்பு, ஒழுங்கு மேலான ஆத்திரம் இங்கு அந்நியன் மேலான கோபமாய் திணைசுதிருப்படுகிறது. இந்தப் பொருளாதார அமைப்பின் நிர்ப்பந்தங்களை வெறுமனே பாசிச மரபுகளுக்குள் திணிப்பது ஒரு வகைத் தப்பிக்கும் உத்தியாகும்.

தான் பகலில் பதிவு செய்த ஒலிப்பதிவு நாடாவை இரவு 11.00மணிக்கு அது சரியாய் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதா? என இயக்கிப் பார்த்தபோது பக்கத்து அறைப் பெண் தான் தூங்க இடைஞ்சலாக இருப்பதால் நிறுத்தும்படி கோரியது அ. மாக்களுக்கு விசித்திரமாய் படுகின்றது. அதனை உடனடியாகவே மரபு பாசிச ஒழுங்குக்குள் கொண்டுவருகின்றார். இங்கு இவர் தமிழ் நாட்டின் மனிதனாக மட்டுமே சிந்திக்கின்றார்; செயற்படுகின்றார். புதிய சமூகமொன்றின் நடைமுறைகளை அறியும் ஆர்வத்துக்குப் பதிலாய் தன் வளராத சிந்தனையை விஸ்தரிப்புச் செய்கின்றார். பக்கத்து வீட்டானை, அவளின் உறக்கத்தை, சௌகரியங்களைக் குலைக்காத வகையில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள தனி மனித சுதந்திரம் என்ற எண்ணக் கருவைக்கூட அ. மாக்ஸ் எட்டவில்லை. அ. மாக்ஸ் மட்டுமல்ல தமிழர்களின் பெரும்பகுதி இரவிரவாய் ஆடுவதும் பாடுவதும் கூத்தடிப்பதும் நடுச்சாமங்கள்வரை தொடர்வதும் வித்தியாசமான சமூகநிலைமைகள் சிந்தனைப் போக்குகள் நடைமுறைகளின் அறிவிப்பாகும். ஐரோப்பியர்

கள் எவ்வாறு முற்றிலும் மாறுபாடான சமூகநிலைமைகளில் இருந்து வந்தவர்களது நடத்தைகளை தம் சொந்த அளவிடுகளால் பிழையான மதிப்பீடுகளை செய்கிறார்களோ, அவ்வாறே அ. மாக்கம் தம் இந்திய விவசாய சமூகங்களின் மதிப்பீடுகளால் ஐரோப்பிய நடத்தைகளை விளங்க முயல்கின்றார். எனவே பிழையான விடையை அடைவதும் நடைபெறுகிறது. இங்கு தமிழர்களின் பழக்கவழக்கங்கள்பற்றிய எந்த மரபுபற்றிய கோட்பாடுகளையும் அவர் தேடவில்லை. ஆனால் வெள்ளை மனிதனின் மரபு, வழக்கம் இவைகள்பற்றி வெறுமனே கருப்பு மனிதனாக இருந்து மட்டும் ஆய்கிறார்; பிரச்சாரம் செய்கிறார்.

குடும்ப அமைப்புகளின் கொடுமையை அடுத்து பிள்ளைகள் 20 வயதிலேயே பிரிந்து விடுகின்றார்கள்; வயதான பெற்றோர் தனிமையிலும் முதியோர் இல்லங்களிலும் வாடுகின்றனர் என்று அ.மாக்கல் முறையிடுகின்றார். குடும்ப அமைப்புகள் தரக்கூடாது! என்று சங்கநாதம் செய்து வரும் இவர் இங்கு குடும்ப அமைப்புக்காகவும் கண்ணீர் சொட்டுவது முரணான விடயமே. குடும்ப அமைப்புகள் தம் வாழ்வை முடித்து அதைவிட மேலான ஆண்-பெண் உறவுகளை கையாள இலகுவான வழிவகைகளை எதிர்காலத்தில் கோரும் அதேசமயம் ஆண்-பெண் முரண்பாடுகளின் மையமான இன்றைய குடும்பங்கள் தம் சகிக்கமுடியாத முரண்களால் திணறும் ஒட்ட ஒட்ட உடையும்; இது திரும்பத் திரும்ப நிகழும். எனினும் அவை குடும்ப அமைப்பை உடனடியாய் துறந்துவிடமாட்டா. அதேசமயம் அது முன்னைய வடிவங்களைப் போன்று அதிக அதிகாரத்துடனும் இறுக்கத்துடனும் உச்ச ஆண்மேலாதிக்கத்தோடும் இயங்க முடியாது. ஆனால் ஐரோப்பிய குடும்ப அமைப்புகள் எம் தேசங்களின் குடும்ப அமைப்புகளைவிட குறைந்த அடக்குமுறை கொண்டவை. குடும்ப உறுப்பினர்கள் சுதந்திரமானவர்கள். இந்திய இலங்கையின் குடும்ப அமைப்புகளின் அடிமைத்தனம், விசுவாசம், வெறித்தனம் இவைகளை இங்கு காணமுடியாது. இங்கு ஆணும் பெண்ணும் பொருளாதார சுதந்திரம் உடையவர்கள். குழந்தைகளை எம்தேசம் போல் அடித்து மிதித்து வைக்கமுடியாது. உயர்ந்த குழந்தைகளின் பாதுகாப்பு வளர்ச்சி பற்றிய உணர்வு கொண்ட சமூகமாக இது உள்ளது. குழந்தைகளின் தன்னம்பிக்கையும் சுய உணர்வும் கொண்டவர்களாயும், தாய் தந்தையரோடு தம் பிரச்சினைகளைக் கலந்துரையாடப் பழக்கப்பட்டவர்கள். 20 வயதில் வேலைவாய்ப்பு பெறும்போதோ நண்பியையோ நண்பனையோ தேடிக்கொள்ளும் போதோ பிரிந்து போவது ஒன்றும் புதுமையல்ல. எம் நாட்டைப்போல் "சோத்துமாயு சப்பிச் சப்பிப்போட்டு ஊரைச்சுத்துறான்", "தண்டச்சோறு" என்று வீட்டாலும் ஊராலும் புண்ணாக்கப்படும் வேலையின்மைக்கும் பற்றாக்குறையான பொருளாதார நிலைமையில் திணறும் குடும்ப அமைப்பின் இளைஞனையும் இளம்பெண்ணையும் இங்கு காண முடியாது. இங்கு சமூகத்தின் செலவில் பராமரிக்கப்படும் இளம் சந்ததியானது சுயமரியாதையுடையது. எம் தேசத்தின் சுய ஆளுமைக்குறைபாடுடைய தாழ்வுணர்ச்சிச் சிக்கலில் கிடந்து உழலும் இளமையை பகுதியாய் துறக்கும்படி பாலியல் ஒடுக்கு முறைக்கு உள்ளாக்கப்படும் குடும்பத்துக்கு தாய் தந்தைக்கு தன் உழைப்பை தரும்படி கோரப்படும் நிலை, மேற்கு ஐரோப்பிய இளம் சந்ததிக்கு இல்லை. அது நுகர்வு மனப்பான்மை கொண்டது; உல்லாசமானது; கேளிக்கை விருப்புடையது. எனவே அரைநிலப் பிர

புத்துவ இந்திய இளைஞனையும் இளம்பெண்ணையும் அ.மாக்ஸ் மேற்கு ஐரோப்பிய இளம் தலைமுறையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து எழுதுகின்றார்; சமப்படுத்தி விடுகின்றார்.

காதலிப்பதற்குக்கூட சமூக அங்கீகாரம் பெறப் போராடவேண்டியுள்ள இந்திய இளம் சந்ததிக்கு முன்பு சுதந்திரமான பாலியல் உரிமை கொண்ட சயாதீனம் மிக்க மேற்கு ஐரோப்பிய இளம் சந்ததியுள்ளது. ஆனால் அது முதலாளியப் பாலியல் சந்தையின் பாதிப்புக்குள்ளாகி விகாரமடைந்த பாலியலையும் பகுதியாய் பெண்கள் மேலான பாலியல் சுரண்டலையும் கொண்டது. பெண்ணை ஆணாயும் ஆணைப் பெண்ணாயும் மாற்றி சுவை தேடிக்கொள்ள முயலும் விசித்திரம்வரை செல்கின்றது. எது பொயிருப்பினும் மேற்குலகின் குடும்ப அமைப்பு தன் ஒடுக்குமுறையின் படிநிலைப் பட்ட போக்குகளைத் தொடர்கிறது. சுரண்டல் அமைப்பின் ஒடுக்குமுறைக்கு முகம் கொடுக்கமுடியாத ஆண்தன் மனைவியை ஒடுக்குகின்றான். மனைவி குழந்தையை ஒடுக்குகின்றாள். பெரிய குழந்தை சிறு குழந்தையை ஒடுக்குகிறது. இது எம் நாடுகளைப்போல் கொடுமையான வடிவங்களிலுள்ளி நாகரீக வளர்ச்சிச் சாயங்களோடும் சட்டத்திட்டங்களோடும் குறைந்த மட்டத்தில் நடைபெறுகிறது. விவசாய சமூகங்களின் அடிமைத்தனமான குடும்ப அமைப்புக்குப் பதிலாய் இங்கு முதலாளிய ஜனநாயகத்தால் அடிப்படை உரிமைகள் சில வழங்கப்பட்ட நிகழ்வான குடும்ப அமைப்பு நிலவுகிறது. எனவே இரண்டு அமைப்பிலும் சுதந்திரமான மனிதஜீவி நிர்ப்பந்தமற்ற மனித உறவுகள் கிடையாது. எம் தேசங்களின் இறுக்கமான சமூகக் கண்காணிப்புக் கொண்ட குடும்பங்கள் சகிப்புத்தன்மை, விட்டுக்கொடுத்தல், அடிமைத்தனம், பணிவு போன்ற குணங்களையும் இவைகளின் கொடுமை தெரியாதிருக்க அன்பு, பந்தபாசம் போன்ற நிறுவப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தைப் பேணவல்ல உறவுகளையும் கொண்டுள்ளன. இவை உளவியல்ரீதியான பாதுகாப்புணர்வையும் குடும்ப அமைப்பின் அதிகாரத்தையும் ஏற்கச் செய்கின்றன. எனவே சிக்கலான மனித உறவுமுறைகளின் தனிச் சொத்துடைமையின் நிர்வாக அலகாக குடும்பம் நிலவுகிறது. குடும்பத்தின் மனிதக் கடமைகளை சமூகம் பொறுப்பெடுக்கும்போது மட்டுமே சோசலிசத்தின் அரசியல் வாழ்வின் கீழேயே குடும்பம் மெதுவாய் நகரத் தொடங்கும். நீ அழியக் கடவாய் என்று சாபம் கொடுத்து குடும்ப அமைப்புகளை தகர்த்துவிட முடியாது.

முதியோர் இல்லங்களில் தாய் தந்தையர் தனிமையில் கிடந்து தவிப்பது ஏங்குவதுபற்றி அ.மாக்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார்; மனத்துயர் கொள்கின்றார். இது பகுதியாய் நிலப்பிரபுத்துவ சமூகநீதியின் அவரின்பாற்பட்ட கோபமுமாகும். தாய்தந்தையரை கடைசிக்காலத்தில் காத்தல், உதவல் என்ற பிள்ளைகளின் கடமைகளோடு தொடர்புடையதே. இது ஐரோப்பிய மனிதனிடம் இல்லை என்பதை துயராரந்த குரலில் சொல்ல முயல்கின்றார். இயந்திரமயமான வாழ்வில் குடும்ப நெருக்கமும் பிடிப்பும் தளர்வடைந்த நிலையில் மேற்குநாடுகளில் இவை தோன்றுகின்றன. உண்மையான அன்புக்கும் பராமரிப்புக்கும் பதிலாய் ஒரு சடங்குத்தனமான பராமரிப்புக்குள்ளாகும் முதியோர்கள் தமக்கு மிக நெருங்கிய உறவு என்ற முறையில் பிள்ளைகட்காக, நேசத்துக்காக ஏங்குகிறார்கள். ஆனால் சாதாரண முதலாளிய மனிதன் சுரண்டல் அமைப்பின் கட்டுக்க

ளைவிட்டு வெளியே வரவும் அன்பைப் பேணவும் மனிதத்தைத் தேடவும் நேரமற்றவன். சுறுசுறுப்பற்றவன். சுயநலம் சார்ந்தவன்.

இங்குள்ள முதிய தாய் தந்தையர் பிள்ளைகளால் கைவிடப்படல் முதியோர் இல்லங்களில் தள்ளிவிடல் ஆகிய ஐரோப்பியர்களின் மனிதம் இழந்த போக்குப்பற்றி அ.மாக்ஸ் மட்டுமல்ல பரவலாக புகலிடத் தமிழர்களும் ஐரோப்பிய நடத்தைக்கு எதிராக ஒரு மனிதக் கோபம் காட்டுவதோடு தம்மைப்பற்றிய பெருமையுணர்வு கொண்டவர்களாகவும் உள்ளனர். ஐரோப்பியனை மானங் கெடுத்துள்ள வாய்ப்பாகக் கருதுகின்றனர். எம் கீழைத் தேசச் சமூகங்களில் நிலவும் "தாய் தேப்பனுக்கு உரிய கடமையைச் செய்தல்", "கடைசிக்காலத்தில் பாக்கவேணும்" போன்ற எடுகோள்கள் சிந்தனைகள் எம் உயர் மனித நடத்தையின் அடையாளமாய் கொண்டாடப்படுகின்றன. வளர்ச்சியடையாத சிறிய பொருளாதார உறவுகளிலும் விவசாய சமூகங்களின் சிந்தனைகளிலும் திணறும் எம் குடும்ப அமைப்புகளின் நடைமுறைகள், மரபுகள், சிந்தனைகள் என்பவற்றை நவீன முதலாளிய அமைப்பின் மனிதனுக்குப் பொருத்தி நீதி கோரப்படுகிறது. சமூகங்கள் தம் வளர்ச்சியில் பல தரமுடைய பழைய சமூகக் குணம் சங்களை இழக்கும் புதிய போக்குகளை நாடும் என்ற சிந்தனை இங்கு அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறது. இங்கு வயதான மனிதர்களின் குறைந்தபட்ச உயிர்வாழ்வுத் தேவைகள் சமூகத்தால் கவனிக்கப்படுகிறது. எம் நாடுகளின் குறைவிருத்திப் பொருளாதார நிலைமைகளின் இயல்புக்கு ஏற்ப வயதானவர்களை சமூகம் பராமரிக்க முடியாத நிலையில் கைவிடப்படும் நிலையில் குடும்ப அமைப்புகள் பொறுப்பெடுக்கும் நிர்ப்பந்தத்திலுள்ளன. எனினும் வயதானவர்கள் தாய் தந்தையர் எம் நாடுகளில் அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறார்கள்; மோசமாய் நடத்தப்பட்டு உளவியல்ரீதியாக வதைக்கப்படுகின்றார்கள். "கிழடுகள் திண்ணைக்குப் பாரமாய் கருதப்படுவதும்", "வயதுபோன கிழவி கிழக்கே கிடந்தால் என்ன மேற்கே கிடந்தால் என்ன" என்ற போக்குகள் கண்கூடானவை. "கிழட்டிடடை மாட்டினால் அறுத்துக் கொண்டு போடும்" என்ற சுயம் சார்ந்த தப்பிக்கும் போக்குகள் வயதான ஜீவன்களின் விருப்பார்வங்களையும் தனிமைச் சோகங்களையும் முறையிட வாய்ப்பற்றவர்களாக்கி விடுகின்றது. யாழ்குடா நாட்டை இராணுவம் பிடித்தபோது கலை, கலாச்சாரம் கொண்ட பல கருணைக்கடற் தமிழர்கள் தம் சொந்த, நடமாட முடியாத தாய் தந்தையரை வீடு வாசலுக்குக் காவல் என்று தனியே போட்டுவிட்டு தாம் மட்டும் வண்ணிக்கு ஓடித் தப்பிய கதைகாரியங்கள் நாமறிந்தவைவே.

எனவே பின்நவீனத்துவப் யெருந்தகையாளர் அ.மாக்ஸ் அவர்களின் மதிப்புரைகள் மட்டுமல்ல, அவருக்கு இங்குள்ள போக்குகள்பற்றி சுகசேதி சொன்னவர்களும் தம் சொந்த தேசத்தின் பிறப்பு வளர்ந்து தந்த சிந்தனைப் போக்குகளை விட்டு வெளியே வந்து அரசியல் சேதி சொல்ல வழிவகையற்றுப் போயினர். அரசியல் சித்தாந்தப் பார்வையற்று இடறுப்படுகின்றனர். ஆடறுக்க முதல் புடுக்கறுப்பதில் விண்ணான அ.மாக்ஸ், மேற்குலகில் முதியவர்க்கு வழங்கியுள்ள உயர்ந்த பராமரிப்புப் பாதுகாப்புப்பற்றி மிகவும் குறைவான கவனமே செலுத்துவதோடு, தாய்தந்தையரைப் பராமுகமாய் விட்டு மேற்குலகின் தனயர்கள் மேல் தான் அவரது கவனம் குவிந்துள்ளது. எம் தேசத்தில் முதிய மனிதர்கள் படும்பாடும் மாண அவமானங்களும்

இங்கு குறைவு, உயிர் தப்பிப் பிழைக்கும் போரில் ஈடுபட்டுள்ள எம் சமூகங்கள் இந்திய இலங்கை நிலைமைகள் மூச்சுமுட்டும் அதிகாரமும் ஊழலும் ஒழுங்கின்மையும் கொண்டவை. குடும்பங்களும் இதன் பிரதிநிதிகளாயே விளங்குகின்றன. சொற்ப வருமானங்களால் நிர்வகிக்கப்படும் குடும்பங்கள் போ. தா. மையால் துன்புறும் குடும்ப அமைப்புகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட படிநிலை அதிகாரமும் மூர்க்கமும் கோபமும் உடையவை. இங்கு உழைப்பில் பங்கேற்கமுடியாத, புலன் கெட்ட, எழுந்து நடமாட முடியாத, வயதான மனிதப்பிறவிகள் கிடைப்பதை திண்டு கடமைக்கு வாழ்ந்து துலைக்கவேண்டிய நிர்வகிப்பதத்துக்குரியவர்கள். இவர்கள் அழுது கண்ணீர்விட்டு தங்குறைகளையிட்டு அழுது புலம்பி அழுந்திச் சாகும் வாழ்வு எம் நாடுகளில் பழகிப்போன கொடுமை, "கிழடால் பெரிய ஆக்கினை", "கிழகு இழுத்துக்கொண்டு கிடக்குது" போன்ற சொற்கள் மனிதமற்ற முறைப்பாடுகள் எம் நாட்டில் சாதாரணம். பரிவும் கருணை மிகுந்த பராமரிப்புக்குமாக ஏங்கித் தவிக்கும் வயதுபோன மனிதர்களை நாம் மறக்க முடியாது. எம் சமூக அமைப்பில் குழந்தைகள் கூட சமூக முரட்டுத்தனத்துக்கு பலி கொடுக்கப்படுகின்றார்கள். அதிகாரவகைப்பட்ட அன்பு காட்டப்பட்டு கெஞ்சி அழுது அடிபட்டு அடங்கி வாழும் நிர்வகிப்பதம், குழந்தைகளின் தம்மை அடையாளப்படுத்தும் முயற்சிகள், தனித்துவங்கள், சின்னஞ்சிறு தேடல்கள் மிருகத்தனமாய் துடைத்தெறியப்பட்டு வளர்ந்த பெரியோர்களின் கரடுமுரடான முன்மாதிரிகள் பின்பற்றப்படும்படி கட்டளைகள் இடப்பட்டு கின்றனர். கைவிடப்படல், உதாசீனம், நையாண்டி இவைகளுக்கு எதிராகக் குரல் தரும் முதியவர்கள், 'அறளை பேந்த கிழடுகள்' எனவும் குடும்ப அமைப்பின் கட்டைமீறும் பெண் ஆட்டக்காரி, தோறை, வேசை, அடங்காப்பிடாரி என்றும் குடும்ப அமைப்பு வட்டத்தைச் சிதைக்கும் பிள்ளைகள் தறுதலை, காவாலி, வப்பு என்றும் வெட்கங்கெட்ட குமரிகளாகவும் எடுபட்டுத் திரிபு வருகனாகவும் விளக்கப்படுவர். எனவே எம் குட்டி நிலப் பிரபுத்துவ மதிப்பீடுகளை வளர்ச்சியடைந்த முதலாளிய நடைமுறைகளையுடைய தேசங்கட்குப் பொருத்த அவசரப்படக்கூடாது. முதலாளியம் எம்மைவிட மனிதனை விசாலப்படுத்தியுள்ளது. அவர்களிடையேயான குடும்ப உறவுகளை சொந்த பந்தங்களை தகர்க்கத் தொடங்கியுள்ளது. பொருளாதாரரீதியிலான தனிமனித சுதந்திரம் கூட்டுவாழ்வு, குடும்ப அடிப்படைகளைத் தகர்க்கக் கோருகின்றது. எம் நாடுகளில் உயர்வான தாய் புனிதமானதாய் பிரிக்கமுடியாததாய் தோன்றும் குடும்ப உறவுகளின் பாத்திரம், நடைமுறை இங்கு உடைபடுகின்றது. ஒருவரில் ஒருவர் தங்கி வாழும் நிலைமைகளை தளர்த்தி சகலரையும் தனியன்களாக் குகிறது.

இப்போ லண்டனிலும் கனடாவிலும் வயதான தாய் தந்தையரை தமிழர்கள் சிலர் முதியோர் இல்லங்களில் சேர்க்கத் தொடங்கியுள்ளதாய் வரும் செய்திகளை இந்த அடிப்படையில் நோக்கலாம். "அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்", "அன்பே இன்ப ஊற்று" என்ற நிலப்பிரபுத்துவ உபதேசங்கள் இங்கு தடுமாறுகின்றன. இதை வெறும் மனித உணர்வுகள், பண்பாடுகள் மட்டும் சம்பந்தப்பட்டதாய் கருதாமல் பொருளியல் நுகர்வும் சமூக நிர்வகிப்பதங்களும் ஏற்படுத்தும் விளைவுகளாயும் கருதலாம். எனவே இங்கு மனிதனைக் குற்றவாளியாய்க் கருதல் நிலவும் மனிதமிழந்த போக்கு கட்டு மனிதர்களைக் குறைகூறல், தீர்ப்புச் சொல்லல்

தவறானதாகும். மூலத்தை தவறுக்கான அடிப்படையை நிர்வகிக்கும் சமூகமே அதன் பொருளாதாரத்தை கொள்ளையிட்டு வரும் சுரண்டல் அமைப்பே எதிர்த்தடிக்கப்பட வேண்டியதாகும். கருத்துக்கள் பிரபஞ்சத்தின் கண்ணுக்குத் தெரியாத தூரத்திலிருந்து வருபவையல்ல. நாம் வாழும் சமூகத்தின் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சுரண்டல் வர்க்கங்களின் போக்குக்கு ஏற்ப வழிநடாத்தப்படுபவை, தொண்டு செய்பவை, மிகத் தொன்மையான கருத்துக்களைக்கூட சுரண்டலுக்கு இசைவாக புதுப்பித்துக் கொள்பவை. அ. மாக்கோ அவருக்கு ஐரோப்பிய வாழ்வை துலக்கியவர்களோ நிலவும் கருத்துக்களில் தோய்ந்து நீராடிய அளவுக்கு அகண்ட அரசியற் பரப்புகளில் நுழைய முயலவில்லை. அ. மாக்ஸ் அன்னத்தின் நடை நடக்கப் போய் தன் சொந்த நடையை இழந்த கதைபோல பின்வீணத்து வக் கோளாறுகள் வரலாறு, தத்துவத்தை எதிர்ப்போக்கிய வழியில் அதன் புத்தி கேட்டு தடுமாறுகின்றார். தன் பார்வையையும் இழந்து நிற்கின்றார். தன் கடந்த கால எழுத்துக்களின் வலிமையையும் தன்னை நிறுவிக்காட்டும் பண்பையும் உளவுத்துறையை விட்டுத் தேடிவேண்டிய நிலை. எனினும் அ.மாக்கல் கருத்துக்களைச் சொல்ல வெள்ளைத் திமிரில் நிறையப் போராடியிருக்கிறார். அவர் தொகுத்தவையும் பகுத்தவையும் பயணக்கட்டுரை என்ற அதன் அரசியற் தொனியைக் குறைக்க முயலும் தந்திரத்தையும் மீறி நிறைவற்றனவாய் உதவிகோரி அழுகை ஒலி எழுப்புகின்றன. எம்மைச் சாட்சிக்கு அழைக்கின்றன.

அடுத்து பேரலினில் RAF அமைப்பைச் சேர்ந்த பிரிக்கேட்டாவுடன் நடந்த சந்திப்பையும் காணலாம். பிரிக்கேட்டா ஜேர்மனியச் சிறைகளில் அரசு தம் தோழர்களைப் படுகொலை செய்துவிட்டு தற்கொலைப் பிரச்சார நாடகம் ஆடியதை விளக்கியபோது அ.மாக்கல் அரசியல் அப்பாவியாய்த் தவிக்கிறார். அதை நம்ப முடியாத வராய்த் தோன்றுகிறார். "ஜேர்மன் சிறைகள், பத்திரிகை, நீதிமன்றங்கள், பொலிஸ் என்பனவற்றின் இந்த முகம் என்னைக் கடுமையாக அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியதாய்" வாக்குமூலம் தருகிறார். ஆக நடப்பில் அதன் பழைய பாசிச முகங்களை டோலியியாப் மறைத்துக் கொண்டு அரசியல் செய்யும் இன்றைய ஜேர்மனி பற்றிய வரலாற்றுணர்வு அவருக்குத் துணையாக இல்லை. ஜேர்மனி ஆயிரக்கணக்கான கொம்பூனினிட்டுப் போராடிகளின் தியாகங்கட்குச் சாட்சியாய் அவர்களால் சிந்தப்பட்ட இரத்தம் தோய்ந்த சிறைகளின் வரலாற்றை உடையது. 1918-1920களில் 1930களில் இந்தத் தேசத்தின் மனச்சாட்சியை ஆட்சி செய்த தொழிலாளர் படையின் வீரர்கள் விட்டுச்சென்ற புரட்சிகர சுவடுகளை அ.மாக்கல் பொருட்படுத்தவில்லை. 1970களில் RAF போராடிகள் சிறையில் கொல்லப்பட்ட காலம், மாணவர்கள் எழுச்சியின் காலம், யுத்த எதிர்ப்புகளின் காலம் கோ... கோ... கோசியின் என மக்கள் விடாநாடுக்கு ஆதரவாய் நடந்த காலம், மாணவர்கள் தெருக்களில் சுடப்பட்ட காலம், தொழிலாளர்களின் படையணி வேலைநிறுத்தங்களால் ஜேர்மனியின் ஆவி சீவனை உலுக்கிய காலம், பொலிஸ் அடக்குமுறையின் காலம், கிட்டத்தட்ட கால் நூற்றாண்டு முன்பாக நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளை இன்றைய காலத்தின் நிழலில் பரிசீலனைக்குப்படுத்தியமையாலேயே அ.மாக்கலுக்கு இந்த அரசியலற்ற ஆச்சரியம் பிறக்கிறது. நம்மையும் சூடிக்கலக்க அழைக்கிறது. இன்றைய செழிப்பும் உயர் நுகர்வும் அரசின் வன்முறைக்குத் திரையிடுகின்றன. அவர்

ஜெர்மனியை வெள்ளைத் தோலர்களின் அரசாய் மட்டுமே காட்டுகின்றார். ஜெர்மனிய தேசிய வெறி வெள்ளையினப் பெருமைக்குப் பின்பு பதுங்கியுள்ள ஏகாதிபத்திய நலன்கள் உரிய கவனத்திற்கும் வாத்தத்திற்கும் உரியனவாய் அவருக்குப் படவில்லை. "வெள்ளைத் தோலர்களுக்கான சட்டபூர்வமான ஜனநாயகம் கூட இந்த 50 பேருக்கும் (RAF போராளிகள்) மறுக்கப்பட்டமைக்கான காரணம் அவர்கள் வெள்ளைத் தோலர்களின் எதிரிகளாய் அரசால் கருதப்பட்டதே" என்று அ.மாக்காக்கப்பட்டவர் புதிய புரட்சிகர விளக்கமொன்றை அளிக்கின்றார். இது பின்நவீனத்துவ சகயினத்தின் குணங்குறிகளே. வாலைவிட்டுத் தும்பைப் பிடிக்கும் போக்கே. வெள்ளையினம்பற்றிய கருத்தியலை அதன் அரசியல் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகளிலிருந்து தனியே பிரித்தெடுத்து பரிசோதிக்கும் போக்கின் விளைவாகும். ஜெர்மனிய தேசிய விசர் ஆபிரிக்ககனையும் ஆசியனையும் மட்டுமே எதிர்க்கவில்லை. கறுப்பன் என்று கலைக்கவில்லை. முழு அந்நியர்களையும் எதிர்க்கின்றது. வெள்ளையினத்தவனான யூதனை எதிர்க்கிறது. தன்னைப் போலவே பொன்னிறத் தலை முடியும் நீலக்கண்களும் கொண்ட போலந்துக்காரனைக் குதறுகிறது. எம்மையும் ஆபிரிக்கனையும் கடைநிலைக்குத் தள்ளுகிறது. ஐரோப்பியனையே அந்நியனாகக் கருதுகிறது என்பது எமக்கு எதை உணர்த்துகிறது. இது வெள்ளைத் தோலர்களின் அரசு என்பதையா? RAF போராளிகள் வெள்ளைத் தோலர்களின் எதிரிகளாய்க் கருதப்பட்டதால் ஜனநாயகம் மறுக்கப்பட்டது என்ற வாதம் வெள்ளைத் தோலின் உயர்வையும் மகிமைகளையும் தூய்மையையும் ஏற்பவர்களுக்கு சமூகநீதி கிடைக்குமென்ற கருத்துக்கு எம்மைக் கரைசேர்த்து விடாதா? ஜெர்மனிய ஏகாதிபத்தியமானது இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தென்னாபிரிக்காவிலும் நமீபியாவிலும் கறுப்பின மக்களைப் படுகொலை செய்தது, அவர்களின் தேசங்களைச் சூறையாடியது வளங்களைப் பெறுவல்ல. ஜெர்மனிய மூலதனம் தென்னாபிரிக்கத் தங்க மற்றும் வைரசு சுரங்கங்களில் முதலிடுவது ஜெர்மன் தேசிய இனம் காக்க வெள்ளையின் மேலாண்மையை நிறுவமட்டுமே. மாறாக தன் சொந்தப் பொருளாதார ஆர்வங்கட்காகவல்ல என்று பொருளாகுமா? முதலாளியம் தன் எதிரிகளை ஒடுக்கும் தன்வர்க்க இருப்புக்கு பயமுறுத்தல் விடுக்கும் சக்திகளை வேறுக்கும். கலகம் செய்பவர்களை அழிக்கும், கொல்லும் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் ஜெர்மனி பயங்கரவாதத்தைக் கையாள்வது தனக்கு அடங்கும்படி நிர்ப்பந்திப்பதும் யுத்தத்தை ஏவுவதும் தன் பொருளாதார ஆவல்க்கு குறுக்கேயுள்ள தடைகளை அழிப்பது, வெல்வது, அகற்றுவது என்றே பொருள்படும். ஜெர்மனிய ஏகாதிபத்தியத்தின் தேசியவாதமும் வெள்

ளையினத் திமிரும் மக்களைத் தமக்கு எதிராய் கிளர்ந்தெழாமல் செய்வதும் சிறுபான்மையான அரசியல் சமூகப்பலங்களற்ற மக்களுக்கு எதிராய் அணிவகுக்கவும் செய்யப்படும் காலம்காலமான நடைமுறையாகும். மக்களின் தேசிய உணர்வுகளும் பழமைப்பிடிப்பும் இவற்றுக்கு சாதகமாய் உள்ளன. எனினும் எத்தகைய வெள்ளை மற்றும் தேசியவாதக் கருத்துக்கள் சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் கேள்விக்குள்ளாகும் சமூகத்தின் பன் முகத்தன்மை இவைகளை பலங்குன்ற வைக்கும் மனிதாபிமானமும் மனித விரோதமும், தேசியமும் சர்வதேசியமும் வெள்ளையினவாதமும் உயர்மனிதக் கோட்பாடுகளும் மேலோம். விழிப்புணர்வுகொண்ட உழைக்கும் மக்கள் தொழிலாள வர்க்கம் தம் கடமையாக இதைத் தகர்க்க எழுவர். இன, நிற பிரதேச வாதங்களை மனித குலத்தின் முழுவளர்ச்சியின் நலன்கட்கு கீழ்ப்படுத்து வார்கள். ஆனால் அ.மாக்கல் ஒவ்வொரு ஐரோப்பியனின் கண்ணிலும் இனவெறி தெரிகிறது என்று தன் வெள்ளைத்தோலர் கருத்தியலுக்கு மலிவு ஆதாரம் தேடுமளவு இழிந்து போகின்றார். வெறுமனே மாற்றுக் கலாச்சாரக் குழுக்களையும் ஒட்டோனோமன்களையும் தேசிய மற்றும் வெள்ளையின வெறியின் எதிரிகளாய் காட்டுவதன்மூலம் ஜெர்மனியின் பெருந்தொகையான ஊக்கம் மிகுந்த கொம்யூனிஸ்டுகளை ஜனநாயக மனிதாபிமான சக்திகளை யாவுக்கும் மேலாய் தேசிய இன நிற எல்லைகளைக் கடந்துவிட்ட, கடந்து கொண்டிருக்கும் ஜெர்மனிய உழைக்கும் மனிதனை இங்கு அ.மாக்கலுக்கு காண விருப்பமில்லை. நிருபா, பார்த்திபன், பாரதி போன்றோருக்கு ஏற்பட்ட நிற, இனவாதம் சார்ந்த அனுபவங்களை வெறும் வெள்ளைஇனத்துக்கு ஜெர்மனிய மக்களுக்கு எதிரான பிரச்சினையாய் வளர்த்துச் செல்ல முயல்வதல்ல எம் பணி. இந்திய தலித்தியலின் ஞாபகத்துள் இருக்கும் அ.மாக்கல் வெள்ளைத் தோலர்கட்கு எதிராக கறுப்புத் தோலர்களைத் தயாரிக்கும் அரசியலுக்குப் போதும் போக்கை நாம் நெருங்க உற்சாகமுட்ட முடியாது. கறுப்பனாய், அந்நியனாய்த் தள்ளி வைக்கும் போக்குக்கு எதிராய்ப் போராடுவது என்பது எம் மனித சமத்துவத்துக்கான போராட்டமாயும் மறுபறம் ஜெர்மனிய தேசத்தின் உழைக்கும் மக்களின் போராட்ட அணிக்கு வலு சேர்க்கவல்லதாயும் இருக்கவேண்டும். அ.மாக்கலின் மதிப்புரைகள் பூரணமானவையல்ல. பல்துறைப் பார்வை கொண்டவை அல்ல. அவர் காட்டும் தரவுகள் ஒரு முடிவான நோக்கில் வரையப்பட்டவையுமல்ல. புலமைக் காய்ச்சல் மிகுந்த அ. மாக்கல் தன் எழுத்து கண் காணிக்கப்படும், நிருபணங்கள் கோரப்படும் என்பதை பின்நவீனத்துவ சலசலப்பு முட்டங்கட்கு அப்பால் அரசியலால் சோதிக்கப்படுமென்பதை உணரக்கடவராக. ●

எக்ஸில் வெளியீடுகள்
மறையாத மறுபாதி
 (புகலீடத்துப் பெண்கள் கவிதைத் தொகுப்பு)
 முதற் பதிப்பு: பெப்ரவரி 1991

தமிழர் தரிப்புக் குறிகளின் பயன்பாடு
 சி. சிவசேகரம் - முதற் பதிப்பு: ஏப்ரல் 1994
 பிரதிட்கு: EXIL, 27 Rue Jean Moulin, 92400 Courbevoie, France.
 e-mail: EXILFR@aol.com

முனவாழ்ச்சி

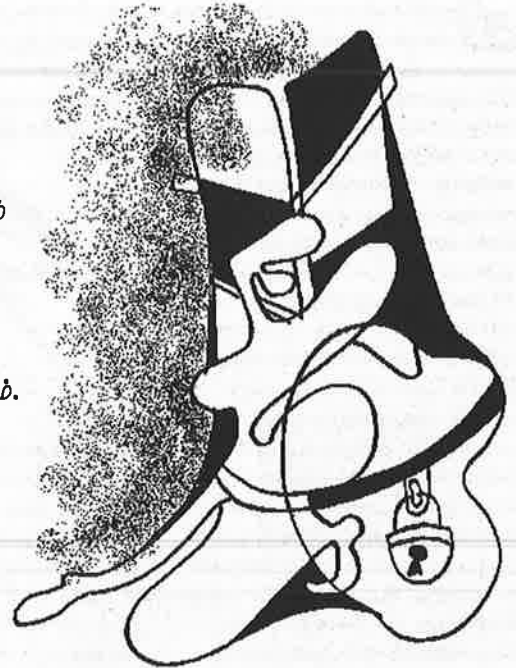
சி. புஸ்பராஜா

மாம்பிஞ்சு பொறுக்கி
தோட்டத்தில் வீடு கட்டி
பூவரசம் இலையில் மண் சோறிட்டு
எங்கும் சுற்றி - ஒளிந்து விளையாடி
கூச்சத்தம் போட்டு
மரத்திலேறி விமானமோட்டி - அது
இனிமையான காலம்தான்.

மூலையில் சூந்தவைத்து - பாவிகள்
மாதமொன்று தனிச்சிறையாக்கினர்.
ஓடக்கூடாது விளையாடக்கூடாது
பொடியளோடு கதைக்கக்கூடாது.
புகையடித்துப் புகையடித்து
கண்டியது இளம் மனசு.

விரும்பா ஒருவனுடன்....
வேலியெனத் தாலி கழுத்தைச் சுற்றியது
ஆளவந்தவனின் அதிகாரமாக
நெற்றியில் அடையாளக் கீறு.
வாழ்வை நாகதாளிக்குள் தள்ளி
பெற்றோரும் உற்றாரும்
பெருமிகம் கொண்டனர்.

ஒரு பரிதவிப்பு - இனம் தெரியாப் பயம்
கிணற்றுக்குள் வீழ்வது போல் - ஆனால்
முடிவில்லா வீழ்வது, வேலி
கழுத்தைச் சுற்றிய நாள்முதல்
ஏற்பட்ட வேதனை.
தயங்கும் ஒரு காலை பின்தள்ளி
மறுகாலை முன்னெடுக்கே ஆகவேண்டும்.

கிழக்கே போகும் ரயிலுக்காக அவள் காத்திருந்தாள். இன்னும் பத்து நிமிடத்தில் வந்துவிடும் என்று தெரிந்த பின்னும் அடிக்கடி கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அந்த இடம் வெறிச்சோடிப் போயிருந்தது. அதைப் புகைவண்டி நிலையம் என்று சொல்வதற்கான அடையாளங்கள் எதுவுமே தென்படவில்லை! அழுது வழிந்து கொண்டு ஒரு பலகை அந்த நிலையத்தின் பெயரைச் சொன்னது. விவரம் தெரியாதவர்களுக்கு அந்தப் பலகையைப் பார்த்து அங்கு ரயில் நிற்கும் என்று தெரிந்துகொள்ள முடியாதுதான். வண்டி வந்து நின்று பயணிகள் ஏறிக் கொள்ள தோதாக மேவிய தளம் அங்கு இல்லை. எக்கி ஏறித்தான் ரயிலுக்குள் போகவேண்டும் என்று தெரிந்தது. கர்ப்பிணிப் பெண்டிரும் வயதானவர்களும் அங்கிருந்து ரயிலேறும் ஆசையைத் துறந்து

விடவேண்டியதுதான் உசிதம். ஆனால் இந்தப் பெண் இளமையானவளாக இருந்தாள். இருபதிலிருந்து முப்பது இருக்கலாம். சிக்கெனப் பிடித்த ஜீன்ஸ் அவளது உடல்

அவள் தனது உயர்படிப்பு முடித்து வெளிநாட்டிலிருந்து வந்திருந்தாள். மனோவைப் பார்த்தவுடன் பிடித்தது. மற்றவர்களிடம் காணும் பாசாங்குத்தனம் இல்லாத பழகுமுறை, நேரடிப்பேச்சு, பெண்களை சகஜீவிகளாகப் பார்க்கும் அவனது சரிநிகர் நோக்கு இவை அவளுக்குப் பிடித்திருந்தன. அவன் இருக்கும் இடம் கலகல வென இருந்தது. அவனது கன்னத்துக்கு குழியும் வசீகரமானதுதான். சரளமாக ஆங்கிலம் வேறு பேசினான்.

இரண்டு வாரப் பழக்கத்திற்குப்பின் வாரக் கடைசினாளொன்றில் சினிமாவிற்குக் கூப்பிட்டாள். மனோ அந்த ஆங்கிலப்படத்தை ஏற்கனவே இரண்டுமுறை பார்த்திருந்தான். வெளிக் கிரகத்து புத்திஜீவிகள் வந்து பெண்களைக் கருவறச்செய்து புதிய சந்ததிகளை உருவாக்கும் ஒரு கதை. குழந்தை பிறப்பது தத்ருபமாகக் காண்பிக்கப்படுவதை பார்ப்பதற்கே அங்கு கூட்டம் முண்டியடித்துக்கொண்டு வந்தது. புத்திஜீவிகள் பெண்களைத் தங்கள் அதிவீரிய மந்திரசக்தியால் கட்டுப்படுத்தி அவர்கள் அறிந்தே அவர்களைக் கருவற வைக்கும் பலாவன காட்சிகள் வேறு. இரண்டு மாதமாக அரங்கு நிரம்பிய காட்சிகளாக அந்தப் படம் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் படத்திற்கு சதா மனோவை அழைத்திருந்தாள்.

நேரடிப் புரிதல் தரும் ஒரு அனு

செத்தமிழ்

நா. சண்முகம்

வாகை அளந்து காட்டியது. அவள் அந்த செம்மண் பிரதேசத்தில் தனித்த ஊதாப்பூவாய் நின்றுள்ளாள். அவளது கைக்கடிகாரம் இன்னும் வண்டிவர ஐந்து நிமிடம் உள்ளதாகக் காட்டியது. அவன் இன்னும் வரவில்லை. அவன் மனது பதைத்தது. என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான் மனோ?

பவம் கைக்கு வருகிறது என்று மனோவிற்குள் கௌளி சொல்லியது. இரண்டு முறை படம் பார்த்து விட்டதால் மனோ படத்தைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. அவன் அருகில் அவளை எப்பரிசிக்கும் கிள்கி ஞப்பில் மிதந்துகொண்டிருந்தான். திரைஅரங்கு இருளில் முழுகியதும் அவள் கை அவன் கையுடன்

சேர்ந்து கொண்டது. இடைவேளையின்போது அவன் அவளுக்கு பெய்சி வாங்கிக் கொடுத்தான். அவள் புன்னகையுடன் அவனைப் பார்த்து உன் கால்கள் உன் கைகளைப் போலவே லாவகமாக மேவுகின்றன என்றான். "இடைவேளைதானே வந்திருக்கிறது. இன்னும் இருக்கிறது பார்!" என்று குழிவிழச் சிரித்தான் மனோ. "படத்தை முழுவதும் பார்ப்பதில் தான் இன்பம்" என்றான் சதா. பெய்சி சுவாக இருவருள்ளும் இறங்கியது.

அந்த நினைவுடன் நின்றிருந்தாள் சதா அந்த ரயில் நிலையத்தில். கூட்டம் இல்லாத ரயிலில் இவன் என்னவெல்லாம் செய்வானோ என்ற திரில் அவள் மனதில்.

மனோ தனது ஆண்கள் விடுதி உணவறையில் புரோட்டாவின் கடைசி விள்ளலை உள்ளே தள்ளிக் கொண்டிருந்தான். "டேய், ஏண்டா அவசர அவசரமாய் திங்கறே? சாதாரணமா தின்னாலே இரண்டு நாளாகும் இதைச் செரிக்க, இப்படி அள்ளிக் கொட்டிக்கொண்டால் விக்கிச் செத்துப் போவாய்!" என்றான் சுரேஷ். "டேட் மச்சி!" என்றான் மனோ. "டேய் மடையா, டேட் வைத்துக்கொண்டு புரோட்டா அடிக்கிறயேடா, அது உள்ளே போய் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் உப்பி உன் பிசுவைக் கெடுத்திடும் மச்சான். டேட் அன்னிக்கு லைட்டா சாப்பிடப் பழகிக்கோ, இதுக்கு தனியா பாடம் நடத்தணும் போலருக்கு!" என்றான் சுரேஷ். "டேய் சத்தம் போட்டு சாருக்கு தண்டோரா போடாதேடா! எல்லாம் நல்லபடியா போகணும்னு திருப்பதி ஏழுமலையானுக்கு காசு முடிஞ்சு போட்டு வந்திருக்கேன்!" "சரிதான். விடிஞ்சுது போ! பாட்டிட்ட சொல்லி கொழுமோர் காச்சி வைக்க சொல்லறேன். தைரியமா போய்டு வா! சரியான வீட்டுப் பையன்டா. பொண்ணுக்கதான் இப்ப ரொம்ப தைரியமா இருக்காங்க! பசங்களுக்கு மன்மதக்கலைபற்றி பாடம் நடத்த வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது..."

சுரேஷ் பேச்சு பாதியில் காற்றில் மிதக்க, மனோ சடுதியில் விரைந்தான். நேரத்திற்கு போய்விடலாம் எட்டி நடந்தால். அவன் சவுக்கு மரத்தோப்புகள் அடங்கிய

வெளியில் குறுக்காய் பாய்ந்தான் நேரத்தைக் குறைக்க. பதிவழியில் கல்யாணியும் விரைந்து கொண்டிருந்தான். "மனோ நல்ல வேளையாக உன்னைப் பார்த்தேன்" என்றான். "என்ன ஞாயிற்றுக்கிழமையெல்லாம் ஆய்வகத்துக்குப் போகிறாய்? அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு நாவல் வாசிக்காமல்?" "இல்லை மனோ, நேற்று ஆரம்பித்து வைத்த கல்சர், தொடர்ந்து ஆறு மணிக்கொரு தரம் பிளாஸ்க் மாற்றவேண்டும். அதுதான் போகிறேன். நேற்று அந்த ஷேக்கர் கொஞ்சம் தொந்தரவு தந்திருச்சு, அடியிலே இருக்கிற ரப்பர் பாண்ட் லூசா இருக்கு. உன்னிடே எக்ஸ்ரா இருக்குன்னு புரபசர் சொன்னார். அதை கொஞ்சம் மாத்தித் தந்திட்டு போறயா? என் பரிசோதனையின் வெற்றி உன் கையில் இருக்கு, பிள்ளீ!"

"மை காட்! என்ன கல்யாணி! நேத்து என்னிடம் சொல்லக்கூடாதா? இப்ப அவசரமா போய்க்கொண்டு இருக்கேன்."

"என்ன அவசரம். இன்னக்கி ஞாயிறுதானே?" என்றான் கல்யாணி.

சரி இவளிடம் தனது டேட்டிங்பற்றி சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது. நாளைக்கு பேராசிரியரிடம் அதைக் காரணம் காட்டி மனோ உதவவில்லை என்று ஏதாவது ஏடாகூடமாகச் சொல்லி வைப்பான். டீனிஸ் எழுதிக் கொண்டு இருக்கும் இந்த வேளையில் பேராசிரியரின் பகை நல்லதல்ல. "சரி வா! சீக்கிரம். நான் பெல்டை எடுத்துத் தரேன். நீயே மாத்திக் குவேதானே?" என்றான் மனோ. அவள் பாவமாகப் பார்ப்பதைப் பார்த்தவுடன் மனது இரங்கிவிட்டது. சரி, இன்னக்கி ரயில் பயணம் அம்போ! நல்ல சான்ஸ் போச்சு. ஒரு பய இருக்கமாட்டான். ஓடும் ரயிலில் கொஞ்சம் வாய்ப்பு இந்த கல்யாணி என்ற அபலையால் கவரப்பட்டு அழிக்கப்பட்டு விட்டதை நினைத்து மனோ உள்ளூக்குள் அழுதான்.

மனோ ரயிலடிக்கு வந்தபோது, கிழக்கே போகும் ரயில் தூரத்தே நிலூயாய் போய்க் கொண்டிருந்தது. சதா, தீ விழித்தான். "என்ன மனோ இது? நான் தனியா காத்திட்டு இருப்பது தெரியும்தானே? முன்

னமே வரதை விட்டுட்டு இப்படி லேட்டா வரே? ரயில் காலியா போய்டு இருக்கு!" என்று சொல்லி விட்டு கலங்கிவிட்டான். "பிள்ளீ, பிள்ளீ சதா! அழாதே! இன்னிக்கு புரோட்டா போட்டு சதி செய்திட்டானுக! தோலை கடிச்சு மெல்லு தல் போல், சாப்பிடவே முடியலே. அப்புறம் வர வழியிலே என்னோட ஜூனியர் ஒரு உதவின்னு..."

"என்ன சாக்கு இது? நான் உனக்கு முக்கியமா? இல்லை அந்த புரோட்டாவும், ஜூனியரும் முக்கியமா? யார் அந்த ஜூனியர்?"

"கல்..." என்று ஆரம்பித்து விட்டு மனோ முழித்தான். பெண்ணின் பேரைச் சொன்னால் விஷயம் இன்னும் குழப்பமாகுமென உள் மனது சொன்னது.

"யாரு?" என்றான் சதா

விடாமல்.

"கல்... கல்யாணராமன். அவனுக்கு அவசர உதவி பண்ணாட்டா நாளைக்கு புரபசரிடம் சொல்லுவான். வெட்டி வம்பு. அதான்"

"சரி. இப்ப என்ன செய்யலாம். நம்ம டேட்டிங் அம்போவா?"

"அதெல்லாம் இல்லை. இப்ப ஏதாவது பஸ் வரும். அதுலே போகலாம்" என்றான் மனோ.

"ரயில் மாதிரி வருமா? காத்தாடிகிட்டு போச்சு" அவளது ஆதங்கம் தீருவதாய் இல்லை.

பஸ்ஸொன்று வந்தது. கூட்டமாக இருந்தது. இருவரும் தனித்தனிபா உட்கார வேண்டியதாய் போய்விட்டது. மனோ ஆசுவாசப்படுத்திக்கொண்டபோது பக்கத்தில் இருந்தவனிடமிருந்து வேப்பெண்ணை மணத்தது!

இருவரும் அழகிய பூங்காவின் வழியாக கைகோர்த்துக்கொண்டு நடக்கும்போது உச்சிவெயில் சிரித்தது. அவள் இவனுடன் ஒட்டி நடந்தாள். வெய்யில் இருவருக்கும் உரைப்பதாய்த் தெரியவில்லை. மலர்கள் குழந்த ஒரு புதர்க்குடையில் இருவரும் அமர்ந்தனர். அவள் கண்கள் அவன் கண்களைக் காதலுடன் நோக்கின. இதற்கு அர்த்தம் இப்போதைய தேவை ஒரு முத்தம் என்பது. கொடுத்தான். கொடுத்து நிறைவதாய்த் தெரியவில்லை, அவள் அவனது இறுக்கத்தில் கலவியின் ஆசையைச் சொன்னாள்.

"சதா! அப்ப லாட்ஜிலே ரும்

போடுவோம்!" என்றான் மனோ.

"சே! லாட்ஜிலே போய்..."

இருண்ட அறையும், புழுக்கமும்...
தோய்ந்த படுக்கையும். இங்
கேயே..." என்றாள்.

மனோ எச்சிலை விழுங்
கிக்கொண்டான். "இங்கேயாவா?"
அவனால் அவன் காதுகளை
நம்பமுடியவில்லை. "இந்த ஊரில்
இப்படிப் பண்ணினால் பெரிய
வம்பாய் போய்விடும்!"

சதா சிரித்தாள். "மனோ
வெளிநாட்டில் அப்படி இல்லை,
நான் ஆல்ப்ஸ் மலை ஏரியில்
பார்த்த காட்சி ஒன்று அப்படியே
மனதில் ஏக்கமாக தங்கிப்போய்
விட்டது. கோடைப்பகல். மலை
யருவி கொட்டித் தீர்த்த நீலநிற
ஏரி! எங்கும் பசுமை, குளுமை,
இளமை. ஆண்களும் பெண்களும்
அரைகுறை ஆடையுடனும், ஆடை
இல்லாமலும் அங்கும் இங்கும் ஓடி
விளையாடிக்கொண்டு... அவரவர்
காதல் அவரவருக்கு. அது ஒரு
பரடைஸ்!" என்று

பெருமூச்சுவிட்டுத் தொடர்ந்தாள்.
"எனக்கு முதலில் கூச்சமாக
இருந்தது. நான் பிக்கினி உள்ளே
போட்டிருந்தாலும் வெளியே சல்
வார் போட்டிருந்தேன். ஆடை
களைய வெட்கம். இத்தனை ஆண்
பெண்ணிற்கு முன்னால் எப்படி என்
உடல் அழகைக் காட்டுவது என்ற
கூச்சம். நேரம் ஆக ஆக அந்த
ரம்மியமான சூழல் எனக்கு தெரிய
ய் கொடுத்தது. இங்குள்ளவர்
வெட்கம் கெட்டவர்களா என்ன?
அவர்கள் தங்கள் உணர்வுக
ளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து வாழ்
கிறார்கள். ஒருவர் செய்வதை
மற்றவர் வம்பு பார்ப்பதில்லை. அவ
ரவர் மகிழ்வு அவரவர்க்கு". மேலும்
தொடர்ந்தாள் சதா.

"நான் சல்வார் களைந்து
குளித்துவிட்டு கரையேறும்போ
துதான் அதைப்பார்த்தேன். சாரை
யும் நாகமும் உடல் கலந்தாற்
போல இருவர் ஏரிக்கரையில் கல
வியில் இருப்பதை, எனக்கு சின்ன
அதிர்ச்சி உள்ளே ஓடினாலும் அந்
தச் சூழலுக்கு பாந்தமாக இருப்ப
தாகவே தோன்றியது. கூடித்திரி
யும் குருவிகள். பூக்களில் இனச்
சேர்க்கை செய்துவிட்டு களிப்பே
றும் வண்டினங்கள். கண்ணுக்குத்
தெரியாத மன்மத பாணங்கள்
எல்லோர்மீதும் பொழிந்துகொண்

டிருப்பதை உள்ளே உணரமுடிந்
தது. இவ்வுணர்வையும் மீறி நம்
உடல்மீது நாம் கொண்டிருக்கும்
ஒருவித அத்த கொட்கம், சமூக
விழுமியங்கள் என்ற பல கற்பி
தங்கள். இவை அங்கு கரைந்து
மன்மத இராட்சியம் மலர்ந்து திரி
வதைக் கண்டேன். அன்றையிலி
ருந்து எனக்கொரு ஆசை! மலர்
களுடன் மலராக, மண்ணுடன் மண்
னாக, வண்டுடன் வண்டாக, எனக்
குப் பிரியமானவனுடன் கலந்து
முயங்க ஆசை. அது இன்று நிறை
வேறாம மனோ?"

மனோ அவளது கவிதையில்
சொக்கிப் போயிருந்தான். அவள்
சொன்னவிதம் அதிலுள்ள கவித்
துவம், அவளது ஆங்கிலம் கலந்த
கொஞ்ச தமிழ், உடலின் நெருக்
கம் இவை கூடி மனோவைத் திக்கு
முக்காட வைத்திருந்தது. மனோ
தலையசைத்தான். "ஆனால் இந்
தப் புதரில் இல்லை. முள் குத்தும்.
இந்த உச்சிவேளையிலும் இல்லை.
வேர்த்துக்கொட்டும். குளித்து
விட்டு மாலையில் சரியா?" என்
றான். அவள் பதிலுக்கு முதல்தம்
தந்தாள்.

ஏரியின் தண்ணீர் குழுமையாக
இருந்தது. அது பனி உருகிவரும்
ஆல்ப்ஸ் மலை ஏரியல்ல, நீலம்
பாரித்து நிற்க. குடகு மலைத்தண்
ணீர், களிமண் கரைமேல் படிந்தி
ருந்த அத்தண்ணீர் அந்த ஊர்
மக்கள் போலவே கருத்திருந்தது.
அந்த ஊர் சனங்கள்போல இதமா
கவும் இருந்தது. ரொம்ப நேரம்
குதியாட்டம் போட்டு விளையாடி
னர். மாலைச் சூரியன் வானில்
மின்னத் தொடங்கினான்.

அவள் கரை சேர்ந்து அவனை
அழைத்தாள். அவள் ஆடை
களைந்திருந்தாள். ஆற்றுத் தீர்த்
தில் விளைந்து முதிர்ந்திருந்த
வாழையொன்றை உரித்துப் போட்
டதுபோல் அவள் மாலை வெயிலில்.
பளபளத்தாள். ஏரிக்கரையின்
மண்ணின் துகள்கள் அவள் மேல்
பொன்னாய் மின்னின. முதன்மு
றையாக அவன், கண்ணுக்குத்
தெரியாத மன்மத குஞ்சுகள் அம்
புவிடுவதை உணர்ந்தான். மெது
வாக அவள் அருகில் வந்தாள்.

இது ஆல்ப்ஸ் மலைக் கலாச்
சாரமில்லை. அவரவர் உணர்வு
அவரவர்க்கு என்று விட்டுவிடும்
பழக்கம் இங்கு இல்லை. சினி

மாவை கலாச்சாரமாக வைத்தி
ருக்கும் ஒரு சமூகம். கேளிக்கை
பார்த்தே பழகி இருக்கும் சனங்
கள். எல்லாமே வேடிக்கையாகப்
பார்த்துப் பழகிவிட்ட சமூகம்.
வெட்டு குத்திலிருந்து, அடுத்தவ
ளுக்கு தூரம் வந்துவிட்டதுவரை
எல்லாவற்றையும் ஏதோ வேடி
க்கை போல் பார்க்கும் ஒரு சனக்
கூட்டம். மனோவிற்கு தைர்யம் வர
வில்லை. தான் கண்காணிக்கப்படு
வதுபோல் ஒரு உணர்வு. "சதா!
நம்மை யாரோ ஒளிந் திருந்து
பார்ப்பதுபோல் ஒரு உணர்வு..."
என்று இழுத்தான் மனோ.

"சும்மா இரு மனோ! உனக்கு
கூச்சம் அதான்! இந்த குழலின்
கவிதையில் அரங்கேற உனக்கு
ஆசையில்லையா? எப்போதான்
உனது சமூகக் கட்டுப்பாடுகளைக்
களைந்தெறியப் போகிறாய்?
உனக்கு நம் போட்டிருந்தால் சரி
யாகப் போயிருக்கும் இல்லையா?"

"அது இல்லை சதா! உனக்குப்
புரியவில்லை. நிச்சயமாக யாரோ
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
கொஞ்சம் பொறு. பார்த்துவிட்டு
வருகிறேன்" என்று சொல்லி அவள்
மேல் பெரிய துண்டொன்றைப்
போர்த்தினாள்.

மெதுவாக மனோ ஏரிக்கரை
யைச் சூழ்ந்திருந்த தென்னத்
தோப்புக்குள் பார்வையை விட்
டான். சின்னச் சின்ன அசைவுகள்
தெரிந்தன. மெதுவாக நடந்து
அருகில் போனான். இவன் கற்ப
னையில் கண்ட மன்மதக் குஞ்சு
கள் மனித உருவில் அங்கே நின்று
கெக்கே பிக்கே என்று சிரித்துக்
கொண்டிருந்தன. அட நினைத்தது
சரியாகிவிட்டது. இந்த ஊரில் தனி
மையாவது? அதுவும் சதா நினைக்
கும் தனிமையாவது? நல்லவேளை
இந்தக் குஞ்சுகளுக்கு மன்மதக்
கலை விளக்கம் தான் தரவில்லை
என்பதை உணர்ந்து கொஞ்சம்
ஆசுவாசப்பட்டான்.

அதற்குள் சதா ஆடை
அணிந்து அங்கு வந்திருந்தாள்.
"பார்த்தாயா? நான் சொன்னது
சரிதானே? இந்த வாண்டுகளுக்கு
நாம் படம் காட்ட இருந்தோம்.
பார்த்துவிட்டு ஊர்ப்பூரா போய்ச்
சொல்லிவிடும். வெட்கம்தான்!"
என்று சிரித்தாள் மனோ!

சதா புன்னகைத்துக்
கொண்டே, குழந்தைகளுடன் பேச

ஆரம்பித்தாள். அவர்களுக்கு சில அம்புலிமாமா கதைகள் சொன்னாள். அம்புலியில் ஆராய்ச்சி செய்யும் விஞ்ஞானிகள் என்று தங்களை அறிமுகம் செய்து கொண்டாள். தாங்கள் புருசன்பொஞ்சாதி என்று பொய் சொன்னாள். பெரியவர்கள் பொழுது போக்காக வந்து செய்யும் காரியங்களை சின்னப் பசங்கள் பார்ப்பது தப்பு என்றாள். சாரையும் - பாம்பும் புனைவதை பார்த்தால் எப்படிக்க கண்ணு கெட்டுப்போகுமோ அதுபோல் புருசன் பொஞ்சாதி சந்தோசமாய் இருப்பதைப் பார்த்தால் கண்ணு கெட்டுப்போகும் என்றாள். இவர் சொன்னவிதம் அந்தச் சிறுவர்களுக்கு ரொம்பப் பிடித்திருந்தது. தாங்கள் மாலையாகிவிட்டதால் ஊர் திரும்பிவிடுவதாய் இவளுக்கு வாக்களித்துவிட்டு ஓடிவிட்டனர். மீண்டும் மனோ அவளது திறமையையும், தீர்க்கமான அவளது குணம் சத்தையும் பார்த்து வியந்துபோய் நின்றுருந்தான்.

மன்மதக்குஞ்சுகள் ஊருக்குள் ஓடிவிட்டன. மீண்டும் ஏரிக்கரை தனிமைப்பட்டது.

சுதா கரையை நோக்கி இவனை அழைத்தாள். மனோ விற்கு இன்னும் தைர்யம் வரவில்லை. திரும்பினான்.

கொஞ்சம் சாமானுடன் ஒரு ஆணும், பெண்ணும் கரைக்கு தூரத்தில் நடந்து போவது தெரிந்தது. அவர்கள் இவர்களைப் பார்த்து தங்களுக்குள் ஏதோ சொல்லிக்கொண்டு சிரித்துக்கொண்டு போவது தெரிந்தது.

“பார் இன்னொரு ஜோடி. இங்கு நீ எதிர்பார்க்கும் தனிமை ஏது?” என்றான் மனோ.

“அவர்களும் காதலர்கள்தான். பார்த்தாலே தெரிகிறது. ஒரு காதல் இன்னொரு காதலைக் கண்டு பொறாமைப்படுவதில்லை. கிட்டே வா!” என்றாள்.

மனோவிடம் மன்மதன்விட்ட அம்புகள் நழுவிப்போயிருந்தன. அவையனைத்தும் சுதாவிடம் குத்தி நின்றன. இப்போ என்ன செய்வது? எவ்வளவு முயன்றாலும் மனோவால் அவள் சொல்லும் கவிதையை அப்போது அரங்கேற்ற முடியாது என்று தோன்றியது.

மாலைச்சூரியன் மறைந்தி

ருந்தான்.

கதை இத்துடன் முடிகிறது என்றான் மனோ தன் மனைவியிடம்.

மோனிக்கா இவனைப் பார்த்துச் சிரித்தாள். “உன் தலைப்பிற்கும் கதைக்குமான சம்பந்தம் விளக்கப்படவில்லையே இன்னும்” என்றாள்.

சரிதான். தலைப்பு செந்தட்டி! செந்தட்டி இன்னும் வரவில்லையே.

“மோனிக்கா! செந்தட்டிக்கு ஜேர்மனில் என்ன சொல்வது?”

“பிரன்சஸ்! பட்டால் தீ போல் எரிவதால் அந்தப் பெயர். சரி உன் கதையின் கடைசிக் கட்டத்தைச் சொல்லி முடி. உனது முதல் டேட்டிங் ரொம்ப சுவாரசியமாக இருக்கிறது.”

“சொல்லறேன். சொல்லறேன். உனது டேட்டிங்பற்றி நீ சொல்வதாக இருந்தால்! சரிதானே?”

“சரி” என்றாள் மோனிக்கா.

“அது 17 வயதில் நடந்தது. உனது முதல் டேட்டிங் எப்போது நடந்தது?”

“முப்பது வயதில்!” என்றான் மனோ.

கிளம்பலாம் என்றவுடன் சுதா நீர் கழிய புதர் பக்கம் போனாள். போய்விட்டு வந்தவள், “மனோ! ஏதோ ஆடுசுதையில் பட்டுவிட்டது. தீ போல் எரிகிறது. பாம்பு கடித்து விட்டதோ?” என்று அழத் தொடங்கினாள். மனோ புதர் பக்கம் போய் பார்த்தான். அங்கு செந்தட்டிச் செடிகள் மண்டிக் கிடந்தன. மனோ விற்குப் புரிந்துவிட்டது. செந்தட்டி பட்டிருக்கிறது. செந்தட்டி பட்டால் தீ சுட்டது போல் எரியும். கிராமத்தில் சிறுவர்கள் வேண்டாத பையன்களின் கொட்டத்தை அடக்க செந்தட்டி கொண்டு வந்து கையில் அப்பிவிடுவார்கள். ரூபகம் வந்தது. அதற்கான மாற்று மருந்தும் தெரியும் மனோவிற்கு.

“மனோ ரொம்ப எரியுது. ஏதாவது செய்யேன். தண்ணியிலே கழுவினாலும் எரிச்சல் போகலே” என்றாள்.

“சுதா, இதற்கு மாற்று மருந்து தொன்று உண்டு சிறுவனாக இருக்கும்போது செய்திருக்கிறேன். அதை உன்னிடம் செய்யமுடியாது. மன்னித்துக்கொள்.”

“என்ன மனோ, எதுவாக இருந்தாலும் உடனே செய். தீயாக எரிகிறது. இரக்கம் இல்லையா?” என்

பாடி

புற்கள் மீது
பனிக்குவியல்

தெருவோரத்து
மேப்பிள்மர
கிளைகள்
துணையிழுந்து காதல்
மேகத்துடன்
உறவாடிக்கொண்டிருந்தன

வானத்து மது
தேருவாரற்று...
சில்லென வீசியது
காதல் காற்று

யன்னல் ஊடாக
பாட்டி ஒருத்தி
இவற்றைப் பார்த்து
வண்ணம்.

ரதன்

றாள் சுதா.

மனோ தனது விதிப்பயனை நினைத்துக்கொண்டு அவள் ஆடுதையில் சிறுநீர் விட்டான். அவள் அரிப்பு அடங்கி சுகப் பட்டாள்.

கதை இங்கு முடிகிறது என்றான் மனோ. அவள் மனைவி விழுந்து விழுந்து சிரித்தாள். அவள் கண்களில் நீர் வழிந்திருந்தது. “நல்ல டேட்டிங் போ! இந்த டேட்டிங்கிற்குப் பிறகு அந்தப் பெண் உன்னிடம் எப்படி நடந்து கொண்டாள்?”

“அவளுக்கு என்மேல் வெறுப்பில்லை. ஒரு நன்றி உணர்வு கடைசிவரை இருந்தது. ஆனாலும் அவளால் என்னுடன் தொடர்ந்து பழக முடியவில்லை. ஒரு வடக்கத் திக்காரனுடன் பழக ஆரம்பித்தாள்” என்று முடித்தான் மனோ. ●

* காஞ்சேரண்டி

அறியாமல் அடிமைகளாய்..

வசந்தரூபன்

அடிமைத்தனம். மறந்து போன விடயம். வரலாற்றுப் புத்தகங்களுக்குள்ளும் அகராதிக்குள்ளும் அடங்கிப்போன வார்த்தை என்று எண்ணி, அதன் மறைவை நினைவு கூர்ந்து விழாவாகவும் கொண்டாடியாயிற்று. 2000 ஆண்டை, இனம் தெரியாத ஒரு நம்பிக்கையுடன், எதிர்பார்த்திருக்கும் மனிதர்களில் பெரும்பான்மையானோர் எஞ்சிய சிலருக்காகவே தங்களுடைய உழைப்பை இன்றுவரை அர்ப்பணித்து வருகிறார்கள்.

ஆண்டாள் - அடிமை என்ற வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தாமல், இந்தப் பெரும்பான்மையினரையும் சிறுபான்மையினரையும் எப்படி அழைப்பது?

மேற்குலக மக்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் சுதந்திரமாக உள்ளார்கள் என்று சொல்லலாம். ஏனெனில் இதுவரை எந்த அடிமையும் பெற்றிராத சயமாக இயங்கும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். (தனக்கான வீடு, சொத்து, பேச்சுரிமை, உல்லாச வாழ்க்கை...). ஆனால் மூன்றாமுலக மக்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களை எடுத்துக்கொண்டால்,

அவர்கள் எதைச் சொந்தம் கொண்டாட முடியும்?

இழந்துபோன அவர்களது நிலங்களையா?

அவர்கள் உபயோகித்தறியாத பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்காக அவர்கள் இழக்கும் உழைப்பையா?

எதை?

இந்த மனிதர்கள் வாழ்க்கையையே இழந்து நிற்கின்றார்கள்.

மேற்கத்திய மக்களிற்கான சுகபோகப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்தே இரத்தம் உலர்ந்து போகும் இம்மக்களை, இவர்களுடைய உழைப்பில் வாழ்பவர்களோடு ஒப்பிட்டு எப்படி அழைப்பது?

மேற்குலகை எடுத்துக்கொண்டால், இங்கு அடிமைத்தனமே இல்லையென்று யாரும் அறைந்து கூறமுடியாது. இந்த சுதந்திர சந்தைப் பொருளாதார சமூகத்தில் இருப்பது நவீன அடிமைத்தனம். இது கண்களுக்குத் தெரியாது. ஒரு மனிதன் வேலை செய்தால்தான் வாழ்க்கை என்றிருக்கும்பொழுது, அவன் விரும்பினால் வேலை செய்யலாம் இல்லையெல் வீட்டில் (!) இருக்கலாம் என்ற சுதந்திரத்தை வழங்குவதுதான் நவீன அடிமைத்தனம்.

இன்றைய சந்தைப் பொருளாதாரச் சமூகத்தில் மனிதன் வெளியே வரமுடியாத இயந்திரத்தனமான அமைப்புக்குள் சிக்கித் தவிக்கின்றான். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், உழைப்பை விற்று உயிர்வாழ, அல்லது செத்து மடிய இன்றைய மனிதனுக்குச் சுதந்திரம் இருக்கின்றது. மொழி வழக்கிற்காகவும், முக்கியமாக சகிக்கமுடியாத இந்த எதார்த்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக ஆக்குவதற்காகவும் ஆளுபவர்களை ஆளுபவர்கள் என்றும், அடிமைகளை அடிமைகள் என்றும் அழைப்பதில்லை. இந்த நவீன அடி

மைச் சேவகத்தை, அடிமைத்தனம் பற்றிய கேள்விகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாக ஆக்குவதற்கு சுதந்திரம் என்ற கருத்து இன்றியமையாததாக உள்ளது என்கிறார் François HOUSET என்கிற பிரெஞ்சு தத்துவவாதி ஒருவர்.

அடிமைத்தனத்தின் இரண்டு முக்கிய விடயங்கள் :

- மிருகத்தனமான சுரண்டல்.

- மனிதம்பற்றிய இளக்காரம்.

பெரியவர்கள் முதல்...

பாரிஸ் மாகாணத்தில் சட்டவிரோதமான உழைப்புச் சுரண்டல் (sans papiers: Travail au noir)

■ தென்அமெரிக்கச் சுரங்கங்களில் பூச்சிகளைப் போல நடத்தப்படும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்கள், பெண்கள்.

■ மேற்கத்திய நிறுவனங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வதற்கான பொருட்களின் உற்பத்தியில், கட்டாய உழைப்பில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் சீனக் கைதிகள்

■ 170 000 இலங்கைப் பெண்கள் வீட்டு

அடிமைகளாய் லெபனானில்

■ பிரான்சில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள்

சுலிகளாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டு சுரண்டல்படுகிறார்கள்.

■ பல நாடுகளில் சாதி அடிப்படையிலான

சுரண்டல், முக்கியமாக இந்தியாவில்.

■ பரம்பரைக் கடன்களுக்காக அடிமைகளாய்

வேலை செய்யும் இலட்சக்கணக்கானவர்கள்

(தென்ஆசியாவில்) UNOவின் கடைசிக்

கணக்கெடுப்பின்படி மொத்தம் 100 மில்லியன் மக்கள் அடிமைகளாய் இருக்கிறார்கள்.

சிறியவர்கள் வரை

■ சர்வதேச நிறுவனங்களுக்கான விளையாட்டுப்

பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் பல்லாயிரக்

கணக்கான பாகிஸ்தானிய சிறுவர்கள்.

■ கொலம்பியாவில் சுரங்கங்களுக்குள்

தோண்டிக் கொண்டிருக்கும்

பல்லாயிரக்கணக்கான சிறுவர்கள்

■ நூற்றுக்கணக்கான ருமேனியச் சிறுவர்கள்

பெற்றோர்களாலேயே போதைப் பொருட்கள்

ஊட்டப்பட்டு, பிச்சை எடுக்க

வைக்கப்படுகிறார்கள்.

■ தாய்லாந்தில் சிறு பிள்ளைகள் விபச்சாரத்தில்

ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

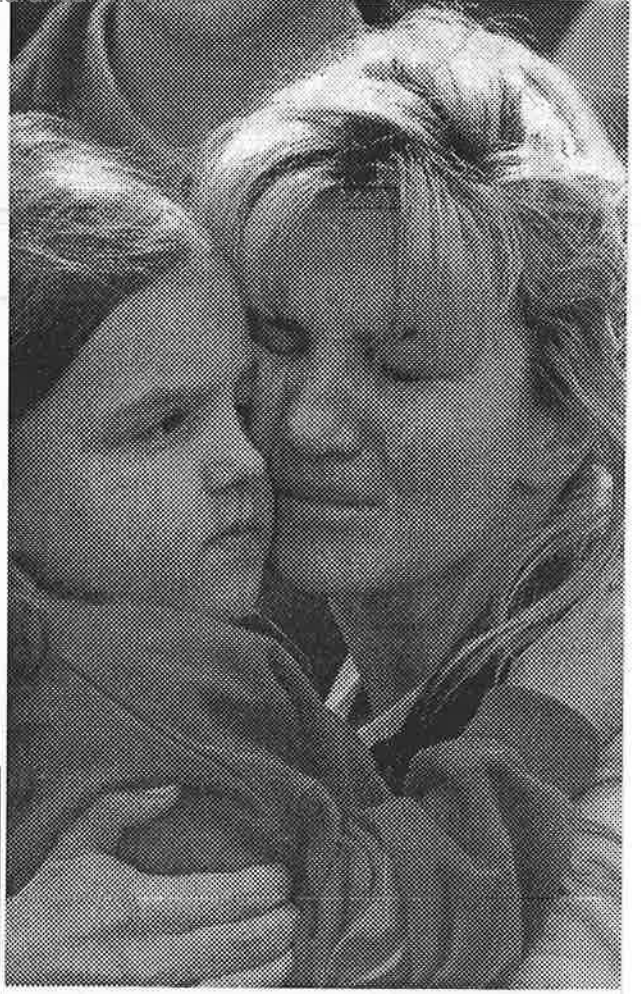
இப்படியாக முழுநேர வேலை செய்யும் சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை 125 மில்லியன்.

மொத்தத்தில் அடிமைத்தனம் என்பது, கடந்த காலத்திற்கு மட்டும் உரித்தான ஒன்றல்ல, சுதந்திரம் என்ற போர்வையைப் போர்த்திக்கொண்டு, வேறு முகத்துடன், இன்றும் வாழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ●

ஆதாரம் : Philos N°60 - Sept. 98

கொஸொவா: அடுத்த நூற்றாண்டிலும் தொடர்ப்போகும் இந்த நூற்றாண்டின் மிகப் பேரும் துயரம்!

தி. உமாகாந்தன்

ஒரு புதிய நூற்றாண்டை நோக்கி உலகம் நகர்வதற்கு இன்னமும் சில மாதங்கள் மட்டுமே இருக்கும் நிலையில் இப்படி ஒரு கொடுமை, பத்திரிகைகள், தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் மற்றும் செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள் அனைத்தையும் இன்று ஆக்கிரமித்திருப்பது கொஸொவாவின் சோகம். ஒரு புறம் கொஸொவாவில் வாழும் அல்பேனிய மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை ஒடுக்கி இனத்துவ சுத்திகரிப்பு (Ethnic Cleansing) என்ற பெயரில் மிக மோசமான கொடுமைகளை அம்மக்கள்மீது நிகழ்த்தி வரும் யூகோஸ்லாவிய ஜனாதிபதி ஸ்லோபொடன் மிலோசவிக்கின் தலைமையிலான சேர்ப் தேசியவாதிகளின் வெறியாட்டம். மறுபுறம் கொஸொவாவின் அல்பேனிய மக்களுக்காக நீலிக் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு தம்முடைய சுயலாபங்களுக்காக, சேர்ப் படையினருக்கு எதிரான யுத்தம் என்ற பெயரில் அப்பாவி யூகோஸ்லாவிய மக்களுக்கெதிராக மிகக் கொடிய யுத்தத்தை கட்டவிழ்த்து விட்டது மட்டுமல்ல, கொஸொவாவின் அல்பேனிய மக்களை இலட்சக்கணக்கில் அகதியாக்கும் கொடுமையினையும் நடத்தும் நேட்டோ. இன்று எம் கண்முன்னே நடக்கும் இந்தக் கொடுமைகளுக்கும் சோகங்களுக்கும் சேர்பிய தேசிய வெறியர்களும் நேட்டோவுமே காரணம்.

கொஸொவாவில் வாழ்ந்து வரும் அல்பேனிய மக்களின் பிரச்சினைகள் இன்று நேற்று எழுந்ததல்ல. இந்த மக்களின் பிரச்சினைகளும் கடந்தகால வரலாறுகளுடன் பின்னிப் பிணைந்தது. 1389ம் ஆண்டிலே ஒற்றோமன் துருக்கியர்கள் கொஸொவாவிலுள்ள சேர்ப் தலைமையிலான இராணுவத்தைத் தோற்கடித்தனர். இதனால் அங்கிருந்த பெரும்பான்மையான மக்கள் கொஸொவாவிலிருந்து வெளியேறி வடக்கு நோக்கிச் சென்று குடியேறினர். இருப்பினும் கொஸொவாதான் தமது தாயகம் என்பதில் இந்த சேர்புகள் பிடிவாதமாகவே இருந்தனர். 1929ம் ஆண்டு கொஸொவா யூகோஸ்லாவிய ராஜதானியின் ஒரு பகுதியாயிற்று. இரண்டாவது உலக

யுத்தத்தின்பின் யூகோஸ்லாவியா ஒரு கம்யூனிசக் குடியரசாயிற்று. 1979ம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட புதிய சட்டமொன்று கொஸொவாவிற்கு அரசியல் பொருளாதாரத் தன்னுரிமைகளை அளிக்க வழிகோலிற்று. ஆனால் 1989ம் ஆண்டு ஜனாதிபதி ஸ்லோபொடன் மிலோசவிக்க தேசியவாதப் போர்வையில் கொஸொவாவிற்கு அளித்த அரசியல் பொருளாதார தன்னுரிமைச் சட்டத்தை இரத்துச் செய்தார். எரியப் போகும் பிரச்சினையின் ஆரம்பம் இது. இதன் வெளிப்பாடு 1992ம் ஆண்டு நடந்த வாக்கெடுப்பில் யூகோஸ்லாவியாவின் இதர பகுதிகளில் வாழ்ந்த சேர்புகள் அல்லாத இதர இன மக்கள் வாக்களித்தது போலவே கொஸொவாவில் வாழ்ந்த அல்பேனிய இன மக்களும் தாங்களும் யூகோஸ்லாவியாவிலிருந்து பிரிந்து செல்ல விரும்புவதாக வாக்களித்தனர். பிரிந்து போவதற்கான இதர இன மக்களின் முயற்சிகளை தனது படையினரின் துணையுடன் மிலோசவிக்க நசுக்கத் தொடங்கினார். குரோசியா, பொஸ்னியா என்றெல்லாம் இந்த நூற்றாண்டில் மிலோசவிக்க ஆயுதங்களால் எழுதிய இரத்த வரலாறுகள் விரிந்து இப்போது கொஸொவாவில் படர்ந்துள்ளது. பிரிவினைக்கான அரசியல் முயற்சிகள் அனைத்தும் சேர்ப் இராணுவ ஒடுக்குமுறைகளால் தோல்வியடைந்த நிலையில் 1998ம் ஆண்டு KLA எனப்படும் கொஸொவா விடுதலை இராணுவம் சேர்பிய இராணுவ ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக தனது ஆயுதப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தது. KLAயின் ஆரம்பம்

கொஸொவாவிற்குத் தன்னுரிமை கேட்ட மிதவாத அரசியற் கட்சிகளை ஓரம் கட்டியது. KLA தன்னுரிமைக் கோரிக்கையை நிராகரித்து சுதந்திரக் கொஸொவாவை வென்றெடுப்பதே தனது இலட்சியம் என அறிவித்தது. KLAக்கு எதிரான போராட்டம் என்ற பெயரில் கொஸொவாவிலுள்ள அல்பேனிய இன மக்களை மிக மோசமாக ஒடுக்க ஆரம்பித்தது சேர்ப் இராணுவம்.

கொஸொவாவின் பரப்பளவு 10887 சதுரகிலோ மீற்றர். அங்கு வாழும் மக்கள் தொகை 2 மில்லியன். இதில் 90 வீதமானவர்கள் அல்பேனிய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அதாவது 18 இலட்சம் மக்கள் அல்பேனிய இனத்தவர்கள். மீதி 10வீதத்தினர் அதாவது 2இலட்சம் மக்கள் சேர்புகள். சேர்பியாவின் ஆளும் எல்லைகளில் 12.5% நிலப்பரப்பு கொஸொவாவாகும். இங்கே மதவாதிகளான சேர்புகளின் 1300 தேவாலயங்கள் அமைந்திருப்பதால் சேர்புகளின் ஜெருஸலேம் என்று கூடக் கொஸொவா அழைக்கப்பட்டது. ஆனால் இங்குள்ள அல்பேனிய இன மக்களில் கத்தோலிக்க மத மக்கள் 10 வீதத்தினர், இஸ்லாமியர்கள் 70 வீதத்தினர், ஓதொடெக்ஸ் எனும் மதவாதிகள் 20வீதத்தினர். இன்றைய கொஸொவா பிரச்சனைக்கு இனம், மதம், அகண்ட சேர்பியா, அகண்ட அல்பேனியா இப்போது நேட்டோ என்றெல்லாம் நிறையக் காரணங்கள் உண்டு.

கொஸொவா பிரச்சினை என்பது வெறுமனே இன்றைய எரியும் பிரச்சினை மட்டுமல்ல நீண்டகாலமாகத் தீர்வு காணமுடியாத இரு இன மக்களுக்கிடையிலான மோதல். அது மட்டுமல்ல பல்கள் நாடுகளிடையே பெரும் வெடிகுண்டாக வெடிக்கப் போகும் பிரச்சினை. ஜனாதிபதி டிட்டோவின் மறைவிற்குப் பின்னர் யூகோஸ்லாவியாவில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளும் இதர குடியரசுகளை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க முடியாத கையாலாகாததனமும் கொஸொவாவும் கைநழுவிப் போய்விடுமோ என்ற பீதியும் இணைந்து இன்று சேர்புகள் கொஸொவாவின் அல்பேனிய மக்கள் மீது கட்டவிழ்க்கும் வெறித்தனமாக வெடித்துள்ளது.

கொஸொவாவின் பிரச்சினைகள் வெறுமனே கடந்த மார்ச் மாதம் ஆரம்பிக்கவில்லை. 1998ம் ஆண்டின் கோடைகாலத்தின் போதே KLAஇன் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள பிரதேசங்களிலேயே சேர்ப் படையினர் தாக்குதல் நடத்தினர். இவ் ஒடுக்குமுறையின்போது 3 இலட்சம் அல்பேனிய இன மக்கள் கொஸொவாவுக்குள்ளேயே அகதிகளாக இடம் பெயர்ந்தனர். 2ஆயிரம் அல்பேனிய இன மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். 200 கிராமங்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. குறிப்பாக ட்ரெனிக்கா பள்ளத்தாக்குப் பகுதிகளில் உள்ள அல்பேனிய இன மக்கள் KLAக்கு உதவினார்கள் என்று மிக மோசமாக ஒடுக்கப்பட்டார்கள். இதுவரை கண்களை மூடியிருந்த உலகம் சற்றுக் கண்களைத் திறந்தது. செப்டெம்பர் 98, 23ம் திகதி ஐ.நா. போர்நிறுத்தம் ஒன்றை அறிவித்து கொஸொவாவிலிருந்து ஒரு பகுதி யூகோஸ்லாவியப் படைகளை மீள் பெறுமாறு பெல்கி ரேட்டைக் கோரியது. மூன்று நாட்களின் பின் 26ம் திகதி முரேன்ஜே, ஒப்ரின்ஜே நகரில் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அல்பேனிய இனத்தவர்கள் 21 பேரை விசேட பொலிஸ் படையினர் படுகொலை செய்து தமது பதில் என்ன எனக் கூறினர். அதேசமயம் தனக்கு எதிரான கொள்கைகளைக் கொண்ட அதேசமயம் இராணுவ வல்லமை வாய்ந்த ஒரு நாடு இருப்பதை என்றுமே விரும்பாத அமெரிக்கா நேட்டோ முகமூடியுடன் தனது காய்

களை நகர்த்த ஆரம்பித்தது. 1998 ஓக்டோபர் 13ம் திகதி கிளிண்டனின் விசேட தூதுவர் நிச்சர் ஹோல்பு ரூக்கிற்கும் மிலோஸவிக்குக்கும் இடையிலான சந்திப்பு நடந்தது. ஓக்டோபர் 8ம் திகதி KLA மீண்டும் சண்டையைத் தொடங்கப் போவதாக அறிவித்தது. சேர்ப் படையினர் இனத்துவ சுத்திகரிப்பு எனும் மிக மோசமான ஒடுக்குமுறையை ஆரம்பித்தனர். 1999 ஜனவரி மாதம் 15ம் திகதி Racak நகரில் 23 பேர் சேர்ப் படைகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இப்பகுதியைவிட்டு KLA வெளியேறியதும் மேலும் 18 அல்பேனிய இனத்தவர்கள் சேர்ப் படைகளால் கொல்லப்பட்டனர். இங்கே இரத்த வெள்ளம் இப்படி ஓட இதனை எப்படி தனது நலன்களுக்குப் பாவிப்பது என்ற அரசியல் சதுரங்க நகர்த்தலில் அமெரிக்க ஜனாதிபதி பில் கிளிண்டன் சர்வதேச சதிகளில் புகழ்பெற்ற தனது உளவு நிறுவனமான சிஐஐயிடம் மிலோஸவிக்கின் ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டு வரும்படி உத்தரவிட்டதை அமெரிக்காவின் பாதுகாப்பு உளவுநிறுவன (DIA) அதிகாரி கூற அதை 1998 டிசம்பர் மாத ஆரம்பத்திலேயே The Observer பத்திரிகை பிரசுரித்தது.

யூகோஸ்லாவியாமீது சர்வதேச நிர்ப்பந்தம் செலுத்தப்பட்டது. பார்லின் புறநகரான நம்புயே நகரில் நடைபெற்று வந்த பேச்சுவார்த்தைகள் 1999 பெப்ரவரி 23ம் திகதி இடைநிறுத்தப்பட்டன. ஆனால் இப்பேச்சுவார்த்தைகள் மார்ச் 14ம் திகதி மீள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆனால் KLA பின்வாங்க அப்பாவி அல்பேனிய இனமக்களுக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்தது. இந்நிலையிலே யூகோஸ்லாவியாமீது தாக்குதல்களை ஆரம்பிக்கப் போவதாக நேட்டோ அறிவித்தது. இந்தக் கட்டத்தில் கொஸொவாவில் வாழ்ந்த ஒரு இலட்சத்து எழுபதினாயிரம் அல்பேனிய இனமக்கள் தமது மண்ணைவிட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். இந்த

நிலையில் நேட்டோ படைகள் யூகோஸ்லாவியாமீதான தமது வான் தாக்குதல்களை மார்ச் 24ம் திகதி ஆரம்பித்தன. ஆத்திரம் கொண்ட சேர்ப் படைகள் கொஸோவாவிலுள்ள அல்பேனிய இன மக்களை மண்ணைவிட்டு விரட்ட ஆரம்பித்தனர். ஆண்களைத் தனியாகப் பிரித்தனர். பலரைப் படுகொலை செய்தனர். இளம்பெண்களைக் கூட்டமாக பாலியல் வன்முறைகளுக்குட்படுத்தினார்கள். முதியவர்களையும் குழந்தைகளையும் பெண்களையும் வெளியேற்றத் தொடங்கினார்கள். அவர்களது அடையாள அட்டைகள், பாஸ்போட்டுகள், பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரங்கள், வீட்டு உடைமைப் பத்திரங்கள் ஏன் வாகன இலக்கத்தகடுகள் கூட பறிக்கப்பட்டன. இந்த அல்பேனிய இன மக்கள் கொஸோவாவில் வாழ்ந்ததற்கான ஒவ்வொரு சிறு தடயமும் சேர்ப் படைகளால் பறிக்கப்பட்டது; அழிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது உலகப்போரின் பின் ஐரோப்பாவில் நடைபெற்ற மிகப் பெரிய மக்கள் வெளியேற்றம் இதுவாகும். உதாரணமாக கொஸோவாவின் பெஜ் என்னும் நகரில் 1 இலட்சம் அல்பேனிய இன மக்கள் வாழ்ந்தனர். 5 நாட்களில் இவர்கள் அனைவரும் வெளியேற்றப்பட்டனர்.

கறுப்பு சீருடையில் அதிரடிப் படையினர், விசேட பொலிஸ் படையினர் நீலச் சீருடையில், இராணுவத்தினர் பச்சைச் சீருடையில், கூலிப்படையினர் சிவப்பு மற்றும் வெள்ளை உடைகளில் கொஸோவாவில் வீடுவீடாகச் சென்று கதவுகளை உடைத்து "கொஸோவா எங்களுடையது. உங்களுக்குத் தேவை நேட்டோ தானே! போங்கள் போய் நேட்டோவுடன் சேருங்கள்" என்று அடித்து அல்பேனிய இன மக்களை விரட்டினார்கள். விரட்டும்போது சேர்ப் படைகள் அல்பேனிய இன மக்களிடம் "நீங்கள் இங்கே திரும்பி வரக்கூடாது. நீங்கள் எங்களுக்குத் தேவையில்லை" என்றே கூறினார்கள். 80 ஆயிரம் மக்கள் வசித்த பிறியேர்ணிலும் கொஸோவாவின் தலைநகரான பிறிஸ்தினாவில் வாழ்ந்த 2 இலட்சத்து 60 ஆயிரம் மக்களில் 2 இலட்சம் அல்பேனிய இன மக்களும் சேர்ப்படைகளால் தமது மண்ணைவிட்டு விரட்டப்பட்டனர்.

நேட்டோவின் வான் தாக்குதல்கள் மக்கள் விரட்டப்படுவதையும், மக்களின் வெளியேற்றத்தையும் அதிகரித்தது. ஏனெனில் நேட்டோவின் தாக்குதல்கள் கொஸோவாவின் அல்பேனிய மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதை உண்மையான நோக்காகக் கொள்ளவில்லை. யூகோஸ்லாவியாவின் இராணுவ பலத்தை அழிப்பதே நேட்டோவின் நோக்கமாக இருந்தது. மேற்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள சோவியத் யூனியனின் தலையீடு வருவதைத் தடுத்து பாதுகாப்பதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்புத்தான் நேட்டோ. அத்தகைய அமைப்பு தனது அமைப்பினுள் உள்ள நாடுகளுக்கு எந்த ஆபத்தையும் விளைவிக்காத, சுய இழைமை உள்ள நாடான யூகோஸ்லாவியாமீது ஐக்கியநாடுகள்

சபையின் சரியான அங்கீகாரம் கூட இல்லாமல் போர் தொடுத்திருக்கின்றது. ஒரு உள்நாட்டு யுத்தத்தில், பிரிவினைக்கான யுத்தத்தில் தலையிடாதிருக்கிறது. நேட்டோவின் தாக்குதல்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க கொஸோவா அல்பேனிய இன மக்களுக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறைகளும் அதிகரித்தே வருகின்றன. அது போலவே சேர்ப் படைகள் கொஸோவாவிலுள்ள அல்பேனிய மக்களுக்கு இழைக்கும் கொடுமைகளுக்கு ஈடாக நேட்டோ படைகள் வான் தாக்குதல்கள் மூலம் அப்பாவி யூகோஸ்லாவிய மக்களுக்கு இழைத்து வருகின்றன.

நேட்டோ படைகள் கொஸோவா மீது தாக்குதல் நடத்த ஆரம்பித்து இரண்டு மாதங்களாகிவிட்டன. இந்த இரண்டு மாத காலகட்டத்தில் ஆரம்பத்தில் தினம்தோறும் 350 நேட்டோ விமானங்கள் யூகோஸ்லாவியா மீதான வான் தாக்குதல்களை நடத்தின. இன்றோ தினந்தோறும் 1000 நேட்டோ விமானங்கள் 24 மணி நேரமும் வான் தாக்குதல்களை நடத்துகின்றன. இரண்டு மாதங்களை அண்மித்துபோது நேட்டோ விமானங்கள் 24 ஆயிரம் தடவை தாக்குதல் நடத்தி வெளியேறின. யூகோஸ்லாவியாமீது 14 ஆயிரம் குண்டுகளைப் பொழிந்தன. ஒரு குண்டின் குறைந்தபட்ச நிறை 500 இறாத்தல். இந்தத் தாக்குதல்களின்போது பாலங்கள், வைத்தியசாலைகள், வயோதிபர்வீடுகள், ரயில்கள், மக்கள் குடியிருப்புகள் ஏன் கொஸோவாவின் அல்பேனிய இன அகதிகளமீதும் கூட குண்டு வீச்சு நடத்தியுள்ளன. 1200க்கு மேற்பட்ட யூகோஸ்லாவிய மக்கள் இதில் மூன்றிலொரு பகுதி குழந்தைகள், நேட்டோவின் வான்தாக்குதல்களில் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். பெல்கிரேட்டிலுள்ள வெளிநாட்டுத் தூதரகங்களும் நேட்டோவின் குண்டு வீச்சிலிருந்து தப்பவில்லை.

அப்படியாயின் கொஸோவாவின் அல்பேனிய அகதிகளின் பிரச்சினை தீர் இந்த நேட்டோவின் தாக்குதல்கள் என்ன உதவி செய்தது. கொஸோவா அகதிகள் தமது மண்ணுக்குத் திரும்ப வழி ஏற்பட்டதா? அல்லது அங்கு அவர்கள் பாதுகாப்பாக வாழ வழி ஏற்பட்டதா? அல்லது சேர்ப் அரசினைத் தமது நிபந்தனைகளுக்கு சம்மதிக்கவைக்க முடிந்ததா? என்றால் இல்லை என்பதுதான் பதிலாக இருக்கும். கொஸோவாவிலிருந்து அல்பேனிய இன மக்கள் அகதிகளாக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்படுவதற்கு எதிராக நேட்டோ யுத்தத்தை ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து கடந்த மே மாதம் 27ம் திகதி வரை கொஸோவாவிலிருந்து 9 இலட்சத்து 71 ஆயிரம் அல்பேனிய இனமக்கள் வெளியேறியுள்ளனர் அல்லது வெளியேற்றப்பட்டுள்ளனர். HCR எனப்படும் ஐக்கியநாடுகள் சபையின் அகதிகளுக்கான ஆணையகத்தின் அறிக்கையின்படி இந்த அகதிகளில் 4 இலட்சத்து 41 ஆயிரத்து 600 பேர் அல்பேனியாவிலும் 2 இலட்சத்து 51 ஆயிரம் பேர் மஸிடோனியா, பொஸ்னியா, மொன்றிநிகிரோவிலும் அகதிகளாயுள்ளனர். இது தவிர 68 ஆயிரம் கொஸோவா அல்பேனியர்கள் உலகின் வெவ்வேறு மூலைகளில் உள்ள நாடுகளுக்கு அகதிகளாக தமது சொந்த மண்ணைவிட்டு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். அப்படியாயின் கொஸோவாவின் அல்பேனிய இன மக்களை மேலும் மேலும் அகதிகளாக்குவதற்காக நேட்டோ இந்த யுத்தத்தை யூகோஸ்லாவியாமீது தொடர்ந்தது. இந்த யுத்தத்தில் நேட்டோவினால் சேர்ப் படையினர் கொஸோவாவின் அல்பேனிய இனப்பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாக்கப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்த முடிந்ததா? ஆண்களைக் கொல்வதைத் தடுக்கமுடிந்த

ததா? அவர்களது தேசிய அடையாளங்களைப் பறிப்பதைத் தடுக்க முடிந்ததா? மாறாக ஸ்லோபொடன் மிலோஸுவிக்கு விரும்பியபடி கொஸொவாவின் அல்பேனிய இன மக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கத் தானே முடிந்தது.

நேட்டோ யுத்தத்தை ஆரம்பித்து இரண்டு மாதங்களின் பின் இன்று பல்வேறு நாடுகளிலும் அகதிகளாகவுள்ள கொஸொவாவின் அல்பேனிய அகதிகள் அந்நாடுகளில் தாங்கள் அழையா விருந்தாளிகள் என்று உணர்ந்துகொள்ளத் தொடங்கிவிட்டார்கள். விரைவில் கொஸொவாவின் அல்பேனிய இன அகதிகள் தமது வாழிடங்களுக்கு மீளச் செல்ல வழி ஏற்படும் என நேட்டோ அளித்த வாக்குறுதிகள் வெறுமனே காற்றிலே பறக்க விடப்பட்டவையே என அவர்களால் இப்போது உணர முடிகிறது. அல்பேனியாவிலும் மஸிடோனியாவிலும் மொன்ரிநிகிரோவிலும் உள்ள தமது அகதிகள் முகாம்களுக்கு தொலைக்காட்சிக் கமராக்கள் சகிதம் வந்த ரொனி பிளேயரும், லியொனல் ஜொஸ்பனும், ஹில்லரி கிளிண்டனும் கைகுலுக்கியதும், கட்டிப் பிடித்ததும் கொஸொவாவின் அல்பேனிய இன அகதிகளின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண அல்ல. தமது நாடுகளில் தமது அரசியல் செல்வாக்குகளை அதிகரிக்கவே என்பது காலதாமதமாகத்தான் இந்த அகதிகளுக்குப் புரிகிறது. இப்போதெல்லாம் மீண்டும் விரைவில் தாம் வாழ்ந்த மண்ணுக்குத் திரும்பி விடலாம் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு குறைந்துகொண்டே போகின்றது. அவர்கள் இன்று அடிப்படை வசதிகள்கூட இன்றி பல்வேறு நாடுகளில் அகதிகளாகச் சிதறி வாழவேண்டியுள்ளது. கடந்த இரண்டு மாதங்களாக நேட்டோ யூகோஸ்லாவியாமீது மேற்கொண்டு வரும் யுத்தத்துக்காக கிட்டத்தட்ட 70பில்லியன் டொலர்களைச் செலவளித்துள்ளதாக ஜேர்மனியின் Der Spiegel சஞ்சிகை தெரிவித்துள்ளது. ஆனால் அகதிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்ட நிதியில் பெரும்பகுதி அவர்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படவில்லை. இந்நிலையில் குளிர்காலம் ஆரம்பித்துவிட்டால் அவர்கள் நிலை சொல்லவே தேவையில்லை. அவர்கள் கொஸொவா திரும்பும் நிலை ஏற்பட்டால்கூட அங்கு அனைத்தும் புதிதாக நிர்மாணிக்கவேண்டும். ஒரு புறம் சேர்ப்படைகள் அல்பேனிய இன மக்களின் வீடுகளை தீக்கிரையாக்கி விட்டன. சொத்துக்களை குறையாடிவிட்டன. மறுபுறம் கொஸொவாவிலுள்ள தொழிற்சாலைகள், மின்விநியோக நிலையங்கள், அரசு கட்டடங்கள், மக்கள் குடியிருப்புகள் அனைத்தும் நேட்டோ விமானங்களின் வான் தாக்குதலில் தரைமட்டமாக்கிவிட்டன.

இந்த நிலையில் கொஸொவாவின் அல்பேனிய மக்களின் நிலை என்ன? அவர்கள் யாரை நம்புவது? தமது விடுதலை அமைப்பான KLAயையா? சரியான இலக்கின்றி, திட்டங்கள் எதுவுமின்றி சேர்ப்படைகள் மீது சிறு சிறு தாக்குதல்கள் நடத்தி அவர்களை ஆத்திரமூட்டி அந்த ஆத்திரத்தை சேர்புகள் மிக மோசமான ஒடுக்குமுறைகளாய் இனத்துவச் சுத்திகரிப்பாய் கொஸொவாவின் அல்பேனிய இன மக்களீது நடத்தும்போது ஓடி மறைந்துவிட்ட KLAயை எப்படி அவர்கள் நம்புவது? நேட்டோவின் குண்டுவிச்சில் தனது போராளிகள் கொல்லப்பட்டபோது ஒரு சிறு ஆத்திரக்குரல்கூட எழுப்பாமல் நேட்டோவிடம் மண்டியிட்டுக் கிடக்கும் KLAயின் இன்றைய சந்தர்ப்பத்தைப் பாவித்து தன்னை வளர்த்துக் கொள்வதெயொழிய, கொஸொவாவின்

அல்பேனிய இன மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதல்ல. 4000 போராளிகளை வைத்துக்கொண்டு இன்று மேற்குலக தொலைத்தொடர்புச் சாதனங்களினூடு KLA தன்னை ஒரு பெரிய படையாகக் காட்ட முடிகிறது. அது மாத்திரமல்ல சேர்ப்படைகளுக்கு எந்த வகையிலும் குறையாத வகையில் ஒடுக்குமுறைகளை சேர்ப்படைகளுக்கு எதிராக கொஸொவாவில் நடத்தியிருக்கிறது. இத்தகைய நிலையில் கொஸொவாவின் அல்பேனிய இன மக்கள் தமது எதிர்காலம் குறித்து KLA மீது எப்படி நம்பிக்கை வைக்கமுடியும்? அப்படியாயின் அடுத்து அவர்கள் யார்மீது நம்பிக்கை வைக்கமுடியும்? மிதவாத அரசியல் தலைவரான இப்ராஹிம் றுகோவாமீது...? தனது மக்கள் இந்த நூற்றாண்டின் மோசமான ஒடுக்குமுறைகளை அனுபவிக்கும்போது தான் மிலோஸுவிக்குடன் கைகுலுக்கி அறிக்கைவிட்டு பின் தானும் தன் குடும்பத்தினரும் தப்பி இத்தாலிக்கு வந்து ஒரு நட்சத்திரத் தலைவராக ஐரோப்பிய நகரங்களில் வலம் வந்து நேற்று நேட்டோ குண்டு வீச்சை நிறுத்தவேண்டும் என்றும் இன்று நேட்டோ குண்டுவிச்சைத் தொடரவேண்டும் என்றும் சந்தர்ப்பவாத அரசியலைச் செய்யும் றுகோவாமீது கொஸொவாவின் அல்பேனிய இன மக்கள் எப்படி நம்பிக்கை வைக்கமுடியும்?

இந்தநிலையில் இந்த அல்பேனிய இனமக்கள் யார்மீது நம்பிக்கை கொள்வது? நேட்டோமீது? சேர்ப்படைகள் கொஸொவாவில் அல்பேனிய இன மக்களை ஒடுக்குவதைக் காரணம் காட்டி யூகோஸ்லாவியா மற்றும் கொஸொவாவிலுள்ள தொழிற்சாலைகள் மின், நீர் விநியோக நிலையங்கள், பாலங்கள், நெடுஞ்சாலைகள் போன்றவற்றை குண்டுவிச்சுக்களால் தரைமட்டமாக்கி இந்த மக்களின் வாழ்க்கையை மேலும் 50 வருடங்கள் பின்தள்ளிவிட்ட நேட்டோவை, தனது படைகளுக்கான ஒரு பயிற்சிக் களமாகவும் தனது புதிய கண்டுபிடிப்பு ஆயுதங்களுக்கு ஒரு சந்தையாகவும் பல்க் நாடுகளை மாற்றிய நேட்டோவை, நேற்றுவரை சகோதரர்களாக வாழ்ந்த நாடுகளை இன்று எதிரிகளாக மாற்றிவிட்ட நேட்டோவை தங்களுக்கான விடியலைப் பெற்றுத்தரும் என எப்படி எதிர்பார்க்கமுடியும்? அப்படியாயின் இறுதியாக யார்? மிலோஸுவிக்கீ மீதா அவர்கள் நம்பிக்கை வைப்பது? தனது எல்லைக்குள் வாழும் மக்களின்மீது இந்த நூற்றாண்டின் மோசமான கொடுமைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டவர், இனத்துவ சுத்திகரிப்பு என்னும் மோசமான கொடுமையின் நாயகன். தனது மக்கள் படும் துயரங்களை அலட்சியம் செய்து தனது பிடிவாதத்தை முதன்மைப்படுத்துபவர், மொத்தத்தில் உலகின் இன்றைய எரியும் பிரச்சினைக்கு ஒட்டுமொத்த காரணமானவர். இவர்மீது எப்படி கொஸொவாவின் அல்பேனிய மக்கள் நம்பிக்கை வைக்கமுடியும்?

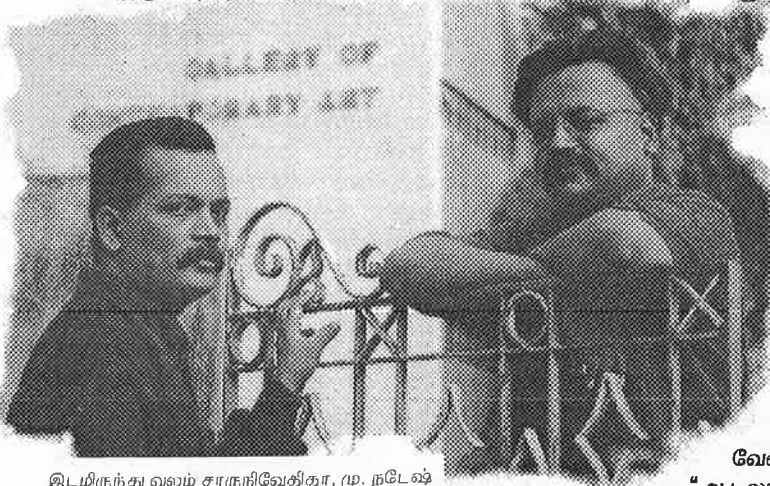
சகல நம்பிக்கைகளையும் இழந்து, சர்வதேச அகதிகளாகியிருக்கும் அல்லது ஆக்கப்பட்டிருக்கும் கொஸொவாவின் அல்பேனிய இனமக்களின் பிரச்சினைகள் வெறுமனே காகிதங்களில் கையெழுத்திடப்படும் ஒப்பந்தங்களால் தீர்க்கப்படாது. சர்வதேச சந்தர்ப்பவாத அரசியலுக்குள் சிக்குண்டுவிட்ட இப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு இலகுவில் அடையமுடியாதது. செல்லும் திசைவழி தெரியாமல் தவிக்கும் கொஸொவாவின் அல்பேனிய மக்களின் வாழ்வு இந்த நூற்றாண்டின் பெரும் துயரம். அடுத்த நூற்றாண்டிலும் தொடர்போகும் துயரம்.

2.6.1999

கொலம்பெயர்ந்த சாரு நிவேதிதா

சாரு நிவேதிதா

மு. நடேஷ். தமிழ்நாட்டில் நான் மதிக்கும் ஒரேயொரு புத்திஜீவிகளுள் ஒருவர். ஓவியர், ஆங்கிலத்தில் ஒரு நாவல் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். அதன் சில பகுதிகளை நான் வாசித்திருக்கிறேன். வில்லியம் ப்ரேராவின் நாவலைப் படிப்பதுபோல் இருந்தது. நிச்சயம் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் முகம் சுளிப்பார்கள். (தமிழர்களை விடவும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பழம் பஞ்சாங்கமாக இருக்கிறார்கள்!)

இடமிருந்து வலம் சாருநிவேதிதா, மு. நடேஷ்

நடேஷ் இயக்கிய நாடக நிகழ்வு ஒன்றில் சமீபத்தில் சென்னை மாக்ஸ் ம்யூஸ்லர் பவனில் கலந்து கொள்ள நேர்ந்தது. நிகழ்வின் பெயர்: அடேத் தம்பி நடேசா, சம்மா இரு பாஸ்கரா!

புல்வெளியின் ஓரத்தில் ஒரு சிறு மேடையில் 25 அடி உயரத்திற்கு மூங்கில் கம்புகள் ஒரு பெரும் சிற்பத்தைப் போல் அடுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. எண்ணிக்கையில் அடங்காத பின்னல்களாக வானளாவி நிற்கும் labyrinth ஞாபகப்படுத்துகிறது. அதன் பக்கத்தில் எருமைக்கொம்புகள் முளைத்த ஒரு மனிதன், பாஸ்கர். முகத்தில் முகமூடியைப்போல் வெள்ளைச் சாயம். கறுப்புக் கண்ணாடி. கையில் துப்பாக்கி. பாஸ்கர் அந்த நிகழ்வு முழுவதுமே எதுவும் பேசுவதில்லை.

புல்வெளியில் பழக்கூடைகள். திராட்சை, மாம்பழம். பலா. கிர்ணி...

ஒரு பக்கம் வெண்ணெய் நெய்யாக உருக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் அதிகமாகக் காய்ந்து விடவே, நான் போய் 'குறைந்த தீயில் உருக வேண்டும்' என்று சொல்கிறேன். எங்கும் நெய் மணம். சிலர் திராட்சையை தின்கிறார்கள். சிலர் அதை பாஸ்கரிடம் கொடுக்கிறார்கள்.

சொல்ல மறந்து போனேன். ஆரம்பத்திலிருந்தே

பழைய சினிமா பாடலும் (எம்.கே.தியாகராஜ பாகவதர்) புதிய பாடலும் (கொலம்பஸ்... கொலம்பஸ்... விட்டாச்சுலீவு) கலந்து கலந்து ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு வரி பாகவதர். ஒரு வரி ரஹ்மான்.

பழத்தை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார் பாஸ்கர். சிலர் கத்தியால் மாம்பழத்தை அறுத்துத் தின்கிறார்கள். அப்போது பாடல் நிற்கிறது. ஏழெட்டு பேர் ஆண்களும் பெண்களும் தப்புகளைக் கொண்டு வந்து அடிக்கத் துவங்குகிறார்கள்.

அடிக்க அடிக்க மூர்க்கம் ஏறுகிறது. பார்வையாளர்களான சில பெண்கள் தப்புகளை தாங்களும் மாட்டிக்கொண்டு அடிக்கிறார்கள். அனைவரையும் துப்பாக்கியால் சுடுகிறார் பாஸ்கர். தப்புத் தாளத்திற்கு ஏற்ப நக்கலாக புட்டத்தை ஆட்டி டான்ஸ் ஆடுகிறார். அவரிடம் போய் பேசுகிறவர்களை ஆசீர்வதிக்கிறார். நாற்காலியில் அமர்ந்து நிதானமாக பழம் சாப்பிடுகிறார். தப்பு இசைக்கு ஏற்ப இரண்டு பேர் ஆடுகிறார்கள். இசையில் உக்கிரம் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. ஆடவேண்டும் என்று உடம்பு பரபரக்கிறது. கூச்சம் போக கொஞ்சம் மது வேண்டும். அப்போது என்னிடம் வந்த நடேஷ்

"ஆடலாமா?" என்று கேட்க மனத்தடை விலகி ஆட்டத்தில் நாங்களும் இணைகிறோம். பலரும் ஆடுகிறார்கள். தப்பு அடிக்கிறார்கள்.

ஒன்றரை மணி நேரம் கழித்து நிகழ்ச்சி முடிகிறது. ஓரளவுக்கு இந்த நிகழ்வுடன் இணைத்தன்மை கொண்ட ஒரு நாடகத்தை 1993இல் மதுரையில் நானும் சிவகுமாரும் நிகழ்த்தியபோது அடியும் உதையும் கிடைத்தது. ஆனால் ஆறு ஆண்டுகளில் அப்படியொரு நாடக நிகழ்வு இங்கே மாக்ஸ் ம்யூஸ்லர் பவன் புல்வெளியில் பார்வையாளர்களின் பங்கேற்புடன் நிகழ்த்தப்படுகிறது ஒரு கொண்டாட்டமாக.

Erotic தன்மை கொண்ட இந்த நிகழ்வுடனே கூட நடேஷின் ஓவியங்களும் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுருந்தன.

★★★

பார்ஸில் வசிக்கும் தமிழ்நண்பர் ஒருவர் சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது இங்குள்ள கேபரே நடன அரங்குகளைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார். நானும் அதுவரை கேபரே எதுவும் பார்த்ததில்லை என்று சொன்னேன்.

நான் வேலை பார்க்கும் அலுவலகத்திற்கு எதிரிலேயே மாடியில் ஒரு கேபரே அரங்கு இருந்தது. அதன்

கீழே கடைகள். எப்போதேனும் மாலை ஆறு மணிக்கு மேல் அங்கிருக்கும் தேவீர் விடுதிக்குச் செல்ல நேர்ந்தால் அந்தப் பெண்கள் ஆட்டோவில் வந்து இறங்கி படிக்களில் ஏறி மேலே போவதையும், அந்த இடத்தில் நிற்கும் தள்ளுவண்டிக்காரர்கள் அவர்களைப் பார்த்துச் சிரித்து ஏதாவது குறும்பு பேசுவதையும் கண்டிருக்கிறேன்.

அந்த இடத்தில் தரகர்களின் நடமாட்டமும் உண்டு என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

மற்றபடி சென்னையில் உள்ள விபச்சார விடுதிகளைப்பற்றி விபரமான தகவல்களைப் பத்திரிகைகளில் படித்திருக்கிறேன். அவ்வளவுதான்.

நண்பரின் காரில் கிளம்பினோம். ஒவ்வொரு இடமாகப் பார்த்துக்கொண்டே வந்தோம். எல்லா இடங்களிலும் இடைவேளை முடிந்து இரண்டாவது ஷோவும் முடிகிற நிலையில் இருந்தது. மது அருந்திய இடத்தில் தாமதமாகிவிட்டது. "முன்றாவது ஷோ?" என்று கேட்டேன். "முன்றாவது ஷோ நாளைக்குத்தான்" என்றார்கள்.

பிறகு சிந்தாதிரிப் பேட்டையில் ஒரு இடம் உண்டு என்று கேள்விப்பட்டு அங்கே பல சந்து பொந்துகளைக் கடந்து, ஒரு குறுகலான சந்தில் இடம் பிடித்துப் போனோம். அங்கே பல 'ஷோ'க்கள் உண்டு போல. நாங்கள் சென்ற நேரத்தில் ஒரு ஷோ ஆரம்பிக்க இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

"டாப்லெஸ் சார்" என்றும் மேல் விபரம் சொன்னார். நிரம்ப மது அருந்தியிருந்தும், எனக்கு சற்று லஜை யாக இருந்தது.

அப்போது பார்த்து வாட்டசாட்டமாய் ரவுடிகளைப் போல் தெரிந்த ஒரு பத்துப்பதினைந்து பேர் கார்களிலிருந்து இறங்கி உள்ளே போனார்கள். பயந்துபோன நாங்கள் "இன்று நான் சரியில்லை" என்று நினைத்தபடி திரும்பிவிட்டோம்.

இது நடந்து இரண்டு வாரம் கழிந்திருக்கும். ஒரே அமர்வில் (முன்று தினங்கள்) ஒரு நாவலை எழுதி முடித்துவிட்டு ஒய்வெடுப்பதற்காக பாண்டிச்சேரி சென்றிருந்தேன். அங்கே என்னுடைய நண்பனொருவன் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வந்திருந்தான். தமிழன் அவனும் என் பார்ஸ் நண்பரைப்போல் "கேபரே பார்க்க வேண்டும்" என்றான். எனக்கு ஆர்வம் குறைந்து விட்டதால் "நான் வர விரும்பவில்லை" என்றேன். "அவசியம் நீ வரவேண்டும்" என்றான்.

பார்த்து முடித்து விட்டு "உன் அபிப்பி

ராயம் என்ன?" என்று கேட்டபோது "அவல்ச்சுவைநிரம்பிய ஒரு நாடகத்தைப் பார்த்தது போல் இருந்தது" என்றேன்.

சென்னையைப் போல் அல்லாமல் பாண்டிச்சேரி கேபரேவில் மர்மமும் இருட்டும் சற்று குறைவாகவே இருந்தது.

ஒரு சிறிய மேடையில் ஒவ்வொரு பெண்ணாக வந்து ஆடினார்கள். பக்கவாட்டில் வாத்தியக்காரர்கள். மூன்று பக்கமும் ஆட்கள் நெருக்கமாக அமர்ந்திருந்தார்கள். மேடக்குப் பின்னே கேபரே பெண்கள் வருவதற்கும் போவதற்கும் ஒரு சிறிய வழி.

ஏழெட்டு பெண்கள் ஆடினார்கள். சிலர் மேலாடையை நீக்கிவிட்டு ஆடினார்கள். ஆட்டக்காரர்களை விட கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள்தான் என்னை மிகவும் ஆச்சரியத்துக்கு உள்ளாக்கினார்கள். அவர்களைப் பற்றிய எல்லாமே ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஒன்று, 25 வயதுக்குக் குறைவானவர்களாகவும் அல்லது 45 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அநேகமாய் எல்லோருமே மது அருந்தியிருந்தார்கள். சிகரெட்டுகை அறையையே சூழ்ந்து இருமலை வரவழைத்தது. என் நண்பன் பத்து ரூபாய் நோட்டுக் கற்றைகளை வைத்துக்கொண்டு அந்தப் பெண்களுக்கே கைவலிக்க வலிக்க ஷோ முடியும்வரை கொடுத்துக் கொண்டேயிருந்தான்.

அந்தப் பெண்களைப் பார்த்தால் பாவமாக இருந்தது. அவர்களின் ஆட்டமோ அதைவிட பாவமாக இருந்தது. அவர்களின் உடல் எந்த விதத்திலும் நடனத்திற்கு ஏற்றதாக இல்லை. எவ்வித பராமரிப்பும் இன்றி தொப்பையும் தொந்தியுமாக இருந்தார்கள். (வெளி நாட்டுத் திரைப்படங்களில் பார்த்த எகியிதிய 'பெல்ஸ்' டான்ஸ் ரூபகம் வந்தது)

இதில் எதைக்கண்டு இந்தக் கூட்டம் ரசிக்கிறது என்பதுதான் எனக்கும் பெருத்த ஆச்சரியமாக இருந்தது.

"எப்படி இருந்தது?" என்றான் நண்பன்.

"நீ ஆஸ்திரேலியாவில் பார்க்காத டான்ஸா? எதற்கு இங்கே வந்து கொண்டிருக்கிறாய்?"

"அவர்களைப் பார்த்தால் பாவமாக இருக்கிறது. அதனால்தான் தினமும் வருகிறேன்"

குஷ்டரோகப் பிச்சைக்காரர்கள், கைக் குழந்தையை நடைபாதை வெயிலில் கிடத்தி பிச்சைகேட்கும் பெண்கள் போன்றவர்களைப் பார்க்கும் உணர்வே இந்தப் பெண்களைப் பார்த்தபோதும் எனக்கு ஏற்பட்டது. செக்ஸுக்கும் இதற்கும் ஒரு துளியும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

தேசம் பூராவும் பரவிக்கிடக்கும் விபச்சார விடுதிகளை நினைவுட்டுமாறு வெளியிலேயே காத்துக்கிடந்தார்கள் தரகர்கள். வெளியே வருகிற ஒவ்வொருவரிடமும் கேட்டார்கள். விபச்சாரச் சந்தையில் விற்கப்படும் பெண்களும், தரகர்களும், விடுதி முதலாளிகளும், வாடிக்கையாளர்களும் மாய் என் நினைவில் வந்து மோதினார்கள். இந்த விடுதிகளுக்கும்

போலீஸ் மற்றும் அரசியல்வாதிகளுக்கும் உள்ள தொடர்பும் கூட. (சமீபத்தில் சென்னை நகரின் சுவர்க ளையெல்லாம் அலங்கரித்த போஸ்டர் ஒன்றின் ஞாப கம் வருகிறது. அந்த போஸ்டர் வாசகம்: 'கேட்ட ரேட் டுக்கு கூட்டிக் கொடுக்கும் சினிமா பி.ஆர்.வ.')

"இதற்கெல்லாம் காரணம் செக்ஷுவல் ஸ்டார்வே ஷன் தானே" என்றான் நண்பன்.

"அப்படியானால் மேற்குநாடுகளின் peep show, live show, porn shop, தொலைபேசி செக்ஸ், விதவிதமான செக்ஸ் சாதனங்கள் எல்லாம் எவற்றின் அடையாளம்?" "Sexual Freedom" என்றான்.

இப்படியெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது இன்றைய தமிழ்க்கவிஞர்களின் ஞாபகம் வந்தது.

பெயர்களை நீக்கிவிட்டால் எல்லாக் கவிதைக ளுமே ஒரே கவிஞரின் வரிகளைப் போலவே இருக்கி ரது - திருவல்லிக்கேணியின் பேச்சலர் அறைகளைப் போல.

திருமணமாகி வாழ்வில் 'செட்டில்' ஆகிவிட்டால் நிறைய பேர் கவிதை எழுதுவதையே நிறுத்திவிடுவா ர்கள் போல் தோன்றுகிறது. அதுவரை பெண்களே இல் லாத வறட்டு வாழ்க்கையால் சபிக்கப்பட்ட கவிதை களை இவர்கள் எழுதிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

ஆனால் - இந்தத் தேசத்து அரசியல்வாதியையும், தொழில் அதிபர்களையும், சினிமாக்காரர்களையும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். இவர்கள் வாரத்தில் நான்கு பெண்களை 'சந்திக்கிறார்கள்'. வாரம் நான்கு என்றால் மாதத்தில் 16. வருடத்தில் 16 x 12 = 192. இதை 200 எனக் கொண்டால் - அரசியல்வாதிகளின் அதிகார வாழ்வு 35இலிருந்து துவங்குகிறது. இந்திய அரசியல் வாதிகள் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்றவர்கள். சராசரி 90 வயது என்றாலும் இவர்களது செக்ஸ் வாழ்க்கைக்கு 75 என்று கொள்வோம். ஆக, 40 வருடங்கள். 200 x 40 = 8000 பெண்கள்.

சுமார் 8000 விதவிதமான பெண்களை இவர்கள் 'சந்திக்கிறார்கள்'.

ஆனால் பாவம் - தமிழ்க்கவிஞன். இந்தச் 'சந்திப்பு' அவனுக்கு நேர்வதேயில்லை. சாலையோரங்களிலும், அலுவலக வராந்தாக்களிலும் முந்தின இரவு நடந்த அவலமான கலவியின் சாட்சியாகக் கிடக்கும் நிரோத் உறைகளைப்போல் கிடக்கின்றன இவர்களின் கவி தைகள்!

இருந்தாலும் சில விதிவிலக்குகள் இல்லாமல் இல்லை. அப்படி விதிவிலக்கான கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்றை சமீபத்தில் படித்தேன். 'இருபது கவிதைகளும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளும்' என்ற இத் தொகுப்பின் ஆசிரியர்கள் பிரேதா: பிரேதன்.

இன்றைய தமிழ்க் கவிஞர்களிடம் காணப்படும் பொதுத் தன்மை: இவர்களெல்லாம் பொதுப் புத்திக் குள்ளேயே தங்கள் பார்வையை/இயக்கத்தைக் குறுக் கிக்கொண்டிருப்பதுதான். சுயநசிவு, சுயபுலம்பல், தான் கவிஞன் என்பதை சமூகம் ஒத்துக்கொள்ளவில் லையே, தன் பெற்றோரும் அடுத்த வீட்டுப் பெண் ணும் கூட ஏற்கமாட்டேன் என்கிறார்களே, கவிதை எழு தினால் சோறு கிடைப்பதில்லையே என்பது போன்ற புலம்பல்களையும் அழகைச் சத்தங்களையும் தவிர வேறு எந்த அனுபவத்தையும் இவர்களிடமிருந்து நாம் பெறமுடிவதில்லை.

இதற்கெல்லாம் மாறாக உலக கவிதையின் சவா லுக்கு ௪00 கொடுப்பதாக இருக்கிறது இருபது கவிதை கள். புதிர்களும், புதிய புனைவுகளும், புதுப்புது உருவ கங்களும் கொண்ட இக்கவிதைகள் முழு முற்றாக பொதுப் புத்திக்கு வெளியே இயக்கம் கொண்டிருக்கின் றன. சமூக மதிப்பீடுகளை முற்றாகவே நிராகரிக்கின் றன. பாடுபொருளை விஸ்தரித்து அதீத புனைவுகளி லும் தொன்மங்களிலும் பயணம் கொள்கின்றன.

இன்றைய தமிழ்க்கவிதையின் இன்னொரு சோகம் அவற்றின் anti romanticism மற்றும் anti lyricism. ஆனால் பிரேதா:பிரேதன் கவிதைகள் romanticism, lyricism என் பவற்றில் திளைத்து அவற்றைக் கொண்டாடுகின்றன.

சில உதாரணங்கள் தருகிறேன்:

மொழிக் கடலில் அலையெழுப்பும்
கவித்துவத்தின் வெறிப்புயல்
கரையொதுங்கும் சடலங்களின் மீது
கால் வைத்து நடந்து வா
கொலுசொலியில் என் பெயர்

◆

உனது நடையின் தாளகதியில்
புயலின் ஓய்ச்சலடங்கும் லயம்
அலையடங்கி காலிடறும்

மொழிப்பிணம்

உன் பாதம் பட்டு

உயிர்பெற்ற

எழுந்துணைப் பின் தொடரும் சடலங்களின்
காலடி ஓசையில் மிதிபட்டு முர்ச்சையுறும்
என் பெயர்

◆

முள் மழையில்

முனகும் மலர்

குருதி வழியும்

தாவர உடல்

நுண்மையுள் விரியும்

கவித்துவம்

வித்துள் திணியும்

தவம்

.....

.....

என்னையும் உன்னையும்

எழுதிப் பார்க்கும்

கவிதையின் குருதி

வழிந்து தேங்கிய குழியில்

விளையும் வரமாய்

எழுந்தது சிசு

- என்று எவ்வளவோ உதாரணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

இப்புத்தகத்தின் பின்னட்டையில் ஆசிரியர்களைப் பற்றிய குறிப்பாக வரும் வாசகங்கள் எனக்குப் பிடிக்க வில்லை. கவிதை உணர்வுக்கு எதிரானதொரு மனநி லையை வெளிப்படுத்தும் வாசகங்கள் அவை. இது வேறு சிலருக்கும் பிடிக்காமல் போயிருக்கிறது.

எனக்குப் பிடித்த கவிஞரான மனுஷ்யபுத்திரனின் 'இடமும் இருப்பும்' என்ற கவிதைத் தொகுதியின் முன் னுரையில் அவர் சொல்கிறார்:

"எனது சக கவிஞர்கள் அவர்களது கவிதைகள் தொடர்பாக உருவாக்கிக் கொள்கிற கனவுகளிலும் தன்னம்பிக்கையின் தீவிரத்திலும் உண்மையாகவே நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகமாக உள்ளது. அவர்களது புத்தகங்களில் முன்னும் பின்னும் எழுதிக்கொள்ளும் வரிகள் மிகுந்த பீதியூட்டுகின்றன. தன்னுடைய இருப்பைத் தனக்கே உறுதி செய்துகொள்ள ஒரு நவீனத்தமிழ்ப் படைப்பாளிக்கு எவ்வளவோ வார்த்தைகளும் உறுதிமொழிகளும் சவால்களும் தேவையாக இருக்கின்றன. இல்லாவிட்டால் கேலிச்சித்திரங்களாகிக் கொண்டிருக்கும் அவனது பிம்பங்கள் முன் மனம் முறிந்து போய் விடக்கூடும்"

எல்லாம் சரி ஆனால் இவரது தொகுப்பின் முன்னும் பின்னும் எழுதப்பட்டிருக்கும் வரிகளும் மற்றவர்களுக்கு

பீதியூட்டக்கூடியதாக இருப்பது ஏன்? அந்த வரிகள்:
 "கவிதை என்படுவது காலத்தின் சிதைந்த வெளிகளில் தன்னையும் இப்பிரபஞ்சத்தையும் மீட்கும் ஒரு வழிமுறை என்பதால் கவிதைகள் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் மனுஷ்ய புத்திரனின் முன்றாவது கவிதைத் தொகுப்பு இது"

காலத்தையும் பிரபஞ்ச வெளியையும் தன் வாழ்நாள் முழுதும் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கும் ஒரு astro-physicist விஞ்ஞானிசூட தனது புத்தகத்தின் முன்னும் பின்னும் இப்படிப்பட்ட வரிகளைப் போட்டுக் கொள்ளத் தயங்குவார். ஆனால் மனுஷ்யபுத்திரன் தயங்கவில்லை.

இதுவும் தமிழ்க் கவிஞர்களின் பொதுத்தன்மை போலிருக்கிறது!

ஓரிடத்தில் அமைவுறாக
 உன் உணர்வுகளை
 மதிப்பதற்குப் பழகுகிறேன்.
 நீ பெண் என்பதற்காகவல்ல
 நீ என்பதற்காக....

சுதந்திரமான எதுவும்
 சுகமானதுதான் காதலும் கூட
 ஒரே கட்டிலில்
 ஒரே நாற்காலியில்
 ஒரே உறைவிடத்தில்
 ஒரே தரையில்
 அரவமற்ற பொழுதுகளைத்
 தேடித் திரிந்து
 நாமாய் அமர்வேவாம்.
 வாயில்லா ஜீவன்களையும்
 காற்றையும் இனிய நிலாவையும்
 கூடவே சுகந்தங்களையும்
 எம்முள் உறவாடுவதற்காய்
 சற்றே அனுமதிப்போம்.
 கைகளை இறுக்கக் கோர்த்தபடிக்கு...

எனக்குள் உன்னையும்
 உனக்குள் என்னையும்
 சரி சமமாய் புகுத்தி ஒரு
 உறவு கொள்வேவாம்.

எதற்கும் அஞ்சாதபடிக்கு
 வாழவேண்டும் என்பதற்காகவும்
 நான் நானாகவும்
 நீ நீயாகவும் என்றபடிக்கு.

இளைய அபிஜிதலாஜி

06.03.1999 இரவு 1.00மணி, இலண்டன்

தோற்றுத்தான் போவோமா...

தோற்றுத்தான் போவோமா...

அராஜகங்களிற்கெதிரான படைப்புகளைத் தாங்கி நிற்கும் ஒரு இலக்கியத் தொகுப்பு. சபாலிங்கம் அவர்களின் படுகொலையின் 5ம் ஆண்டு நினைவாக சி. புஸ்பராஜா அவர்களினால் தொகுக்கப்பட்டுள்ள இம்மலர், 09/05/99 அன்று பிரான்சில் கார்ஜ் இலுள்ள சபாலிங்கம் மண்டபத்திலும் 22/05/99 அன்று பேர்லினில் நடந்த 25வது இலக்கியச் சந்திப்பிலும் வெளியீடு செய்து வைக்கப்பட்டது.

சபாலிங்கம் நூலாசிரியர் மூட்டம் France - 1999

தொடர்புகளிற்கு: S. PUSHPARAJAH
7 Rue Racine, 95140 Garges Les Gonesse, FRANCE.
Tel: 01 39 86 31 30, Mobile: 06 11 33 65 95, Fax: 01 39 93 50 00

புராஜசிங்கம், சசிந்திரன்

25வது இலக்கியச் சந்திப்பு

அஞ்சலி குப்தா

புலம்பெயர்ந்த குழலில் வாழும் சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள், வாசகர்கள், மற்றும் இலக்கிய ஆர்வலர்களின் சந்திப்பாக ஜேர்மனியின் கேர்ணே நகரில் 1988ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலக்கியச்சந்திப்பின் 25வது தொடர், மே மாதம் 22ம், 23ம் திகதிகளில் ஜேர்மனியின் பேர்லின் நகரில் நடைபெற்றது.

இச்சந்திப்பில் எம். ஆர். ஸ்டாலின் இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஒடுக்குமுறை வரலாறுபற்றியும், வின்சன் டி. போல் பின்நவீனத்துவம்பற்றியும், அசோக் பின்நவீனத்துவமும் அரசியலும்பற்றியும் உரையாற்றினார்கள். அத்துடன் பல்மொழி பேசும் நாடுகளில் ஆங்கிலத் திணிப்புபற்றி அஞ்சலி குப்தாவும், விஞ்ஞானமும் கலைக்குமான வேலைத் திட்டங்கள்பற்றி மணி சுப்பராயனும், இன்டநெட்டில் தமிழ்ப்பற்றி சபாவும் உரையாற்றினார்கள்.

ஒவ்வொரு பேச்சுக்களையும் தொடர்ந்து கருத்துப்பரிமாற்றங்கள் நடைபெற்றது.

இச்சந்திப்பில் நா. கண்ணனின் 'உதிர்இலைகாலம்', க. கலாமோகனின் 'நிஷ்டை', அ. முத்துலிங்கத்தின் 'வடக்கு வீதி' ஆகிய சிறுகதைத்தொகுதிகளின் அறிமுகமும் நடைபெற்றது.

உயிர்நிழல் மார்ச்-ஏப்ரல் 1999 - பக். 11

தயவுசெய்து மன்னிக்கவும்

12.2.99 அன்று சார்சலில் கொடூரமாகக் கொலை செய்யப்பட்ட நிசாந்தினிக்கு சமர்ப்பணம்.

12.02.99 அன்று குசன்வில்லில் (பிரான்ஸ்) கொடூரமாகக் கொலை செய்யப்பட்ட நிதர்சினிக்கு சமர்ப்பணம்.

விட விஜய்யையும் தேவயானியையும் தெரிந்திருப்பான். தமிழனனுக்கு எப்பொழுதும் ஈழத்தமிழர் பற்றி பிரமிப்புத் தான் (1982இலிருந்து அவருடன் நட்பு எனக்கு).

யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த அத்தனை அவைக்காரற்றுக் கலைக்கழக நாடகங்களையும் நான் பார்த்து ரசித்தவன். யுகதர்மத்தை சிறுவர் நாடகம் என்று அவர்கள் கூறினால் அதை ஏற்கமுடியாது. ரவி கேட்பதுபோல் எதனை முன்வைத்து சிறுவர் நாடகம் என்கின்றோம். நடிகர்கள் சிறுவர்களாக இருந்தால் சிறுவர் நாடகமாகிவிடுமா? எங்கள் ஊரில் தற்போது பதினைந்து வயதுக்குட்பட்டவர்களை வைத்து காத்தவராயன் கூத்தினை நடத்துகின்றார்கள். சிறுவர்களே ஆடுவதினால் காத்தவராயனை சிறுவர் கூத்து என்று கூறிவிட முடியுமா? பிரதியின் தொனிதான் அதை சிறுவர் நாடகமில்லையா என்பதை நிர்ணயிப்பது.

அருந்ததியின் காயம் கவிதை மனதில் உறைத்தது.

எல்லா பதங்களும்
அகராதி தன்னில்
அர்த்தம் இழந்தன

என்னும் வரிகள் இன்றைய உலக யதார்த்தத்தை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இன்று எதுதான் அர்த்தத்துடன் உலகில் இருக்கின்றது.

எழுத்தறியாததனால்தான் அந்த உம்மா வேதனைப்படுகிறாள். எழுத்தறிந்து தத்துவங்கள் படித்திருந்தால் தன் இழப்புக்களுக்கெல்லாம் ஆயிரம் காரணங்களைக் கற்பித்து தன்னைத் தேற்றிக்கொண்டிருப்பாள் பொய்யாக. வேப்பங்காற்றுக்கும், பனையோலைத் தென்றலுக்கும் ஏன் ஏங்கித் தவிக்கப்போகின்றாள். இளைய அப்துல்லாஹ்வின் சமீபத்திய கவிதைகள் நெஞ்சைச் சுட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன.

சிறுகதைகளில் எதையும் சொல்லமுடியவில்லை. செய்திகள் எல்லாவற்றையும் எழுதிவிட்டால் சிறுகதைகள் ஆகிவிடுமா?

அன்புடன்
அ.குலசிங்கம்
புலோலி, இலங்கை

'உயிர்நிழல்' உயிரோட்டமாக உள்ளது. அதில் உமாகாந்தனின் குர்திஷ் மக்கள் சம்பந்தமான கட்டுரை மிகவும் பிரயோசனமானதும், அதிலிருந்து தெரியாத பல விடயங்களையும் வாசகர்களுக்கு உமாகாந்தன் 'உயிர்நிழல்' மூலம் தந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. 'வியட்நாமும் திரைப்படங்களும்' என்ற ரதனின் கட்டுரையும், சுமதி றூபனின் 'கழுகு' கவிதையும் நன்றாகவுள்ளன. மேலும் பல பெண்படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாமே. அ. முத்துலிங்கம் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நிழல்கள் (வாசகர்கடிதம்) கடிதத்தை தமிழில் பிரசுரிக்கலாமே. 'உயிர்நிழல்' ஆங்கில காலனித்துவ மனோபாவத்தை இன்னும் விட்டுவிடவில்லைப்போல். ஆங்கிலம் புரியாத வாசகர் பற்றிக் கொஞ்சம் கவனம் எடுத்தால் நல்லது.

றஞ்சி
சுவீஸ்

அன்புடையீர்

தாங்கள் அனுப்பிய 'உயிர்நிழல்' Vol.II N°1, N°2 என்பன கிடைத்தன. மனிதவாழ்வு உயிரில் தங்கியுள்ளது. இந்த உயிரை எழுத்தின்மூலம் வெளிப்படுத்துவன உயிர் நிழல்கள். எக்ஸில் நிறுவனத்தின் இரண்டாவது தொகுதி இதழாக 'உயிர்நிழல்' தொடர்ந்து வெளிவந்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது. எக்ஸிலின் முதலாவது இதழும் தொடர்ந்து நான்கு இதழை வெளியிட்டு 'உயிர்நிழல்' ஐந்தாவது இதழாக வெளிவந்துள்ளது. எக்ஸில் 5ம் இதழும் வெளிவந்துள்ளது. அதனையும் பெற்றுள்ளேன்.

'உயிர்நிழல்' இரு இதழ்களும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. ஈழத்தில் எழுத்தாளராக விளங்கிய அ.முத்துலிங்கம், அ.இரவி, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் முதலியோர்புலம்பெயர் மக்களாகி கவிதை, கதைகள் முதலியவற்றை எழுதியுள்ளனர்.

எக்ஸில் அமைப்பு இரு குழுக்களாகப் பிரிந்துள்ளன. கருத்திலே முரண்பாடு தோன்றலாம். ஆனால் பகைமை தோன்றக்கூடாது. மலர்க்குழுவினரிடையேயும் எழுத்தாளரிடையேயும் நட்புறவு நிலைக்கவேண்டும்.

1960களின் தொடக்கத்தில் எழுத்தாளரிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த ஈழத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தோன்றியது. அதன் முதல் கூட்டத்திலேயே பகையும் போரும் ஏற்பட்டன. முற்போக்கு எழுத்தாளர், நற்போக்கு எழுத்தாளர் என இரு இயக்கங்கள் உருவாயின.

சீனாவும் உருசியாவும் பகைமை கொண்டபோது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் மேலும் பிளவுபட்டது. பேராசிரியர் கலாநிதி க.கைலாசபதி சீன அணியின் தலைவரானார்.

சில ஆண்டுகளின் பின் வசந்தம், மல்லிகை, தாயகம் என்ற இதழ்கள் தோன்றின. இலக்கிய வட்டம் பொதுவான நற்போக்கு இயக்கமானது. மல்லிகை நற்போக்கு இயக்க ஏடானது. கட்சி இலக்கிய வேறுபாட்டுக் கருத்துப் பகைமைக்கு இவை இடமளிக்காமல் 'யாதுமுரே யாவரும் கேளிர்' எனச் செயற்பட்டன.

எக்ஸிலும் உயிர்நிழலும் நட்புரிமையோடு நிலைத்து புலம்பெயர் இலக்கியத்தை மேம்படுத்த முயலவேண்டுமென.

'இருபதில் தமிழ்க்கவிதை' என்ற நூலை வெளியிட்டவர் தமிழவன். அது எனக்கு மிகவும் பிடித்த கவிதை நூல். அவரது பேட்டி யிகவும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. தீபம், சுபமங்களா முதலியவற்றில் வெளிவந்த பேட்டிகளை நினைவூட்டும் வகையில் தமிழவன் பேட்டி இடம் பெற்றுள்ளது. இத்தகைய பேட்டிகள் தொடர்ந்து இடம்பெறவேண்டும். 'உயிர்நிழல்' இலக்கிய உயிராக ஒளிர் வேண்டுமென.

என்றும் அன்புடன்
பி. நடராசன்
நாயன்மாரகட்டு,
இலங்கை

சாருநிவேதிதா தான் பாலியல் சுதந்திரம் பேசுவ ராக முத்திரை குத்தப்பட்ட எழுத்தாளர் என்றும், லெஸ்பியன் என்ற வார்த்தை அகராதியில் வர பாடுபட்ட போராட்டவீரர்களுள் ஒருவன் தான் என்றும் சந்தோஷப்பட்டதாகவும், தான் லெஸ்பியன் உறவு பற்றி 'மையல்' கதை எழுதியதாயும் தன்னைப்பற்றி நிறையத் தான் பாராட்டிக்கொள்கிறார். அம்பையாலும் அமுத்துலிங்கத்தாலும் புரிந்துகொள்ள முடிந்த ஒரு பிரச்சனையை இவரால் ஏன் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

'வடிகால்' கதையில் அம்பை கூறியதுபோல கதை அமைப்பு, சொல்லும் முறையை இன்னும் சிறப்பாகச் செய்யச் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஏனெனில் இது என் முதலாவது கதை. 'கரு'வில் தான் தங்கள் ஆட்சேபனை என்றால், நீங்கள் பெண்ணாகப் பிறக்க வேண்டும் அல்லது புலம் பெயர்ந்த போர்ச்சூழலில் விதவைக்குப் பாலுணர்வு இப்போ முக்கியமா என்பது கேள்வியானால், இங்கே வந்து வாழ்ந்து பாருங்கள். இங்கு தான் நிறைவான வாழ்க்கை, யோஷாக்கான உணவு கிடைத்து அடுத்த தேவையான பாலுறவு அத்தியாவசியமாகிப் போகின்றது.

அல்லது ஒரு ஆணை வளர்ந்த மகள் உள்ள வீட்டிற்குக் கொண்டு வரவிரும்பாத தாய்மையுடன் உடன் பாழல்லை என்றால், பொறுப்பான தாய்மையுடன் இருக்க வேண்டிய பெண் பாலுணர்வைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமா? அல்லது எழுதிய பாணியில் பிழையா? வார்த்தைப் பிரயோகம் நன்றாயில்லையா?

கருதான் பிரச்சனை என்றால் நீங்கள் படு ஆணாதிக்கவாதி.

வசந்தி ராஜா
கனடா

நிழல்கள் பகுதியில் சாருநிவேதிதா எழுதிய குறிப்புக்கள் மிகுந்த ஆச்சரியம் கொள்ளவைக்கின்றன. ஒரு 0°யை எழுத முடிந்த (அந்த நாவல்மீது எவ்வளவு விமர்சனம் இருப்பினும்) இவரா இப்படிக்குறுக்கும் மறுக்குமாக எழுதுகிறார். இலக்கியத்தை-கருத்தை அதுவாகப் பார்க்கவேண்டும்; அதுவாக எதிர்கொள்ள வேண்டும். அதைவிடுத்து இது தமிழவன்மீதுள்ள காழ்ப்புணர்வின் வெளிப்பாடாகவல்லவா இருக்கிறது.

"தமிழிலக்கியத்தை ஒரே வீச்சில் ஒரு அனைத்துலக மரபிற்குள் தள்ளும் அபாரச் செயல் இது" என்னும் தமிழவனின் கூற்றில் நக்கல் அடிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது.

ஒரு தமிழன் ஜேர்மன் மொழியோ பிரெஞ்சுமொழியோ பேசுவது பெரிய முக்கியமில்லாத விடயமாக இருக்கலாம். ஆனால் ஜேர்மன்காரன் அல்லது பிரெஞ்சுக்காரன் தமிழ் பேசுகிறான் என்பது மிகமுக்கியமான விடயம்தான். இங்கு வாழும் சமுதாயத்தை, இளைஞர்கள் ஈழத்தையோ இந்தியாவையோ அல்லது தமிழ் வாழ் சூழலையோ கண்ணாலும் பார்த்திராதவர்கள். இங்கே பிறந்து இந்த மொழியிலும் இந்த வாழ்வுப் பின்னணியிலும் வாழ்ந்து வருபவர்கள் தமிழ் பேசுகிறார்கள் என்பது முக்கியமான விடயம்தான்.

ஐரோப்பிய சூழலில் வளர்ச்சி அனுபவங்களிலும் இருந்து முகிழ்த்த சிந்தனைகளின் அரைகுறை விளக்கங்களிலும், எச்ச சொச்சங்களிலும் நுனிப்புல் கடித்துச் செரிக்கும் எழுத்துகளை தமிழ்நாட்டு இலக்கியத்தை ஆட்டிக்கொண்டு இருக்கும்போது இங்குள்ள வாழ்வின் முழுப்பரிமாணத்தோடும் வாழும் ஒருவனின்/ஒருத்தியின் தமிழ் இலக்கியப் பங்கேற்பு ஏன் பெரிய பாதிப்பைச் செலுத்தமுடியாது? அதே சமயம் சாருநிவேதிதா குறிப்பிடும் "உங்களிடம் ஏற்கனவே கலை இலக்கிய உந்துதலும் தீவிர அக்கறையும் இருந்தால் இந்தப் புலம் பெயர்ந்த அனுபவம் உங்கள் இலக்கியத்தை இன்னும் செழுமைப்படுத்தலாம்" என்ற விடயத்தைத்தான் தமிழ்வன் நம்பிக்கையோடு குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார். பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக ஈழத்தமிழர்களின் எந்த எழுத்தையும் பார்க்காமல் உயிர்நிழல் சஞ்சிகையின் முதற் பிரதியை மட்டும் பார்த்த சாருநிவேதிதாவுக்கு "இது இலக்கியத்தை மேலும் செழுமைப்படுத்தலாம்" எனத் தோன்றலாம் என்றால் தொடர்ச்சியாக ஈழத்தமிழ் எழுத்துக்களோடு பரிச்சயம் கொண்டுள்ளவரும் புகலிடத்திற்கு வந்து புகலிட இலக்கியத்தோடும் எழுத்தாளர்களோடும் பரிச்சயம் கொள்ளும் தமிழவனுக்கு அழுத்தம் திருத்தமாக வருவது நியாயம்தானே. ஆயினும் இது ஒரு எதிர்பார்ப்பும் நம்பிக்கையும் தானே ஒழிய முடிந்த முடிபாக யாரும் சொல்லவில்லையே.

அதேசமயம் இன்னமொரு விடயத்தையும் குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது, தமிழ்நாட்டுப் பின்னணியில் இருந்து ஐரோப்பா, அமெரிக்காவில் வாழ்பவர்களதும் இலங்கையில் இருந்து வந்து வாழ்பவர்களினதும் கலை இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் ஒன்றல்ல. அது முற்றிலும் மாறுபட்டது என்று இல்லாவிட்டாலும் இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் கலை இலக்கிய வெளிப்பாடுகளில் புதிய பரிமாணங்கள் இருக்கின்றன என்பதை புகலிடத்து கலை இலக்கிய முயற்சியை அவதானித்து வருபவர்களுக்குப் புரியும். இங்கே கிளிநொச்சி - யாழ்ப்பாணத்திற்கான பெயர்மாற்ற எழுத்துக்களும் இருக்கின்றன. அதற்கு அப்பால் அதைக் கடந்த எழுத்துக்களும் இருக்கின்றன. இதை சாருநிவேதிதாவும் மற்றைய தமிழ்நாட்டு இலக்கிய பிரக்ஞாவாதிகளும் எட்டுவது இலக்கியத்திற்கு நல்லது.

சாரங்கள்

லண்டன்

வணக்கம்.

'உயிர்நிழல்' இரண்டு இதழ்களும் கிடைத்தன. மிக்க நன்றி.

வழக்கமான ஜனரஞ்சக மசாலாப் பத்திரிகைகளிலிருந்து வேறுபட்டு 'உயிர்நிழல்' அமைந்திருப்பது மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. இதுவள்ள non-fiction பகுதிகள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவை.

கதைகள் பொதுவாய்த் தரமாயுள்ளன. இரண்டாம் இதழில் வெளிவந்துள்ள அருந்ததி எழுதிய 'கேள்விகள்' சிறுகதை படிக்க மிகவும் சுவையாயிருந்தது. சக்கரவர்த்தியின் 'நதி' பழைய கதைக்கருதான் என்றாலும் அழகியல் உணர்வோடு எழுதப்பட்ட கதை. அகதி வாழ்வின் அலகுத்தைக்கூறும் றஞ்சியின் 'அக்கரைப்

புத்தகங்கள் புத்தகங்கள் புத்தகங்கள் புத்தகங்கள் புத்தகங்கள் புத்தகங்கள் புத்தகங்கள் புத்தகங்கள்

பச்சை' என்ற சின்னக் கதையின் முடிவில் அமுதனின் பாட்டு அந்தத் துயரத்தின் சாரம் போல் விளங்கி நெகிழ்ச்சி செய்திருக்கிறது.

வித்தியாசமான ஈழத்தமிழைப் படிப்பது நல்லதோர் அனுபவம். தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெகுதொலைவில் வசித்தாலும் ஓர் இலக்கிய இதழ்மூலம் தமிழில் ஆர்வமும் அக்கறையும் காட்டி வருகிறீர்கள். பாராட்டுகள். இப்பணி தொடரட்டும்.

வாழ்த்துக்களுடன்,

அன்புள்ள

ஆர். சூடாமணி சென்னை, இந்தியா

உயிர்நிழலுக்கு உயிர் கொடுத்தது ஒச்சலனின் கட்டுரை. எப்படிச் சொல்வதுனு புரியல. மிகமிக அருமையான கட்டுரை. கண்ணீருடன் வாசித்தேன்.

"இவருடைய அரசியல் புகலிடம் கோரும் விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டது. இவரது வழக்கறிஞர்களும் ஆதரவாளர்களும் ஒச்சலனுக்கு புகலிடம் கோரி கிட்டத்தட்ட அனைத்து ஐரோப்பியநாடுகளின் கதவுகளையும் தட்டினார்கள். ஆனால் அனைத்துக் கதவுகளும் **ஹூக்ஸ் மூடப்பட்டன.**"

எத்தனை ஆயிரம் தடவையும் இக்கட்டுரையை வாசிக்கலாம். இத்தனை பெரிய உலகில் உயிர் வாழ ஒச்சலனுக்கும் இடம் கிடைக்கவில்லை.

சிறுமியாயிருக்கும்போது பள்ளியிலே ஒரு சிறுநாடகம் நடத்தேன். சிறுகொடிந்த குருவி ஒன்று ஒவ்வொரு மரத்திடமும் தனக்குத் தங்க இடம் கேட்கும் (கடும் மழை). ஒரு மரமும் இடம் கொடுக்காது. இறுதியில் குருவி இறந்து விடும். இக்கட்டுரையை வாசிக்கும் போது உலகநாடுகள் எல்லாம் வெறும் போலியான வேஷங்கள் எனப் பட்டது.

மொனிக்கா கனடா

உழைக்கும் மக்களின் அதிகாரத்தைக் கோராத அனைத்தும் உழையாதவனின் உழைப்புமீதுள்ள அதி

காரத்தைப் பாதுகாப்பதுதான்.

உயிர்நிழல்-2.2 இதழின் வாசகர் பகுதியில் மேக வண்ணன் எனது பதிவை ஒட்டி சில கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளார்.

எனது அரசியல் நிலைப்பாடு என்ன? எனது நிலைப்பாடு என்று ஒன்று சமூகத்திற்கு வெளியில் தனியாக என்னிடம் கிடையாது. மாறாக பாட்டாளிவர்க்கநிலைப்பாடு என்ற வகையில் எனக்கொரு அரசியல் வழியுண்டு. அது உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நிலைப்பாடாகவும் உள்ளது.

இலங்கையின் புரட்சி என்பது நிலப்பிரபுத்துவ, தரகு முதலாளித்துவத்தை எதிர்த்த, அதேநேரம் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்த அனைத்து வர்க்கங்களின் புரட்சியாகும். இது புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியாகும். இங்கு தொழிலாளர், கூலி விவசாயிகள் தலைமையில் நடக்கும் புரட்சியாகும். தேர்தல் பாதையை நிராகரித்து ஆயுதப்போராட்டம் மூலம் மட்டுமே புரட்சி சாத்தியமானது.

தேசங்களின் சுயநிர்ணயத்தை அங்கீகரித்த இனங்களின் ஐக்கியத்தையும், சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தையும், ஆணாதிக்கத்தையும் எதிர்த்த போராட்டம் என சமூகத்தின் அனைத்து ஒடுக்குமுறையையும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்பாக ஒடுக்கப்படும் வர்க்கத்தை எதிர்த்து முன்னெடுத்துப் போராடும் பாதையாகும். சமூகத்தில் காணப்படும் வெவ்வேறான பிரச்சினைகளைத் (சாதி, ஆணாதிக்கம், இனமுரண்பாடு) தனித் தனியாகத் தீர்க்கமுடியாது. மாறாக இது எப்படித் தோன்றியது என்ற அடிப்படைக் காரணத்தையும், அதற்கான மூலத்தையும் மாற்றியே விளைவுகளை மாற்றமுடியும். இதை மறுத்த கோட்பாட்டுக்கு எதிராகப் போராடவும், நடைமுறைப் போராட்டங்களில் சமூகமாற்றத்தைக் கோராத சீர்திருத்தவாதிகளுடனும் ஐக்கியப்பட்டபடி விமர்சித்து சரியான பாதையை போராட்டங்களில் சுட்டிக் காட்டுவதும் அவசியமானது.

அடுத்து புலிகள் இராணுவவாதத்தைக் கைவிட்டு அரசியல்பாதையை எடுத்தால் ஆதரவு நிலைப்பாட்டை எடுப்பீர்களா? என்ற கேள்வியைப் பார்ப்போம்.

முதலில் தமிழ்பேசும் மக்களின் நியாயமான சுயநிர்ணயத்துக்கான போராட்டத்தை எப்போதும் ஊன்றி நின்று பாதுகாக்கவும், போராடவும் தயாராக உள்ளோன். இதற்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்து தியாகம் செய்த அனைவரும் மதிப்புக்குரியவர்கள். இன்று இந்தத் தியாகம், மக்களின் நியாயமான போராட்டம் கொச்சைப்படுத்தப்பட்டு, தங்களின் அற்பத்தனங்களே தியாகமானது எனக் காட்டப் புலம்பெயர் இலக்கியவாதிகள் நாய்வாலை நிமிர்த்தியதாகக் கதைவிடுகின்றனர். அத்துடன் இன்று மக்கள் அல்லாத அனைத்து புலிகளுக்கு எதிரான செயல்தளங்களையும், அழிப்புத்தளங்களையும் நாம் எதிர்த்துப் போராடுவோம்.

புலிகள் இன்று இழைக்கும் தவறுகள் தமிழ்மக்களின் துயரத்தை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. இதைத் தடுக்கவேண்டுமாயின் புலிகள் எல்லாவற்றையும் இராணுவ வழியில் சிந்திப்பதை விடுத்து அரசியல்வழியில் சிந்திப்பது அவசியம். இராணுவம் அரசியல்வழியால் வழிநடத்தப்படவேண்டும். இது தமிழ்மக்களின் துயரத்

நிஷ்டை

நிஷ்டை

க. கலாமோகனின் சிறுகதைத் தொகுப்பு

வெளியீடு:

எக்ஸில் சஞ்சிகைக்குழு

தொடர்புகளிற்கு:

EXIL, chez R. INPAVALLI, 94 Rue de Lachapelle, 75018 PARIS, FRANCE

வழிபாடுகள் வழிபாடுகள் வழிபாடுகள் வழிபாடுகள் வழிபாடுகள் வழிபாடுகள் வழிபாடுகள் வழிபாடுகள்

தைக் குறைக்கும், இரண்டாவது தமிழ்மக்களின் நியாயமான போராட்டத்தை சரியாக வழிநடத்தும்.

அடுத்து புலிகளின் அரசியல்பாதை குறைந்தபட்சம் தேசியமுதலாளித்துவ நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டும். முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தை அங்கீகரித்து நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும். தேசிய முதலாளித்துவத்தின் எதிரிகளான தரகுமுதலாளிகளையும், நிலப்பிரபுத்துவத்தையும், ஏகாதிபத்தியத்தையும் எதிர்த்துப் போராடவேண்டும். பாட்டாளிவர்க்கத்துடன் ஐக்கியத்தைக் கோரவேண்டும். இந்தநிலையில் புலிகளுடன் ஐக்கியப்பட்டுப் போராட பாட்டாளிவர்க்கம் தயாராக உள்ளது.

ஒன்றுபட்ட ஒரு அமைப்பாகப் போராடவேண்டும் எனில் மேலே குறிப்பிட்ட பாட்டாளிவர்க்க அரசியலை ஏற்றுப் போராடவேண்டும். புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் இருக்கின்ற சமூகநடைமுறைகளில் எந்தமாற்றமும் எந்தத் துறையிலும் ஏற்படவில்லை. மாறாக போராட்ட நெருக்கடியும், அதனால் ஏற்பட்ட அசைவுகளும் அதற்குள்மட்டும் எல்லைக்குட்பட்ட வகையில் பண்புமாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. இதுகூட இருபிளவுபட்ட பிரிவுக்குள் நேரெதிர்த்தன்மையில் பகைமுரண்பாடின்றி உள்ளது. இது நிலைமை மாற பழையதை நோக்கி மாறுவது யதார்த்தமாக உள்ளது.

சாதி போன்றவை மோதல் இன்றி இருப்பதை அசை

வின்றித் தொடரும் முறையில் (மீறப்படும்போது) இருபகுதிக்கும் தண்டனைமூலம் ஒரு நீடித்த புகைச்சல் தொடருகின்றது.

புலம்பெயர்ச்சமூகத்தில் போராட்டத்தின் ஆதரவு, எதிர் என இருபகுதியுமே மாற்றம் இன்றி அனைத்தையும் அச்சொட்டாகப் பேணுகின்றனர். புலிக்கு வெளியில் உள்ள இலக்கியப்பிரிவுகள் (அரசியல்வழியைச் சார்ந்த பிரிவு கிடையாது. மாறாக இலக்கியத்தின் பின் மட்டும் அடையாளப்படுத்துவோர்). ஒரு பகுதி புலிஎதிர்ப்புக்குப் பின்னால் மறைமுகமாகக் கோட்பாட்டில் அரசுசார்பு நிலையில் இயங்குகின்றனர். மற்றைய பிரிவில் சமூகத்தை மாற்ற பாதை தெரியாது வெளிவரும் இலக்கியம், இச்சமூக எல்லை மாரற்றக்கோராது பிரசவிக் கின்றது. அது தனக்குள் பலவாக பல்வேறு நோக்கத்தூடன் வெளிப்படுகின்றது. இந்த இலக்கிய முயற்சியின் பின் மக்களின் மாற்றத்தை நோக்கி செயல்தள அக்கறை கிடையாது. ஏன் புலம்பெயர் சமூகநெருக்கடியைக்கூட பெரிதாகப் பதிவுசெய்யவில்லை. (ஒரு சில விதிவிலக்கு உண்டு). சமூகத்துக்கு செல்லக் கோராத, தயாரற்ற, சமூகத்தை மாற்றப் பாதையற்ற இவர்களிடம் பெரிதாக எதிர்பார்க்க எதுவும் அற்றவர்கள். இதுதான் புலம்பெயர் பொதுநிலைமை.

பி. றயாகரன்
பிரான்ஸ்

காவலூர் ஜெகநாதன் நினைவு அறக்கட்டளை

காவலூர் ஜெகநாதன்: காவலூரின் கரம்பொன் என்ற கிராமத்தில் 1955ம் ஆண்டு பிறந்த ஜெகநாதன், தமது 20வது வயதில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார். இவர் முந்நூ றுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளையும், பல நாவல்கள், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இவர் ஈழத்தில் நடைபெற்ற பல சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசுகளைப் பெற்றவர், கமத்தொழில் திணைக்களத்தில் உதவி ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தராக பணியாற்றி வந்த இவர், 1983 இனக்கல வரத்தைத் தொடர்ந்து தமிழகத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்தார். அங்கு இனத்தெரியாத ஆபுதக்குழு ஒன்றினால் 1985ம் ஆண்டு மே மாதம் 31ம் திகதி படுகொலைசெய்யப்பட்டார்.

வருடந்தோறும் பரிசு

இந்த அறக்கட்டளையில் இருந்து - காவலூர் ஜெகநாதன் நினைவாக சிறந்த சிறுகதைக்கும், சில்லையூர் செல்வராசன் நினைவாக சிறந்த கவிதைக்கும் வருடந்தோறும் தனித்தனியே 50ஆயிரம் இலங்கை ரூபாய்கள் பரிசாக வழங்கப்படும். பரிசுக்குரிய படைப்புகள், மூன்று இலக்கிய அறிஞர்களால் பரிசீலிக்கப்பட்டுத் தெரிவுசெய்யப்படும். ஈழத்து சிறுகதையாசிரியர்கள், கவிஞர்களின் படைப்புகள் (அவர்கள் எந்த நாட்டிற்குப் புலம்பெயர்ந்திருந்தாலும்) மட்டுமே பரிசீலனைக்கு எடுக்கப்படும். படைப்புகள் சஞ்சிகைகளிலோ பத்திரிகைகளிலோ குறித்த ஆண்டிற்குள் பிரசுரமானவையாக இருக்கவேண்டும். 1998ம் ஆண்டிற்கான படைப்புகள் பரிசீலனைக்காக இருப்பதால், ஆக்கதாரர்கள் தமது படைப்புகளை, வெளிவந்த பத்திரிகை / சஞ்சிகை பெயரையும் காலத்தையும் குறிப்பிட்டு அறக்கட்டளைக்கு அனுப்பி உதவலாம். மற்றும் இலக்கிய ஆர்வலர்களும், இதில் ஆர்வம் காட்டி உதவவது அறக்கட்டளையின் நோக்கத்தைச் செவ்வனே பூர்த்தி செய்ய உதவும்.

தொடர்புகளுக்கு:
KAVALOOR JEGANATHAN MEMORIAL FOUNDATION
51 RUE DE LA PARABOLE,
95800 CERGY, FRANCE.
TEL : (00 33) 01 30 32 57 25

நச்சுக்கொடி

அழு பெண்ணே அழு
உன் ஒப்பாரிப்பாடல்
ஏழு கடல் தாண்டி
எழுகிறது
என் சேவியில்

ஊரடங்கு அமுலிருந்த
நடுகிரவில்
உன் வயிற்றில்
வலியெழுந்த போதில்
வீழ்ந்த அறறல்
இன்றும் அதிர்கிறது
என்னில்.

அன்று
கோடிப் புறத்து
எலுமிச்சை அடியில்
தாட்டுவிட்ட நச்சுக்கொடி
மண்ணில் கலந்து மடிந்திருக்க
வாய்ப்பில்லை

ஏணையிலே கிடத்தி
நீ படித்த தாலாட்டும்
ஏணை கட்டுதற்கு
வீட்டு கோப்புசத்து விட்டத்தில்
கொழுவி விட்ட

தேடாவடக்கயிறும்
நினைவில் முட்டுதடி
இன்றும்.

கண்மடி விழிக்கு முன்னெழுந்த
கணப் பொழுதுள்
களத்துள் பாய்ந்து
வெடித்து சிதறி
காற்றில் கலந்துவிட்டான்
உன் பாலன்.

கட்டிப் புரண்டு
கதறி அழுகின்றாய்
நீ
என்ன செய்வாய்
வெடிவால் முளைக்கு முன்னர்
அழைத்து
மூளை நீக்கி
கபாலத்தை கோதாக்கி
சலவையிட்டு
துடைத்து
வெடிமருந்தை நிரப்பி
ஏவிவீரும் கலையும்
மாவீரம் செய்கின்ற
வல்லமையும்
வாய்த்திருக்கு
அவர்க்கு

அழு பெண்ணே!
அழு

மாவீரமென்று
சோகத்தை புதைத்து
வெதும்பத் தெரியாத
பேதை நீ
அழு

உன்
பிள்ளைக்காய்
முற்றத்தில் தவழ்கின்ற
குழந்தைக்காய்
ஒழுங்கையில் நடக்கும்
கர்ப்பிணி வயிற்று சிசுவுக்காய்
ஆயுதக் குதங்களாய் நிரவிவழியும்
ஆயிரக் கணக்கான சிறுவருக்காய்
அழு

உன் ஒப்பாரிப் பாடல்
எட்டுத்திக்கும்
ஒலிக்கட்டும்

சித்திரை 1999.

With Compliments From

SHALINI

RESTAURANT

Shalini Restaurant

23 Rue Cail , 75010 Paris

Tel: 01-40 34 20 72

Mo: La Chapelle ou Gare du Nord